ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL LVI

ȘEDINȚELE DIN 1935—1936

MONITORUL OFICIAL ȘI IMPRIMERIILE STATULUI IMPRIMERIA NAȚIONALĂ | DEPOZITUL GENERAL CARTEA ROMÂNEASCĂ B-DUL ACADEMIEI, 3—5

BUCUREȘTI

1937

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE
7 IUNIE 1935 — 8 MAI 1936

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 7 IUNIE 1935

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU, deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,

« Mâine se împlinesc cinci ani de când M. S. Regele Carol al II-lea, Augustul Protector al Academiei noastre, a luat în mâinile sale, tinere şi viguroase, conducerea destinelor Statului român, pe aceeaşi linie de norocoasă şi fericită desvoltare istorică, pe care au condus acest Stat marii şi glorioşii săi predecesori — Carol I Intemeietorul şi Ferdinand I Intregitorul.

« Legăturile tradiţionale, întemeiate pe iubire şi încredere reciprocă, dintre Naţiune şi Dinastie s'au afirmat şi s'au manifestat de atunci încoace tot mai puternic. Recenta vizită a M. S. în Basarabia, unde zeci de mii de supuşi l-au primit, în toate părţile, cu o însufleţire fără de seamăn şi unde Suveranul a ţinut să mărturisească, în cuvinte ce vor rămâne deapururea înscrise în analele patriei noastre, marea şi statornica Sa dragoste şi grije pentru bună starea, mulţumirea şi propăşirea populaţiunii din provincia dintre Prut şi Nistru, dovedesc, mai presus de orice, cât de trainice şi de puternice sunt aceste legături.

« Pe temelia lor, se ridică azi opera de consolidare a României Mari, pe care Providenţa a rezervat-o Regelui Carol al II-lea şi la care Naţiunea întreagă, dela o margine la alta a ţării, colaborează cu toate forţele sale creatoare. Căci ea simte şi înţelege însemnătatea, pentru viitorul neamului, a acestei opere şi a realizării ei cât mai grabnice. De aci necesitatea sufletească de a-şi manifesta mulţumirea şi recunoştinţa faţă de Acel căruia îi este dată spre înfăptuire, faţă de Suveranul său, cu elan şi entuziasm, tot mai mare, la fiecare nouă aniversare a Restauraţiei.

« Dela aceste manifestaţiuni n'a lipsit şi nu poate lipsi Academia Română. Alăturea şi împreună cu toată suflarea românească, ea ţine să exprime, cu prilejul zilei de opt Iunie, prea măritului său Protector, respectuoase omagii de credinţă şi devotament, de gratitudine şi recunoştinţă pentru marele interes ce-i păstrează şi să asigure, în acelaşi timp, pe Regele ţării că, pe calea vechilor tradiţii şi noilor datorii, precum în trecut, aşa şi în viitor, va sprijini, cu toate mijloacele, misiunea Sa istorică pe Tronul României.

« Acestea sunt simţămintele şi încredinţările, pe cari, în numele Academiei Române, socotesc de înaltă a mea datorie, să le aduc prinos, în ajunul aniversării de mâine, Augustului nostru Protector şi Preşedinte de Onoare, M. S. Regelui Carol al II-lea ».

D-l N. IORGA face o comunicare cu subiectul: *Trei generaţii în viaţa publică românească, după judecata lui J. A. Vaillant.*

Apoi d-sa arată că, părăsind alte planuri de lucrări, şi-a pus de gând a se consacra scrierii istoriei Românilor în 10 volume. Această lucrare înseamnă — zice d-l N. Iorga — imobilizarea mea în acest domeniu şi spre a nu mă abate dela datoria ce mi-am impus, îmi iau legământ solemn aci, în faţa celui mai înalt for al culturii şi ştiinţei româneşti, ca să fie o legătură între această lucrare şi Academie. Rog chiar ca această legătură să se materializeze prin cotizaţia la tiparul lucrării din partea Academiei cu câte 1.000 lei de volum.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU mulţumeşte cu căldură d-lui Coleg N. Iorga pentru gândul frumos de a lega cea mai mare lucrare a d-sale de sinteză de fiinţa Instituţiunii noastre.

In şedinţă intimă, se primeşte cu vie mulţumire, dela d-l Ugo Sola, Ministrul Italiei în Bucureşti, al XV-lea volum din monumentala publicaţiune « Corpus Nummorum Italicorum », transmis Academiei noastre din ordinul Majestăţii Sale Regelui Italiei, pe care Instituţiunea noastră este onorată de a-l avea în fruntea Membrilor ei de Onoare din anul 1890.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 14 IUNIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l General R. ROSETTI face o comunicare cu titlul: « *Din corespondenţa inedită a Principelui Milan cu colonelul G. Catargi în timpul războiului din 1877—78* ».

D-l **Const. Moisil**, Membru corespondent, ceteşte o comunicare despre « *Monetele Dacilor din Oltenia* ».

Şedinţa publică se ridică şi se continuă lucrările în şedinţă intimă.

Dela d-l Ugo Sola, Ministrul Italiei în Bucureşti, se primesc mulţumiri pentru alegerea d-lui Prof. Nicola Pende ca Membru de onoare al Instituţiunii noastre.

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar general, depune următoarea cuvântare rostită de d-sa în numele Academiei Române la desvelirea monumentului lui Spiru Haret:

« Minunată idee a avut Comitetul de organizare să aşeze Monumentul lui Haret în faţa Facultăţii de Ştiinţe şi în rândul întemeietorilor culturii naţionale. Se dă astfel ştiinţei locul care i se cuvine în desvoltarea temeinică a culturii noastre.

« Căci, deşi în aparenţă Haret se depărtase de activitatea ştiinţifică, în realitate în spiritul său, în directivele sale, el a rămas până la capătul vieţii om de ştiinţă.

« Ca om de ştiinţă, deprins cu severitatea şi sinceritatea ştiinţifică, a fost chemat Haret pentru întâia oară în anul 1883 să pună ordine în şcoală, iar raportul memorabil pe care l-a făcut atunci Haret despre starea şcoalelor şi despre problemele şcolare a avut cel mai mare răsunet.

« Ca om de ştiinţă, deprins să privească în faţă problemele mari, să le urmărească deslegarea cu stăruinţă, a lucrat Haret, în atâtea rânduri, ca Ministru al Şcoalelor.

« Dintre toate problemele, cea mai grea, cea mai însemnată, aceea care l-a frământat mai mult, căreia i-a închinat zi cu zi aproape toate preocupările sale, a fost, fără îndoială, problema ţărănească: Vastă problemă de Mecanică socială, delicată problemă de armonie şi de echilibru social.

« El, care atacase în teza sa de doctorat, cu îndrăsneală şi succes, măreaţa problemă de Mecanică cerească a stabilităţii sistemului solar, adică a solidarităţii în oarecare margini a soarelui cu planetele, nu se sfieşte de a ataca, cu aceeaşi vigoare şi cu acelaşi idealism, problema pământească, mai delicată dar mai arzătoare, a stabilităţii, a echilibrului sau a armoniei vieţii noastre naţionale.

« In solida temelie ştiinţifică stă trăinicia operei lui Haret. Intr'adevăr, nu ne putem împiedica de a constata cu mirare, că activitatea unui om rece, sever, neiubitor de laudă şi de linguşire, să fie privită şi astăzi, după trecere de aproape 25 de ani, cu acelaşi respect, cu aceeaşi admiraţie, poate mai caldă şi mai curată, ca în timpul vieţii sale.

« E în acest fenomen, isvorît din ştiinţa senină, departe văzătoare şi necruţătoare, o mare mângâiere şi o adâncă învăţătură. Pilda strălucită a lui Haret dovedeşte că dacă pe cerul vieţii noastre sociale sclipesc uneori şi valori trecătoare, putem avea încredere că viitorimea nu recunoaşte, nu preţueşte şi nu păstrează cu sfinţenie decât valorile cu adevărat superioare.

« Academia Română, în sânul căreia Haret regăsea seninătatea ştiinţifică de care avea nevoie pentru clădirea operei sale mărețe, e fericită să aducă, în aceste clipe solemne, adânc prinos de recunoştinţă, aceluia care a luat parte covârşitoare la înălţarea Neamului românesc. »

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA prezintă apoi monumentala publicaţiune a operelor lui Spiru Haret, în 6 volume, datorită Comitetului pentru ridicarea monumentului şi cu deosebire Colegului nostru Corespondent d-lui Gh. Adamescu. D-sa a precedat publicaţiunea de o introducere şi de biografia lui Spiru Haret, cea mai completă până azi. D-l Secretar general G. Ţiţeica exprimă mulţumiri d-lui Adamescu pentru devotamentul şi abnegaţiunea cu care a adunat document cu document, lucrare cu lucrare, provenind dela Spiru Haret, spre a le înfăţişa astăzi marelui public în cele 6 volume publicate.

D-l **Gh. Adamescu**, Membru corespondent, dă informaţiuni cu privire la istoricul monumentului.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 21 IUNIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela d-l Sebastian Charléty se primeşte scrisoare de mulţumire pentru alegerea d-sale ca Membru de onoare al Academiei, în recenta sesiune generală. Asemenea se primeşte scrisoare de mulţumire dela d-l Tudor Vianu, pentru alegerea sa ca Membru corespondent.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU informează că alaltăieri a început desfacerea lăzilor sosite dela Moscova sub controlul unei Comisiuni prezidate de un delegat al Ministerului de Externe. D-sa a mers să vadă materialul înapoiat. Sunt 1140 lăzi. In toate însă lipsesc obiectele de preţ. Ce s'a înapoiat, se cercetează de Comisie cu conştiinciozitate, încheindu-se procese verbale şi predându-se cu inventar diferiţilor delegaţi ai Instituţiunilor interesate. Din lăzile trimise de Academie s'au găsit până în prezent 7 lăzi. Când ni se vor preda toate lăzile înapoiate, se va controla materialul după inventarele noastre, spre a se vedea ce ni s'a înapoiat. Monetele nu credem să mai existe. D-l Coleg Conservator ne va înfăţişa la timp un raport amănunţit în această privinţă.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 28 IUNIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre: *Trei rari scrisori fanariote.*

In şedinţă intimă se ia cunoştinţă de scrisorile de mulţumire primite dela d-nii Léon Brunschvicg, Fr. Gény şi Jaroslav Bidlo pentru alegerea Domniilor lor ca Membri de Onoare ai Instituţiunii noastre.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU comunică scrisoarea d-lui N. Lupu Kostaky, care arată că, inventariind arhiva tatălui d-sale Lupu C. Kostaky, a găsit un număr de 290 documente de familie din anii 1517—1871 privitoare la ramurile Kostaky-Stoişescu, Kostaky-Talpan şi familia Docan. D-sa le donează Academiei Române împreună cu o colecţie de 140 scrisori particulare, cari, fie prin vechimea, fie prin conţinutul lor, fie prin însemnătatea persoanelor cari le-au scris, pot avea valoare pentru istoria poporului nostru.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 5 IULIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primesc opt cutii cu documente istorice încredinţate Legaţiunii noastre din Moscova de Guvernul Uniunii Republicelor Sovietice Socialiste, pentru Academia Română.

Dela d-na Maria Bogdan, născută Alecsandri, se primeşte în dar un tablou pictat pe pergament de Regina Elisabeta, reprezentând, în diferite icoane, strofele poeziei marelui poet naţional V. Alecsandri « Concertul în luncă ».

Dela d-l Tanner Voinó, ales Membru Corespondent al Instituţiunii noastre, la Secţiunea Istorică, în recenta sesiune generală, se primeşte scrisoare de mulţumire.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 12 IULIE 1935

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA prezintă scrierea « Din clipele gândului » (Bucureşti, 1935) primită în dar, în 4 exemplare, dela autoare d-ra Maria Oprescu.

— Se exprimă mulţumiri.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 20 SEPTEMVRIE 1935

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA, deschizând şedinţa, urează în numele d-lui Preşedinte Alex. Lapedatu, care e nevoit să lipsească dela şedinţă, bun sosit domnilor membri, sănătate deplină şi spor în lucrările academice, al căror fir se reia astăzi.

Apoi d-sa aduce la cunoştinţă moartea Colegului G. Vâlsan, întâmplată în ziua de 6 August 1935, la Carmen-Sylva.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA citeşte următoarea cuvântare comemorativă, a d-lui Preşedinte Alex. Lapedatu:

« Şi în vacanţa aceasta soarta a fost neîndurată cu noi!

« Unul din cei mai aleşi ne-a părăsit, subit, în noaptea de 6 August, pe malul mării, pe care atât de mult a iubit-o şi atât de frumos a cântat-o, la Techirghiol.

« E Gheorghe Vâlsan.

« Năpraznica veste ne-a ajuns pe fiecare în altă parte, aşa împrăştiaţi cum eram, de vacanţă. Cu toţi însă, am avut, la aflarea ei, acelaşi simţământ de profundă durere. Căci, deşi-l ştiam, de atâta vreme, cu răul icuit în trupu-i firav, totuşi, biruind, an de an, acest rău, ajunsesem să uităm primejdia ce se putea ivi în orice moment de pe urmă-i.

« De aceea, sfârşitul subit, venit din altă pricină, ne-a impresionat şi mişcat adânc. Căci, la durerea pentru pierderea fiinţei delicate, ce şi-a purtat, printre noi, cu nobilă resignare, aproape douăzeci de ani, grozava-i suferinţă, se asociază acea pentru pierderea colegului eminent, în puterea vârstei şi în toiul unei spornice şi rodnice activităţi culturale.

« In adevăr, ca om şi ca scriitor, ca profesor şi ca învăţat, Gheorghe Vâlsan va rămâne pururea viu în memoria noastră, a contimporanilor săi, şi va fi o luminoasă figură pentru cei viitori. Arareori talent literar mai frumos împreunat cu un spirit ştiinţific mai serios. Arareori scriitor şi om de ştiinţă la care forma să se îmbine în chip atât de armonic şi magistral cu fondul. Şi arareori profesor şi învăţat cu o ţinută, morală şi profesională, mai corectă şi mai demnă, mai socotită şi mai echilibrată ca a mult regretatului nostru coleg.

« Elev şi student totdeauna distins, literat fin şi delicat, spirit ştiinţific serios şi zelos, şi-a însuşit, în domeniul ştiinţelor morale, o aleasă şi bogată cultură şi şi-a făcut, în domeniul specialităţii sale, o întinsă şi temeinică pregătire. Maeştrii săi, din ţară şi din afară, îl priviau ca pe unul din cei mai valoroşi literaţi şi geografi. Colegii săi, de aci, dela Academie, dela Universitate, dela Societatea geografică şi dela celelalte instituţiuni culturale pe care le slujea, îl considerau ca pe unul din cei mai distinşi ai lor. Iar elevii şi studenţii săi îl apreciau ca pe unul din cei mai exemplari profesori. Lumea intelectuală, în fine, toată, ca pe o personalitate de elită a literelor şi ştiinţei româneşti.

« Câmpia românească, Dunărea românească, Carpaţii româneşti, cu un cuvânt, întreg pământul românesc, sub toate ale sale componente şi aspecte, şi-a găsit, în condeiul erudit şi inspirat al lui Gheorghe Vâlsan, pe cel mai competent şi elocvent înfăţişător al lor. Paginele sale în această privinţă vor rămâne model de gândire ştiinţifică, de simţire românească şi expresie literară. Iar farmecul pe care l-au revărsat în sufletul nostru, îl vor simţi, de bună seamă, tot aşa de mult şi de înviorător, generaţiile viitoare, pentru care opera sa literară şi ştiinţifică le va fi un preţios patrimoniu dela unul din cei mai cu vază intelectuali ai generaţiunii de înfăptuitori ai României Mari...

« Iată de ce, reluând şedinţele noastre săptămânale, cel dintâiu gând, pios şi duios, ţinem să-l închinăm amintirii scumpe şi neuitate a bunului şi valorosului nostru fost coleg — Gheorghe Vâlsan. »

Apoi d-l Secretar general prezintă scrisorile şi telegramele de condoleanţe primite în această împrejurare.

Membrii Academiei păstrează un minut de tăcere în memoria regretatului coleg.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, arată cum a reprezentat d-sa Academia Română la serbarea tricentenarului dela întemeierea Muzeului de Istorie Naturală din Paris. Cu această ocazie d-sa a putut constata interesul cald ce-l arată cercurile ştiinţifice din străinătate României. D-sa depune textul discursului ce l-a rostit la banchetul oficial ce s'a oferit în sala mare a hotelului Claridge cât şi toastul ce l-a ridicat, la Dinard, la încheierea serbărilor, ambele primite cu vii manifestaţii de simpatie:

I

Mesdames et Messieurs,

« Il y a plus de 2200 ans depuis que Ptolomaeus Philadelphos a créé le célèbre Musée d'Alexandrie — cet admirable « Temple des Muses », consacré aux Sciences et aux Arts, que le monde antique appelait «*Μουσεῖον*». Le but de cette institution était de réunir dans une colonie un grand nombre de savants qui, étant entretenus par l'Etat et étant de cette manière à l'abri de tout souci de la vie matérielle, pouvaient se consacrer à la recherche de la vérité et à la culture du bien et du beau. Des riches collections et une splendide bibliothèque étaient à leur disposition, pour leur procurer les matériaux de documentation nécessaires à leurs études et méditations.

« Trois incendies successives et le glaive des barbares détruisirent complètement toutes les traces matérielles de cette splendide manifestation de la culture antique avec ses idéals et organisations. L'idée et l'exemple restèrent pourtant vivants — comme le germe d'une semence qui attend à l'état latent le moment favorable pour se développer.

« C'est à peine après 2000 ans que cette semence trouva, il y a deçà 300 ans, son terrain propice pour germiner dans l'âme du peuple français, de cette grande et admirable nation, qui s'est trouvée toujours à la première place dans la lutte commune des peuples pour le progrès et le relèvement de l'humanité.

« C'est dans la Capitale de la France, dans « Le Jardin du Roy » — aujourd'hui « Le Jardin des Plantes » — que Daubenton et Buffon organisèrent, avec les savants de leur époque, le premier Muséum d'Histoire Naturelle en Europe, un vrai «*Μουσεῖον*» dans le sens antique du mot. C'était une colonie d'hommes de science, groupés autour des collections qu'ils avaient commencé à réunir eux-mêmes et instalés dans les laboratoires du Jardin de Plantes, dont l'existence était consacrée — comme

celle des savants d'Alexandrie — aux mêmes idéaux, à la recherche scientifique de la nature et au relèvement de l'humanité par la culture, la science, l'éducation et l'instruction.

« Les personnages qui composèrent, pendant ces 3 siècles, cette colonie de savants — comme professeurs ou èlèves — portaient les nōms les plus illustres que nous connaissons dans l'histoire du développement des sciences naturelles de ce temps et leur activité coincide avec l'histoire même de ces sciences.

« Il suffit de rappeler les grandes luttes pour la théorie du transformisme et l'évolution de la vie sur la terre — entre Cuvier avec Lamarck et Geoffroy Saint Hilaire — qui passionnèrent le monde scientifique de tous les pays, pour nous rendre compte de quelle manière l'idée géniale de l'évolutionisme, parti des laboratoires du Muséum, à pu s'étendre dans tous les domaines et a changé la conception de l'humanité sur l'évolution de l'univers et de la vie terrestre.

« Les collections, réunie par les grands savants: Cuvier, Buffon, les Jussieu, etc. et conservées avec soin dans les galeries et les dépôts du Muséum, constituent, aujourd'hui aussi, le plus important matériel de documentation scientifique, consulté par les savants du monde entier, et représente un vrai trésor cultural de l'Humanité.

« Reconnaissants pour l'occasion que vous avez bien voulue nous offrir de participer à cette importante fête de la science française — et non moins de la science universelle — nous, les délégués étrangers, souhaitons de tout coeur au Muséum de Paris, que la semence qui, après 2000 ans, a trouvé dans l'âme du peuple français le terrain propice pour revivre, donnant ainsi naissance au premier Musée sur le Continent Européen, continue à se développer sur la même voie et à produire ses effets bienfaisants pour la prosperité de l'humanité par la science.

« Nous souhaitons encore que cet admirable corps d'illustres Professeurs, qui composent l'actuelle colonie des savants du Jardin des Plantes, puisse conserver l'anciene tradition du Muséum d'Alexandrie, dont ils sont les successeurs directs, et de garder ainsi à cette illustre institution non seulement le rôle de collectioneur et conservateur du matériel documentaire, mais de lui conserver, en premier lieu, son caractère d'institution de haute culture, science, éducation et enseignement, cela pour le bien de l'humanité et pour la gloire de ce généreux peuple français, que nous admirons avec reconnaissance. »

II

Monsieur le Directeur et chers Collègues,

« Nous sommes arrivés à la fin des splendides fêtes auxquelles vous avez eu l'amabilité de nous inviter. Au nom des Messieurs les délégués étrangers, j'ai l'honneur de vous présenter toutes nos félicitations ainsi que l'expression de notre sincère reconnaissance pour l'admirable réception et la cordialité de votre accueil. Je le fais de tout coeur et avec enthou-

siasme, car — permettez moi de vous le dire — quand il s'agit de la traditionnelle hospitalité française, vous êtes extrêmement raffinés et surpassez tout ce qu'on peut imaginer comme amabilité et attention délicate. Cependant c'est tout naturel que l'étranger, quoique plein de reconnaissance pour tant d'amabilité et pour tout ce qu'il a pu apprendre en visitant tant de choses intéressantes, regarde les choses d'un oeil critique aussi, et fasse ses réflexions sur tout ce qu'il a vu.

« Moi, qui appartiens à un peuple très lié au vôtre — nous les Roumains sommes habitués à considérer la France comme notre soeur aînée — je me permettrai de vous dire, avec toute la sincérité, les impressions que j'ai recueillies et les réflexions que j'ai faites pendant cet admirable et instructif voyage:

« Je connaissais bien le Muséum, son évolution et son état actuel. J'ai écrit même — dans mon livre sur les Musées — tout ce que l'oeil du Muséologue pouvait trouver à critiquer dans l'organisation et l'arrangement de votre Musée, pour contribuer de cette façon, avec des suggestions modestes, au progrès de cette institution que nous sommes habitués à considérer comme notre patrimoine commun, du moment qu'il s'agit du premier Musée qui fut organisé en Europe et qui a servi de modèle à tous les autres.

« Depuis dix jours vous nous conduisez partout: vous nous avez montré les galeries, les laboratoires, les collections, la ménagerie, le merveilleux Parc Zoologique de Vincennes etc., et maintenant vous nous faites assister — ici à Dinard, dans le coin des pêcheurs qui vont à Terre-Neuve — à l'inauguration d'un nouveau Institut de recherches Océanographiques.

« Il y à très peu d'années que votre Musée avait tout à fait un autre aspect: Le splendide bâtiment pour les collections et les galeries de Botanique n'existaient pas, et il vient d'être inauguré; un Aquarium et un Musée colonial vient d'être créé; le Musée du Trocadéro, dépendance de votre Musée, vient de changer d'aspect; l'arrangement des collections publiques d'ichtyologie est complétement changé; la fôret de Vincennes est transformée, comme par enchantement, en trois ans, dans le plus beau Parc Zoologique d'Europe, et ainsi de suite. Et maintenant vous nous faites assister — ici à Dinard — à l'inauguration d'un admirable Institut de recherches d'Océanographie et Biologie marine, qui fut construit et organisé en trois mois; et on me dit encore que bientôt il y aura l'inauguration d'un Institut semblable — appartenant toujours au Muséum — sur les côtés de l'Atlantique.

« C'est une énergie créatrice et un tempo de travail que nous ne connaissons pas.

« Voilà donc les impressions et les souvenirs que nous emportons de votre Muséum: Nous avons admiré dans l'intéressante exposition du Tricentenaire, qui fut organisée à cette occasion, le travail des générations qui se sont succedées; nous restons maintenant émerveillés devant le travail et l'énergie de la génération actuelle.

« C'est sous l'impression de ce que nous avons vu que je voulais exprimer notre pleine admiration à l'énergique Directeur, le Professeur Lemoine, et à son admirable État Major de Professeurs de cette Colonie de Savants des Laboratoires du Jardin des Plantes.

« Pourtant nous venons d'entendre — à ce banquet même — le remarquable discours du Directeur Général du Ministère de l'Éducation nationalle, qui est l'esquisse d'un programme pour le développement des Musées en France.

« C'est à présent que nous comprenons que tout ce que nous venons de voir ne sont pas des faits isolés et occasionels, mais font partie d'un système et d'un programme, dans la réalisation duquel le Muséum est l'organe d'exécution, et que le tempo du travail est indiqué par la nature des problèmes à résoudre et la nécessité urgente de leur réalisation. C'est à présent que nous comprenons encore que vous poursuivez une idée plus haute: de mettre un fond scientifique à toute activité ayant comme base la nature et que vous avez choisi le Muséum, comme la seule Institution étant capable de réaliser cet impératif de l'époque dans laquelle nous nous trouvons.

Monsieur le Président et chers Collègues,

« Après ces explications, vous voyez que l'expression de notre admiration ne peut être réservée seulement pour vous, car votre rôle, quoique préponderant, est limité, vous êtes les serviteurs obéissants des intérêts supérieurs de votre pays, pour la réalisation d'une grande idée qui appartient à toute la collectivité du peuple française. C'est au peuple Français tout entier que nous avons a présenter nos hommages d'admiration, qui vient de constituer un nouveau exemple a imiter par tout le monde, de mettre la science à la base de toute activité et de donner aux Musées le rôle important qui leur revient dans la réalisation de cette grande idée salutaire, imposée par les nécessités de notre époque.

« A vous, chers Collègues, il ne nous reste donc qu'à vous présenter nos félicitations, pour votre splendide réussite à faire valoir — dans cette nouvelle étape — les droits et l'importance de la science comme base de toute activité dans la marche progressive de l'humanité. »

D-l General R. ROSETTI prezintă o notă în legătură cu verificarea colecţiilor Academiei înapoiate din Rusia în vara acestui an, arătând lipsurile. — După o discuţie la care mai iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa şi I. Simionescu, se decide să se intervină la Ministerul Afacerilor Străine şi la Ministrul U.R.S.S. din Bucureşti, mulţumind pentru intervenţiile din trecut, în urma cărora s'a primit cea mai mare parte din colecţii şi rugându-i să intervină şi pentru înapoierea restului colecţiilor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 27 SEPTEMVRIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre «*Formularul Fanariot*».

Apoi d-l N. Iorga prezintă recenta d-sale publicaţie «Istoria lui Mihai Viteazul», vol. I şi II (Bucureşti, 1935).

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 4 OCTOMVRIE 1935

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU, deschizând şedinţa, zice:

«Eri am avut durerea să conducem la lăcaşul de veşnică odihnă pe venerabilul nostru Coleg — Generalul Crăiniceanu.

«Vârsta înaintată la care ajunsese şi suferinţa de care pătimea l-au împiedecat, în ultimul timp, să mai vină la şedinţele şi să mai participe la lucrările noastre, pe cari, cum bine ştiţi, înainte vreme, le cerceta cu multă regularitate şi le urmărea cu viu interes.

«Ocupându-se, din tinereţe încă, cu studii de tehnică militară, cu arta fortificaţiilor în deosebi, mult regretatul nostru coleg îşi câştigase, pe urma acestor studii, la camarazii şi contemporanii săi, o deosebită autoritate, care l-a adus, acum douăzeci şi cinci de ani, în sânul Instituţiunii noastre, ca scriitor militar.

«Părtaş al unei generaţiuni de mare şi multă bunăvoinţă, de mare şi multă râvnă, de mare şi multă putere de muncă pentru opera de temeinică organizare şi de bună funcţionare a instituţiunilor necesare vieţii noastre de Stat, — Generalul Crăiniceanu şi-a avut partea sa de contribuţie la această operă, care, în cariera ostăşească, l-a ridicat până la cele mai înalte grade şi comandamente, iar în vieaţa publică până la cele mai mari demnităţi şi situaţiuni şi pe care, de sigur, când va fi sosit vremea bilanţului, cei viitori o vor stabili şi aprecia cu obiectivitatea şi imparţialitatea necesară.

«Şi cu toate acestea, fără mândrie şi orgoliu pentru ceea ce fusese şi ajunsese, Generalul Crăiniceanu a fost şi a rămas în mijlocul nostru un coleg neînchipuit şi nepretenţios — iubit pentru bunătatea ce punea în legăturile sale personale cu noi, preţuit pentru patriotismul său ardent şi onest şi respectat pentru loviturile crude ale sorţii ce i-au fost dat să îndure cu multă tărie până la capătul celor peste optzeci de ani ai vieţii sale.

«Iată de ce l-am condus ieri, la groapă, cu sentimente de sincere regrete şi de ce omagiul cald pe care Secretarul nostru general, d-l G. Ţiţeica, l-a rostit în numele Academiei Române, a fost o prea frumoasă expresie a acestor sentimente.

«Neuitată fie-i amintirea!»

D-nii Membri păstrează câteva momente de tăcere în picioare.

D-l Preşedinte depune următoarea cuvântare funebră rostită de d-l Coleg Secretar general G. ŢIŢEICA la solemnitatea înmormântării regretatului Coleg:

Intristată Adunare,

« Academia Română este de câtva timp dureros încercată prin pierderea, rând pe rând, a unor membri de frunte, cari prin activitatea lor bogată, prin situaţia lor deosebită, formau în mare parte strălucirea Instituţiei noastre.

« Stingerea din vieaţă a Generalului Crăiniceanu măreşte astfel durerea noastră şi, în acelaşi timp, micşorează numărul acelora cari erau legătura vie şi trainică cu experienţa trecutului.

« Căci, Academia Română, prin compunerea ei din reprezentanţi ai diferitelor discipline literare, istorice şi ştiinţifice în cel mai larg înţeles, precum şi ai diferitelor generaţii, este cea mai fericită şi armonioasă icoană a culturii noastre sub toate înfăţişările ei.

« In mijlocul nostru Generalul Crăiniceanu era un reprezentant distins al Armatei, al acelei idei sfinte de apărare naţională, pe care ştia s'o expună în comunicările sale cu competenţă şi cu căldură.

« Dar, dincolo de cultura largă a specialităţii sale, pe care ştiuse s'o desfăşure în lucrări documentate sau în cursuri sistematice, Generalul Crăiniceanu avea o dragoste nemărginită de limba românească.

« Ori de câte ori era vorba de termenii technici cei mai potriviţi pentru o specialitate, în orice discuţie privitoare la ortografie, cuvântul plin de aprindere ostăşească al Generalului Crăiniceanu se impunea discuţiei.

« Astfel, timp de un sfert de veac cât a fost membru al Academiei Române Generalul Crăiniceanu, aşa cum fuseseră Generalii Brătianu şi Hârjeu, spiritul de organizare al apărării noastre naţionale s'a găsit la locul de cinste în sânul Instituţiei noastre.

« De aceea, astăzi când toate instituţiile, în care ilustrul dispărut a jucat un rol de seamă, vin să aducă cu evlavie cel din urmă şi cel mai îndurerat salut, Academia Română îşi dă seama că a avut fericirea să cunoască din vieaţa Generalului Crăiniceanu partea cea mai înaltă, cea mai curată şi cea mai senină. O veşnică amintire vă rămâne înscrisă în Analele noastre Generalului Crăiniceanu.

« Fie-i ţărâna uşoară. »

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 11 OCTOMVRIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l **Marcu Beza**, Membru Corespondent al Academiei Române, citeşte o comunicare despre *Biblioteci mânăstireşti din Epir, Rodos şi Paros* (cu proiecţiuni).

D-l N. IORGA face unele *Consideraţiuni istorice asupra documentelor* prezentate de d-l Marcu Beza.

Se decide ca d-l Coleg I. Nistor să reprezinte Academia mâine la desvelirea bustului ridicat regretatului Coleg Simion Florea Marian în Suceava

Se decide ca Academia, răspunzând la apelul Crucei Roşii, să contribuie la ajutorarea regiunilor înfometate ale Basarabiei.
D-nii Membri hotărăsc să subscrie, personal, diurna pe o zi.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

DELA 18 OCTOMVRIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

La şedinţă ia parte d-l Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucţiunii Publice şi Membru de Onoare al Academiei Române.
D-l Dr. C. ANGELESCU, Ministrul Instrucţiunii şi Membru de Onoare al Academiei Române zice:

« Adânc pătruns de marile servicii pe cari Academia Română le-a adus culturii ţării şi neamului românesc şi în dorinţa ce cu toţii împărtăşim ca tezaurul de documente şi obiecte istorice, pe cari Academia le posedă, să fie pus la adăpost, — am onoare, în calitate de Ministru al Instrucţiunii, de a pune la dispoziţia Academiei suma de lei 10.000.000 (zece milioane) în depozit la Banca Naţională, cu destinaţia de a servi pentru construcţia unei clădiri, menită să adăpostească acest tezaur documentar şi istoric. Vă remit ordonanţa acestei sume. »

D-l Preşedinte ALEX LAPEDATU arată însemnătatea acestui dar şi mulţumeşte călduros d-lui Dr. C. Angelescu pentru acordarea lui.

Se deleagă d-l Coleg L. Mrazec să reprezinte Academia Română la jubileul ştiinţific al lui Louis Lumière, care se va celebra în marele amfiteatru al Sorbonei în ziua de 6 Noemvrie.

D-l General R. ROSETTI prezintă documente vechi dăruite de d-l General G. Filitti.

Se delegă d-l Coleg Silviu Dragomir să negocieze, cu un anticar din Braşov, cumpărarea unui dosar de documente care privesc evenimentele istorice din Transilvania în anii 1848—49.

ȘEDINȚA ORDINARĂ
DELA 25 OCTOMVRIE 1935

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l General R. ROSETTI prezintă un stater de aur dela Mitridat al VI-lea bătut la Callatis și șase monete barbare dacice găsite în jurul Aradului și cari nu existau în colecția noastră.

Se decide trimiterea unei telegrame de felicitare grupului de învățători cari comemorează mâine pe poetul Al. Vlahuță în satul Dragosloveni, unde poetul și-a petrecut mulți ani în mijlocul consătenilor săi.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 1 NOEMVRIE 1934

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Marele Logofăt al Bisericei Constantinopolitane Hierax și însemnările sale pe un manuscris al Academiei Române* ».

In ședință intimă d-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că, spre împlinirea hotărîrii luate de Academie în ședința trecută, o delegațiune compusă din d-l Președinte Alex. Lapedatu, din d-sa și d-l Vicepreședinte Dr. Gr. Antipa au prezentat Marti, 29 Octomvrie curent, felicitări Majestății Sale Reginei mame cu ocazia împlinirii a 60 de ani. Iată textul adresei de felicitare cetită în această împrejurare:

Mărită și Luminată Doamnă,

« In această zi de sărbătoare și de mare bucurie a Neamului întreg pentru fericita Aniversare a Maiestății Voastre — Academia Română, păstrătoare neclintită a tradițiilor noastre culturale, prezintă Augustei sale Membre de Onoare expresia cea mai adânc respectuoasă a sentimentelor de înaltă venerație a membrilor săi.

« Ne îngăduim să spunem astăzi, în cuvinte, admirația, pe care am avut-o totdeauna în suflet, pentru acele însușiri alese cu care Maiestatea Voastră a fost înzestrată, de a putea tâlmăci cu rară măiestrie, în scris sau în vestmânt artistic, frumusețea desăvârșită.

« Dar, mai presus de toate, recunoștința noastră cea mai caldă și cea mai vie se îndreptează spre acea înaltă înțelegere a Maiestății Voastre față de tot ce atinge Țara și Neamul nostru, spre acea împărtășire largă a durerilor și bucuriilor comune, cu care Maiestatea Voastră a cucerit inimile Românilor de pretutindeni.

« Nu e, deci, de mirare că poporul vede în Maiestatea Voastră în același timp Regina Slăvită din vremuri eroice și Zâna din Povești, ocrotitoare de primejdii și urzitoare cu dragoste a fericirii așteptate.

« Să trăiți Mărită și Luminată Doamnă! »

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 8 NOEMVRIE 1935

D-l Vicepreşedinte D-r GR. ANTIPA, deschizând şedinţa, zice că în această zi întreg poporul românesc serbează onomastica Marelui Voievod Mihaiu, scumpul nostru prinţ moştenitor, către care se îndreaptă toate speranţele de viitor ale neamului românesc.

In numele Academiei d-sa îi face urări de sănătate şi de vieaţă lungă.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 15 NOEMBRIE 1935

La şedinţă asistă d-l Prof. Dr. A. Lemierre, Membru al Academiei Franceze şi al Academiei de Medicină din Paris, sosit în Capitală ca oaspete invitat al Facultăţii de Medicină din Bucureşti.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreşedinte, deschizând şedinţa, salută prezenţa d-lui A. Lemierre şi-i mulţumeşte pentru onoarea ce ne-a făcut de a fi venit printre noi.

D-l **A. Lemierre** răspunde că se simte mişcat în mod particular de cuvintele binevoitoare cu care este primit de d-l Preşedinte al Academiei Române şi arată că onoarea ce i se face de această ilustră Instituţiune revine nu atât persoanei d-sale, cât Academiei Franceze şi Academiei de Medicină din Paris, al căror membru este. In numele lor adresează d-lui Preşedinte şi membrilor Academiei Române cele mai vii mulţumiri pentru buna primire.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare despre *Razele mitogenetice*.

In şedinţă intimă d-l C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Tudor Vianu, venind pentru întâia oară în Academie după alegerea d-sale ca Membru corespondent al Academiei Române.

D-l **Tudor Vianu** mulţumeşte emoţionat.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 22 NOEMVRIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l **Olgierd Gorka**, Membru corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare în limba franceză cu titlul: « *Sur les calculs des forces militaires dans l'histoire (XV—XVIII s.) de Sud-Est-Européen* ».

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Antimisul Mitropolitului Luca (1604)* ».

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU prezintă în dar din partea d-lui Paul A. Grunau, Profesor pensionar la Şcoala Politechnică, o copie a Convenţiei dela Paris din 1858 autentificată de Sublima Poartă.

— Academia a primit cu vie mulţumire acest foarte preţios dar.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 29 NOEMVRIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l. N VASILESCU KARPEN face o comunicare despre « *Radioactivitatea artificială şi lucrări româneşti în acest domeniu* ».

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU exprimă mulţumiri d-lui Coleg N. Vasilescu Karpen pentru comunicarea d-sale atât de clară şi în deosebi pentru punerea în lumină a contribuţiei româneşti la noua şi însemnata problemă ştiinţifică, care a făcut obiectul comunicării.

Profitând de prezenţa d-rei Ştefania Mărăcineanu, d-l Preşedinte o felicită pentru activitatea sa în domeniul radioactivităţii artificiale, întru cât această activitate o pune alături de savanţii de seamă cari s'au ocupat cu problema radioactivităţii artificiale.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 6 DECEMVRIE 1935

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Dr. G. MARINESCU, zice:

« Charles Richet Membru de Onoare al Academiei Române din 1926, Membru al Institutului Franţei, premiul Nobel în 1913, a trecut la veşnicie acum câteva zile. Spirit universal, a cultivat cu o egală ardoare biologia, fisiologia, pacifismul şi morala, poesia, romanul şi arta dramatică şi chiar s'a ocupat de aviaţie cu alt ilustru fiziolog Marey.

« Inzestrat cu un simţământ de observaţie excepţional, a fost atras, dela începutul studiilor sale medicale, de fenomenele curioase psihologice; deşi el era fiul unui mare chirurg s'a ocupat de hipnotism, subiect care fusese de trei ori condamnat de Academiile de Medicină şi de Ştiinţă din Paris, în urma unor rapoarte făcute de oameni celebri ca Lavoisier, fraţii de Jussieu şi alţii.

« Ch. Richet cu J. Charcot, acesta într'o comunicare celebră la Academia de Ştiinţe din Paris, au reabilitat hipnotismul care, sub numele de magnetism animal, cum îl numise Mesmer, produsese confuzie în mintea oamenilor de ştiinţă.

« Numeroase sunt cercetările lui Richet în domeniul fiziologiei. Să amintesc numai polipneea termică, tetanosul electric, rolul fiorului care

mărește combustiile prin mărirea tonusului muschiular, cercetările lui asupra cloralozei, însă aceea ce îi dă nimbul nemurirei este descoperirea anafilaxiei, fenomen biologic de cea mai mare însemnătate care joacă în patologie un rol considerabil.

« Ch. Richet arată în 1902, împreună cu Portier, că injecția unei mici doze de substanțe extrase din unele animale marine (stridii, scoici, crevete, etc.) produc, după câteva ore, accidente mai mult sau mai puțin grave, însă animalul asupra căruia se experimentează se vindecă însă dacă, după o lună, se face o injecție de douăzeci de ori mai slabă, accidentele sunt imediate și foarte grave. Același lucru se întâmplă și cu injecțiile de ser de cal, cu injecția serului anti-difteric, cu tuberculină la tuberculoși și ne permite să înțelegem de ce o mulțime de intoxicații alimentare cu lapte, pește, raci, fragi etc., pot produce fenomene de anafilaxie.

« Spirit prin excelență pacifist și umanitarist, Richet condamnă spiritul războiului, însă când Franța a fost în pericol, sentimentul lui de patriot se redeștepta, primește cu resemnare noutatea morții unui fiu în războiu și apără cum era și drept, cauza Franței atacate.

« Ch. Richet a fost un bun prieten al României. Regretatul nostru coleg prof. I. Athanasiu a găsit o largă ospitalitate în laboratorul lui Richet și tot el a inspirat și prezidat teza d-rei Pompilian.

« L-am cunoscut la o masă a pacifiștilor prezidată de Frederic Passy, unde eu însumi am vorbit despre binefacerile păcei, cu condiția însă ca pacea să nu fie o renunțare la idealul național.

« In timpul din urmă, Ch. Richet și-a închinat activitatea lui fenomenelor oculte de metapsichie, publicând un volum masiv în care a adunat o mulțime de documente străine și personale spre a pune în valoare rostul premonițiunilor, al monițiunilor, al telepatiei etc. Această carte apărută în 2 edițiuni, a produs o adevărată senzație în mediile științifice. Mi-am permis a face câteva obiecții pe care Ch. Richet le-a primit cu amenitate, fără reacțiunea acelor scienției pentru cari fapta de a cugeta deosebit de ei este un fel de crimă.

« Pentru calitățile mari intelectuale și morale ale lui Ch. Richet, care a lăsat o dâră luminoasă, aproape fără seamăn în știința modernă, mă înclin cu respect în fața memoriei acestui om de geniu și propun să se trimeată Academiei de Medicină din Paris o telegramă de sincere păreri de rău pentru pierderea ireparabilă a celui mai reprezentativ membru al ei. »

Se păstrează un minut de reculegere și se decide a se expedia telegramă de condoleanțe Academiei de Medicină din Paris.

D-l **N. Donici**, Membru de Onoare al Academiei Române, face o comunicare asupra participării d-sale ca reprezentant al Fundațiilor Culturale Regale la al V-lea Congres al Uniunii Astronomice Internaționale, întrunită în vara trecută la Paris.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 13 DECEMVRIE 1935

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU, deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,

« La 8 ale lunei curente, s'a stins din vieaţă, la Paris, d-l Georges Lacour Gayet, membru al Institutului Franţei, şi — dela 11 Iunie 1919 — Membru de Onoare al Academiei noastre.

« Vestea morţii renumitului istoric francez a fost primită, de sigur, cu vii regrete de toţi cei ce cunosc sentimentele alese pe care le-a avut pentru poporul românesc şi serviciile preţioase pe care le-a adus cauzei noastre naţionale în timpul marelui războiu, prin propaganda intensă şi însufleţită ce a patronat şi însuşi a îndeplinit pentru această cauză.

« Căci, negreşit aceste sentimente şi aceste servicii l-au făcut, mai ales, cunoscut şi apreciat, stimat şi iubit, la noi, pe Georges Lacour Gayet. Ca preşedinte al Comitetului franco-român, din ziua în care ne-a vizitat la Bucureşti, în Martie 1914, s'a străduit să facă cunoscut străinătăţii, opiniei publice franceze în deosebi, revendicările teritoriale ale poporului român, fie scriind însuşi articole şi studii de propagandă în ziare şi reviste, fie organizând conferinţe publice în acelaşi scop, cu personalităţile cele mai de vază ale Franţei din vremea aceea, ca Paul Dechanel, Emile Boutroux, Louis Barthou, René Viviani şi alţii, ori cu compatrioţi de ai noştri, cari se găseau, pe atunci, la Paris, ca Georges Diamandy, Jean Cantacuzino şi Const. Istrati.

« Nici un om de seamă din România n'a trecut în acest timp prin capitala Franţei, fără ca Georges Lacour Gayet să nu fi căutat a-l pune în legătură cu cercurile influente ale lumei politice şi intelectuale de acolo în interesul propagandei sale. Lui i se datoreşte, de pildă, că la marea manifestaţiune a solidarităţii latine din amfiteatrul Sorbonei, a participat şi a vorbit, în numele României, inimosul şi neuitatul nostru fost preşedinte, Dr. C. I. Istrati.

« Negreşit nu se poate expune în acest moment întreaga acţiune de propagandă în folosul cauzei române, pe care a făcut-o şi patronat-o Georges Lacour Gayet, în vremea războiului şi a Conferinţei de Pace dela Paris. De altfel nici nu e trebuinţă. O vor face cei viitori, înscriind numele său printre cei mai mari iluştri şi însufleţiţi filo-români, pe cari, în cursul vremurilor şi în momentele hotărîtoare pentru soarta politică a neamului nostru, i-am găsit totdeauna în mijlocul nobilei şi generoasei naţiuni franceze.

« Recunoştinţa noastră pentru Georges Lacour Gayet, a venit imediat după realizarea României întregite, prin alegerea sa, la propunerea d-lui N. Iorga, ca Membru de Onoare al Academiei Române. Azi când el a dispărut, la omagiul de recunoştinţă de atunci, adăogăm pe cel de pietate de astăzi, spre a le închina memoriei sale neuitate şi a le exprima, în numele d-voastră, domnilor Colegi, celor mai de aproape ai săi. »

Apoi d-sa, intrând în ordinea de zi, zice:

Domnilor Colegi,

« Şedinţa noastră de azi este dedicată, după cum ştiţi, comemorărei a trei sute de ani dela moartea marelui dramaturg spaniol Lope de Vega,— comemorare care a prilejuit, în toată lumea cultă, nenumărate festivităţi întru glorificarea celebrului scriitor.

« Evident că dela aceste festivităţi nu puteam lipsi noi, Latinii Orientului. De aceea, în cadrul serbărilor ce s'au proiectat în acest scop, Academia Română a ţinut să consacre această şedinţă sărbătoririi genialului literat, rugând pe d-l profesor N. Iorga să ţină d-sa cuvântarea festivă

« Ca totdeauna în asemenea împrejurări, ilustrul nostru Coleg, a cărui strălucită şi extraordinar de bogată activitate istorică şi literară a fost asemănată, nu de ai noştri, ci de străini, cu aceea a lui Lope de Vega, a binevoit a răspunde rugăminţii ce i-am făcut, prin cuvântarea pe care o va rosti acum.

« Aveţi cuvântul, d-le Coleg. »

D-l N. IORGA rosteşte o comunicare comemorativă despre *Lope de Vega* pentru tricentenarul morţii celebrului poet şi dramaturg spaniol.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU comunică scrisoarea Excelenţei Sale d-lui Prat Y Soutzo, Ministrul Spaniei în Bucureşti, în care îşi exprimă viul său regret de a nu putea lua parte la această şedinţă comemorativă, arătând că va fi reprezentat prin d-l J. Serrat, Prim Secretar al Legaţiunii Spaniole, de Doamna Prat Y Soutzo şi de toţi membrii Legaţiunii. D-l Preşedinte dă cuvântul d-lui J. Serrat, care rosteşte următoarele cuvinte:

Excellences, Mesdames, Messieurs,

« En l'absence — qu'il regrette très vivement — de Son - Excellence Monsieur de Prat y Soutzo, votre collègue comme Membre Correspondant et Honoraire, respectivement, de l'Académie Nationale des Beaux Arts et de l'Académie de Jurisprudence et de Législation d'Espagne, il m'échoit l'honneur — très enviable — d'adresser à l'Académie Roumaine, et en particulier à son illustre Président, à Monsieur le Ministre de l'Instruction Publique, et à l'éminent Maître des Lettres et de l'Histoire roumaine qui a si brilamment retracé la figure Auguste de Lope de Vega, le témoignage de la reconnaissance émue de mon pays, pour la contribution si fervente à la célébration du Tricentenaire de celui qui mérita le Titre de « Phenix des Genies espagnols ».

« Le Génie ne connaissant pas de frontières, le monde entier célèbre ces temps derniers la memoire de l'inmortel dramaturge, car des hommes comme l'insigne Felix Lope de Vega Carpio, quoique la manifestation la plus pure du génie espagnol — qui a si profondément contribué à l'essor de notre commune civilisation latine — appartiennent à l'humanité.

« C'est avec une émotion très profonde que je remercie la Roumanie — hier l'Université, aujourd'hui l'Académie, demain le Theatre National et les Institutions des capitales Moldaves et Transilvaines, de communier avec l'âme espagnole en ce glorieux souvenir. »

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 20 DECEMVRIE 1935

Preșidinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Prof. **Franz Babinger** cetește o comunicare în limba franceză cu titlul « *Robert Bargrave, un voyageur anglais dans les pays roumains du temps de Basile Lupu (1652)* ».

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Explicația monumentului dela Adamclisi* ».

ȘEDINȚA ORDINARĂ
DELA 10 IANUARIE 1936

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU comunică trista știre că la 30 Decemvrie trecut a încetat din vieață colegul nostru corespondent la Secția Științifică Ștefan Minovici. Rodnica activitate științifică a regretatului coleg, care i-a atras alegerea sa ca membru corespondent al Instituțiunii noastre, a fost pe larg expusă de Colegul nostru D-l Dr. Gh. Marinescu în ședința dela 8 Iunie 1925. D-l Președinte Alex. Lapedatu, în numele Academiei, exprimă părerea de rău pentru această dureroasă pierdere.

In altă ordine de idei d-l Președinte arată că în cursul vacanței academice încetate d-l Eduard Beneș, Membru de Onoare al Instituțiunii noastre, a fost chemat de poporul cehoslovac la cea mai înaltă demnitate civică, de Președinte al Republicei amice și vecine nouă. Propune să exprimăm d-lui Beneș omagiile Academiei prin următoarea telegramă:

Monsieur Benes
Président de la République Tchécoslovaque
Prague

« Académie Roumaine réunie pour la première fois après ces vacances présente ses hommages à son illustre membre d'honneur élu président de la République et envoit ses voeux de prospérité à la nation tchécoslovaque. »

Président *Lapedatu* Secrétaire général *Tzitzeica*

— Propunerea se aprobă.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU prezintă următoarea listă a concurenţilor la premiile Academiei din acest an:

I. PREMII GENERALE — PRIN COMISIUNE SPECIALĂ

1. *Premiul Năsturel de 4.000 lei*

5. scrieri *cu conţinut de orice natură:*

Brădişteanu (Grigorie), Zidul plângerilor, roman, Timişoara f. a.
Formac (S. R.), Războiul de mâine. Bucureşti, 1935.
Jitianu (Constantin C.), Cuvinte pentru ţara mea. Bucureşti, 1935.
Marinescu (G.) şi *Grecescu* (C.), Ion C. Brătianu. Acte şi cuvântări. Bucureşti, 1935.
Păsărică (Inginer Ion), Monografia Uzinelor de fier şi domeniilor din Reşiţa şi frumuseţea naturală a împrejurimilor. Ed. II revăzută, cu recenzii şi vederi. Bucureşti, 1935.

II. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil)*

1 lucrare de *critică literară*:

Călinescu (G.), Viaţa lui Mihai Eminescu. Ediţia II-a. Bucureşti, f. a.
» Opera lui Mihai Eminescu. Vol. I: Filosofia teoretică, filosofia practică. Bucureşti, f. a
Călinescu (G.), Opera lui Mihai Eminescu. Vol II: Cultura. Descrierea operei. Vol. III: Descrierea operei (urmare). Bucureşti, 1935.

2. *Premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei*

14 scrieri *literare* sau de *filologie*:

Bucur Mânătorul (Nicolae), Gens Bucurorum, — iambi, trohei, dactile. Bucureşti, 1935.
Cuclin (Dimitrie), Tratat de forme muzicale pentru uzul învăţământului academic şi secundar. Bucureşti, 1934.
Diaconu (Ion), Folklor din Râmnicul-Sărat. Vol. II. Focşani, 1934.
Lungianu (Mihail), Poveşti pentru tineri şi bătrâni. A treia tipăritură revizuită şi adăugită. Bucureşti, 1934.
Lungianu (Mihail), Făpturi şi năstimiri. Mituri şi legende pentru copii. Bucureşti, 1935.
Lungianu (Mihail), Comoara lui Prâslea. Poveşti pentru copii. Bucureşti, 1935.

Makata (Eugenia), Jupânița Ruxandra — roman. Bucureşti, f. a.
Manafu (Colonelul M.), Naţiunea armată. Pregătirea morală şi materială a naţiunii pentru războiu. Bucureşti, 1935.
Molea (Ion), Funigei. Craiova, 1935.
Pancu (Nicolae N.), Sub Vulturul Moldovei. Ediţia II. Bucureşti, 1935.
Popovici (D.), Ideologia literară a lui I. Heliade Rădulescu. Bucureşti, 1935.
Popovici (D.), « Santa Cetate »— între utopie şi poezie. Bucureşti, 1935.
Stamatiad (Al. T.), Peisagii Sentimentale. Poeme. Bucureşti, 1935.
Stanca (Dr. Dominic), Intre două fronturi 1914—1918. Cluj, 1935.

3. *Premiul Adamachi, de 5.000 lei (divizibil)*

9 scrieri de *literatură* sau de *filologie*:

Butnariu (Gh. V.), Clopotele învierii. Nuvele. Bucureşti, 1935.
Cluceru Dinu, Povestiri de pe Front (1916—1917). Fapte mari săvârşite de cei mici. Bucureşti, 1935.
Creangă (N.), Gramatica limbii române. Bârlad, 1934.
Gherghel (Ion), Schiller în literatura română. — Cu prilejul împlinirii a 175 de ani dela naştere. — Aspectul istorico-cultural şi bibliografia critică. Bucureşti, 1935.
Matasă (Preotul C.), Palatul Cnejilor. Bucureşti, 1935.
Omagiu lui M. Eminescu, volum editat de Comitetul « Pro Eminescu » sub îngrijirea d-lui *Valerian Petrescu*. Bucureşti, 1934.
Pallade (Maria S.), Pentru tine, roman. Bucureşti, 1935.
Teofan dela Mistra, Patria rondă. Poem în versuri. Târgovişte, 1935.
Volbură Poiană Năsturaş, Din stejar, stejar răsare, roman. Bucureşti, 1935.

4. *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu, de 2.000 lei*

3 scrieri asupra *Educaţiei*;

Bulacu (Preotul Mihail), Pedagogie creştină ortodoxă. Bucureşti, 1935.
Comicescu (Gheorghe), Realizări şi tendinţe în Şcoala americană contemporană. Iaşi, 1935.
Flor (Paula), Anuarul Şcoalei Profesionale de Fete, gr. I, din Tulcea pe anii şcolari 1928—1934. Constanţa, f. a.

5. *Premiul C. Rădulescu-Codin, de 3.000 lei*

1 scriere de *folklor*:

Dumitrescu (N. I.), Carte de Stea şi Colinde. Bucureşti, 1935.

Premii cu subiecte date:

6. *La Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil) pentru traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*

10 manuscrise cu numele, pseudonimele şi motto:

a) Sub numele Paula Hauser (421 file);
b) » pseudonimul Wolfram von Eschenbach (15 file);
c) » » Olsor (227 file);
d) Cu motto « Carmen » (228 file);
e) » » « Excelsior » (207 file);
f) » » « In arte voluptas » (157 file);
g) » » « Kamadeva » (771 file);
h) » » « Doch was kümmert sich das Schicksal
ob sie trachten, ob sie streben?
« Gleich dem Winde uber Wellen
streicht es übers Menschenleben ».
(298 pag.);
i) » » « Pururi tânăr » (314 file);
j) » » « Montslavat » (168 file).

III. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

1. *Premiul Vasile Pârvan, de 30.000 lei*

2 lucrări *arheologice*:

Berciu (D.), Săpăturile arheologice dela Tangâru (1934), — raport preliminar. Bucureşti, 1935.

Buletinul Muzeului Judeţului Vlaşca « Teohari Antonescu ». I. Publicaţiune a Muzeului, scoasă sub îngrijirea d-lui *D. Berciu* profesor, director onorific Bucureşti, 1935.

2. *Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 25.000 lei*

12 scrieri *istorice, economice, juridice*:

Bejenaru (N. C.), Politica externă a lui Alexandru Lăpuşneanu. Iaşi, 1935.

Ciuhandu (Protopresviterul Dr. Gheorghe), Episcopii Samuil Vulcan şi Gherasim Raţ — Pagini mai ales din Istoria Românilor Crişeni (1830—40) Arad, 1935.

Coman (Ioan), Titanul Prometheu — Cultul şi elementele pre-hesiodice şi hesiodice ale istoriei sale. Incercare asupra concepţiei elenilor despre originile civilizaţiei în lumina istoriei lui Prometheu. I. Bucureşti, 1935.

Dobrovici (Gh. M.), Istoricul desvoltării economice și financiare a României și împrumuturile contractate (1823—1933). București, 1935.

Duzinchevici (Gh.), Cuza Vodă și revoluția polonă din 1863. București, 1935.

Florescu (George D.), Din vechiul București, Biserici, curți boierești și hanuri între 1790—1791, după două planuri inedite dela sfârșitul veacului al XVIII-lea. București, 1935.

Fundățeanu (Cpt. Comandor Preda C.), Libertatea mărilor și prizele maritime. București, 1935.

Hillard (Victor), Contribuțiuni critice la elaborarea Codului civil unificat. București, 1935.

Ionescu (Octavian), Problema părții introductive a Codului Civil. Iași, 1935.

Nedici (Dr. Gh.) și *Zotta* (Const. Gr.), Recursul în Casare. Comentarul legislației uzuale, cu doctrina și jurisprudența la zi; însoțit de un studiu juridic și istoric al recursului în legislația vechiului regat și a provinciilor desrobite și de un index alfabetic. București, 1935.

Topa (Leon), Universitatea țărănească. Teoria și practica ei. Cernăuți, 1935.

Ursu (Gavril), Dicționar enciclopedic administrativ. Ed. I A. Z. Cluj, 1935

3. *Premiul Neuschotz, de 3.500 lei*

3 scrieri de *istorie* sau *juridice;*

Bogdănescu (Titu), Explicația teoretică și practică a Art. 285 al. 2 și urm. c. c. Iași, 1931.

Garoescu (Colonel George G.), Războaiele balcanice, 1912—13 și Campania română din Bulgaria. Ediția II-a. Sfântul Gheorghe, 1935.

Hillard (Richard F. A.), Pactul dela Paris « Briand-Kellogg ». București, 1935.

4. *Premiul Demostene Constantinide, de 3.000 lei*

4 scrieri *sociale* sau *istorice:*

Cornicioiu (General Grigore), *Opriș* (Lt. Col. Ștefan și *Dumitrescu* (Maior Al.), Contribuțiuni la istoricul Grănicerilor, volumul II, 1904—1916. București, 1935.

Georgescu (Lt.-Col. Constant Ioan), De ce a capitulat Germania la 11 Noemvrie 1918? București, 1935.

Roceric (Ioan A.), Expoziții și târguri. Studiu economic-social, tehnic-politic. București, 1935.

Stahl (Henri), Bucureștii ce se duc — cu 175 ilustrații originale de altădată. București, 1935.

Premii cu subiecte date:

5. — *La Premiul Camerei de Comerţ şi Industrie Circumscripţia I-a din Turnu-Măgurele, de 20.000 lei, cu subiectul:*

Teleormanul economic:

Un manuscris cu motto: « Este o datorie de a ne cunoaşte mai bine, noi, între noi, cu toate locurile şi aşezările, pentru a ne iubi mai mult şi a ne înfrăţi la munca constructivă pentru propăşirea ţării noastre sub toate raporturile » (152 pagini de tipar).

6. *La Premiul Funcţionarii C. F. R. din Bucureşti, de 9.500 lei în efecte şi 2.613 lei în numerar, cu subiectul « Drepturile funcţionarilor publici faţă de Stat»,*

Un manuscris cu motto: « Drepturile funcţionarilor publici sunt acordate, în primul rând, în vederea bunului mers al serviciului public, adică pentru împlinirea în condiţiuni cât mai bune a nevoilor obşteşti » 89 pag.).

7. *La Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei, cu subiectul « Cercetări istorice asupra unui oraş din România », manuscrisele cu titlurile:*

a) Cercetări istorice asupra oraşului Sebeş-Alba, fost Sebeşul săsesc din Judeţul Alba (132 file);
b) Folticeni. Cercetări istorice asupra oraşului, cu motto: « Cunoscând trecutul şi cercetând prezentul, am putea prezice viitorul » (354 file).

IV. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

1. *Premiul I. Oroveanu, de 70.000 lei*

6 lucrări sau descoperiri în *ştiinţa medicală*:

Banu (Dr. G.), Sănătatea poporului român. Bucureşti, 1935.
Lupu (N. Gh.) şi *Petrescu* (Mircea), Hematologie clinică. Morfologia, fiziologia şi patologia sângelui şi organelor hematopoetice. Cu 36 figuri în text şi 6 planşe în culori şi negre. Bucureşti, 1935.
Moscovici (Dr. M.), Tratament simplu şi sigur al canalelor radiculare. Publicat în « Revista Stomatologică », An. VI, Nr. 1. Cluj, Ianuarie 1935.
Râmneanţu (Dr. Petru), Cercetări asupra originii etnice a populaţiei din Sud-Estul Transilvaniei pe baza compoziţiei serologice a sângelui. Cluj, 1935.
Râmneanţu (Dr. Petru), Origine ethnique des Séklers de Transylvanie. Bucarest, 1935.
Samarian (Dr. Pompei Gh.), Medicina şi Farmacia în trecutul românesc, 1382—1775. Călăraşi-Ialomiţa, 1935.

2. *Premiul Ştefan Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei*

1 scriere de natură *silvică* ·

Sabău (Dr. Vasile), Die Grundlagen der rumanischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung fur den internationalen Holzverkehr. Bucureşti, 1935.

3. *Premiul Adina şi Colonel Paul Străjescu, de 8.800 lei*

1 lucrare *medicală ;*

Moscovici (Nathan), Consideraţiuni asupra Gastroparezei (Miastenia piloroduodenală intermitentă). Teză pentru doctorat în Medicină şi Chirurgie prezentată şi susţinută la 22 Mai 1934. Bucureşti, 1934.

4. *Premiul Dr. Em. Riegler, de 11.000 lei*

2 lucrări din *clinica terapeutică:*

Buzoianu (G.) şi *Cotul* (G.), Vocea şi igiena vocală. Cluj, 1935.
Ţeposu (Prof. Dr. E.), Derivaţia urinelor în Chirurgie. Derivaţia înaltă. Bucureşti, 1934.

5. *Premiul Statului Lazăr, de 50.000 lei*

5. 9 scrieri *cu conţinut ştiinţific sau invenţiuni ştiinţifice;*

Căplescu (Dr. C. Poenaru), Accidentele muncii, boale profesionale şi asigurări sociale. Cu 218 figuri. Bucureşti, 1934.
Conea (Ion), Ţara Lovıştei — Geografie istorică. Cu 10 hărţi (din care 3 afară din text : 13 planşe fotografice şi indice de nume şi locuri. Bucureşti, 1935.
Dinu (Dr. Valeriu), Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druch der Krisen. Bukarest, 1933.
Gabrielescu (Const. E.), Calculul plăcilor de beton armat cu armătura încrucişată. Cu 34 figuri, 135 formule, 6 tabele şi 7 exemple. Bucureşti, 1935.
Hortopan (Veterinar General Grigore), Creşterea şi boalele animalelor domestice. Noţiuni de Hipologie. Craiova, f. a.
Istrati (I), Carte de Fizică pentru cl. III-a secundară şi pentru cei ce vor să înveţe singuri. Ediţia I. Roman, 1935.
Sahleanu (Vasile S.), Sistem de motor termic. Invenţiune (text manuscris).
Sălceanu (Constantin), Laboratorul de Fizică. Vol. I. Lucrări practice de gravitate, căldură şi termodinamică. Bucureşti, 1935.
Şumuleanu (Prof. Dr. Corneliu) et *Ghimicescu* (Dr. Georges), Quelques nouvelles microméthodes pour l'analyse des vins appliquées à l'analyse des vins provenants des vignes du domaine de la Couronne du district Dolj (Segarcea et Sadova). Iassy, 1934.

6. *Premiul Dr. Cornel Nicoară, de 12.000 lei (divizibil)*

16 scrieri *cu conținut științific*:

Abason (Ernest), *Andronic* (Al). și *Dumitrescu* (Gh.), Trigonometrie, cu aplicațiuni la Statică și Agrimensură. Clasa VI-a secundară. București, 1935.

Abason (Ernest), *Andronic* (Al.) și *Dumitrescu* (Gh.), Aritmetică, clasa III-a secundară. Gimnazii, Licee, Școli Normale, Seminarii, etc. București, 1935.

Abason (Ernest), *Andronic* (Al.) și *Dumitrescu* (Gh.), Algebră, clasa V-a secundară. București, 1935.

Abason (Ernest), *Andronic* (Al.) și *Dumitrescu* (Gh.), Geometrice, clasa III-a secundară. Gimnazii, Licee, Școli normale, Seminarii, etc. București 1935.

Bucică (Veterinar Col. Dr. I.) și *Eftimescu* (Vet. Maior Dr. I.), Tratat practic de Podologie. București, 1935.

Dumitrescu (Maiorul St. Alexandru), Recunoașterea falșurilor în Administrație și prevenirea lor. București, 1935.

Metzulescu (Dr. Aurel), Tratamentul cărbunelui prin doze masive de ser anticarbonos pe cale intravenoasă, intramusculară și subcutanată. Chișinău, 1935.

Pandelea (N.), Geografia elementară pentru cl. I-a secundară. București, 1935.

Roată (Lt.-Colonel Victor), Pericolul aerian și mijloacele de apărare. Apărarea activă, apărarea pasivă, urbanismul. București, 1935.

Stanca (Dr. C.), Noi contribuțiuni la tratamentul amenorheei și a complicațiunilor ei. Extras din «Mișcarea medicală română» Nr. 4—5, 1934. Craiova.

Stănescu (Dr. I.), Psihanaliza în vederile Medicinei legale (Expunere obiectivă a doctrinei lui Freud). București, 1933.

Stănescu (Dr. I.), Contribuțiuni la studiul antropologiei (Fiziognomonia). Vol. I. Constituțiunile morfologice. București, 1934.

Stănescu (Dr. I.) și *Gorescu* (O.), Furtul profesional și furtul sportiv. București, 1935.

Sârghie (Ioan H.), Sculptura în lemn. Partea I-a. București, 1934.

Șerbănescu (Dr. Virgil), Tehnică de Istologie și Anatomie patologică. București, 1933.

Țărușanu (Radu), Industria chimică în România. București, 1935.

Premii cu subiecte date:

7. *La Premiul Anastase Fătu, de 3.000 lei, cu subiectul «Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului»:*

Un manuscris cu motto «Un strop căzut în mare» (36 file).

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 17 IANUARIE 1936.

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l S. MEHEDINŢI face o comunicare despre « *Cercetători, erudiţi, savanţi* ».

In şedinţă intimă d-l *S. MEHEDINŢI* depune următoarea cuvântare rostită de d-sa la înmormântarea regretatului coleg G. Vâlsan, în ziua de 6 August 1935:

« In numele Academiei Române, am greaua însărcinare să aduc un ultim omagiu colegului nostru profesorul George Vâlsan.

« Ce a însemnat el pe tărâmul ştiinţei se va spune aiurea. Aci, în puţinele minute ce ne despart de umbra care îl va cuprinde pentru totdeauna, înaintea cugetului nostru stă mai ales amintirea duioasă despre om.

*

« Iată-l student sfios, ascultând, cum ascultă toţi tinerii serioşi, prelegerile numai ca o îndrumare spre munca proprie.

« Geografia, pe atunci, era şi la noi, ca şi aiurea, în mare prefacere. Problemele mai abstracte rămâneau, se înţelege, pe seama celor maturi. Dar aplicaţiile zilnice interesau pe toţi, şi toţi simţeau nevoia de a se dumeri în vreun fel, în deosebi asupra doctrinei profesorului american Davis, care venise să ţină conferinţe în Universităţile din Europa.

« Pas cu pas, ne-am mânecat deci şi noi pentru verificarea noului sistem în legătură cu ţara noastră. Am început, cum era şi firesc, cu ţinutul unde ne aflam. Iar cel care a primit sarcina să se ocupe de « Temelia Bucureştilor » şi de aspectul împrejurimilor a fost tânărul Vâlsan. Au venit apoi şi alţii la rând, potrivit cu lărgirea orizontului excursiilor noastre până la munte, la mare şi în tot lungul Dunării româneşti.

« Potrivit unei vechi observări, că studenţii cei mai harnici aleg de obicei temele cele mai grele, Vâlsan a fost între cei dintâi, cari au primit sarcina unei excursii în Valea Timocului, de unde, împreună cu colegul său Giuglea, ne-a adus materialul unui frumos volum despre Românii din Craina. Tot atunci i s'a deşteptat şi interesul pentru problema străpungerii Carpaţilor la Porţile-de-Fer.

« Cu marea sa înlesnire de a desena, sugestiunile excursiilor căpătau repede forma unor schiţe explicative şi astfel, înainte de a fi generalizată metoda bloc diagramelor, în urma unei excursii a membrilor Seminarului de geografie, am avut bucuria să dobândim un foarte intuitiv desen privitor la malul Dunării şi la cufundarea ţinutului dintre Giurgiu, Mărculeşti şi Bucureşti, unde erau cunoscute două sondaje. In felul acesta, orizontul preocupărilor sale s'a întins şi spre alte părţi ale Câmpiei române;

iar schița, care împodobește și azi păretele sălii de cartografie, a fost prima pagină a unui studiu mai întins despre « Câmpia română ».

« Lucrul era firesc. Grija de viitor nu poate lipsi niciodată unei instituții de cultură, așa că, tinerii mai silitori pe tărâmul geografic au primit sfatul să-și continue pregătirea lor, trecând și în alte universități. Formula Seminarului a fost chiar dela început aceasta: *Nimeni nu are contract cu vieața*. Prin urmare, să fie gata toți cei cu zel pentru știință, să ocupe orice loc rămas gol .

« Și astfel, după ce a terminat examenul de licență, Vâlsan a trecut la Berlin, apoi la Paris, unde ideile lui Davis fuseseră mai bine îmbrățișate decât în Germania. Iar când moartea lui Ștefan Popescu a lăsat vacantă catedra dela Universitatea din Iași, tânărul, care tipărise în « Buletinul Societății geografice » un lung studiu asupra « Câmpiei Române », a putut umplea la timp însărcinarea de profesor.

« A venit apoi războiul, cu multele lui greutăți . Cu toate că sănătatea lui Vâlsan ajunsese destul de plăpândă, el n'a pregetat o clipă de a primi sarcina catedrei de geografie la Universitatea din Cluj. Cele trei « Anuare », publicate acolo, sunt o dovadă pipăită a muncii și a devotamentului său pentru știință.

*

« Dar grija de bătrânețea părinților, și în deosebi de sănătatea mamei sale, l-a făcut să se gândească iarăși la locul său de naștere. Cum era natural, Universitatea din București a fost fericită să poată întregi familia geografilor, numindu-l din nou între membrii ei. Și astfel, am avut bucuria să-l vedem cu sănătatea întărită, desfășurând în toată voia munca sa de profesor, iar solidele sale calități au putut ieși deplin la iveală. Vanitatea, viermele imund, care mânjește vieața oamenilor vulgari, lăsându-i ca o caricatură în fața posterității, lui îi era străină. Chipul său senin, vocea potolită, scrisul clar și zâmbetul blând... toate la un loc erau manifestarea unei păci lăuntrice, care îl ținea departe de toate agitațiile efemere.

« Astfel, moartea, care l-a ajuns pe neașteptate, ni l-a lăsat înaintea ochilor ca simbol al unei vieți resemnate.

« De aceea, plini de adâncă pietate, colegii și prietenii își pleacă acuma fruntea în fața mormântului deschis.

« Lumina vieții sale, va rămânea neclintită în amintirea tuturor acelora cari l'au cunoscut, iar Academia îi va păstra totdeauna o duioasă pomenire. »

Se deleagă d-l Coleg I. Lupaș sau alt domn Coleg din Cluj, să reprezinte Academia Română, Duminică 19 Ianuarie curent, la desvelirea bustului lui Vasile Pârvan ridicat în localul Universității din Cluj din inițiativa Societății Studenților în Litere și Filosofie ai acelei Universități.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 24 IANUARIE 1936

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, deschizând şedinţa, zice:

«*Domnilor Colegi, Doamnelor şi Domnilor*,

« Ţara întreagă sărbătoreşte azi ziua unirei, ziua de naştere a noului nostru Regat în forma sa desăvârşită.

« Academia Română, care de $^3/_4$ de veac a dus lupta pentru aducerea la îndeplinire a acelui ideal, mai întâi pe cale de unificarea graiului şi de stabilirea unităţii culturale a tuturor ramurilor neamului românesc, ia parte la această serbare şi se gândeşte cu recunoştinţă la pleiada acelor mari bărbaţi — în cea mai mare parte foşti membri ai Academiei — cari au dus acest popor la realizarea aspiraţiilor sale.

« In primul rând recunoştinţa noastră se adresează scumpei noastre dinastii şi acelui Rege înţelept şi energic care duce mai departe opera marilor săi înaintaşi Alex. Ioan I, Carol I şi Ferdinand I şi care o consolidează printr'o înţeleaptă conducere şi organizare bazată pe cultură.

« Să trăiască M. S. Regele Carol II. »

Apoi D-sa zice:

«*Domnilor Colegi*,

« In lipsa Preşedintelui nostru titular, îmi revine mie dureroasa îndatorire de a vă aduce la cunoştinţă că în cursul săptămânii care a trecut între ultimele noastre şedinţe, Academia Română a avut iarăşi nenorocirea de a pierde pe unul din distinşii ei membri de onoare. De astădată moartea ne-a răpit pe veneratul nostru coleg P. S. S. Episcopul Roman Ciorogariu al Oradiei, care a încetat din vieaţă la înaintata vârstă de 83 ani.

« Pe lângă marea sa activitate în slujba bisericii ortodoxe, pentru care populaţia Transilvaniei — pe care a păstorit-o şi a condus-o sufleteşte în timp de peste 60 ani — îi poartă o adâncă recunoştinţă, venerându-l ca pe un sfânt părinte al bisericii, Roman Ciorogariu a fost şi un mare învăţat şi apostol al învăţământului. El a făcut strălucite studii — în ţară şi la universităţile din Lipsca şi Bonn — nu numai de Teologie ci şi de Filosofie şi Pedagogie — şi a fost mult timp director al Seminarului Teologic-pedagogic din Arad, unde a crescut multe generaţii de preoţi şi profesori, viitori educatori ai poporului.

« Elevii şi discipolii săi, cari s'au împărtăşit nu numai din vastele sale cunoştinţe, dar şi din bunătatea sufletului său — cu adânca înţelepciune care-l caracteriza —, ocupă astăzi locuri de frunte în mişcarea intelectuală şi în conducerea sufletească a energicului şi dârzului popor transilvănean, continuând a-i desvolta, după poveţele sale, prin cultură şi pildă, agera sa minte şi frumoasele virtuţi care împodobesc sufletul nobil al acestui ram al neamului nostru.

« Prin îndelungata sa activitate — ca profesor, preot şi scriitor — el este un îndrumător al naţiunii române de peste munţi şi un organizator al puterii sale de luptă şi de rezistenţă, însuşiri care s'au evidenţiat atât de strălucit, în ziua acea mare a răfuelii trecutului, la adunarea naţională din Decemvrie 1918 dela Alba-Iulia.

« Ca om politic, nu e aci locul să apreciem marele sale merite; ele sunt înscrise cu litere de aur în istoria realizării unităţii noastre naţionale şi în recunoştinţa întregului neam românesc.

« In şedinţa dela 12 Iunie 1921, Academia Română, în semn de recunoştinţă pentru neobosita şi fecunda sa activitate, atât pe terenul cultural cât şi politic, l-a ales, cu unanimitate de voturi, ca membru de onoare al ei.

« Roman Ciorogariu moare la vârsta atât de înaintată, continuând a-şi îndeplini datoria, de mare patriot şi de educator de suflete, până în ultimul moment al vieţii sale. In cel mai expus post al Românismului, la graniţa apuseană a ţării, el rămâne cu arma în mână şi nu părăseşte postul său de strajă până în clipa când moartea îi răpi sufletul.

« Academia Română uneşte doliul ei cu al întregului neam românesc şi va păstra o veşnică recunoştinţă acestui vrednic bărbat, pe care a avut cinstea să-l numere printre membrii ei.

« In semn de doliu şi ca o pioasă reculegere suspend şedinţa pentru 5 minute. »

D-l ANDREI RĂDULESCU face o comunicare cu titlul « *24 Ianuarie 1862* ».

In şedinţă intimă, d-l Secretar general G. ŢIŢEICA comunică următoarea telegramă primită dela d-l Eduard Beneş, Preşedintele Republicii Cehoslovace şi Membru de Onoare al Instituţiunii noastre:

Le president Lapedat
Académie Roumaine, Bucurest.

« Très touché de la dépêche de l'Académie roumaine je prie son président ainsi que son sécrétaire général et tous mes chers confrères d'agréer mes sincères remerciements pour leurs sympathies et voeux a l'occasion de mon élection à la présidence de la republique Tchecoslovaque et à mon tour je souhaite à la Roumanie et à l'Académie Roumaine la prosperité toujours croissante.

Eduard Benes ».

D-l General R. ROSETTI zice:

« Printre volumele primite se află şi următoarea teză de doctorat dela Universitatea din Geneva: *La Dobroudja et les relations bulgaro-roumaines* de Iosef V. Poppov dela Karlovo (Bulgaria).

« Valoarea istorică a acestei lucrări reiese din următoarele afirmaţiuni ale autorului:

« Dobrogea nu a fost niciodată stăpânită de Mircea (nu pomeneşte nimic de titlul lui Mircea).

« Bătălia dela Nicopol a avut loc în 1394.

« Arată tendenţios — din nenorocire bazat pe cuvântări ale opoziţiei şi pe articole de ziare româneşti — alipirea Dobrogei în 1878.

« Că România a avut o politică constantă (?!) în Dobrogea şi anume acea de a deposeda şi goni din Dobrogea populaţia autohtonă (se înţelege bulgară) şi a o înlocui cu imigranţi români foarte numeroşi, în care scop au luat drastice măsuri economice şi politice.

« M. Kogălniceanu era prim ministru la 16 Octomvrie 1889.

« Nu mai citez multele altele afirmaţiuni, toate inexacte, dar cele mai multe întemeiate pe citate din cuvântări şi articole de ziare românesti, rostite sau scrise din pasiune politică spre a micşora pe cei dintr'un partid advers sau dela guvern. Mult rău ne-a făcut şi ne face acest soiu de manifestaţiuni — deseori negândite — care acum slujesc de arme potrivnicilor noştri.

« In încheiere autorul arată că persecutăm minoritatea bulgară şi că numai aplicarea clauzelor de apărarea minorităţilor poate face ca România, care are şi aşa destui duşmani, să nu aibă unul mai mult.

« Dar dacă susţinerea unei asemenea teze — în termeni civilizaţi — este explicabilă din partea unui bulgar, aprobarea ei de directorul Institutului de Inalte Studii Internaţionale, d-l G. Mantoux şi de profesorii Guglielmo Ferrero, Carl I. Burckhard şi W. E. Rappard, este mai puţin explicabilă.

« In orice caz lucrarea apărută în umbra Societăţii Naţiunilor va căpăta cetitori care o vor lua — tocmai din cauza termenilor urbani în care este scrisă — drept cuvânt de evanghelie. Ea nu poate rămâne fără răspuns şi acest răspuns trebueşte să plece tot din Geneva. »

— In urma discuţiunii la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa şi G. Ţiţeica se decide a se comunica nota d-lui Coleg R. Rosetti Ministerului Afacerilor Străine, Serviciul Propagandei şi Comisiunii Naţionale de Cooperaţie Intelectuală cu rugămintea de a respinge pe căile sale neadevărurile cuprinse în lucrarea d-lui J. Poppov.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 31 IANUARIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

S'au făcut prezentări de cărţi şi s'au expediat lucrările curente.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 7 FEVRUARIE 1936

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, deschizând şedinţa, zice:

« *Domnilor Colegi*,

« Deschizând şedinţa de astăzi, am iarăşi dureroasa îndatorire de a vă aduce la cunoştinţă pierderea unui alt valoros membru de onoare al Academiei Române, a P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan al Vadului, Feleacului şi Clujului, care s'a stins din vieaţă în ziua de 3 Fevruarie a. c.

« Decedatul coleg face parte din acea generaţie de mari patrioţi transilvăneni, cari, începând-o ca preoţi, învăţători săteşti şi publicişti şi pornind cu crucea într'o mână şi cu condeiul în cealaltă, au dus acea grea luptă zilnică pentru înălţarea sufletelor, ascuţirea minţilor şi întărirea caracterelor poporului român din Transilvania, spre a alcătui apoi din toate aceste virtuţi — pe care le-au trezit şi desvoltat în firea acestui popor — o formidabilă forţă colectivă, care i-a dat puterea de a rezista la toate greutăţile şi de a duce la marea biruinţă finală.

« Intr'un volum intitulat: « Ungaria », publicat în 1918 de către Preşedintele Academiei Ungare de Ştiinţe Albert v. Berzevicky, şi în care cunoscutul publicist ungur Eug. v. Cholnoky, după ce dă o descriere tendenţioasă a « Valahilor », arătând numărul mare de analfabeţi şi starea lor de inferioritate culturală, termină cu următoarea frază: « der niedere Klerus, besonders der Griechisch-Orientalischen Rumänen, hat viel dazu beigetragen, dass das Volk kulturell arg zuruckgeblieben ist ».

« Această învinuire — care nu este însă decât strigătul de desnădejde al celor cari vedeau că politica lor de desnaţionalizare nu poate prinde la un popor conştient de origina sa şi cu un simţ naţional atât de desvoltat şi care considerau că faptul de a nu învăţa ungureşte în locul limbii proprii este analfabetism — este cel mai mare omagiu ce se poate aduce activităţii, din perioada dinainte de războiu a acestei generaţii de mari patrioţi, pe care ei, în vremuri grele şi dintr'o prea modestă situaţie de preoţi şi învăţători săteşti, au desfăşurat-o ca educatori şi adevăraţi apostoli ai neamului.

« După războiu, venind epoca consolidării, poporul român de peste munţi i-a pus pe aceşti mari bărbaţi în locurile de conducere ce li se cuveneau, instalându-i în demnităţile de înalţi prelaţi. Ajunşi aci, ei au lăsat acum condeiul, luând în mână mistria de zidărie pentru a construi şcoli, biserici şi tot felul de instituţii de cultură românească, pe care le-au organizat după adevăratele nevoi culturale şi materiale ale poporului.

« Episcopul Nicolae Ivan a zidit: catedrala dela Sibiu, vila metropolitană, Seminarul şi şcoala centrală din acest oraş, gimnaziul din Brad, precum şi numeroase Bănci şi Case de economie.

« Această fecundă pornire spre fapte şi realizări culturale, a culminat în reînvierea vechei ctitorii a lui Ştefan cel Mare din Nordul Ardealului, (înmormântată în viforul primelor decenii ale veacului al XVII-lea).

Căci Episcopului Ivan se datoreşte reîntemeierea nouei Episcopii ortodoxe a Clujului pe temeliile unei tradiţii atât de sacre. Prin noua sa ctitorie, monumentala catedrală din Cluj, care încoronează o activitate de peste o jumătate de secol şi o bătrâneţe plină de roade, Episcopul Ivan şi-a câştigat recunoştinţa întregului neam românesc. La această ultimă recunoştinţă s'a asociat şi Academia Română când în Mai 1934, l-a chemat printre membrii săi de onoare.

« Să-i păstrăm o adâncă recunoştinţă şi o veşnică memorie ».

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că în vara trecută, la 4 Septemvrie, s'a adunat la Viena, după invitaţiunea Staţiunii Hidrobiologice a Dunării, Comisiunea Internaţională pentru cercetarea ştiinţifică a Dunării, formată din oamenii de ştiinţă cei mai de seamă în acest domeniu, ai statelor riverane Dunării. Din partea României a participat d-sa Comisiunea l-a însărcinat să întocmească programul de studiu al Dunării. Implinind această însărcinare, d-l Dr. Gr. Antipa a întocmit şi a depus Comisiunii programul pe care apoi l-a publicat în Buletinul Secţiunii Ştiinţifice a Academiei Române sub titlul: « Die Internationale Erforschung der Donau als Produktionsgebiet » apărut de curând. D-sa a prezentat Academiei această lucrare.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA expune situaţiunea Instituţiunii noastre faţă de asociaţia denumită « Academia de Ştiinţe din România », de curând înfiinţată.

La discuţia care urmează iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Inculeţ, Andrei Rădulescu, I. Nistor, G. Murnu, Dr. G. Marinescu, I. Petrovici, I. Simionescu, L. Mrazec şi N. Vasilescu-Karpen. Din desbateri s'a luat cunoştinţă de situaţia juridică a lucrurilor. S'a hotărît, prin consimţământ semnat de 14 membri, convocarea unei sesiuni generale extraordinare pentru şedinţa viitoare dela 14 Februarie curent. Delegaţiunea a fost rugată ca între timp să prepare proiectul unui memoriu ce urmează a fi prezentat în această chestiune Guvernului.

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ
DELA 14 FEVRUARIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA aminteşte motivele pentru care, în şedinţa trecută, s'a hotărît convocarea Academiei în sesiunea generală extraordinară de astăzi. In cursul săptămânii, în şedinţele Delegaţiunii, s'au fixat idei pentru alcătuirea a două memorii, care vor urma să fie înaintate Maiestăţii Sale Regelui, Protectorul şi Preşedintele de Onoare al Instituţiunii noastre şi Guvernului, lămurind starea lucrurilor, din punct de vedere moral şi juridic, pe care o crează înfiinţarea unei « Academii de Ştiinţe din România », cu numele şi cu atribuţiile Instituţiunii noastre, întru cât Secţiunea noastră Ştiinţifică îndeplineşte misiunea de Academie de Ştiinţe în România încă din 1867.

După d-l G. Ţiţeica a dat lămuriri d-l ANDREI RĂDULESCU, expunând chestiunea din punct de vedere juridic şi dând informaţiuni asupra apelului făcut de Parchet şi de intervenţia Instituţiunii noastre alături de apelul Parchetului în contra sentinţei dată de Tribunalul Ilfov pentru recunoaşterea nouei asociaţii ca persoană juridică.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii Preşedinte Alex. Lapedatu, I. Simionescu, I. Petrovici, Dim. Gusti, I. Nistor, S. Mehedinţi, L. Mrazec, Dr. Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, Dim. Pompeiu şi N. Vasilescu-Karpen, se hotărăşte înaintarea de memorii către Maiestatea Sa Regele şi Guvern şi răspândirea unei broşuri în marele public.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 21 FEVRUARIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l Dr. **C. I. Parhon**, Membru Corespondent al Academiei Române, face o comunicare cu titlul: « *Organe actino-receptoare şi actino-selectoare* ».

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU aminteşte că în şedinţa trecută s'a hotărît facerea a două memorii, unul către Maiestatea Sa Regele, pe care l-a întocmit d-l Coleg Vicepreşedinte Dr. Gr. Antipa, iar altul către Preşedintele Consiliului de Miniştri, pe care l-a redactat d-l Coleg Vicepreşedinte Andrei Rădulescu.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA ceteşte memoriul redactat de d-sa, iar d-l Secretar general G. ŢIŢEICA ceteşte pe cel redactat de d-l Vicepreşedinte Andrei Rădulescu.

— In urma unei discuţii, la care iau parte d-nii I. Petrovici, I. Simionescu, C. Rădulescu-Motru, se decide, după propunerea d-lui Coleg I. Simionescu, ca d-nii Colegi C. Rădulescu-Motru şi I. Petrovici să revadă textele ambelor memorii, căutând a concentra memoriul către Maiestatea Sa Regele.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 29 FEVRUARIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Dovezi despre conştiinţa originei românilor* ».

In şedinţă intimă se deleagă ca reprezentant al Academiei Române la Congresul Internaţional de Numismatică, ce se va ţine la Londra în zilele de 30 Iunie—3 Iulie 1936, d-l Coleg corespondent Const. Moisil.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU arată că Delegațiunea a luat hotărîrea ca Academia să comemoreze pe Regina poetă Carmen Sylva cu ocazia împlinirii a 20 de ani dela moartea sa, fixând în acest scop ședință publică solemnă Vineri, 6 Martie viitor. Ședința va fi prezidată de Maiestatea Sa Regele. Cuvântarea comemorativă va fi rostită de d-l Coleg Oct. Goga, iar Președintele Academiei va întâmpina pe Maiestatea Sa cu o cuvântare în care va vorbi despre Regele Carol I ca ctitor al Academiei Române.

— Se ia act și se hotărăște ca la această ședință să fie convocați toți d-nii Membri Activi, de Onoare și Corespondenți din Capitală.

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ
PENTRU COMEMORAREA REGINEI CARMEN SYLVA DELA 6 MARTIE 1936.

Ședința se deschide la ora 3 d. a. sub *președinția MAIESTĂȚII SALE REGELUI.*

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice:

« Ingăduiți-mi, Sire, să Vă exprim, în numele Colegilor mei, respectuoasa noastră gratitudine și recunoștința pentru înalta onoare și marea bucurie ce ne faceți, venind astăzi în mijlocul nostru, să presidați ședința de comemorare a Reginei-poete Carmen Sylva, ilustra tovarășe de vieață a gloriosului Fondator al Regatului Român, al Dinastiei române și al Academiei Române.

« Căci, congenere în începuturile lor și strâns legate apoi în desvoltarea ulterioară, aceste epocale realizări ale Renașterii noastre naționale au stat și au rămas necontenit pe același plan al preocupărilor marelui lor Ctitor — Regatul ca expresie a independenței nostre politice, Dinastia ca expresie a stabilității și continuității în conducerea Statului și Academia ca expresie a unității culturale a neamului.

« In adevăr, cu conștiința misiunii istorice ce era chemat să îndeplinească în vieața poporului român și dându-și bine seama de puterile și mijloacele prin care trebuia să se realizeze această misiune, era firesc ca providențialul Domnitor să așeze pe linia capitalelor sale proiecte de viitor și instituțiunea, care, în forme culturale, reprezenta unitatea însăși a neamului, adecă țelul final al politicei noastre naționale.

« De aceea El nu ne-a fost numai mare Ctitor, ci și mare Protector. Dela început, de când cerea Ministrului de pe vremuri al Cultelor, Dimitrie Gusti, să acorde « neapărat și numaidecât », din lista sa civilă chiar, o mie de galbeni pentru trebuințele Societății academice, până la sfârșit, când se prevala, cu legitimă mândrie, de tot ceea ce Academia Română înfăptuise, în cursul îndelungatei sale domnii, pentru cultura națională,

— Regele Carol I a fost și a rămas în cele mai strânse și intime raporturi cu instituțiunea noastră, ajutând-o și sprijinind-o întru realizarea scopurilor ce era chemată să promoveze.

« Dovadă și mărturie sunt cuvântările sale, înțelepte și încurajetoare, rostite în această incintă, ca și înfăptuirile sale, mărinimoase și generoase, pe seama așezământului nostru, prin donațiuni de cărți rare, de manuscrise prețioase și de obiecte istorice de valoare, prin contribuțiuni bănești pentru publicații, în deosebi pentru Dicționar și prin o directă colaborare la lucrările academice, cu disertațiuni de mult bun simț asupra limbii și comunicări de mare interes asupra istoriei naționale, — colaborare, de sigur, rară, dacă nu chiar unică, până atunci, la Suveranii din toate timpurile și locurile.

« Cei ce vor aduna și pune în valoare aceste regești contribuțiuni la opera culturală națională a Academiei Române, vor putea vedea cu câtă greutate, dar și cu câtă iubire s'a alcătuit această importantă instituțiune a țării și se vor însufleți, de sigur, pentru opera vrednicilor predecesori, cum ne-am însuflețit și noi, cei ce am apucat, măcar în parte, zilele fericite ale domniei Regelui Carol I și am putut urmări, direct și de aproape, acțiunea sa în folosul Academiei și cei ce avem, deci, putința să retrăim, în amintirile noastre de acum 30—40 de ani, atmosfera solemnă a ședințelor prezidate de marele Suveran ca și emoția resimțită la ascultarea cuvântărilor sale.

« Căci cine, în adevăr, din cei ce au avut fericirea să asculte aceste cuvântări, va putea uita vreodată, de pildă, acea minunată disertație asupra Nicopolei și a rolului pe care această străveche cetate l-a jucat în istoria noastră națională, în istoria Casei de Hohenzollern și în istoria propriei domnii a Regelui Carol I?

« Cine, apoi, profunda impresie a vizitei, după 25 ani, a Regelui Independenței române, pe câmpiile de războiu ale Bulgariei, la Plevna glorioaselor lupte, când bătrânul Mitropolit al Vraței exorta umbrele vitejilor noștri căzuți acolo, să se ridice din morminte, să vadă pe strălucitul lor Căpitan venind să le aducă prinosul iubirei și recunoștinței sale regești pentru jertfa vieții lor închinată patriei?

« Și cine, în fine, acea fermecătoare trecere a Dunării, noaptea, pe lună, dela Samovit la T.-Măgurele, care vrăji până într'atâta sufletul gloriosului Monarh că, răpit de amintiri, făcu, zicea el, să treacă pe dinainte-i toată vieața sa, dela tinerețele fericite petrecute la izvoarele fluviului, până la bătrânețele împovărate de munca rodnică și binecuvântată pentru înălțarea neamului dela gurile aceluiași fluviu?

« Era viziunea misiunii istorice pe care Carol I o îndeplinise în vieața poporului român și prin care el și-a câștigat titlul de cel mai mare Domnitor al său și de unul din cei mai cu vază Monarhi ai Europei din secolul trecut. Iar în această viziune era cuprinsă, de bună seamă, și instituțiunea în sânul căreia evoca aceste amintiri și printre membrii căreia avusese atâția mari și luminați sfetnici, valoroși și devotați colaboratori, la opera de refacere și înălțare a României, — sfetnici și colaboratori a căror

amintire nu odată a ținut s'o proslăvească dela acel loc, rezervat exclusiv Auguștilor Protectori și Președinți de Onoare ai Academei Române.

« Da, Sire, căci, în apogeul îndelungei și norocitei sale domnii, Regele Carol I era cu adevărat mândru de așezământul pe care-l întemeiase la venirea sa în țară, pe care, după câștigarea neatârnării, îl ridicase la rangul de Institut Național și pe care la sfârșitul vieții îl lăsă, ca pe un scump patrimoniu național, de lumină și cultură, în grija urmașilor. Iată de ce, azi, când urmează să comemorăm opera Carmen Sylvei, gândurile și simțirile noastre se îndreaptă mai întâiu spre marele și generosul nostru Ctitor și fost Protector, spre a-i aduce tributul de admirație și recunoștință pe care i-l datorăm și pe care i-l vor datora toți cei ce vor veni după noi.

« Căci dorința Regelui Carol I ca destinele Academiei Române să rămână strâns legate de acele ale Regatului și ale Dinastiei a fost nu numai respectată, dar și în deosebi cultivată de prea măriții și luminații săi urmași. Cuvântările și daniile Regelui Ferdinand I Intregitorul de neam ca și cuvântările și daniile Maiestății Voastre stau, Sire, pe aceeași linie a cuvântărilor și daniilor Regelui Carol I. Nu este de altminteri așezământ în țara aceasta în care cuvântul Regilor săi să fi răsunat mai des și mai cald și spre care grija și interesul lor să fi mers mai cu iubire și afecțiune, ca Academia Română.

« Această perfectă continuitate, care ține instituția noastră în cadrul tradițiilor ce i-au fost statorite de marele-i Ctitor, constituie de altfel însăși puterea și vaza ei. Căci prin grija și sub scutul înalților Protectori și Președinți de Onoare și-a putut păstra Academia Română, timp de șaptezeci de ani, desăvârșita independență în organizare, în conducere și în lucrări, pentru ca, liberă de orice influență sau ingerințe lăturalnice, să fi putut reprezenta numai interesele culturale superioare ale neamului și să se fi putut adapta, în condiții bune și norocoase, la necesitățile evoluției lui politice și naționale, cum prea bine o știe și cunoaște augustul nostru Protector.

« Căci Maiestatea Voastră însuși ne-ați dat și fixat, ca Principe moștenitor încă, programul noilor adaptări culturale ale Academiei Române pe urma schimbărilor provocate de întregirea politică a neamului și pe urma nouii stări de spirit a societății omenești de după războiul mondial. Program plin de avânt și ideal, dar, în acelaș timp, înțelept și real, care ne-a fost de atunci încoace călăuzitor și îndrumător în lucrările și năzuințele noastre și pe care am ținut și ținem să-l îndeplinim nu numai în cadrele tradiționalismului de care ne conducem, dar și în ciuda împrejurărilor care adesea ne stau împotrivă. Cu sprijinul înalt și prețios al Maiestății Voastre, nu ne îndoim însă că vom duce la îndeplinire întreg acest program, pentru binele și folosul culturii române, pentru înaintarea și prestigiul Academiei noastre.

« Când, apoi, ca Rege, ați binevoit a veni în mijlocul nostru, ați rostit, Sire, cuvinte neuitate, adânc săpate în sufletele celor ce le-au auzit,

cuvinte pentru care azi şi ori de câte ori ni se va da prilejul nu putem să Vă fim decât adânc mulţumitori şi recunoscători.

« *Reînviind astăzi tradiţia Suveranilor noştri* — ziceaţi atunci — *am venit cu cea mai însufleţită bucurie în mijlocul Domniilor Voastre.*

« *Orişicând păşesc în această sală, sufletul meu se umple cu nespusă evlavie la gândul că aci au stat şi au muncit aceia cărora România la datoreşte propăşirea ei culturală.*

« *De pe băncile şcoalei, falnicele nume cari au ilustrat acest ales cenaclu, m'au făcut să pricep mai bine tot ce datoreşte poporul meu acestor bărbaţi de seamă.*

« *Anul acesta* — era în 1931 — *când se serbează un veac dela întemeierea armatei noastre, veac care coincide cu reînceputul vieţii noastre naţionale, sunt fericit de a putea, aci, în acest templu al culturii, să împreun, în acelaşi prinos de recunoştinţă, pe conducătorii oastei cu conducătorii intelectualităţii române.*

« *Frumoasă şi nobilă misiune are Academia Română în desvoltarea Patriei.*

« *Aci sunt întruniţi oameni de inimă cari au avut şi au responsabilitatea conducerii treburilor obşteşti, încât am cea mai desăvârşită încredere că ceea ce trebue înfăptuit, se va înfăptui.*

« *Domniile Voastre reprezentanţi tot ce mintea românească a produs mai ales.*

« *La Universitatea de vară dela Vălenii de Munte am exprimat hotărîrea mea de a deveni un Voivod al Culturii.*

« *Păşind pe acest drum, nu fac decât să urmez calea ce mi-a fost arătată de străluciţii mei înaintaşi Regele Carol şi Ferdinand cel loial.*

« *Păstrând pilda Lor, Academia Română poate totdeauna să se bizuie pe tot sprijinul ce-i voiu da ca Rege şi ca iubitor al culturii româneşti. . .* »

« Cuvintele acestea, pe care cel de al treilea Protector şi Preşedinte de Onoare al nostru le-a rostit în ziua când a păşit în această incintă, ca Suveran al ţării şi ca urmaş al marilor Săi înaintaşi, trebuesc aşezate alăturea cu cele mai frumoase şi impresionante ale acestor predecesori. Câtă vreme în această cea mai înaltă instituţiune culturală a neamului vor răsuna asemenea cuvinte de largă comprehensiune şi de generoase protecţie, atâta vreme rostul său prezent şi misiunea sa viitoare este şi va fi asigurată.

« De aceea, Sire, nu avem, azi, primindu-vă în mijlocul nostru, altă dorinţă mai fierbinte decât ca, la sentimentele ce am exprimat faţă de marele nostru Ctitor, să adăogăm omagiile de iubire şi respect, de admiraţie şi devotament pe care le datorăm Maiestăţii Voastre.

« Să trăiţi, Sire!

« Să trăiască Dinastia română!

« Să trăiască România!»

MAIESTATEA SA REGELE binevoeşte a zice:

« *Domnule Preşedinte,*

« *Domnilor,*

« Comemorarea de astăzi a reginei poete Carmen-Sylva, Imi dă fericitul prilej de a putea veni încăodată în mijlocul Domniilor-Voastre.

« Simt totdeauna o deosebită bucurie să asist la aceste ședințe solemne ale Academiei Române; simt o deosebită bucurie și în acelaș timp o deosebită mândrie națională, ori de câte ori Mă aflu în mijlocul acelora, cari reprezintă chintesența gândirii românești.

« Am fost adânc mișcat că, la această comemorare a reginei Elisabeta, ați găsit cu cale să asociați și acele cuvinte de laudă pentru regele Carol I, rege care a priceput adâncul rosturilor acestei instituțiuni și care în politica lui de ridicare a neamului, a înțeles atât de bine, că pe lângă forța armată și forța politică a unui neam, este absolut nevoie de a întări și forța lui intelectuală.

« Mânat și Eu de acest gând, că puterea și eternizarea unui neam nu se pot afirma, decât prin forța radiației minții lui, urmând și pilda vie pe care cei doi înaintași ai Mei — fără a vorbi și de ceilalți domnitori ai Țării Românești — Mi-o dau, vin totdeauna cu adâncă emoție în mijlocul Domniilor-Voastre, cu aceeași inimă caldă și cu aceeași dorință de încurajare și ajutorare, să salut ca Rege și ca iubitor al cărții, Academia Română.

Domnilor,

« Conștient de greutățile pe care le aveți, aduc cu atât mai mult felicitările Mele și îndemnul Meu Academiei Române pentru munca pe care o depune, muncă pe care o urmăresc, muncă pe care o știu și pe care o doresc, pe zi ce trece, mai vie.

« In această zi în care se comemorează o femeie, care a fost pe tron, dar al cărei suflet a plutit deasupra tuturor durerilor și vanităților acestei lumi, care deși poetă într'o altă limbă decât a noastră, a știut, totuși, prin povestirile Ei asupra Peleșului, să răspândească, în largul lumii o parte a sufletului nostru, o parte a poeziei poporului nostru, — mulțumindu-vă pentru toată activitatea Domniilor-Voastre, vă urez să aveți totdeauna viu în fața ochilor, exemplul acestei regine.

« Eu sunt hotărît, pe cât Imi permit puterile, să continui aceeași operă, susținând Academia, încurajând-o și ajutând-o prin toate mijloacele. »

(Aplauze prelungite).

D-l OCTAVIAN GOGA rostește următoarea cuvântare comemorativă despre *Regina poetă Carmen Sylva*, cu ocazia împlinirii a 20 de ani dela moartea sa:

« *Sire,*
« *Domnilor Colegi,*

« Popoarele nu uită.

« In sufletul unui neam aducerea aminte e pururea trează, fiindcă în acest vast rezervoriu de simțire nimic nu se pierde, cum nu se pierde nimic în natură. De aceea din depărtarea vremilor se perpetuiază amintirea celor trecute: oameni, gânduri, credințe și datini se duc mai departe din generație în generație. Cu cât e mai larg imperiul zilelor de odinioară,

cu atât mai vie şi mai hotărîtoare e această zestre sufletească, formidabila forţă nevăzută care dirigueşte paşii unei colectivităţii în drumul ei spre ascensiune. Astfel se explică cum la toate răspântiile istoriei, alături de revendicările celor vii se mobilizează oastea temută a morţilor, care se înşiruie în linie de bătaie pentru a smulge o biruinţă.

« Din această lume de umbre care se mişcă dincolo de moarte şi înrâureşte sbuciumul prezentului, figura vechilor Domnitori se iveşte mai des şi cere cuvânt. Ce e patrimoniul imaginaţiei noastre populare, dacă nu o galerie strălucitoare de hlamide şi coroane domneşti: voievozi, domniţe, Cosânzene şi Feţi-Frumoşi, amestec minunat hărăzit de capriciul vremilor şi păstrat de tradiţia anonimă ca o comoară scumpă a măririlor apuse? In cursul veacurilor, acest popor chinuit a îndurat toate loviturile destinului: duşmanii l-au încătuşat, stăpânirea lui politică s'a frânt, bogăţiile vremelnice i s'au risipit, un cutremur îndelung şi des repetat a putut să dărâme alcătuiri sau să doboare năzuinţi, făcându-le una cu pământul... De un singur lucru n'a fost în stare să ne despoaie vitregia sorţii, n'a putut să ne fure memoria, ea ne-a rămas întreagă, pavăză de apărare împotriva săgeţilor otrăvite. Mai mult: cu cât zilele erau mai aspre şi goana lor mai necruţătoare, cu atât lumea umbrelor îşi afirma mai stăruitor puterea ei. Dovadă atâtea pagini de răstrişte de demult, deasupra cărora a luminat totuşi o flacără isbăvitoare... Ştefan cel Mare, bunăoară, înfăşurat în glorie s'a coborît subt lespedea dela Putna, moştenirea i s'a fărămiţat, Moldova a căzut subt călcâiul fanariot, dar el, nebiruită entitate morală, a rămas fără ştirbire în conştiinţa posterităţii, el s'a păstrat ca un îndreptar de gândire, s'a ivit necontenit ca un îndemn sau ca o mustrare, el a domnit înainte, el s'a bătut la Griviţa şi la Mărăşeşti, el trăieşte şi azi. Tot astfel, cine nu-şi dă seama că mortul dela Turda e cel mai viu, cel mai neîmpăcat şi mai actual luptător al unităţii noastre naţionale? Da, Sire, monarhii trăiesc deapururi, fiindcă prin ei se concretizează misiunea unui popor şi profilul li se ridică la suprafaţă în măsura în care fiinţa lor a izbutit să exprime această esenţă de divinitate...

« România modernă, care a primit pe solul ei lozincele salvatoare ale Occidentului şi a elaborat procesul de neatârnare menit să închege o forţă politică şi culturală, — platforma unităţii de mai târziu, — e strâns legată de personalitatea Regelui Carol I. Cine caută să pătrundă taina renaşterii româneşti, resorturile ascunse ale acestei erupţiuni vulcanice, îşi dă seama că la opera de stratificare a energiilor care se revarsă azi aici a lucrat un om care a ţinut toate firele în mâna lui, o judecată limpede şi socotitoare, un spirit metodic şi clar, dar mai ales un făptuitor a cărui continuitate de acţiune decenii de-a-rândul subt un orizont tulbure şi adeseori haotic a pus în valoare principiul muncii, al ordinei şi al autorităţii de Stat. De aceea primul nostru Rege va rămâne pentru veacuri târzii ancorat de amintirea neamului nu numai ca fondator de Dinastie, ci ca întemeietor de Ţară.

« Cele două principate dunărene, în ziua când Carol de Hohenzollern-Sigmaringen a descins pentru întâia oară la Turnu-Severin, înfăţişau încă

aspectul pitoresc dar destul de trist al unei vieţi patriarhale, fără puncte precise de înrudire cu Occidentul. Două ţărişoare strivite de trei împărăţii ostile salvate în existenţa lor prin sentimentul diferenţierii de rasă al aceluiaşi popor şi prin tendinţa de echilibru a marilor vecini cari se invidiau reciproc, se găseau în prima perioadă a unirii, pregătită în suflete dar sguduită şi ea printr'o lovitură de Stat. Totul era la început aici, totul era prefacere cu aere de provizorat, un microcosm plin de întrebări şi de surprize. Clasa conducătoare, cu psihologia ei frământată de rezonanţa viemilor vitrege, mixtură particulară de Orient şi Apus, grefată pe un fond local în părăginire, boierimea moldo-valahă desfăcută de vechea orânduială băştinaşe, purta pe lângă stigmatele unor încrucişări străine şi fermentul unor speciale efervescenţe lăuntrice, datorită luptei dintre două generaţii, cu influenţe culturale diametral opuse. Jos în umbră tânjea lumea satelor, o ţărănime admirabilă cu aptitudini spirituale deosebite, dar încercuită în relaţii de vieaţă primitivă, aşteptându-şi încă desrobirea, pentru a putea avea o conştiinţă cetăţenească. Dacă mai adăugăm la această configuraţie sufletească condiţiile economice rudimentare ale unui Stat latifundiar şi incertitudinea raporturilor externe ale vasalităţii turceşti, subt ochii noştri se închiagă în câteva trăsături mari, oricât de pripite, un tablou sumbru din care liniile măririlor străbune se întunecaseră de mult.

« Pe acest fond iniţial s'a desfăşurat domnia lui Carol Intemeietorul, care într'o jumătate de veac ne-a dat Regatul român din pragul marelui războiu, Ţara-Mumă a împlinirii noastre actuale. Alături de Dânsul s'a străduit strălucind în domnie Regina Elisabeta, a cărei amintire o prăznuim astăzi, la douăzeci de ani după coborîrea în cripta dela Argeş.

« Biograful care va pătrunde mâine dincolo de această aureolă şi va umaniza figura Reginei Elisabeta, va trebui s'o aşeze în cadrul vremii şi al împrejurărilor care i-au modelat vieaţa. Numai astfel va putea fi înţeleasă pe deplin şi respectată după cuviinţă cea dintâi Regină a României.

« Noi astăzi nu vom putea decât să-i aducem omagiul recunoştinţei unui neam şi să resimţim acea atmosferă de pietate filială cu care generaţia războiului a petrecut-o la groapă. Abia dacă vom fi în stare să smulgem câteva accente din claviatura unui suflet complex, călător de pe malurile Rinului, statornicit la Dâmboviţa noastră...

« Intr'una din paginele de reflecţie şi concentrare prin care Carmen Sylva căuta să-şi exprime o concepţie de vieaţă, se găsesc următoarele rânduri :

> « Nu există decât o fericire: Datoria.
> « Nu există decât o mângâiere: Munca.
> « Nu există decât o bucurie: Frumosul.

« Este, cred, în acest triptic de gândire legitimarea unei existenţe, cea mai condensată formulă a unei auto-biografii din care se pot desprinde şi urmări peripeţiile unui suflet.

« Când Elisabeta de Wied în ziua de 15 Noemvrie 1869 s'a căsătorit cu Carol Domn al Românilor, ideea de căpăetenie care o îndruma în calea

ei era: *Datoria*. Tânăra prinţesă crescută în spiritul de rigorism al unui castel bătrân, îmbibat de tradiţii şi intelectualitate şi-a dat seama din primul moment că părăsindu-şi ţara s'o schimbe cu o patrie nouă, îndeplineşte un act de voinţă definitiv şi irevocabil. In mintea ei plăpândă se răscoliseră întrebări adânci a căror deslegare o vedea limpede. Şi ea şi soţul ei şi familia de care se deslipea înţelegea că este un drum fără întoarcere, o contopire cu o lume necunoscută încă, de care trebuia să se lege cu toate fibrele ei de simţire. Nici nu se putea găsi o mai severă expresie a sguduitorului angajament moral pe care şi-l lua, decât cuvântul de binecuvântare al pastorului Lohman, care la săvârşirea nunţii, arătându-i calea Destinului îi cita dictonul din Biblie: « Voi merge unde vei merge tu, voi rămâne unde vei rămâne tu. Poporul tău este poporul meu. Dumnezeul tău este Dumnezeul meu, voi muri unde vei muri tu şi tot acolo vreau să fiu îngropată ».

« Ce suflu de seriozitate, aspră şi implacabilă ca într'o baladă dela Nord, plana deasupra acestei cununii, în care două vlăstare domneşti se uneau pe veci. Pastorul Lohman a avut dreptate, istoria României o confirmă la tot pasul şi retrospecţiunea noastră pioasă o verifică la lumina faptelor. Elisabeta de Wied s'a cununat cu poporul care i-a dat tronul şi în patruzeci şi şapte de ani tot sbuciumul ei s'a brodat pe acest principiu etic. Ideea datoriei era suprema lege morală prin care-şi justifica rostul în ţară nouă, de a cărei misiune s'a pătruns, convinsă că Domnia purcede dintr'un determinism superior, dictat de legile eterne ale Dumnezeirii. De această concepţie s'a lăsat călăuzită în cursul anilor, aşa cum o exprima ea mai târziu în ceasurile rezumative ale bătrâneţii, când aşternea pe hârtie sentinţa gravă, cu glasul unui clopot de mânăstire: — « Adevărata dragoste de patrie ancorează în cer, înconjoară pământul şi e plină de durere, ca dragostea de mamă ».

« Cu această armătură sufletească când s'a aşezat în scaunul de Domnie la Bucureşti, Ea avea şi fondul de credinţă şi perspectiva de apreciere şi capitalul de indulgenţă cu care trebuia să privească împrejur. Alături de soţul ei, prins în vârtejul problemelor de Stat, Elisabeta Doamna venea cu tendinţa bine precizată de penetraţiune în laboratorul intim al psihologiei unui popor. O pereche de oameni, uniţi într'un gând, urmărind aceeaşi ţintă în văzul mulţimii cu porniri de analiză şi criticism, completându-se reciproc, afirmau împreună legitimarea Dinastiei străine într'o epocă de frăgezime plăpândă a ideii noastre de Stat. Regina Elisabeta a fost o colaboratoare conştientă şi neobosită, muncind necontenit din preajma tronului. Zi cu zi s'a închegat din stăruinţa celor doi soţi un impuls de stimă obştească, care a împrejmuit tot mai mult Dinastia noastră, dându-i în sufletul românesc consfinţirea acelui sentiment de dragoste, pe care numai apropierea desăvârşită poate s'o trezească. Regina Elisabeta cu nobleţa ei a înfiripat în mare parte această aureolă. Alături de Regele cu statura dreaptă şi ochiul sever, ea flutura zâmbetul cald al bunătăţii şi privirea plină de soare a iertării. El soldat, Ea poetă. El omul raţunii cu aspecte de rigiditate afirma autoritatea sceptrului Regal, Ea

mişcându-se în lumea abstracţiunii, cucerea imponderabilele sufletului popular, dornic de visare şi simpatie. Din această colaborare a unei jumătăţi de veac s'a creat piedestalul măririlor viitoare.

« In cadrul acestei largi înţelegeri Regina Elisabeta s'a cheltuit zilnic într'o prodigioasă activitate, ducând pretutindeni acelaşi optimism, răspândind în toate colţurile lumină şi încurajare, fie că se oprea la horă ca să prindă ritmul dansurilor populare, fie că îngrijea pe răniţii dela Plevna, descifra penumbre de biserici bizantine sau mângâia fruntea palidă a unui orb la Vatra ei Luminoasă. Oriunde se ivea, în costumul unei ţărănci dela Argeş sau în trena de mătase albă cu falduri strălucitoare, Ea alina dureri şi acoperea cu un văl de seninătate vaerul multor mizerii omeneşti. Cu vremea care trecea, mai ales după moartea unicului copil, de câteori atingea buclele blonde ale nepoţilor, adierea unei blânde şi îndurerare maternităţi o urmărea neîncetat ca o rază rătăcită dintr'un vis fugar, destrămat la cea dintâi atingere cu pământul...

« Carmen Sylva a fost un pronunţat temperament artistic, cu dispoziţii reale pentru un cult estetic, îndrumat de fineţe şi amplă comprehensiune. Pe linia descendenţei părinteşti, ea acumulase muncă şi strădanie. Ocrotind buna tradiţie a atâtor case princiare din Germania veacului al optsprezecelea, în care protecţia artelor devenise o religie, ea a dus mai departe îndemnul strămoşesc, cu zel fără preget, cu devoţiune fanatică. Astfel, Curtea noastră a devenit un centru de radiaţiune artistică. In Palatul Regal, dar mai ales la Sinaia s'a instalat o atmosferă de cerebralitate plină de nuanţe, un ritual ţesut din armonii şi visare. Scriitori, pictori, muzicanţi se perindau în saloanele Peleşului aducându-şi prinosul lor. Alecsandri îşi cetea versurile uşoare împletite din ritmul folklorului proaspăt descoperit, Grigorescu îşi etala pânzele cu ciobani rumeni şi Rodice svelte, ca un fir de trestie în adierea vântului de seară... Totul era împrejur ondulare moale de palpitări supraterestre, şopot reţinut, admiraţie, discreţie, eleganţă. O rază de soare se furişa de pe creasta brazilor bătrâni pe pernele de mătase, rătăcind pe luciul unui crucifix de fildeş... In căutarea amurgului se aşternea o tăcere de catedrală, din care se ridica ca un imn de biruinţă o fugă de Bach, un fragment din oratoriile lui Haendel... Cânta Regina la pian sau la orgă... Auditoriul stătea copleşit de extaz... Deodată, ca o furtună de patimi se deslănţuia o sonată de Beethoven, smulsă din vioara fermecată a lui Enescu, acompaniat de augusta Suverană...

« Peste turnurile Castelului Peleş, acolo în munţii noştri străvechi, în liniştea nopţii, trecea o undă de eternitate.

« Carmen Sylva a fost o scriitoare fecundă, un talent vioiu, o imaginaţie colorată cu frâu liber şi multe resurse. Literatura ei variată, romane, poezii, teatru, se încadrează în producţia post-romantismului german, cu calităţile şi lipsurile şcoalei. Fenomenul caracteristic este opera de transpoziţie a acestei sensibilităţi în lumea noastră, în subiectele locale şi în specificul sufletului, pe care ea l-a scrutat cu devotament şi l-a urmărit cu pătrundere. Istoricul literar va trebui să reţie această crea-

ţiune, s'o judece nu numai subt aspectul unei înrudiri cu configuraţia intelectuală din care a descins la noi, ci mai ales s'o explice în raport cu cadrul de vieaţă din care s'a zămislit. Un lucru e cert: Regina-Poetă a dus faima ţării noastre departe peste hotare, răspândind în lumea civilizată interesul pentru o ţară începătoare, căreia prestigiul ei personal îi împrumuta un început de aureolă.

« Aşa a crescut an cu an în lumea de simţire românească silueta Reginei noastre, încununată de legendă şi furişată pretutindeni ca un mit frumos. In instrumentarea multiplă a idealului de unitate naţională, Carmen Sylva îşi are rolul ei bine fixat, care nu se va uita niciodată. Peste graniţele României de ieri ea radia speranţa şi inspira puterea aşteptării. Din accentele profetice, din cântece, din poveşti, din zâmbet şi din lumina acestei Regine se revărsa credinţă şi dor de izbăvire. Generaţia antebelică a provinciilor robite s'a resimţit de minunata hipnoză spirituală... Scriitorul acestor rânduri va păstra până în clipa morţii amintirea fiorului de acum treizeci de ani, când o mână de studenţi la Budapesta, într'un subsol de tipografie turnându-şi visul rebel la o revistă începătoare scotea un număr dedicat Reginei Carmen Sylva... Ca un plâns în surdină, ca un strigăt de departe, de-acolo din freamătul înstrăinării, cu patimă şi cu clocot i se trimetea răvaşul sângelui:

« Avem un vis neîmplinit,
« Copil al suferinţii... »

« Regina Elisabeta a înţeles totdeauna acest glas al sângelui românesc.

« Poezia libertăţii ea a cântat-o şi a simţit-o, în toată amploarea ei. In marea evoluţie de gândire a neamului, a fost un element activ, cu sbucium de fiecare zi. Ardealul cu vechea lui poveste de încătuşare şi răsvrătire trăia în mintea ei ca imaginea însângerată a unui Prometeu înlănţuit.

« La 1906 când pentru întâia oară mi-a fost dat să urc treptele Castelului dela Sinaia, cutremurat ca de-o revelaţie divină, am auzit din gura ei cuvintele:

« Cea mai frumoasă zi din vieaţa mea a fost când trei mii de ardeleni au jucat hora în lunca din faţa Castelului Peleş. Moise n'a intrat în Canaan, dar l-a văzut, aşa a văzut Regele Carol Ardealul...»

« Subt un amurg roşu, prevestitor par'că al zilelor viitoare, Regina vorbea:

— « M'a întrebat odată cineva, un străin, de ce am zidit Castelul Peleş atât de aproape de graniţă? Eu i-am răspuns: de unde ştii d-ta, că va fi totdeauna graniţă? »

« Era accentul profetic care despica vremile şi avansa judecata istoriei...

« Nu ştiu, Sire, cum să închid aceste pagine răzleţe, în care subiectul mă copleşeşte cu povara amintirii. Nu găsesc o încheiere mai strâns legată de veneraţia stăpânei noastre de odinioară, decât desgropând din vraful de hârtii uitate un cântec de slavă, pe care i l-a înstrunat smerita mea închinare.

« La 1913, toamna, Regina împlinea șaptezeci de ani. Toată suflarea neamului își trimetea la picioarele ei sentimentul respectului unanim și desăvârșit. Din ecoul Ardealului de atunci marele praznic al recunoștinței naționale îmi cobora pe hârtie câteva strofe, în care un cuget umil căuta să prindă fiorul unei nații robite. Ingăduiți-mi să le cetesc, ca un testimoniu de simțire, cu care voiu urmări totdeauna un chip strălucitor, care planează deasupra noastră:

E sărbătoarea bătrâneții în care-un zâmbet de Regină
Ne spune azi cea mai curată poveste-a firelor cărunte,
E-a tinereții sărbătoare la care-o lume azi se 'nchină,
Căci niciodat' zăpada vremii n'a nins o mai senină frunte...

O ploaie de lumină albă în larguri de pământ se 'mparte,
Magia versului coboară din preajma unui tron de aur,
Și ne 'ntrebăm în clipa asta ce-Ți strălucește mai departe:
E oare stema Ta regală, ori e cununa Ta de laur?

De lângă Rinul care-odată urzea visarea ta bălaie
Și pân' la marea ce răsfrânge acum argintul tău din plete
In case cu tavanuri scunde te simte-a inimii bătaie,
Pe Tine care-ai fost crăiasa durerilor nemângâiete...

De-aceea vin din munții vineți cu creștetul înfipt în stele,
Din câmpuri cu sclipiri de seceri, de grâu și de oftaturi pline,
De-aceea vin să ție praznic atâți bătuți de zodii rele...
— Nu te mira că 'n ziua asta ne îndreptăm și noi spre Tine...

Din țara unde numai basmul ne spune că mai sunt crăiese,
De unde buzele-ar fi mute, de n'ar fi cântece de jale,
Din țara unde-un tort de moarte încet de-atâția ani se țese,
Azi sboar' un vis muiat în lacrimi la pragul bătrâneții Tale.

Tu care-ai plâns amarul lumii 'l auzi cum bate la fereastră,
Simți câte doruri nerostite din glasul năbușit te chiamă,
Tu știi că pravili nu ne lasă să-Ți zicem azi regina noastră,
Poetă ce-ocrotești orfanii, primește-ne să-Ți zicem mamă.

« Sire, rostul vremii s'a împlinit.

« In douăzeci de ani, Țara a crescut: din lacrimi, din sânge, din visuri și cadavre ne-am croit România Mare.

« Duceți-o mai departe, Sire, răzimat pe acest piedestal al trecutului și clădiți o Românie nouă! »

Ședința se ridică. Maiestatea Sa coboară între d-nii Membri, cu cari se întreține îndelung.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 13 MARTIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l **Marcu Beza**, Membru corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare despre « *Urme româneşti în Patmos* » (cu proiecţiuni).

D-l **P. P. Panaitescu**, Membru corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare despre « *O istorie a Ardealului tradusă de Miron Costin* ».

In şedinţă intimă se deleagă d-l Coleg L. Mrazec să ia parte în numele Academiei la deschiderea expoziţiei porumbului, în ziua de 16 Martie, organizată de Institutul de Cercetări Agronomice al României în localul său.

Se reînnoeşte mandatul d-lui Coleg G. Ţiţeica pentru o nouă perioadă de trei ani în Consiliul de perfecţionare al Şcolii Politechnice din Capitală.

După propunerea d-lui Coleg Andrei Rădulescu se expediază o telegramă de felicitare d-lui Coleg George Enescu, pentru succesul obţinut la Opera din Paris prin reprezentarea operei sale « Oedip ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 20 MARTIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

La şedinţă asistă d-l Jan Şeba, Ministrul Cehoslovaciei în Bucureşti, împreună cu personalul Legaţiunii.

D-l ANDREI RĂDULESCU face o comunicare despre « *Constituţia cehoslovacă* ».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Jan Şeba, Ministrul Republicii Cehoslovace, care a ascultat cu atenţie conferinţa, pentrucă d-sa posedă şi iubeşte limba românească.

In şedinţă intimă se deleagă d-nii Colegi G. Ţiţeica şi Dim. Pompei să reprezinte Academia la Congresul Internaţional al Matematicienilor care se va ţine la Oslo dela 13 la 18 Iulie viitor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 27 MARTIE 1936

D-l *C. RĂDULESCU-MOTRU*, *Vicepreşedinte*, deschizând şedinţa, zice:

« La 13 Martie a. c., a decedat la Berlin unul dintre iluştrii membri onorari ai Academiei Române, învăţatul filolog Hayman Tiktin.

« Intreaga sa vieaţă Tiktin a consacrat-o cercetărilor de filologie, şi în special cercetărilor privitoare la limba română.

« Dela prima sa lucrare, publicată în Leipzig, cu 52 ani în urmă, şi care poartă titlu: *Studien zur rumänischen Philologie*, autoritatea sa ştiinţifică este pe deplin recunoscută. Marele romanist, Gröber, care dirija pe atunci publicaţia cu renume european: « Zeitschrift fur romanische Philologie » apelează de îndată la colaboraţia sa, pe care Tiktin o şi începe, cu lucrarea intitulată *Der Vokalismus des Rumänischen*, trei articole care apar între 1886—1888.

« Stabilit la Iaşi, trăieşte mai mulţi ani în cercul celor mai de seamă literaţi şi bărbaţi de ştiinţă pe cari îi avea Capitala Moldovei, muncind neîntrerupt, uneori chiar sub îndemnul acelora în cercul cărora se găsea, la cunoaşterea legilor fonetice a limbii române. Face să apară la intervale scurte, între anii 1889 şi 1905, diferite lucrări, între care semnalăm pe cele mai extinse: « *Călăuza ortografică* » pe care o găsim în colecţia pe anul 1889 a « *Arhivei, organul Societăţii ştiinţifice şi literare din Iaşi* », revistă condusă de un comitet, care avea în fruntea sa pe Grigore Cobâlcescu şi A. D. Xenopol; *Gramatica română*, în două volume, destinată învăţământului secundar, şi care rămâne pentru totdeauna o operă clasică în specialitatea ei; în sfârşit, *Dicţionarul român-german*, în trei volume, început cu tipărirea la 1895 şi terminat numai după marele războiu mondial, pe cheltuiala Statului român.

« Dicţionarul lui Tiktin este până azi şi va rămâne multă vreme de aici înainte, o operă fundamentală şi un instrument preţios pentru specialiştii în filologia română, iar pentru marele public un dicţionar excelent, justificând cu prisosinţă deviza pe care autorul a tipărit-o în fruntea volumului al treilea: « non omnis moriar ».

« Se împlineşte un sfert de veac de când regretatul nostru coleg Ion Bianu a prezentat *Dicţionarul* său Academiei ca « cea mai însemnată lucrare lexicografică ce s'a produs asupra limbii române ».

« In 1919 Academia l-a ales membru onorar.

« In 1927, mulţumită Guvernului prusian, care cumpărase biblioteca şi fişele învăţatului Tiktin pentru Seminarul de limbi romanice al Universităţii din Berlin, Academia a primit în dar toate fişele pe baza cărora s'a lucrat Dicţionarul. Au fost puse la dispoziţia Muzeului Limbii Române de sub direcţia Colegului nostru d-l Sextil Puşcariu, pentru a fi întrebuinţate la redactarea Dicţionarului Limbii Române.

« Toate lucrările lui Tiktin constituesc lucrări de bază pentru filologia română. Ele sunt intrate şi încorporate definitiv în patrimoniul spiritual al filologiei româneşti.

« Ultimii ani ai vieţii sale i-a petrecut Tiktin la Berlin, unde conducea în cadrul Universităţii un seminar de limba română.

« Aci a terminat *Dicţionarul român-german*, luptând cu multe greutăţi materiale. Despre aceste greutăţi, admiratorii şi prietenii lui din România, aflau numai cu greu şi adeseori cu întârziere. Fire modestă, cum era el, n'a apelat la nimeni. Academia Română, Facultatea de litere, precum şi Universitatea din Bucureşti, s'au interesat de soarta ilustrului filolog în diferite rânduri. Dar ele n'au putut să pună capăt greutăţilor, fiind însăşi

în luptă cu greutăţi de aceeaşi natură. Academia Română a contribuit la uşurarea vieţii lui Tiktin cu suma de 100.000 lei, sub forma unui premiu, iar Facultatea de litere şi Universitatea de Bucureşti, cu câte 40.000 lei. Foarte puţin, de sigur, dată fiind valoarea de astăzi a monetei naţionale.

« Vorba cronicarului: Nu sunt vremurile sub om, ci bietul om sub vremuri.

« Academia Română va păstra membrului său onorar H. Tiktin o amintire respectuoasă aşa cum se cuvine pentru un ctitor al culturii naţionale.

« Trupul lui s'a culcat spre veşnică odihnă la sânul pământului-mamă, dar spiritul său, sădit în straturile operelor sale, va continua să înmugurească şi să rodească, în ogorul studiilor despre limba noastră, care i-a fost atât de dragă.

« Fie-i memoria binecuvântată şi ţărâna uşoară! »

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Cercetări în arhivele regale din Haga* ».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU exprimă mulţumiri d-lui N. Iorga în numele Colegilor săi pentru comunicările făcute, care sunt completări la marea operă pe care d-sa o ridică de zeci de ani de zile printr'o muncă uriaşă şi consecventă.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 3 APRILIE 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

Dela d-l General R. Rosetti se primeşte cu mulţumire darul a două copii ruseşti de pe unele documente privitoare la moşia Corlăteşti (Prahova).

D-l Dr. G. MARINESCU arată că a fost invitat să ia parte la al VIII-lea Congres Internaţional de înaltă cultură medicală, care va avea loc la Atena, sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Greciei, în zilele de 7—21 Septemvrie viitor, în localul Universităţii.

— Se ia act.

D-l I. SIMIONESCU aduce la cunoştinţă că Colegul nostru d-l Ludovic Mrazec a fost de curând ales Membru corespondent al Academiei de Ştiinţe din Paris, în locul celebrului biolog american Osborn. D-sa semnalează cu bucurie acest însemnat fapt, care merită atenţia Academiei Române şi care trebue înscris în Analele Instituţiunii noastre.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU zice că Academia Română ia act cu vie satisfacţie de înalta distincţiune de care s'au bucurat în Franţa meritele ştiinţifice ale Colegului nostru d-l Mrazec şi-i exprimă felicitări cu asentimentul şi în aplauzele d-lor Colegi prezenţi.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU dărueşte din partea Ministerului Cultelor şi Artelor 66 scrisori adresate de Cuza Vodă cumnatului său Iordache Lambrino între anii 1845—1863.

ŞEDINŢA ORDINARĂ
DELA 24 APRILIE 1934

La şedinţă asistă d-l Viggo Bröndal, Profesor la Universitatea din Copenhaga.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreşedinte deschizând şedinţa, zice:

« Am trista îndatorire de a vă aduce la cunoştinţă că la 17 Aprilie curent s'a stins din vieaţă în rezidenţa păstoriei sale din Sebeş-Alba, la vârsta de 58 de ani *Viktor Roth*, Preotul comunităţii evanghelice din acel oraş şi membru de onoare al Instituţiunii noastre.

« Doctor în Teologie, doctor în Filozofie, Preotul Viktor Roth a început prin a avea o activitate didactică în şcolile din Sebeş-Alba, mai apoi a trecut ca predicator în Sibiu, de unde în 1918 s'a înapoiat în Sebeş-Alba, ca preot. Aci păstoreşte până la sfârşitul vieţii sale. Nu cariera sa păstorească, însă, oricât de admirabilă prin modestia care l-a oprit să ceară o ascensiune, la care de altfel meritele sale îl îndreptăţiau, a atras atenţia Instituţiunii noastre, ci activitatea sa de cercetător şi de istoric al artei plastice săseşti din Ardeal. In adevăr arta Saşilor din Ardeal şi-a găsit în pastorul Roth un cercetător, care uneşte cea mai solidă ştiinţă cu cel mai nobil entuziasm. Studiile sale cuprinse în însemnatele lucrări « *Geschichte der deutschen Baukunst in Siebenburgen* » publicată în Strassburg în 1905, « *Geschichte der deutschen Plastik in Siebenbürgen* », asemenea publicată în Strassburg în 1906, « *Geschichte des deutschen Kunstgewerbes in Siebenbürgen* » şi « *Beitroge zur Kunstgeschichte Siebenbürgens* », ambele acestea apărute de asemenea în Strassburg, prima în 1908, a doua în 1914 şi în sfârşit marea sa lucrare despre argintăriile bisericilor săseşti « *Kunstdenkmaler aus den Sächsischen Kirchen Siebenbürgens, Goldschmiedarbeiten* » publicată în două volume în 1922 la Sibiu, urmăresc plastica săsească, atât cea picturală cât şi arhitectura bisericilor mari orăşeneşti, din îndepărtaţii ani ai evului mediu până în zilele noastre. Ele aşează în rândul învăţaţilor de mâna întâia pe autorul lor.

« Academia Română alegându-l Membru de Onoare al ei, după propunerea Colegului nostru d-l N. Iorga, în 1926, nu şi-a făcut numai datoria de a distinge pe un om de cel mai mare merit, dar suntem încredinţaţi că a stabilit prin această alegere încă o legătură culturală de seamă cu naţiunea sa. Instituţia noastră îi va păstra vie amintirea. »

Apoi d-sa salută pe d-l Profesor Viggo Bröndal, arătându-i meritele excepţionale pe terenul filologiei romane şi linguisticei generale. D-sa a anunţat că a primit propunerea ca d-l Prof. Bröndal să fie ales Membru corespondent

străin al Academiei Române şi roagă pe d-l Bröndal ca să accepte această candidatură.

D-l **Viggo Bröndal** mulţumeşte emoţionat şi declară că primeşte cu recunoştinţă această mare onoare de a fi membru al Academiei Române.

Se deleagă d-l Coleg I. Simionescu să reprezinte Academia Română la solemnitatea comemorării lui Gheorghe Asachi, organizată de Cercul Ieşenilor Duminică 4 Mai curent, la Ateneul Român, cu ocazia centenarului Academiei Mihăilene, la care Academia a fost invitată prin adresă.

D-l General R. ROSETTI donează din partea d-lui General G. Filitti, o scrisoare din 28 Octomvrie 1862 a lui I. Orbescu către fratele său Mitică, interesantă prin arătatea procedurii folosite în tribunalele de atunci, iar din partea sa un dosar cu documente din 1859 relative la hotărnicia moşiei Corlăteni (Dorohoi).

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 1 MAI 1936

Preşedinţia d-lui DR. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte.

D-l **Const. Marinescu,** Membru corespondent, ceteşte o comunicare cu titlul *Două publicaţii militare inedite, scrise de Despot-Vodă.*

D-l **Adrian Maniu,** Membru corespondent, ceteşte câteva poeme şi balade traduse de d-sa din Regina poetă Carmen Sylva.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, arată că d-l Coleg I. Petrovici a făcut o serie de trei conferinţe, în zilele de 23, 25 şi 28 Martie, la Sorbonna, tratând subiectele: *Réflexions sur le bon sens; Aperçus sur la connaissance humaine; Connaissance et transaction.* D-l Antipa felicită călduros pe d-l I. Petrovici în numele colegilor din Academie.

Dela d-l General R. Rosetti se primesc cu mulţumire unele scrisori autografe dela Grigore Ghika V. V., Domnul Moldovei, T. Balş, V. Alecsandri, Ion Ghica şi Lascăr Catargi.

Se decide ca Colegul nostru Preotul N. M. Popescu să fie rugat a se însărcina cu supravegherea şi cu dispoziţiile de luat pentru îngrijirea mormintelor lăsate prin diferite testamente în grija Academiei.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 8 MAI 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l N. IORGA face o comunicare cu titlul *In jurul lui Mihai Viteazul.*

D-l SILVIU DRAGOMIR face o comunicare cu titlul *Din istoria raporturilor româno-ungare. Memoriile fruntaşului ardelean Dr. Ioan Mihu.*

In şedinţă intimă d-l N. VASILESCU KARPEN a depus cuvântarea rostită de d-sa, în numele Academiei Române, la comemorarea lui Watt şi Ampère, în ziua de 4 Mai 1936 la Fundaţia Carol I:

« Comemorarea lui Watt şi Ampère este un omagiu pe care omenirea îl datoreşte acestor oameni geniali, ale căror descoperiri şi invenţiuni au schimbat faţa lumii.

« James Watt a pus în serviciul omenirii — prin maşina sa cu vapori — energia nesecată a cărbunilor şi altor combustibili închişi în scoarţa pământului şi reprezentând sute de milioane de cai vapori.

« Mulţumită acestei mari invenţiuni de ordin practic, au putut fi folosite minunatele descoperiri, de ordin pur ştiinţific, în domeniul electricităţii, între care se aşează pe primul plan, descoperirile lui Ampère şi Faraday.

« Aceste descoperiri, la rândul lor, au permis transformarea energiei combustibililor — prin intermediul maşinii cu vapori — în energie electrică, ale cărei nesfârşite şi admirabile aplicaţiuni au dat un avânt nebănuit, chiar întrebuinţării maşinei cu aburi.

« Watt şi Ampère s'au completat, aşa dar, unul cu altul.

« Odată cu invenţiunea maşinii cu vapori, începe o nouă civilizaţie, deosebită de cele trecute şi sporită, necontenit, prin descoperirile din domeniul electricităţii.

« Caracteristica civilizaţiei actuale, faţă de cele din trecut, nu este numai buna stare materială a omenirii şi un confort al vieţii, datorit în cea mai mare parte descoperirilor lui Watt şi Ampère, confort la care nici nu se puteau gândi strămoşii noştri; caracteristica civilizaţiei actuale este mai cu seamă *siguranţa şi demnitatea vieţii omeneşti*.

« Această siguranţă şi demnitate a vieţii o datorim aceloraşi descoperiri căci, mulţumită mijloacelor rapide de comunicaţii şi de transmitere a gândirii, mulţumită presei, trăim astăzi în văzul tuturor; orice acţiune omenească este îndată cunoscută pe toată suprafaţa globului şi poate fi comentată, aprobată sau condamnată de opinia publică mondială.

« In aparenţă lucrările pentru care este admirat Watt, care a urmărit un scop practic, par cu totul diferite de lucrările pur ştiinţifice, care fac gloria lui Ampère.

« In realitate, motivele de admiraţie pentru aceste două genuri de lucrări sunt aceleaşi.

« James Watt pleacă dela o invenţiune rudimentară — maşina cu vapori a lui Newcommen — pentru a ajunge la o maşină *perfectă*, în care se găsesc aplicate, încă dela început, toate principiile ştiinţifice stabilite de dânsul şi care au făcut succesul acestei invenţiuni; am văzut personal, nu chiar aşa de mult, funcţionând o maşină originală Watt într'o uzină de lângă Liège şi poate că funcţionează şi astăzi.

« Ampère de asemeni pleacă dela o descoperire embrionară, efectul curentului electric asupra busolei, pentru a ajunge la o teorie *perfectă* a electromagnetismului.

«Atât Watt cât şi Ampère au ajuns la admirabilele lor rezultate, mulţumită spiritului riguros ştiinţific pe care l-au pus în toate cercetările lor.

« Pentru marile servicii aduse omenirii prin genialele lor descoperiri, cărora şi ţara noastră le datoreşte, în bună parte, rapidele sale progrese, Academia Română, reprezentantă a culturii ştiinţifice din România, se asociază la omagiul de admiraţie şi recunoştinţă adus acestor doi mari binefăcători ai omenirii, James Watt şi André-Marie Ampère; se asociază la omagiul adus marilor naţiuni de veche cultură şi înaltă ţinută ştiinţifică Anglia şi Franţa, sărbătorite astăzi, prin comemorarea iluştrilor lor fii.»

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 31 MAI 1936

ŞEDINŢA GENERALĂ

DELA 15 MAI 1936

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, deschizând şedinţa, zice:

« *Domnilor Colegi*,

« In absenţa scumpului nostru Preşedinte — care şi-a îngăduit un scurt răgaz pentru căutarea sănătăţii, dar pe care vom avea în curând plăcerea de a-l revedea sănătos conducând desbaterile noastre — îmi revine mie astăzi îndatorirea şi onoarea de a deschide această a 70-a sesiune generală a Academiei Române, cât şi plăcerea de a saluta pe Colegii veniţi din toate părţile ţării, spre a ne regăsi cu toţii voioşi la munca comună care ne întruneşte în fiecare primăvară în această incintă.

« Pornind astăzi lucrările acestei sesiuni, gândul nostru se îndreaptă, înainte de toate, către scumpul nostru Preşedinte de Onoare, Augustul nostru Protector M. S. Regele Carol al II-lea. Către Acela care, cu o rară înţelepciune şi energie, ştie să aleagă calea sigură pe care să îndrepte desvoltarea poporului nostru, spre a-l înălţa până acolo unde minunatele virtuţi ce-I împodobesc sufletul şi remarcabilele sale predispoziţii intelectuale îi dau dreptul să ajungă; către Acela care este şi ocrotitorul Instituţiei noastre şi ne înlesneşte munca ce o depunem pentru îndeplinirea acelei grele misiuni de îndrumătoare a culturii naţionale care a fost încredinţată de acum 70 ani Academiei Române. Să-I urăm dar sănătate şi vieaţă lungă, spre fericirea, înălţarea şi gloria neamului românesc.

Domnilor Colegi,

« Academia Română, împlinind acum al 70-lea an al existenţei ei, păşeşte înainte, mândră de opera măreaţă îndeplinită de iluştrii înaintaşi, cari au fundat-o şi condus-o cu atâta înţelepciune şi patriotism în trecut, şi deplin conştientă de grelele probleme ce are a le rezolvi cât şi de larga activitate ce are a o desfăşura în noua fază a evoluţiei ţării.

« Membrii ei, urmând exemplul înaintaşilor lor, sunt ferm hotărîţi de a consacra toată munca şi priceperea lor pentru a aduce la îndeplinire — şi în această nouă fază — idealurile superioare care constituesc menirea constantă a acestei instituţii, şi care sunt: consolidarea sufletească a unităţii naţionale; întărirea continuă a forţelor colective ale naţiunii, prin cultură, educaţie şi ştiinţă; şi civilizarea teritoriului etnic, cu întregul mediu de trai al poporului, prin puterea creatoare a geniului naţional, desvoltat, îndrumat şi perfecţionat prin ştiinţă şi tehnică.

« Academia noastră îşi dă bine seama de efectele crizei generale prin care trece lumea şi în special de forma ei cea mai periculoasă, care este *criza morală;* aceea care tinde a ataca la rădăcinele lor toate instituţiunile fundamentale pe care e clădită societatea omenească şi a le prăbuşi. Ea cunoaşte şi formele speciale sub care această criză morală şi-a făcut apariţia ei în ţara noastră, cât şi îşi dă bine seama de efectele funeste la care ar putea ele duce.

« Tocmai pentru a putea feri organismul nostru, încă fraged, de astfel de efecte periculoase şi de a putea fi în stare să le combată, printr'o îndrumare sănătoasă a oricărei activităţi intelectuale şi morale, datoria noastră principală — în ziua de astăzi — este: de a păstra neatinsă în esenţa ei fiinţa instituţiunii noastre, astfel cum a fost ea creată, cu drepturile şi datoriile ei de cea mai înaltă instanţă în judecarea şi îndrumarea activităţii culturale şi ştiinţifice a ţării; de a o apăra de toate încercările de substituire şi banalizare; şi de a o organiza astfel ca să poată duce, cu maximul de puteri, lupta pentru îndeplinirea menirii ei în organismul nostru de Stat şi în rândul popoarelor, între care poporul nostru are a-şi afirma prestigiul ce i se cuvine şi a-şi apăra drepturile sale.

« Sesiunea actuală, ca şi cea precedentă, este consacrată, în bună parte, tocmai acelor lucrări care sunt necesare pentru a reorganiza şi consolida instituţia noastră şi a o pune astfel în stare să desfăşoare o activitate culturală cât mai intensă, spre a putea păşi cu mai multă energie la rezolvirea grelelor probleme pe care i le impun timpurile actuale.

« In acest înţeles şi cu aceste explicaţiuni şi dorinţe, deschid cea de a 70-a sesiune generală, urându-vă o muncă rodnică şi temeinică în desbaterile bogatului program care va forma obiectul discuţiunilor şi dau cuvântul d-lui Secretar general pentru cetirea raportului său general. »

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar general, ceteşte următoarea *Dare de seamă despre lucrările Academiei Române din anul 1935—1936:*

Domnilor Colegi,

O sesiune generală a Academiei Române are ca scop principal să dea un bilanţ al lucrărilor academice pentru anul care se încheie şi o aşezare temeinică pentru anul care urmează. In această trecere dela un an la anul următor, în această îmbinare cât mai potrivită a trecutului

cu viitorul, în plămădirea lor cu toată grija, cu toată priceperea şi, cred că pot să adaug, cu toată dragostea, stă însemnătatea adunărilor noastre anuale, care strâng împreună pe toţi colegii noştri din toate părţile Ţării spre buna chibzuire şi buna rânduială a activităţii noastre academice.

In anul acesta sesiunea generală are o deosebită însemnătate, deoarece se împlinesc 70 de ani de când s'a pus temelia Instituţiunii noastre. Socotesc că se cuvine, ca o învăţătură de mare preţ, să aruncăm o privire asupra începuturilor Academiei noastre, să reamintim cu câtă evlavie şi, în acelaşi timp, cu ce smerenie, s'a pornit la întemeerea şi organizarea acestui Aşezământ de înaltă cultură pentru Românii de pretutindeni.

Iniţiativa înfiinţării a pornit dela Ministrul Instrucţiunii şi al Cultelor de atunci, *C. A. Rosetti*, care a pregătit un Regulament şi l-a supus spre aprobare, pe rând, Consiliului de Miniştri, Consiliului de Stat şi Inaltei Locotenenţe Domneşti, la 1 Aprilie 1866, ca o chestiune de mare şi deosebită însemnătate.

Cu aceeaşi grijă s'a făcut numirea prin decretul domnesc dela 22 Aprilie 1866 a celor dintâi 14 membri: 2 din Maramureş, 3 din Transilvania, 2 din Banat, 2 din Bucovina, 3 din Basarabia şi 2 din Macedonia.

Adunarea de constituire, care trebuia să se ţină la 1 August 1866, s'a amânat, din cauza holerei, pentru anul următor. Până atunci, noul Domn, Carol I, a mai numit 3 membri din Moldova, sau, precum se spune în decretul domnesc, din România de peste Milcov, şi 4 membri din România de dincoace de Milcov.

La 1 August 1867 s'a făcut solemn inaugurarea *Societăţii literare române*, cum s'a numit această Instituţie la început, cu scopul restrâns hotărît de iniţiatori. Chiar în cele dintâi şedinţe s'au lărgit preocupările şi s'a vorbit de schimbarea numelui. In şedinţa dela 8 August 1867, *G. Bariţiu* vorbeşte, cu multă sfială, de numele de *Academie*, dar Adunarea s'a mulţumit să-şi zică *Societatea academică română*, împărţită, prin statutele votate atunci, în cele trei secţiuni pe care le avem şi astăzi.

Tocmai în anul 1879, după o activitate rodnică, cunoscută şi preţuită, de mai bine de 10 ani, printr'o lege specială care consfinţea o realitate vie, Societatea academică română a devenit *Academia Română*.

Sub acest nume, care punea cu bună dreptate Instituţia noastră în rândul Instituţiilor streine de acelaşi fel, ea şi-a cucerit, încetul cu încetul, prin publicaţiile şi prin activitatea ştiinţifică a membrilor ei, un loc de frunte în ţară şi în străinătate.

Schimbarea statutelor făcută anul trecut, prin care se măreşte numărul membrilor activi din fiecare secţiune dela 12 la 15 şi se lărgeşte cadrul fiecărei secţiuni din punctul de vedere al specialităţilor ce cuprinde, va pune Academia noastră în măsură să răspundă şi mai bine înfăţişărilor numeroase ale culturii moderne.

Fără îndoială fiecare din membrii Academiei Române îşi are în viaţa socială calea şi situaţia sa proprie, dar viaţa noastră academică, după buna tradiţie a înaintaşilor noştri, trebue să ne unească pe toţi, într'o sforţare comună, pentru desvoltarea normală şi înălţarea sigură a culturii româneşti.

Astăzi, când pe Tronul Ţării se găseşte un Rege iubitor de cultură, sprijinitor al ştiinţei, artei şi literaturii şi apărător al manifestărilor lor curate, putem fi adânc încredinţaţi că sforţările noastre vor fi recunoscute şi preţuite după adevărata lor valoare.

Astfel şi-a desfăşurat Academia Română, timp de 70 de ani, activitatea ei bogată sub privegherea şi ocrotirea Marilor ei Protectori, astfel îşi va urma şi în viitor drumul ei sigur şi drept.

I. *Membri*

A) Cu strângere de inimă deschidem şi în acest an, ca şi în anii trecuţi, capitolul acestei scurte reamintiri a faptelor mai însemnate legate în cursul anului de numele şi de vieaţa colegilor de pretutindeni ai Instituţiunii noastre. Căci şi în acest an academic soarta n'a fost mai cruţătoare faţă de noi. Un mare număr de pierderi în rândurile colegilor noştri ne-au dat prilej de multă întristare. Am avut astfel părerea de rău de a pierde pe colegii noştri activi *George Vâlsan* şi *General Gr. Crăiniceanu*, pe colegii onorari români P. S. S. Episcop *Roman Ciorogariu* şi P. S. S. Episcop *Nicolae Ivan*, *H. Tiktin* şi *Viktor Roth*; pe colegul corespondent *Ştefan Minovici* şi pe colegii străini *Ch. Richet* şi *Georges Lacour Gayet*, Membri de onoare.

Cel dintâiu care ne-a părăsit a fost colegul *George Vâlsan*, rupând prea de vreme, la 6 August 1935, firul unei activităţi ştiinţifice şi literare în plină şi viguroasă desfăşurare. Soarta nu i-a dăruit mai mult de 50 de ani de vieaţă pentru a-i închina, cu rar devotament, adevărului ştiinţific şi frumosului literar. De timpuriu poetul delicatelor simţiri, redate în versurile adunate mai târziu în volumul « Grădina părăsită », şi-a îndreptat paşii vocaţiei sale pentru geografie, spre cercetări asupra câmpiei româneşti, asupra munţilor noştri şi a Coastei de Argint. Şi-a întins apoi preocupările sale şi asupra ţinuturilor locuite de românii din Sudul Dunării, pe care i-a cercetat etnografic, linguistic şi geografic în două călătorii făcute înainte de războiu. Nu i-a rămas străină nici problema distribuirii populaţiei în stepa română şi în depresiunea subcarpatică, pe care de asemenea a cercetat-o cu deosebire în faza ei mai veche. Profesor universitar titular la Iaşi înainte de războiu, în urma unui strălucit concurs, — după războiu, când lucrarea grea a organizării învăţământului superior la Universitatea din Cluj cerea energii încercate, Vâlsan şi-a luat asupra-şi sarcina predării cursului de Geografie, contribuind cu întinsa sa pregătire ştiinţifică şi cu darul său de expunere în neasemănată formă literară la sforţarea altor colegi pentru ridicarea tinerei universităţi

românești la situația eminentă, pe care o ocupă astăzi în lumea universitară și științifică. Activitatea sa universitară și-a continuat-o, după câțiva ani, când împrejurările au îngăduit-o, la Universitatea din București, care a primit profesor pe distinsul ei student de altădată. Temeinica sa pregătire în domeniul specialității sale, căpătată în țară și în străinătate și talentul său literar, care a dat nu numai scrisului, dar și vieței sale lumina unei rare fineți sufletești, l-au îndreptățit la unanimitatea voturilor, prin care Academia Română l-a chemat, în 2 Iunie 1920, printre membrii ei activi. Vom păstra totdeauna vii sentimente de iubire și de admirație regretatului coleg și operei sale.

Stingerea Generalului de Divizie *Grigorie Crăiniceanu*, în noaptea de 1 Octomvrie 1935, la vârsta de 83 de ani, nu a fost pentru noi o surprindere ca moartea subită a colegului Vâlsan. De aproape doi ani urmăream cu durere și adeseori cu cuvinte de colegială încurajare suferința chinuitoare, care supusese la nemișcare pe regretatul coleg.

In sânul Instituțiunii noastre a fost chemat încă de acum un sfert de veac ca scriitor militar, ca și înaintașii săi generalii Brătianu și Hârjeu. Ocupându-se din tinerețe, îndată după războiul de Independență, la care a luat parte ca locotenent de geniu, cu studii de tehnică militară, în deosebi de fortificație, regretatul coleg își câștigase printre contemporanii și camarazii săi prestigiul unui eminent inginer militar. Situație îndreptățită, căci prin cursurile sale de fortificație ținute până la 1910 fie la Școala de Infanterie și Cavalerie, fie la Școala de Artilerie și Geniu, fie în sfârșit la Școala Superioară de Războiu, Generalul Crăiniceanu s'a dovedit a fi într'adevăr întemeetorul științei de fortificațiuni la noi. Ideea călăuzitoare a tuturor studiilor sale a fost organizarea defensivă a țării noastre. Acest distins reprezentant al Armatei a urmărit cu un cald patriotism — nebiruit de nicio durere — comandamentul sfânt al apărării naționale. Prin această activitate era menit deci să se ridice, în cariera sa ostășească, până la cele mai mari grade, iar în vieața publică până la demnitatea de ministru de războiu.

In Academie, Generalul Crăiniceanu nu era numai exponentul specialității sale. Ințelegerea și chiar pasiunea sa treceau dincolo de această specialitate în felurite alte domenii. Avea de pildă, o mare dragoste pentru limba românească, pe care o dorea cultivată într'o formă cât mai curată. Se preocupa în strânsă ordine de idei cu ortografia, pentru precizarea căreia a luptat cu admirabilă pasiune și stăruință până la sfârșitul vieței sale. In cadrul acestor preocupări, Generalul Crăiniceanu a dat vreme îndelungată Comisiunii pentru redactarea marei lucrări naționale a « Dicționarului limbei române » un prețios concurs. Amintirea numelui său va rămâne deapururi înscrisă în Analele Instituțiunii noastre.

Dintre Membrii ei de onoare, Academia a pierdut doi mari ierarhi ai bisericii ortodoxe, — pe P. S. S. Episcopul *Roman Ciorogariu* al Oradiei și pe P. S. S. Episcopul *Nicolae Ivan* al Vadului, Feleacului și Clujului. Octogenarii prelați s'au stins în reședințele episcopale,

primul la 25 Ianuarie, al doilea la 3 Februarie. Amândoi făceau parte din generaţia marilor patrioţi transilvăneni, cari, prin scris, prin graiu şi prin fapte au dus lupta pentru înălţarea conştiinţei naţionale a poporului transilvănean în vederea biruinţei finale, care n'a întârziat să vie. Amândoi au dat dovadă, prin activitatea lor arhierească de peste o jumătate de secol, de înflăcărată iubire pentru naţiunea română, pentru preoţimea şi poporul drept credincios de sub păstorirea lor binecuvântată. Amândoi au avut îndreptar de viaţă porunca, pe care au lăsat-o mai apoi moştenire urmaşilor lor întru Hristos în aceşti termeni ai testamentului Episcopului Ciorogariu: « Zidiţi biserica în suflete şi clădiţi România nouă pe această biserică-mamă a naţiunii române. Fiţi buni creştini şi buni români, căci acestea două una sunt ». Amândoi au zidit biserică lui Hristos şi biserică naţiunii române în sufletele poporului transilvănean, greu primejduit de pătrunderea elementelor străine, fie crescând generaţii de preoţi şi învăţători ca Episcopul Ciorogariu în Seminarul teologic-pedagogic dela Arad, fie construind biserici şi şcoli ca Episcopul Nicolae Ivan, care a ridicat din temelie Catedrala dela Sibiu, casa metropolitană, Seminarul şi Şcoala Centrală din acelaşi oraş sau monumentala Catedrală din Cluj, reînviind aci vechea ctitorie a lui Ştefan cel Mare.

Misiunea culturală, bisericească şi naţională împlinită de aceşti doi mari prelaţi în partea cea mai ameninţată a patriei noastre întregite le-a atras recunoştinţa întregului neam românesc. La acest unanim sentiment de înaltă preţuire naţională s'a asociat Academia Română, alegându-i membrii ei de onoare. Instituţiunea noastră va păstra vie amintirea acestor vrednici urmaşi ai marilor prelaţi ai naţiunii noastre.

In ziua de 13 Martie şi-a încheiat o îndelungată carieră filologică şi o viaţă de peste 85 de ani, colegul nostru de onoare *Hayman Tiktin*. Colegul nostru a decedat la Berlin, unde conducea un seminar de limbă şi literatură românească pe lângă universitatea din această metropolă. De timpuriu, « pe la începutul deceniului al şaptelea al veacului trecut », — precum arată singur undeva — şi-a îndreptat interesul spre studiul limbei româneşti şi de atunci până la sfârşitul vieţei sale filologia românească a ocupat locul de căpetenie, dacă nu singurul, în studiile sale. Chemat să colaboreze la mari reviste romanistice din străinătate, mai ales germane, prin anii 1886—1888, Tiktin a publicat în acelaşi timp în ţară însemnate lucrări de îndrumare în ortografia şi gramatica românească, cari au atras atenţia specialiştilor. Cercetările sale lexicografice l-au condus apoi, fireşte, la redactarea operei sale de căpetenie, care este *Dicţionarul român-german*, în trei volume, cuprinzând şi etimologiile cuvintelor româneşti. Cele câteva sute de mii de fişe, pe care savantul filolog le-a adunat cu o neînchipuită pasiune şi cu o răbdare de adevărat savant pentru întocmirea acestei monumentale opere, au fost dăruite de guvernul prusian, în 1927, Instituţiunii noastre, care, la rându-i, le-a trecut în folosinţa redactorilor *Dicţionarului limbei române*.

Opera regretatului coleg a intrat definitiv în patrimoniul ştiinţei filologice şi în genere al culturii româneşti. Academia îi va păstra o neştearsă amintire recunoscătoare, înscriindu-i numele în Analele ei.

La 7 Aprilie s'a stins la Sas-Sebeş pastorul săsesc al acestei localităţi, doctorul în Teologie şi Filosofie, *Viktor Roth*, Membru de onoare al Instituţiunii noastre.

Viktor Roth a fost un adânc cunoscător al artei poporului său. Studiile sale despre arhitectura gotică, despre fresce, dar în deosebi, despre argintăriile bisericilor săseşti unesc cea mai solidă ştiinţă cu cel mai nobil entuziasm, aşezând pe autorul lor în rândul învăţaţilor celor mai de seamă. Această activitate ştiinţifică a atras atenţia Instituţiunii noastre, care i-a distins meritele prin alegerea sa de Membru de onoare în 1926. Alegerea sa s'a îndreptat nu numai asupra savantului, ci s'a făcut şi cu încredinţarea că Instituţiunea noastră stabileşte astfel încă o însemnată legătură culturală cu poporul său printr'unul dintre cei cari au cultivat, prin suflete, înţelegerea cu noi.

La 3 Decemvrie, una din gloriile ştiinţei franceze, *Charles Richet*, s'a stins la Paris la vârsta de 85 de ani. Această vârstă înaintată nu-i micşorase uimitoarea sa putere de muncă, de care a dat dovadă zilnică toată viaţa. Căci până aproape de sfârşitul vieţei, marele om de ştiinţă continua să scrie studii ştiinţifice, articole de literatură sau de morală. Profesor de fisiologie la Sorbonna până la 1926, Membru al Institutului Franţei, laureat al Premiului Nobel pentru Medicină în 1913, Richet a cultivat cu egală pasiune şi cu egală competenţă studiul fisiologiei, al biologiei, al psihologiei şi tot pe atâta poezia, arta dramatică, pacifismul, ba chiar şi ştiinţa aviatică, în care a fost un precursor. Descoperitor, împreună cu Portier, al fenomenului biologic al anafilaxiei, care-i va păstra neuitat numele, cercetător luminat al fenomenelor oculte de metapsihie, cărora le-a consacrat un impresionant volum, Charles Richet avea dreptul la admiraţiunea noastră pentru aceste înalte merite ştiinţifice, dar şi la iubirea noastră pentru prietenia pe care a arătat-o României şi pentru preţuirea ce da ştiinţei româneşti şi reprezentanţilor ei. De aceea Academia Română şi-a împlinit o reală datorie alegându-l cu unanimitate de voturi, în 1926, membru de onoare al ei.

Pe *Georges Lacour Gayet*, marele istoric al Romanilor, membru al Institutului Franţei, Academia noastră şi l-a apropiat îndată după marele războiu, în anul 1919. Alegerea sa de membru onorar a întrunit atunci unanimitatea voturilor noastre. Şi nu fără mare semnificaţie. Căci aceste voturi se adresau nu numai marelui savant, cât mai ales unuia din cei mai puternici sprijinitori ai cauzei româneşti, atât în vremea războiului cât şi la Conferinţa de pace dela Paris. Ne este vie încă în memorie străduinţa sa, fie prin articole de propagandă publicate în ziare sau reviste, fie prin conferinţe publice organizate în Franţa împreună cu alţi iluştri bărbaţi francezi, prieteni sinceri ai Românilor, pentru ca să pună în lumină în faţa străinătăţii dreptele noastre revendicări teritoriale în acel moment hotărîtor pentru viitorul naţiei noastre. De aceea ştirea

morţii lui Georges Lacour Gayet, întâmplată la 8 Decemvrie trecut, ne-a emoţionat adânc. Neuitate vor rămâne ţării noastre şi Academiei Române nobila figură a regretatului coleg şi înaltele merite româneşti ale prietenului sincer.

La 30 Decemvrie s'a stins la Piteşti, în vârstă de 68 ani, d-rul *Ştefan Minovici* în urma unui atac de apoplexie. Spirit ponderat, înzestrat cu o excelentă vedere critică şi cu o mare putere de iniţiativă, Ştefan Minovici a îmbogăţit patrimoniul ştiinţei româneşti cu foarte numeroase lucrări personale în domeniul chimiei organice şi analitice, multe dintre ele apreciate şi adoptate şi de specialiştii din străinătate. Profesor timp de 20 de ani la Şcoala de Farmacie din Bucureşti, pe care reuşeşte s'o reorganizeze în facultate; urmaş, mai apoi, al regretatului coleg Dr. C. Istrati la catedra de chimie organică, Ştefan Minovici a înzestrat învăţământul superior cu un manual teoretic şi practic de chimie analitică în patru volume şi a desvoltat o activitate, pe lângă cea ştiinţifică, şi de organizator, întemeind cel mai de seamă laborator de chimie organică din ţară, organizând serviciul chimico-legal şi de expertize grafice, creând Societatea de Chimie din România, întrunind congrese naţionale de chimie, obţinând intrarea oficială a României în Uniunea Internaţională de Chimie. Academia Română şi-a împlinit o datorie apreciind aceste merite ştiinţifice, didactice şi de organizator, când l-a chemat, în 1925, printre membrii ei corespondenţi la Secţiunea Ştiinţifică.

* * *

B) Pomenind meritele celor trecuţi dintre noi cu sentimentul unei melancolice recunoştinţe, avem datoria să punem în lumină activitatea neobosită pe care o depun colegii noştri în vieaţă, mai ales când această activitate dă directivele mişcării ştiinţifice şi culturale în ţară şi se bucură de o egală preţuire şi din partea străinătăţii, cum a fost cazul cu colegii noştri d-nii *N. Iorga*, *L. Mrazec*, *Dr. Gr. Antipa*, *Dim. Gusti*, *I. Petrovici* şi *George Enescu*. Colegul nostru *Iorga* a fost şi în primăvara acestui an, ca şi în a celor precedenţi, purtătorul de cuvânt al ştiinţei istorice româneşti în apusul Europei, de unde, înapoindu-se, ne-a adus ştiri noui descoperite acolo de d-sa, despre fapte şi întâmplări din trecutul neamului nostru. De curând colegul nostru d-l *Ludovic Mrazec* a fost ales membru corespondent al Academiei de Ştiinţe din Paris în locul marelui biolog american Osborn, pentru meritele sale ştiinţifice, unanim admirate în ţară şi larg preţuite în străinătate. Notăm cu aceeaşi deosebită satisfacţie că atât *Comisiunea Internaţională pentru cercetarea ştiinţifică a Dunării* compusă din savanţii de mâna întâia ai ţărilor riverane întruniţi în Septemvrie la Viena, cât şi *Comisia Internaţională pentru explorarea ştiinţifică a Mării Mediterane*, întrunită în Octomvrie la Bucureşti, au ales raportor pe colegul nostru D-l Dr. Gr. Antipa, reprezentantul României în aceste Comisiuni, prima pentru întocmirea programului de studiu al Dunării, a doua pentru cercetarea problemei deltelor,

dând astfel o nouă consacrare internaţională competenţii colegului nostru într'un domeniu de cercetări, care îi este atât de propriu. De asemenea, d-l coleg *Gusti* a ţinut două conferinţe la Facultatea de Litere şi de Drept din Bucureşti asupra «Monografiei şi acţiunii monografice în România», apărute şi în volum «La monographie et l'action monographique en Roumanie», precum şi o comunicare la «Academia de ştiinţe morale şi politice» despre *Fundaţiile culturale regale în România*. Asemenea asupra acestor subiecte a vorbit, în urma invitaţiilor primite, la Universităţile din Munchen, Lipsca şi Berlin. Facultatea de Litere din Lipsca i-a decernat titlul de *Doctor rerum politicarum, honoris causa*.

Iar de curând colegul nostru D-l *I. Petrovici* a fost obiect de vii felicitări din partea intelectualităţii parisiene, mai ales a celei filosofice, în frunte cu celebrii filosofi L. Brunschvicg şi Lalande pentru originalitatea cu care colegul nostru a tratat câteva probleme filozofice în legătură cu cunoaşterea omenească, în trei conferinţe ţinute la Sorbonna în cursul lunei Martie. In aceeaşi lună Opera Mare din Paris a reprezentat cu un strălucit succes opera colegului nostru d-l *Enescu* « Oedip ». Intreaga lume muzicală şi publicaţiile de specialitate din Franţa au primit cu mari elogii această mare şi îndelung gândită compoziţie a genialului muzicant român. Ne-am asociat la această înaltă şi largă preţuire printr'o telegramă de felicitare adresată colegului nostru.

Instituţiunea noastră s'a asociat de asemenea la bucuria întregului neam românesc când, la 29 Octomvrie trecut, *Majestatea Sa Regina Maria* a fost sărbătorită pentru fericita a 60-a Sa aniversare. O delegaţie alcătuită din Preşedintele, Secretarul General al Domniilor Voastre şi din colegul Vicepreşedinte d-l Dr. Gr. Antipa au prezentat Majestăţii Sale şi Augustei noastre Membră de Onoare felicitări în numele Domniilor Voastre.

De asemenea Instituţiunea noastră şi-a împlinit o înaltă şi pioasă datorie faţă de scumpa noastră Dinastie, faţă de neamul nostru şi faţă de fiinţa însăşi a Instituţiunii noastre când, la 6 Martie, a comemorat, în şedinţă solemnă prezidată de *Majestatea Sa Regele*, pe *Regina poetă Carmen Sylva*, pe care Academia Română a avut mândria şi înalta onoare de a o socoti în fruntea Membrilor săi de Onoare dela 1891 până în anul morţii sale, comemorat acum a douazecea oară.

Felicitări pline de căldura unei sincere prietenii am adresat şi colegilor noştri de onoare şi marilor prieteni ai Românilor d-lor *Eduard Beneş*, când marele diplomat a fost chemat de poporul cehsolovac la cea mai înaltă demnitate civică, de Preşedinte al Republicei vecine şi amice nouă — şi Abatelui *Zavoral*, cu prilejul serbării jubileului de cincizeci de ani ai sacerdoţiei sale.

In ordinea comemorărilor vom semnala că la 17 Fevruarie Academia a pomenit printr'un parastas un an dela moartea mult regretatului şi neuitatului Coleg *Ion Bianu*, că a luat parte la desvelirea busturilor

ridicate regretaţilor colegi *Spiru Haret* în Capitală, *S. Florea Marian* în Suceava şi *V. Pârvan*, în aula Universităţii din Cluj, fiind purtătorii cuvântului Academiei la aceste pioase manifestaţiuni Secretarul General al Domniilor Voastre la cea dintâi, Colegul nostru D-l I. Nistor la cea de a doua şi d-l I. Lupaş la cea din urmă; în sfârşit că prin membrii Delegaţiunii ei, Instituţiunea noastră, la intervenţia preşedinţilor Asociaţiunii din Paris a « Amicilor Contesei de Noailles » iluştrilor poeţi Paul Valéry şi Henri de Régnier, — figurează în Comitetul din Bucureşti pentru cinstirea fostei noastre membre de onoare şi marei poete lirice Ana Contesă de Noailles « dont les lettres françaises sont redevables à la Roumanie », cum se exprimă către noi cei doi mari poeţi francezi.

C) Nu putem trece la o altă ordine de fapte şi credem că nu putem încheia mai bine aceste rânduri despre colegii noştri, fără de a vă aminti că, potrivit nouilor noastre Statute, numărul colegilor activi s'a sporit la 45, faţă de numărul anterior de 36. Potrivit art. 47 al Statutelor, în actuala sesiune generală urmează a fi aleşi câte 2 membri noui în fiecare Secţiune, iar cel de al treilea în sesiunea generală a anului viitor. Deosebit, vor trebui completate locurile vacante ale regretaţilor I. Bianu, G. Vâlsan şi General Gr. Crăiniceanu. Va fi de ales deci un total de 9 membri activi în această sesiune generală. Inţelepciunea Domniilor Voastre, care ne-a adus fericita reformă a sporirii numărului membrilor activi şi care va aduce, în mod firesc, şi sporirea numărului celor corespondenţi, va avea deci să chibzuiască, — de dorit din chiar primele şedinţe al acestei sesiuni, — la alegerea celor 9 personalităţi chemate să sporească în acest an rândurile şi activitatea noastră, ţinând seama şi de lărgirea cadrului fiecărei secţiuni, potrivit art. 2 şi 3 din Statutele votate anul trecut.

II. *Şedinţele*

In cursul anului încheiat s'au ţinut 36 şedinţe săptămânale potrivit normelor şi tradiţiei noastre. Constatăm cu bucurie că activitatea pe care colegii noştri au desfăşurat-o prin comunicări publice în acest an constitue o depăşire a energiei desfăşurate în anii precedenţi, căci din totalul de 36 şedinţe, 17 au fost consacrate pentru comunicări publice, desvoltate de colegii activi, la care s'a adăogat şi colaborarea, foarte activă, a colegilor corespondenţi şi chiar a câtorva iluştri oameni de ştiinţă străini, ca d-nii Profesori *Franz Babinger* şi *Olgierd Gorka* cari au cetit comunicări în limba franceză interesând de aproape istoriografia românească.

In cele 19 şedinţe intime s'au înfăţişat numeroase cărţi şi manuscrise preţioase, la care d-l Coleg Conservator General R. Rosetti a adăogat săptămânale dări de seamă despre cărţi şi articole de reviste din ţară, dar mai ales străine, pline de un deosebit interes pentru cultura românească şi în genere pentru interesele naţionale şi politice al Ţării noastre.

Suntem, socotim, în asentimentele Domniilor Voastre subliniind această neobosită activitate a colegului nostru Conservator şi exprimându-i, în numele Domniilor Voastre, colegiale mulţumiri şi cu această ocaziune.

Intr'una din şedinţele publice ale lunii Noemvrie a fost salutat în mijlocul nostru ilustrul profesor Dr. *A. Lemierre*, Membru al Academiei Franceze şi al Academiei de Medicină din Paris, iar în ultima din luna Aprilie d-l *Viggo Bröndal*, distinsul filolog dela Universitatea din Copenhaga.

In alte câteva şedinţe intime, din care uneia i s'a dat caracter de sesiune generală extraordinară, aţi fost preocupaţi de problema nouei asociaţiuni denumită «Academia de Ştiinţe din România».

Iată comunicările făcute:

— La 7 Iunie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Trei generaţii în viaţa publică românească, după judecata lui J. A. Vaillant.*

— La 14 Iunie d-l General *R. Rosetti* a făcut o comunicare cu titlul: *Din corespondenţa inedită a Principelui Milan cu colonelul G. Catargi în timpul răsboiului din 1877—78.*

In aceeaşi şedinţă d-l *Const. Moisil*, Membru corespondent, a cetit o comunicare despre *Monetele Dacilor din Oltenia.*

— La 28 Iunie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Trei rari scrisori fanariote*, iar la 27 Septemvrie d-sa a desvoltat comunicarea despre *Formularul fanariot.*

— La 11 Octomvrie d-l Coleg corespondent *Marcu Beza* a cetit o comunicare despre *Biblioteci mânăstireşti din Epir, Rodos şi Paros*, iar d-l *N. Iorga* a făcut unele *Consideraţiuni istorice asupra documentelor* prezentate de d-l Marcu Beza.

— La 1 Noemvrie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Marele Logofăt al Bisericii Constantinopolitane Hierax şi însemnările sale pe un manuscris al Academiei Române.*

— La 15 Noemvrie d-l Dr. *G. Marinescu* a făcut o comunicare despre *Razele mitogenetice.*

— La 22 Noemvrie d-l *Olgierd Gorka*, Membru corespondent al Academiei Române, a cetit o comunicare în limba franceză cu titlul *Sur les calculs des forces militaires dans l'histoire (XV—XVIII s.) de Sud-Est-Européen.*

In aceeaşi şedinţă d-l *N. Iorga* a desvoltat comunicarea despre *Antimisul Mitropolitului Luca (1604).*

— La 29 Noemvrie d-l *N. Vasilescu-Karpen* a făcut comunicarea despre *Radioactivitatea artificială şi lucrări româneşti în acest domeniu.*

— La 13 Decemvrie d-l *N. Iorga* a rostit o comunicare comemorativă despre *Lope de Vega* pentru tricentenarul morţii celebrului poet şi dramaturg spaniol.

— La 20 Decemvrie d-l Prof. *Franz Babinger* a cetit comunicarea în limba franceză despre *Robert Bargrave, un voyageur anglais dans les pays roumains du temps de Basile Lupu, 1652.*

In aceeaşi şedinţă d-l *N. Iorga* şi-a desvoltat comunicarea cu subiectul *Explicaţia monumentului dela Adamclisi.*

— La 17 Ianuarie d-l *S. Mehedinţi* a făcut o comunicare despre *Cercetători, erudiţi, savanţi.*

— La 24 Ianuarie d-l *Andrei Rădulescu* a făcut o comunicare cu titlul: *24 Ianuarie 1862.*

— La 21 Februarie d-l Dr. *C. I. Parhon*, membru corespondent al Academiei Române, a făcut o comunicare despre *Organe actino-receptoare şi actino-selectoare.*

— La 29 Februarie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea *Dovezi despre conştiinţa originei Românilor.*

— La 6 Martie şedinţa solemnă prezidată de Majestatea Sa Regele pentru *Comemorarea Reginei poete Carmen Sylva* la 20 de ani dela moartea Sa. D-l Oct. Goga a rostit cuvântarea comemorativă.

— La 13 Martie d-l coleg corespondent *Marcu Beza* a cetit o comunicare despre *Urme româneşti în Patmos*, urmată de proiecţiuni.

In aceeaşi şedinţă d-l coleg corespondent *P. P. Panaitescu* a cetit o comunicare despre *O istorie a Ardealului tradusă de Miron Costin.*

— La 20 Martie d-l *Andrei Rădulescu* a făcut o comunicare despre *Constituţiunea cehoslovacă.*

— La 27 Martie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Cercetări în arhivele regale din Haga.*

— La 1 Mai d-l *Const. Marinescu*, Membru corespondent, a cetit comunicarea despre *Două publicaţii militare inedite scrise de Despot-Vodă.*

In aceeaşi şedinţă d-l *Adrian Maniu*, membru corespondent, a cetit câteva tălmăciri ale d-sale din poemele Reginei poete Carmen Sylva.

— La 8 Mai d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare cu titlul: *In jurul lui Mihai Viteazul.*

In aceeaşi şedinţă d-l *Silviu Dragomir* a făcut o comunicare cu subiectul: *Din istoria raporturilor romăno-ungare. Memoriile fruntaşului ardelean Dr. Ioan Mihu.*

III. *Relaţii interne şi externe*

In relaţiile noastre interne şi externe, două grupe de fapte sunt hotărîtoare, — schimbul de publicaţiuni şi participarea noastră la diferitele reuniuni ştiinţifice sau culturale naţionale sau internaţionale. Relaţiile noastre ştiinţifice cu străinătatea au ajuns la o foarte mare desvoltare datorită mai ales schimbului de publicaţii. Numărul societăţilor savante, academiilor, institutelor ştiinţifice, chiar al redacţiilor de mari publicaţiuni periodice de pe întreg globul, cari ne cer în schimb publicaţiile noastre, a crescut foarte mult. De aceea am fost siliţi chiar să ne gândim la o revizuire şi la o amputare a listei celor cu care ne aflăm în relaţiuni de schimb. Chiar şi legăturile ştiinţifice, până mai eri latente, dacă nu cu totul stinse, cu academiile şi institutele ştiinţifice din Leningrad şi Kiev şi staţiunile biologice din Perm şi Karadagh şi-au recăpătat ritmul vioiu

de altă dată, prin trimiterea de numeroase publicațiuni, mai ales din partea vecinilor noștri dela Răsărit.

Foarte numeroase sunt chemările ce ne vin dela felurite congrese științifice internaționale. Vom mărturisi că, în genere, suntem absenți dela aceste manifestări internaționale. Academia nu are fonduri pentru ajutorarea călătoriilor, foarte costisitoare pentru un particular, ale delegaților ei, iar Statul nu poate, de sigur din motive de economie, să subvenționeze aceste călătorii, spre pierderea bunului renume și al științei și al țării noastre în străinătate.

Putem nota totuși câteva fericite excepțiuni.

D-l coleg *Dr. Gr. Antipa* a fost reprezentantul Instituțiunii noastre la marile serbări desfășurate la Paris în zilele de 24—29 Iunie pentru celebrarea tricentenarului Muzeului Național de Istorie Naturală și purtătorul cuvântului nostru în două cuvântări rostite în această împrejurare.

De altă parte d-l coleg *Ludovic Mrazec* a răspuns în numele Academiei la chemarea Asociației « La Renaissance Française », luând parte la jubileul științific al lui Louis Lumière, celebrat la Sorbonna, la 6 Noemvrie, — iar colegul nostru de onoare d-l *Em. de Martonne* a participat în numele Instituțiunii noastre la ceremonia din Iunie a celui de al treilea centenar al Academiei Franceze, depunând o adresă de felicitare și de admirație din partea noastră către bătrâna și nobila Instituție franceză.

Altor chemări, ca de pildă la al XIX-lea Congres Internațional al Orientaliștilor, ținut în Septemvrie la Roma, la cele de Entomologie și de Istoria Medicinii ținute la Madrid în Septemvrie, sau la cele de Chimie Industrială și de Istoria Religiilor ținute în Bruxelles în aceeași lună și la altele, s'a răspuns prin scrisori, delegațiile hotărîte de Academie neputând merge să iea parte.

In țară Instituțiunea noastră iea parte la aplicarea diferitelor legi, prin care s'au înființat institute științifice sau culturale sau de învățământ superior. In această ordine de idei vom aminti că avem reprezentanți în Comisiunile pentru aplicarea legilor proprietății literare, a legii pentru organizarea și administrarea teatrelor naționale, a învățământului superior, a celei pentru decernarea premiului național de literatură și a multor altora, în care, participarea Instituțiunii noastre este înscrisă pentru asigurarea bunei lor aplicări.

Indată după Sărbătorile Paștelui Capitala noastră a avut bucuria de a primi pe congresiștii celei de a noua adunări a Comitetului Internațional al Științelor Istorice, întrunit la noi, după îndemnul și inițiativa d-lui coleg N. Iorga, sub președinția distinsului istoric dela Universitatea din Cambridge Harold Temperley, coleg al nostru corespondent.

Organizarea fericită pe care colegul nostru d-l N. Iorga a dat-o congresului a ridicat importanța și înălțimea lucrărilor încheiate. Și nu este, firește, mică satisfacția noastră de a constata că la împlinirea acestei însemnate manifestări științifice internaționale au contribuit în mare măsură numeroși colegi români și străini ai noștri, în frunte cu d-l coleg N. Iorga și cu președintele însuși al congresului.

IV. *Publicaţiunile Academiei*

Greutăţile amintite în rapoartele anuale anterioare nu au putut fi învinse cu totul. Modestia mijloacelor financiare de care dispunem, ne împiedecă mult în publicarea memoriilor şi studiilor membrilor Academiei şi ale colaboratorilor externi din ţară şi din străinătate.

Lista publicaţiunilor Academiei apărute dela ultima sesiune generală este următoarea:

1. *Anale*, tomul LV, şedinţele din 1934—35.

2. Din publicaţiunile *Secţiunii literare:*
   a) *Memorii*, Seria III, Tom. VII:
   G. Murnu, *România şi Elada;*
   Al. Marcu, *Simion Bărnuţiu, Al. Papiu Ilarian şi Iosif Hodoş la studii în Italia;*
   M. Beza, *Biblioteci mânăstireşti în Epir, Rodos şi Paros;*
   A. Gorovei, *Elementul popular în literatura cultă;*
   Al. Ciorănescu, *Alexandru Depărăţeanu.*
   b) *Studii şi cercetări:*
   N. Georgescu-Tistu, *Ion Ghica Scriitorul;*
   Th. Capidan, *Meglenoromânii, III, Dicţionar meglenoromân.*

3. Din publicaţiile *Secţiunii istorice:*
a) *Memorii*, Tom. XVI:
   N. Iorga, *Trei generaţii din viaţa publică românească după judecata lui J. A. Vaillant;*
   Tom. XVII:
   N. Iorga, *Două hrisoave domneşti pentru mănăstirea Mărgineni închinată muntelui Sinai;*
   N. Iorga, *Trei rare documente fanariote;*
   G-ral R. Rosetti, *Din corespondenţa inedită a principelui Milan al Serbiei cu colonelul Gheorghe Catargi în timpul războiului 1877—78;*
   Şt. Meteş, *Din istoria Dreptului românesc din Transilvania;*
   N. Iorga, *Formularul fanariot;*
   » » *Consideraţii istorice asupra documentelor prezentate de d-l Marcu Beza;*
   Franz Babinger, *Robert Bargrave, un voyageur anglais dans les pays roumains du temps du Basile Lupu (1652);*
   N. Iorga, *Comemorarea lui Lope de Vega;*
   A. Sacerdoţeanu, *Două acte haţegane şi unul vâlcean;*
   P. P. Panaitescu, *O istorie a Ardealului tradusă de Miron Costin;*

   Sub tipar:

   N. Iorga, *Dovezi despre conştiinţa originii Românilor;*
   » » *Explicaţia monumentului dela Adamclisi;*
   » » *Marele logofăt al bisericii constantinopolitane;*

Al. Ciorănescu, *Petru Rareş şi politica orientală a lui Carol Quintul;*
H. Dj. Sırouni, *Mărturii armeneşti despre România;*
Andrei Rădulescu, *24 Ianuarie 1862;*
b) Din *Bulletin*-ul francez, Nr. XIX.

4. Din publicaţiile *Secţiunii ştiinţifice:*
a) *Memorii*, Seria III, Tom. X:
Ion Chelcea, *Tipuri de cranii româneşti din Ardeal;*
Dr. N. I. Teodoreanu, *Vererbungsbeobachtungen über die Farbe des roten und des schwarzen Mangaliczaschweines;*
Tom. XI:
Ana M. Paucă, *Contribuţiuni la studiul florei munţilor Codru şı Muma;*
Zach. C. Panţu, Prof. Dr. Th. Solacolu şi Ana M, Paucă, *Contribuţıuni la flora Deltei Dunării;*
C. I. Parhon, *Relations des glandes endocrines avec la teneur en eau eau du sang, des organes et des tissus;*
Etienne Patte, *Sur les Éléphants fossiles de Roumanie;*
Dr. C. Sandu-Ville, *Beitrag zur Kenntnis der Erysiphaceen Rumaniens;*
Dr. I. Gheorghiu, *Imunitatea în regnul vegetal;*
Prof. Dr. G. Marınescu, *Despre hereditatea normală şı patologică şi raporturile ei cu Eugenia;*
Sava Athanasiu, *Privire istorică asupra desvoltării cunoştinţelor geologice relative la Română.*
Sub tipar:
I. Z. Barbu, *Flora fosilă dela Muereasca-de-Sus, jud. Vâlcea.*
b) Din *Bulletin* au apărut Nr. 1—8, vol. XVII, fiind sub tipar material pentru numere viitoare.

5. Din *Documentele Hurmuzachi* sunt sub tipar două volume: Tom. XIV, partea III, Documente greceşti, sub îngrijirea colegului nostru N. Iorga şi un volum de documente germane, sub îngrijirea colegului I. Nistor.

6. Din *Publicaţiile Bibliotecii:* Este aproape tipărită *Bibliografia românească veche, vol. III* şi se află sub tipar o parte din *Creşterile colecţiilor*, referitoare la manuscrise şi cabinetul numismatic.

7. Din *Anuarul Arhivei de folklor*, vol. II.

V. *Legate, fondaţiuni*

In cursul anului încheiat s'a urmărit lămurirea câtorva legate primite în ultimii ani. Din anii trecuţi, prin voturile Domniilor Voastre, se primiseră legatele lăsate de defuncta *Elena Simu*, de soţul său regretatul Coleg de onoare *An. Simu* şi de regretata *Eliza Nevrouz* din Roman. Dela primele două legate nu se primiseră parte din fonduri. Executorii testamentari ai defunctului coleg Simu, în fruntea cărora se află

colegul nostru d-l L. Mrazec, unul din prietenii cei mai apropiaţi ai regretatului coleg, ne-au predat titluri, Renta 5% (1922) în valoare nominală de 3.100.000 lei şi 400 acţiuni « Astra Română » de nominal 200.000 lei, aparţinând averii succesorale a defunctei Elena Simu şi alte titluri în valoare nominală de 500.000 lei, reprezentând legatul testat Academiei de regretatul Anastase Simu. Din succesiunea defunctei Eliza Nevrouz revine Academiei şi Fundaţiunii Universitare « Carol I » — în baza testamentului olograf din 15/28 Noemvrie 1921 — trei moşii situate în judeţele Roman şi Neamţ. Restul patrimoniului succesoral a fost lăsat A. S. R. Principelui Nicolae. Până la împărţirea ei, averea Academiei şi a Fundaţiei a fost administrată de un custode juridic. In anul trecut moştenitorii de sânge ai defunctei au prezentat instanţelor judecătoreşti din Roman un al doilea testament pretinzând că este al defunctei Nevrouz, testament care anulează în favoarea lor pe cel mai vechi, în temeiul căruia moşteneau Instituţiunea noastră, Fundaţia Carol şi A. S. R. Principele Nicolae. Moştenitorii au obţinut custodia averii. Noi, alături de A. S. R. Principele Nicolae şi Fundaţia Carol, ne-am opus în justiţie în contra valorificării acestui al doilea testament, întru cât avem convingerea, confirmată şi de prima expertiză grafică făcută, că este fals. Procesul este în curs.

Motive de adâncă satisfacţie şi de încredere în viitorul Instituţiunii noastre ni le-au procurat rezultatele la care am ajuns în cursul anului în două mari probleme, în care perseverăm de mai multă vreme. Anume, realizarea unui local de adăpost sigur şi de folosire uşoară şi sistematică a tezaurului de cărţi, manuscripte şi documente adunat timp de peste o jumătate de veac prin munca şi devotamentul a doi mari bărbaţi ai neamului românesc şi ai Instituţiunii noastre — Dimitrie Sturdza şi Ioan Bianu. Apoi, realizarea celei mai însemnate din îndatoririle testamentului defunctului Jacques M. Elias, aceea de a înzestra Capitala cu un spital prevăzut cu cel mai modern şi mai înaintat aparat medical. La aceste două preocupări se adaogă şi rezultatele fericite, sufleteşti şi materiale, pe care le-a dat Fundaţia Dalles.

Cu cele 10.000.000 lei, pe care bunăvoinţa d-lui Ministru al Instrucţiunii, Colegul nostru de onoare *Dr. C. Angelescu* şi marea sa înţelegere în ordinea culturală ni le-au pus la dispoziţie în toamna anului trecut, s'a început construcţia unui nou pavilion al Bibliotecii. In planul total al palatului Academiei, acest pavilion se încadrează ca al doilea depozit de cărţi al Bibliotecii. După planul cerut d-lui arhitect Duiliu Marcu, el se realizează pe încăperi mai înalte decât cele ale depozitului existent din 1926 şi pe o distribuţie a spaţiului care să permită instalarea nu numai a unei bune săli de lectură şi a tuturor colecţiilor acum aflătoare în vechiul local, dar şi a tuturor serviciilor şi birourilor Bibliotecii, inclusiv cabinetul Conservatorului Bibliotecii şi Colecţiilor. Construcţia, dată în antrepriza d-lui Inginer Aurel Ioanovici, a început din primele zile ale lunii Aprilie şi va fi gata la toamnă. In noua ei formă

şi organizare Biblioteca va cere cheltueli de întreţinere peste puterile noastre. Marea avere culturală cuprinsă în rafturile ei, prin felul cum o punem la dispoziţia publicului, este nu atât a noastră cât a naţiunii întregi. Academia a adunat-o şi a organizat-o. Este acum rândul Statului ca să se îngrijească după cuviinţă de întreţinerea bibliotecii naţionale a patriei noastre.

Spitalul Fundaţiunii «Menachem H. Elias» ridicat sub numele Academiei Române, început în toamna anului 1934 pe un teren foarte potrivit, în b-dul Mărăşti, este aproape pe sfârşite. Se dau speranţe ca în toamna acestui an să fie inaugurat şi pus în funcţiune. Colegii noştri, membri în Consiliul acelei Fundaţiuni, vor binevoi a ne da în cursul acestei sesiuni amănuntele realizărilor şi perspectivele de viitor.

In sfârşit, Fundaţiunea «Ioan I. Dalles», ridicată într'un timp în care avea de umplut un gol puternic simţit în rândurile artiştilor, conferenţiarilor şi în genere intelectualităţii bucureştene, ne dă măsura necesităţii ei în Capitală, după cererile, atât de numeroase, ce ni se prezintă pentru expoziţii de artă, pentru conferinţe, pentru concerte, etc. Rezultatele ei în acest al 4-lea an de existenţă vor fi expuse într'un raport amănunţit în cursul acestei sesiuni. Foarte însemnate pentru prezent, ele ne permit să prevedem un viitor strălucit acestei fundaţiuni.

VI. *Colecţiunile*

Insemnăm la acest capitol, cu deosebită satisfacţie, că o mare parte din tezaurul nostru de documente, manuscrise şi cărţi vechi evacuat la Moscova în cunoscutele împrejurări din timpul războiului nostru de întregire, ne-au fost restituite de vecinii noştri dela Răsărit ca urmare a reluării recente a raporturilor diplomatice. Nu ni s'a restituit însă nimic din bogata noastră colecţie numismatică, unică pentru istoria noastră prin exemplarele de monete *rarissima* pe cari le cuprindea.

La redobândirea acestor colecţii, pe care o putem înfăţişa, fără greşală, ca pe o nouă creştere, s'au adăogat numeroase daruri şi cumpărături făcute în cursul anului. Au intrat astfel în colecţiile noastre de manuscrise un voluminos dosar cuprinzând documente din Transilvania anilor de revoluţie 1848—1849 descoperit de Colegul nostru d-l Silviu Dragomir la un anticar din Braşov; apoi 66 de scrisori autografe ale Domnitorului Alexandru Ion I Cuza, din anii 1845—1863 dăruite de Colegul nostru Preşedinte d-l Alex. Lapedatu din partea Ministerului Cultelor şi Artelor; un volum de documente ale moşiei Corlăteşti (Dorohoiu) dăruit de Colegul nostru Conservator General R. Rosetti; şi în sfârşit trei volume de documente engleze din anii 1782—1836 adunate din arhivele diplomatice engleze de d-l D. N. Ciotori, Consilier la legaţiunea noastră din Londra. Urmărim, pe de altă parte, aducerea în ţară a bogatei colecţii de manuscrise şi de cărţi vechi româneşti a Colegului nostru onorar M. Gaster, din Londra. Mulţumită

atenţiunii pe care Colegul nostru d-l N. Titulescu, Ministrul Afacerilor Străine a dat-o acestei chestiuni, costul colecţiei s'a achitat din fondurile departamentului D-sale. Exprimăm şi cu acest prilej d-lui Coleg viile şi recunoscătoarele noastre mulţumiri.

Colecţia de imprimate şi-a continuat îmbogăţirea prin obligaţia legală a tipografiilor din ţară de a ne trimite câte două exemplare din tot ce tipăresc, prin schimbul de publicaţii între Instituţia noastră şi cele similare din străinătate, prin cumpărături şi — în sfârşit — prin donaţiuni. Comisiunea Bibliotecii va arăta printr'un raport special creşterea colecţiilor precum şi măsurile luate pentru buna lor păstrare şi metoda pentru uşoara lor folosire.

Pe scurt, putem arăta că Biblioteca s'a îmbogăţit în acest an cu 8.494 volume (cărţi), 3.229 publicaţiuni periodice româneşti şi străine, 116 atlase şi hărţi, 319 stampe şi portrete, 438 documente, 17 volume manuscrise.

VII. *Bursele*

Academia a destinat în acest an suma de 269.840 lei pentru acordarea de burse lunare la studenţi doctoranzi în ţară şi în străinătate, la elevi ai Şcoalelor Politehnice din ţară şi la şcolari ai Şcoalelor Superioare şi Elementare Comerciale, potrivit regulamentelor următoarelor fonduri, din care se dau bursele: *V. Adamachi*, *C. G. Vernescu*, *Leon S. Arié*, *Inginer Petre şi Maria Lucaciu*, *N. Rătescu* şi *Apostol Papadopol*.

1. Din venitul Fondului *V. Adamachi* s'au acordat trei burse a câte 3.000 lei lunar la trei licenţiaţi ai Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi, care-şi prepară doctoratul în Ştiinţe la acea Facultate şi două burse de câte 2.000 şi 1.500 lei lunar la elevi ai Şcoalei Politehnice din Bucureşti.

2. Bursa *C. G. Vernescu*, de 70.000 lei anual, s'a acordat în continuare d-lui Ilie Corfus pentru a face studii de specializare în Paris. Bursierul, în doi ani precedenţi de bursă a cercetat în Polonia izvoárele polone cu privire la trecutul românesc, cu frumoase rezultate, în parte expuse aci într'o comunicare publică de colegul nostru d-l I. Nistor.

3. Venitul micşorat de criza economică al donaţiunilor d-lui *Leon S. Arié* s'a folosit în acest an la acordarea a două burse de câte 800 lei lunar câte unui elev al Şcoalelor Politehnice din Bucureşti şi Timişoara.

4. Bursa *Ing. Petre şi Maria Lucaciu*, de 2.000 lei lunar, s'a acordat în continuare unui elev al Şcoalei Politehnice din Timişoara, care urmează Secţia Minelor, conform obligaţiunii testamentului defunctului Petre Lucaciu.

5. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a dat asemenea în continuare unui elev al Şcoalei Superioare Comerciale din Capitală.

6. Venitul Fondului *Apostol Papadopol* s'a distribuit în ajutoare de câte 50 şi 30 lei lunar la câte 10 elevi ai Şcoalelor Superioare şi Elementare Comerciale din Galaţi.

Osebit de aceste burse, Academia a mai distribuit cărți și rechizite școlare elevilor săraci ai școalelor primare rurale din Județele Trei-Scaune, Ciuc, Odorheiu, Mureș și Târnava Mică, în valoare de 36.000 lei, destinați în acest scop prin testamentul generosului donator *Ion Fătu*. Impărțirea ajutoarelor s'a făcut în parohiile atât ortodoxe cât și unite, fără deosebire, cu prețiosul concurs al protopopilor români din județele respective.

VIII. *Școlile Academiei*

Școlile de Agricultură « *Tache P. Anastassiu* » dela Țigănești (Tecuciu) și « *I. C. Agarici* » dela Moara Grecilor (Vaslui) au funcționat mulțumitor. Cea din urmă, însă, cu un număr prea mic de elevi. Cauza împuținării elevilor la această școală trebue s'o vedem în special în măsura luată de Stat prin care se restrânge putința absolvenților de a mai ocupa slujbe la Stat. N'a lăsat nimic de dorit predarea cunoștințelor de curs primar la Școala « *Tache P. Anastassiu* » dela Călmățuiu. Un cuvânt de laudă trebue să adăogăm aci pentru Institutul « *Ion Otteteleșanu* » dela Măgurele (Ilfov) care, funcționând acum în al 15-lea an ca Școală Normală de Fete sub direcțiunea d-nei N. Strugurescu, a ajuns la admirabile realizări, atât în domeniul pedagogic, dar mai ales în cel al gospodăriei școlare.

IX. *Concursurile Premiilor*

La concursurile premiilor, publicate a se acorda în actuala sesiune generală, s'au prezentat pentru *opere publicate* 95 scrieri, concurând la 16 premii în valoare de 387.300 lei. Nu s'a prezentat nicio lucrare la *Premiul de entomologie* al *Profesorului Gh. N. Fințescu*, de 2.500 lei.

La cele 14 premii cu *subiecte date*, în valoare totală de 247.856 lei, s'au prezentat 10 manuscrise la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, anunțat a doua și pentru ultima oară a se da celei mai reușite *traduceri în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*; un manuscris la *Premiul Camerei de Comerț și Industrie din Turnu Măgurele*, de 20.000 lei, tratând subiectul « *Teleormanul economic* »; două manuscrise la *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul « *Cercetări istorice asupra unui oraș din România* »; și în sfârșit, un manuscris la *Premiul Anastase Fătu*, de 3.000 lei, tratând subiectul « *Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului* ».

Acesta e bilanțul lucrărilor Academiei noastre pe anul 1935—1936.

Secretar general, *G. Țițeica*

Apoi d-sa prezintă următoarea programă a lucrărilor acestei sesiuni:

1. Raportul Secretarului general despre activitatea Academiei din 1935—1936.

2. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1935—1936.
3. Raportul Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar dela 1 Ianuarie—1 Iulie 1935 și alegerea Comisiunii pentru exercițiul 1936—1937.
4. Formarea bugetului pentru 1936—1937.
5. Modificarea Regulamentelor Academiei.
6. Alegerea a nouă (9) membri activi, după propunerile Secțiunilor respective (conf. Art. 22, 23, 24, 25 și 47 Statute și Art. 62 Reg. Gen.), din cari trei în locul regretaților colegi I. Bianu, G. Vâlsan și General Gr. Crăiniceanu.
7. Alegerea unui membru corespondent român la Secțiunea Științifică în locul regretatului coleg Ștefan Minovici (Art. 31 și 32 Statute, Art. 68 Reg. Gen.).
8. Raportul Comisiunii Școlare asupra Școalelor Academiei « Tache P. Anastassiu » și « I. C. Agarici » și alegerea Comisiunii pentru 1936--1937.
9. Raport asupra Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias, asupra lucrării de construcție a spitalului Elias și alegerea delegaților titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul de conducere al Fundațiunii.
10. Deciziunea Comisiunii speciale de 12 membri pentru acordarea *Premiului Năsturel*, de 4 000 lei (Art. 8, 9, 13, 16 Reg. Prem.).
11. Deciziune asupra acordării Premiului J. Lecomte du Noüy în 1937.
12. Regulamentarea Fondului C. G. Vernescu.
13. Alegerea unei Comisiuni de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, cu subiectul *Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene*.
14. Raportul Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice din Fondul Ion Fătu în 1935 și alegerea Comisiunii pentru 1936. Deciziunea Comisiunii pentru împărțirea cărților în 1936.
15. Ședință publică solemnă pentru ținerea Discursului de recepțiune al d-lui Coleg Th. Capidan, cu răspunsul d-lui Coleg Sextil Pușcariu.
16. Ședință publică solemnă pentru ținerea Discursului de recepțiune al d-lui Coleg Dim. Pompeiu, cu răspunsul d-lui Coleg Dr. G. Marinescu.
17. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1935, cu o dare de seamă asupra construirii celui de al doilea depozit al Bibliotecii.
18. Raportul asupra activității Cabinetului Numismatic în 1935.
19. Raport asupra burselor acordate în 1935—1936 din Fondurile *V. Adamachi*, *C. G. Vernescu*, *Leon S. Arié*, *Petre și Maria Lucaciu*, *N. Rătescu* și *Apostol Papadopol*; alegerea Comisiunii și propunerile sale pentru 1936—1937.
20. Completarea diferitelor comisiuni ale Academiei.
21. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1935—1936.
22. Alegeri de membri onorari români și streini și de corespondenți străini.
23. Raportul Comisiunii *Dicționarului limbii române*.

24. Raport asupra Fundațiunii Dalles.
25. Ședință publică solemnă pentru proclamarea premiilor.
26. Alegerea Secretarului general al Academiei pentru anii 1936—1943 (Art. 16 Statute).
27. Alegerea Președintelui și Vicepreședinților Academiei pentru 1936-1937 (Art. 15 Statute).
28. Raportul Secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1936.

SECȚIUNEA LITERARĂ

29. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Regulamentul Premiilor):
    — *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru *critică literară;*
    — *Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei;
    — *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil);
    — *Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei;
    — *C. Rădulescu-Codin*, de 3.000 lei;
    — *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru *traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu.*
30. Propuneri pentru alegerea a trei membri activi în Secțiune (Art. 22—25 și 47 Statute și art. 62 Reg. Gen.), din cari unul în locul regretatului Coleg I. Bianu.
31. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea specială a *Marelui Premiu Năsturel*, de 12.000 lei, din 1937.
32. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, din 1937, cu subiectul: *Pictura română în secolul al XIX-lea.*
33. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei (divizibil), din 1937, cu subiectul *Influențele culturale străine și românești asupra culturii din Ardeal în 1800—1850.*
34. Subiecte de pus la concursul premiilor:
    — Pentru 1937: *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei.
    — » 1939: *Năsturel*, de 5.000 lei.
35. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1936—37 (Art. 15 Statute)

SECȚIUNEA ISTORICĂ

36. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Regulamentul Premiilor):
    — *Vasile Pârvan*, de 30.000 lei;
    — *Gheorghe Asachi*, de 25.000 lei;

— *Neuschotz*, de 3.500 lei;
— *Demostene Constantinide*, de 3.000 lei;
— *Premiul Camerei de Comerț și Industrie Circ. I-a Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul *Teleormanul economic;*
— *Premiul Funcționarii C. F. R. din București*, de 9.500 lei efecte și 2.613 lei numerar, cu subiectul *Drepturile funcționarilor publici față de Stat;*
— *V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul *Cercetări istorice asupra unui oraș din România.*

37. Propuneri pentru alegerea a trei membri activi în Secțiune (Art. 22—25 și 47 din Statute și Art. 62 Reg. Gen.), din cari unul în locul regretatului Coleg G. Vâlsan.
38. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea specială a *Marelui premiu Năsturel*, de 12.000 lei, din 1937.
39. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, din 1937, cu subiectul *Boierii din Țara Făgărașului.*
40. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Episcopiei Argeșului*, de 10.000 lei, din 1937, cu subiectul *Istoria Episcopiei Argeșului.*
41. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, din 1937, cu subiectul *Biografii de ierarhi din secolul XVII.*
42. Subiecte de pus la concursul premiilor:
— Pentru 1938: *Gh. Asachi*, de 50 000 lei;
— » 1939: *Adamachi*, de 5.000 lei;
— » 1939: *Alexandru Bodescu*, de 2.000 lei.
43. Alegerea Secretarului Secțiunii pe 7 ani (Art. 16 Statute).
44. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1936—37 (Art. 15 Statute).

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

45. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Prem.):
— *I. Oroveanu*, de 70.000 lei;
— *Șt. Dem. Vergu*, de 10.000 lei;
— *Adina și Col. Paul Străjescu*, de 8.800 lei;
— *Dr. Em. Riegler*, de 11.000 lei;
— *Lazăr*, de 50.000 lei;
— *Dr. Cornel Nicoară*, 12.000 lei (divizibil);
— *Anastase Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul *Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului.*

46. Propuneri pentru alegerea a trei membri activi în Secţiune (Art. 22—25 şi 47 Statute şi Art. 62 Reg. Gen.), din cari unul în locul regretatului Coleg General Gr. Crăiniceanu.
47. Propunere pentru alegerea unui Membru Corespondent în locul def. Şt. Minovici (Art. 31, 32 Statute şi 68 Reg. Gen).
48. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea specială a *Marelui Premiu Năsturel*, de 12.000 lei, din 1937.
49. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, din 1937, cu subiectul *Date şi cercetări despre constituţiune în legătură cu ereditatea.*
50. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, din 1937, cu subiectul *Studiul microscopic al unui grup de roci sedimentare din România.*
51. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Dr. Victor Babeş*, de 20.000 lei, din 1937, cu subiectul *Problema cancerului în România. (Cercetări originale nepublicate).*
52. Deciziune asupra *Premiului Dr. Victor Babeş*, de 20.000 lei, din 1939, dacă se va da pentru publicaţiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă să se fixeze subiectul.
53. Deciziune asupra *Premiului Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei, din 1939, dacă se va da pentru publicaţiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă să se fixeze subiectul.
54. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedintelui Secţiunii pentru 1936—37 (Art. 15 Statute).

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar general, face următoarea propunere:

«Prin vechiul Statut numărul membrilor activi ai fiecărei Secţiuni era de 12. Prin noul Statut, votat anul trecut, s'a ridicat acest număr la 15. E natural deci ca şi numărul membrilor corespondenţi români să fie ridicat. Astăzi acest număr, prin Regulamentul în vigoare, este de 20.

«Pentru a păstra proporţia dintre numărul membrilor activi şi al membrilor corespondenţi şi pentru a răspunde la înmulţirea specialităţilor în fiecare secţie, propunem a se modifica *art. 68 al. III* în chipul următor:

«Numărul Membrilor Corespondenţi români se fixează la 25 de fiecare Secţiune, iar al celor străini este nelimitat».

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

Procedându-se la alegerea Comisiunii pentru cercetarea lucrărilor făcute în anul 1935—1936, după propunerea d-lui Secretar general G. Ţiţeica se aleg d-nii *Dim. Pompeiu, Th. Capidan* şi *Silviu Dragomir.*

D-l General R. ROSETTI ceteşte următorul *Raport al Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1935*, făcând şi o dare de seamă asupra construirii celui de al doilea depozit de cărţi:

Domnilor Colegi

Academia Română a fost înființată și organizată cu menirea de a fi un centru îndrumător pentru cultura națională. Spre a înlesni lucrările pentru care a fost întemeiată, Academia și-a închiegat dela început o bibliotecă, pe care a îmbogățit-o an de an, fie prin cumpărări și donațiuni sau prin schimbul de publicații cu instituții din străinătate, fie mai târziu, prin beneficiul legii exemplarelor obligatorii sau prin încorporarea, conform legii din 1901, a Bibliotecii Centrale a Statului, izbutind astfel a crea un organ în neîncetată creștere, care servește, de aproape șaptezeci de ani, atât scopurilor culturale ale instituției, cât și persoanelor doritoare de a studia realitatea trecută și prezentă a neamului românesc și a țării pe care o locuește.

Inițiatorii și realizatorii bibliotecii Academiei — regretații colegi D. A. Sturdza și Ioan Bianu — au țintit și vegheat ca această bibliotecă să cuprindă, mai întâi, toate documentele tipografice și manuscrise privitoare la vieața culturală românească — de oriunde și în orice limbă, — și, în al doilea rând, cât mai multe colecții și manuale fundamentale în limbi străine, pentru fiecare disciplină științifică, menite ca mijloace de lucru la îndemâna cercetătorilor.

Desvoltată în felul acesta și întrunind în colecțiunile ei cea mai mare parte din tezaurul cultural al neamului, biblioteca Academiei a ajuns de mult a fi cea mai importantă bibliotecă a țării, cu însemnătate științifică recunoscută peste hotare, împlinind, în vieața intelectuală, internă și externă, rolul de Bibliotecă Națională a României.

1. COLECȚIUNILE

Colecțiunile bibliotecii Academiei, după felul materialelor pe care-l cuprind, sunt grupate în următoarele secțiuni:

I. **Secțiunea Imprimatelor,** cu diviziunile:

1. *Cărți și broșuri* românești și străine, din toate timpurile și în toate limbile, privitoare cu deosebire la țara noastră și la neamul românesc. Cărțile vechi românești dinainte de 1830 sunt date — spre păstrare și folosire — la Secțiunea Manuscriselor, cu care au mai dese legături de întrebuințare.

2. *Publicațiuni periodice,* românești și străine: reviste, ziare, calendare, almanahuri, anuare, dări de seamă, situații, statistici, etc.

II. **Secțiunea Manuscriselor,** în limbile: română, latină, slavă, greacă și altele. Din această secțiune face parte Colecțiunea de documente istorice românești (originale, fotografii și còpii).

III. **Secțiunea Stampelor,** cuprinzând: portrete, hărți geografice și istorice, planuri de orașe și cetăți, etc., originale sau reproduse în diferite chipuri (litografii, fotografii, etc.). La această secțiune se păstrează și materialul grafic muzical.

IV. **Cabinetul Numismatic**, cuprinzând colecțiunile de monete antice și românești, clasificate și îngrijite de colegul nostru corespondent, d-l C. Moisil. Pe lângă Cabinetul Numismatic se află și colecțiile cunoscute sub numele de «*Muzeul M. C. Sutzu*».

Tot aci se află și materialul filatelic; acesta nu este încă clasat.

2. LOCALUL

Colecțiunile bibliotecii Academiei, a căror creștere în ultimii ani a sporit peste puterile actuale de conservare, sunt adăpostite în două clădiri destul de depărtate una de alta. Secțiunea Imprimatelor, cu depozitele și birourile de catalogare și sala lor de cetire este așezată, din anul 1929, în mod provizoriu, în clădirea construită în 1927 (cu destinație, în planul viitorului local, de depozit de dublete), iar celelalte secțiuni se află — stingherite din lipsa de spațiu — în vechea clădire, la un loc cu serviciile administrative ale Academiei. Pe când cea dintâi funcționează așa dar în condițiuni mulțumitoare, celelalte secțiuni — cu colecții rare sau unice — au o așezare cu totul nepotrivită, în încăperi încălzite cu sobe, colecțiunile lor fiind în permanență amenințate de distrugere, fie prin incendiu sau umezeală, fie prin acțiunea unor paraziți, neajunsuri de care nu pot fi cu totul ferite atât timp cât colecțiunile nu vor fi puse în condițiuni mai bune de păstrare.

Starea aceasta care, pe lângă neajunsurile arătate mai sus, a îngreuiat până acum și putința pentru cititori de a se folosi de colecțiuni din mai multe secțiuni deodată, precum a îngreuiat și unitatea de conducere (prin lipsa lor de concentrare într'un singur local), este astăzi pe cale de a fi îmbunătățită.

Prin stăruința președintelui nostru, d-l Al. Lapedatu, și mulțumită sprijinului material al Ministerului Instrucțiunii, s'a dat Academiei în toamna anului trecut, suma de 10.000.000 lei, pentru zidirea, lângă localul din 1927 al Imprimatelor, a unei clădiri care să îngădue strângerea la un loc și adăpostirea, în condițiuni de păstrare și folosire bune, a tuturor colecțiilor și serviciilor bibliotecii.

Planurile acestei clădiri — a cărei construcție a și început în luna Martie 1936 — au fost întocmite, după îndrumările Academiei, de către d-l arhitect Duiliu Marcu, avându-se în vedere ca, în marginile sumei acordate, noua clădire să poată corespunde tuturor nevoilor de așezare și de lucru a întregii biblioteci, până ce mijloacele vor îngădui clădirea localului definitiv al Academiei. In această clădire s'a prevăzut: în catul de jos două săli de cetire, una cu 90 locuri pentru public, alta numai cu 12 locuri, pentru academicieni și profesori universitari, o sală a cataloagelor menite publicului, în care va fi și Serviciul de împrumutări, precum și birourile de catalogare și Cancelaria bibliotecii. La catul întâiu se vor afla: Secțiunea Manuscriselor și Documentelor (împreună cu Cărțile Vechi Românești, 1508—1830) și Cabinetul Numismatic.

Tot la acest cat s'a prevăzut şi o sală de expoziţie. Catul al doilea este menit pentru Secţiunea Stampelor, al cărei depozit se va aşeza atât alături de dânsa cât şi la catul al treilea. Fiecare din aceste secţiuni va avea câte o sală de lucru pentru public şi depozite de colecţiuni, pentru o creştere de mai mulţi ani, prevăzute cu mobilier modern şi *safe*-uri speciale pentru materialele de o mai mare valoare.

In clădirea unde se află azi Secţiunea Imprimatelor vor rămânea depozitele cu cărţi şi periodice, care vor fi legate prin uşi cu noua clădire. La catul al doilea al primei clădiri se vor afla: Serviciul Primirilor cu birourile şi depozitul lui de publicaţiuni şi biroul de lucru al Conservatorului bibliotecii şi colecţiilor.

Se speră că noua clădire va fi gata curând, astfel ca vechea dorinţă a bibliotecii de a-şi aduna colecţiile într'un singur locaş — uşurând astfel şi conducerea şi folosirea lor, precum şi alcătuirea pe temelii noui a unor servicii, — să se îndeplinească chiar din toamna viitoare.

3. SPORUL

A) **Secţiunea Imprimatelor** a crescut în 1935 cu publicaţiuni primite atât pe temeiul legii din 1904, cât şi prin daruri, schimburi şi cumpărături. *Serviciul de primire al publicaţiilor legale*, are acum patru funcţionari: trei funcţionari proprii şi unul detaşat din cadrul Cancelariei Academiei, precum şi trei oameni de serviciu. Prin adăogirea, în anul 1935, a unui nou funcţionar, serviciul a ajuns să facă faţă nevoilor. Numărul reclamaţiilor şi al dărilor în judecată pentru operele netrimise a sporit simţitor şi s'a înregistrat un spor destul de însemnat la publicaţiunile primite şi în general la îndeplinirea îndatoririlor sale.

S'au primit şi înregistrat în cursul anului, prin acest serviciu, 5480 cărţi şi broşuri (în câte două exemplare) din ţară şi s'a ţinut evidenţa a 2351 publicaţiuni periodice din ţară (în câte două exemplare), şi 6 din străinătate. In numărul celor primite nu se cuprind miile de foi volante, care de mulţi ani încoace nu se mai pot înregistra, ci se pun de o parte spre a fi clasificate şi catalogate atunci când serviciile vor avea personal îndestulător.

Spre completarea colecţiunilor cu publicaţiunile netrimise s'au reclamat dela tipografi şi editori 528 opere prin 415 reclamaţii şi s'au făcut 52 dări în judecată pentru 56 opere; pentru periodice s'au făcut 3288 reclamaţiuni (unele din ele cuprinzând mai multe titluri) şi 613 dări în judecată.

In anul trecut am reuşit să colaborăm — în ceea ce priveşte controlul publicaţiunilor legale — cu celelalte mari biblioteci din ţară (bibliotecile universitare din Cluj, Iaşi şi Cernăuţi şi biblioteca Fundaţiunii Regele Ferdinand I din Iaşi), trimiţându-le fişele tuturor imprimatelor primite de biblioteca Academiei în 1934 şi primind din partea lor indicaţii despre publicaţiile înregistrate numai acolo. Rezultatele sunt mulţumitoare şi

sperăm ca, printr'o colaborare din ce în ce mai strânsă, să ajungem a avea indicații complete și a primi toate publicațiunile ce apar în țară.

Măsura aceasta de control reciproc, salutată cu bucurie și de celelalte biblioteci, a fost trebuincioasă pentrucă îndeplinirea datoriei de a trimite exemplarele legale, lasă din ce în ce mai mult de dorit din partea tipografilor și editorilor, iar organele Statului dau ajutorul prevăzut de lege cu mari întârzieri și numai după repetate intervenții.

In afară de aceste lucrări, Serviciul Primirilor pregătește și trimite spre a fi publicate în străinătate (prin Comisiunea Internațională de Cooperație Intelectuală, Almanahul Minerva, The Europa Service, revista Droit d'Auteur, etc.) statistici și bibliografii de traduceri străine în limba română și dă informațiuni presei și particularilor din țară despre publicațiunile care apar.

Imbogățirea bibliotecii, în afară de imprimatele din țară, care se trimit prin obligație legală, se mai face prin daruri și prin schimbul de publicațiuni cu așezămintele culturale din străinătate. In fruntea donatorilor stă Societatea Națiunilor, care ne trimite toate publicațiunile ei oficiale. In fruntea publicațiunilor primite în schimb stau cele venite dela instituțiile științifice ale Americei, atât din Statele-Unite cât și din republicele latine sud-americane, precum și cele din Japonia și Rusia Sovietică. Pe lângă acestea biblioteca a mai primit publicațiuni în schimb dela majoritatea Academiilor și societăților științifice din întreaga lume. Daruri de publicațiuni s'au mai primit dela Legațiunile din București ale Franței, Italiei, Cehoslovaciei, Germaniei, Poloniei și Turciei, dela Ministerul Afacerilor Străine și Direcțiunea Presei, etc., dela d-na A. C. Viișoreanu și d-nii: Prof. Franz Babinger, G. Baiculescu, Prof. Giulio Bertoni, Prof. Dr. V. Bologa, R. V. Bossy, D. N. Ciotori, A. Cotruș, Prof. V. Crasu, Inginer Gogu Constantinescu, C. I. Karadja, Prof. E. G. Mariolopoulos din Salonic, General R. Rosetti și Magistrat A. Sava din Chișinău.

Din numărul celor primite în dar sau în schimb în cursul anului 1935 s'au înregistrat și predat serviciilor de catalogare respective 1779 volume cărți, în care număr intră și volume din donațiile Docan și Pallady, încă în curs de înregistrare, precum și 764 publicațiuni periodice străine, în 6824 numere. Colecțiile imprimatelor au sporit de asemenea în 1935, prin cumpărare, cu 1235 volume cărți și 108 publicațiuni periodice în 1289 numere. Cele 1235 volume cărți se împart în 420 volume străine și 815 cărți românești mai vechi. Acestea din urmă au fost procurate în mare parte prin vechea anticărie ieșană Elias Șaraga, dela care s'au cumpărat: 650 volume cărți, 57 volume periodice, 8 stampe și 12 note muzicale. Tot prin cumpărare s'a făcut anul trecut completarea scrierilor Carmen Sylvei și a Hermionei Edgard Quinet, născută Asachi.

B) **Secțiunea Manuscriselor și Documentelor** a crescut în anul 1935 cu: 17 volume manuscrise, 438 documente istorice naționale, 3 còpii noui și 149 fotografii de documente, 41 foi volante imprimate, 1 litografie, 1 autograf Alecsandri și un mare număr de scrisori particulare primite

de: Ion Bianu, Lupu-Kostake, familia A. Theohari ş. a. Cele mai multe din aceste achiziţii sunt provenite din donaţiuni făcute de d-na Alice Rosetti-Tescanu, d-nii: Marcu Beza, Al. I. Bianu, Ieromonah Iosif Cheşca, Mihai Costăchescu, General G. Filitti, Paul Grunau, Alfr. Halasz-Hubsch, N. Iorga, N. Lupu-Kostake, Preot I. Museţeanu, Kiva Ornstein, I. C. Petrescu, Preot I. Popescu-Mălăeşti, Elias Şaraga şi Aurel Sava.

In cursul anului expirat am avut mulţumirea să vedem înapoiată cea mai mare parte din colecţiile de documente, manuscrise şi cărţi vechi româneşti trimise la Moscova în timpul războiului de întregire. Au revenit astfel în depozitul secţiunii: 37333 documente interne originale; 265 hrisoave cu peceţi suspendate; 158 volume manuscrise (române 115 şi străine 43); mai multe pachete cu autografe şi corespondenţă; 22 pergamente cu documente externe originale; 14 fascicole cu cópii şi traduceri de documente externe; mai multe cartoane şi dosare cu documente neinventariate şi cu hârtii diverse; 11 cărţi cu însemnări autografe şi 42 cărţi româneşti vechi.

Nu ne-au fost înapoiate încă: întreaga colecţie numismatică, 15 cărţi româneşti vechi, 4 volume manuscrise româneşti, 45 documente şi 8 pachete cu scrisori autografe din corespondenţa lui Ion Ghica. Pentru restituirea acestora s'a făcut, prin Ministerul Afacerilor Străine, intervenţia necesară.

C) **Secţiunea Ştampelor** a crescut în 1935 cu: 22 atlase (6 legale, 16 dăruite); 223 albume (9 legale, 214 dăruite); 94 hărţi (7 legale, 87 dăruite); 64 stampe (15 legale, 49 dăruite); 248 portrete (3 legale, 213 dăruite şi 32 cumpărate); 164 cărţi postale ilustrate (dăruite); 34 calendare (legale); 178 formulare ilustrate (5 legale, 173 dăruite); 38 note muzicale (8 dăruite, 1 cumpărat şi 29 legale).

Instituţiunile şi persoanele care au dăruit pentru această secţiune în cursul anului sunt: Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, Geological Survey of England, d-nele: Vasilichia N. Ghiţulescu, Constanţa Grecescu, Corina Ionescu şi d-nii: G. Adamescu, Marcu Beza, Gheorghe I. Brătianu, Ştefan Capşa, Adrian Corbul, Dimitrie Costescu, Prof. Silviu Dragomir, Const. I. Karadja, Sculptorul Medrea, G. T. Niculescu-Varone, I. Pelivan, Preot Corneliu Popescu, General R. Rosetti, I. Sachelarie, Elias Şaraga, Aurel Sava, Barbu Teodorescu, Avram P. Todor, Constantin Vasilescu, W. Weiss, precum şi donaţii din colecţiile: I. Bianu, N. Docan, Gh. Em. Filipescu, I. Pallady şi D. A. Sturdza.

D) **Cabinetul Numismatic** s'a îmbogăţit în anul trecut cu 2423 monete, 1508 medalii, plachete şi insignii şi 4 sigilii.

Faţă de anii anteriori sporul înregistrat în 1935 la toate aceste secţiuni — atât legal cât şi provenit din donaţiuni, schimburi şi cumpărături, — este în neîncetată creştere, după cum se poate constata şi din tabelele următoare:

TABELA I. — Arătând sporul legal în anii 1931—1935

ANII	Volume şi broşuri	Reviste şi ziare	Atlase	Hărţi	Stampe şi Portrete	Albumuri	Note muzicale	Formulare ilustrate
1931	4.534	1 929	4	23	14	11	24	27
1932	3 960	2.047	1	8	8	7	77	14
1933	4.020	2.197	—	10	22	5	29	41
1934	4 544	2.251	2	8	17	8	51	23
1935	5 480	2 351	6	7	18	9	29	39
Totalul creşterilor în 1931—1935	22.538	10.775	13	56	79	40	210	144

TABELA II. — Arătând sporul legal din 1935, după felul publicaţiunilor şi după limba în care sunt scrise

LIMBA	Volume şi broşuri	Reviste	Ziare şi Gazete	Total
Română	4 795	730	1.047	6.572
Maghiară	214	113	137	464
Germană	155	40	99	294
Franceză	205	20	5	230
Alte limbi	68	18	48	134
Mixte	43	53	41	137
Total . . .	5.480	974	1 377	7.831
		2 351 periodice		

TABELA III. — Arătând sporul general, la toate secţiunile bibliotecii, în anul 1935

Provenienţa	Volume şi broşuri	Periodice: Reviste		Periodice: Ziare		Atlase	Hărţi	Stampe şi portrete	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărţi poştale ilustrate	Note muzicale	Volume manuscrise	Documente	Monete şi medalii
		Din ţară	Streine	Din ţară	Streine											
Legale . .	5.480	974	—	1.377	—	6	7	18	—	9	39	—	29	—	—	—
Dar şi schimb .	1 779	—	764	—	6	16	87	269	275	214	173	164	8	17	438	1.839
Cumpărate .	1 235	—	108	—	—	—	—	32	9	—	—	—	1	—	—	2.092
Total . .	8 494	974	872	1 377	6	22	94	319	284	223	212	164	38	17	438	3.931

4. LUCRĂRI DE CATALOGARE ŞI ALTELE

1. **Secţiunea Imprimatelor** a urmat şi în anul 1935, pe lângă catalogarea publicaţiunilor curente, să înregistreze după noul sistem, atât colecţii din vechile biblioteci ale Academiei (cărţi şi periodice), precum şi colecţiile bibliotecii G. Em. Filipescu, care, neavând catalog, n'a putut fi pusă până acum în folosinţa publicului. Pentru grăbirea lucrărilor s'a înmulţit numărul funcţionarilor dela catalogul cărţilor şi s'au împărţit lucrările pe echipe, fiecare având a cataloga anumite soiuri de publicaţii. S'a reluat de asemenea în cursul anului, la catalogul cărţilor, lucrările de catalogare pe materii — după sistemul decimal — suspendat în 1929 din cauza lipsei de personal.

A) *Serviciul Catalogului Cărţilor*. Personalul a lucrat la început într'o singură echipă, ca şi în anul precedent, cu 7 funcţionari şi un om de serviciu. Cu începere dela 1 Mai 1935 personalul a fost împărţit în două echipe: Prima echipă, compusă din 4 funcţionari, lucrând dimineaţa, a continuat catalogarea publicaţiunilor curente (legale, daruri, schimburi şi cumpărături), iar a doua echipă, formată din 3 funcţionari, cu serviciul în orele de după amiazi, a lucrat la catalogarea bibliotecilor vechi după noul sistem. Dela 1 Iulie s'a adăogat la echipa de dimineaţă încă un funcţionar (al 5-lea), Serviciul Catalogului Cărţilor, având acum, în total, 8 funcţionari şi un om de serviciu.

a) Echipa I-a a înscris în inventar în 1935 un număr de 4752 opere în 5099 volume (Nr. 127.251—132.002). S'au catalogat definitiv şi s'au aşezat în rafturile bibliotecii 4450 opere în 4.846 volume (Nr. 126.351—130.800), pentru care s'au lucrat 6291 fişe pentru catalogul alfabetic al autorilor şi 4874 fişe metodice pentru catalogul pe materii, în total 11.165 fişe. S'a reluat clasificarea după sistemul decimal pentru catalogul pe materii, începând cu Nr. 130.351, clasificându-se 450 opere (Nr. 130.351—130.800). Dela vechile biblioteci au fost scoase şi s'au trecut la Noul Catalog 236 opere. Dintre publicaţiunile în curs de apariţie s'au înscris în inventarul special 226 opere (C. 2441—2666), pentru care s'au făcut fişe de control. S'au lucrat fişe speciale pentru toate acestea şi anume: 307 fişe alfabetice şi 226 fişe metodice, în total 533 fişe.

b) Echipa a II-a a început, îndată după constituirea ei, catalogarea bibliotecii G. Em. Filipescu, înscriindu-se în inventar, în anul trecut, 1657 opere în 2388 volume (Nr. 136.073—137.729). S'au catalogat, clasificat pe materii, după sistemul decimal, şi s'au aşezat în rafturi 1000 opere în 1526 volume (Nr. 136.073—137.072), pentru care s'au lucrat 1593 fişe alfabetice şi 1313 fişe metodice pe materii, în total 2906 fişe.

Total general: 14.604 fişe lucrate de ambele echipe în cursul anului 1935.

In rezumat, până la 31 Decemvrie 1935, Catalogul Nou cuprinde:
Inscrise în inventar 133.659 opere în 157.433 volume.

Catalogate definitiv şi aşezate în rafturi 131.800 opere în 155.294 volume.

Pentru toate aceste 131.800 opere s'au lucrat:

	169.399 fişe alfabetice
	155.245 fişe metodice
Total	324.644 fişe

Serviciul Catalogului Cărţilor a fost nevoit să îndeplinească în cursul anului şi lucrări care nu ţineau strict de catalogare, din care cauză s'a adus o întârziere a lucrărilor curente. Astfel funcţionarii acestui serviciu au înregistrat de primire donaţiile: General R. Rosetti (1102 publicaţiuni în 1353 volume) şi I. Bianu (1106 opere în 1180 volume), întocmind liste-inventar deosebite, iar pentru donaţia General R. Rosetti făcându-se şi fişe de creşterea colecţiunilor. Un funcţionar al echipei de dimineaţă a mai trebuit să lucreze în permanenţă, timp de aproape 4 luni, la confruntarea catalogului Librăriei Şaraga cu catalogul bibliotecii, spre a se putea alege şi cumpăra cărţile care lipseau din colecţiile bibliotecii.

B) *Serviciul Catalogului Periodicelor* a funcţionat în 1935, ca şi în trecut, cu trei funcţionari şi un om de serviciu. Pe lângă acest serviciu mai funcţionează Cancelaria bibliotecii, Serviciul de predare şi primire a colecţiunilor date la legat, precum şi comenzile de cărţi.

Lucrările efectuate la acest serviciu în cursul anului 1935 au fost următoarele:

a) S'au catalogat şi înscris în inventar 844 publicaţiuni noui, româneşti şi străine (Nr. 13.597—14.440), lucrându-se 927 fişe pentru catalogul de control (dintre cari 84 sunt fişe de trimitere) şi 1854 fişe pentru catalogul alfabetic şi pe materii.

Aceste publicaţiuni noui, catalogate şi inventariate în cursul anului 1935, se împart în:

Româneşti = 504 colecţii — (302 legale şi 202 scoase dela vechile cataloage) şi

Străine = 340 colecţii — (23 provenite din abonamente, daruri sau schimburi, 248 scoase dela vechile cataloage şi 69 publicaţiuni — în 1759 volume — încorporate din biblioteca Filipescu);

b) La continuări au fost catalogate 3054 publicaţiuni româneşti şi străine, împărţite după cum urmează:

Româneşti — 1712 colecţii legale, 470 colecţii scoase dela vechile cataloage sau dintre cele aflate neîncorporate (în subsolul clădirii) şi

Străine — 108 colecţii (în 1289 numere) abonate; 471 colecţii (în 4597 numere) primite în dar şi 293 colecţii (în 2227 numere) primite în schimb.

In rezumat, catalogul de control al periodicelor, precum şi cel alfabetic destinat a fi pus la dispoziţia publicului, au fiecare câte 33.512 fişe alfabetice, din care 4482 au fost lucrate în cursul anului 1935, iar

pentru catalogul pe materii există 33.577 fișe (neclasificate încă), 4482 fiind lucrate în cursul anului;

c) Alte lucrări efectuate în cursul anului 1935 au fost:

S'a urmat și mântuit dublarea catalogului alfabetic menit publicului, pentru care s'au făcut 2855 fișe, dintre cari 700 provin din transcrierea fonetică a titlurilor periodicelor în limbi slave.

S'au clasificat și aranjat pentru catalogare peste 1200 publicațiuni periodice, aparținând categoriei celor ce se catalogează la un singur număr de inventar (1500).

S'au făcut fișe de trimitere la instituțiile științifice (Academii, universități, etc.) precum și la autoritățile editoare (Ministere, municipii, etc.) pentru toate publicațiunile periodice tipărite de către acestea, executându-se în cursul anului 700 fișe (350 pentru catalogul de control și 350 pentru catalogul alfabetic destinat publicului).

S'a făcut controlul și rărirea (dela 70 cutii la 90) catalogului de control pe fișe mari.

S'a făcut rărirea în depozit — având-se în vedere o creștere pentru 4—5 ani — a colecțiunilor periodice de formatul I și II, rămânând ca rărirea pentru formatele III și IV să se execute în cursul anului 1936.

2. **Secțiunea Manuscriselor și Documentelor.** La această secțiune serviciul este îndeplinit de 4 funcționari (al 4-lea numit în cursul anului 1935) și un om de serviciu. In afară de servirea cititorilor cu informațiuni și material de studiu și de supravegherea în sala de lectură, la această secțiune s'au făcut în 1935 următoarele lucrări:

a) Catalogarea a 38 volume manuscrise românești noi;

b) Așezarea în ordine a corespondenței primite de I. Bianu.

c) Identificarea și recepționarea materialului istorico-literar înapoiat dela Moscova. Revizuirea, piesă cu piesă, reidentificarea unora din ele și reașezarea lor în ordinea anterioară, însemnându-se lipsurile constatate;

d) Redactarea a 696 fișe cuprinzând rezumate ale còpiilor fotografice de documente istorice (din pachetele IX—XXI) și a 23 fișe de documente originale;

e) Inventarierea a 200 acte vechi achiziționate în urmă (donația d-nei Natalia Vlădoianu) și completarea cu 33 rezumate a registrului de documente vol. I;

f) Revizuirea manuscriselor slave și a catalogului lor, în care s'au trecut îndreptările și completările necesare;

g) Intocmirea a 129 regeste de documente grecești cuprinse în dosarele cu acte ale Mitropoliei din București, după care s'au alcătuit 695 fișe cu date sumare privitoare la acele documente;

h) Urmarea corectării tomului III din *Bibliografia Românească Veche* (aflat sub tipar), din care s'au tras 34 coale, ajungându-se la pagina 464 (în care număr intră și paginele din fascicola apărută înainte de războiu);

i) S'a făcut un inventar analitic a 41 foi volante dăruite Academiei de d-l Aurel Sava;

j) Revizuirea fișelor cu rezumate ale documentelor intrate în depozitul Academiei în cursul anilor 1920—1932 și așezarea lor în ordine cronologică în vederea tipăririi volumului ce urmează din *Creșterea Colecțiunilor* dela această secțiune.

3. **Secțiunea Stampelor.** are un funcționar și un om de serviciu. In 1935 s'au executat la această secțiune următoarele lucrări de inventariere și catalogare:

S'au inventariat 243 albume (Nr. inv. 635—877), făcându-se 655 fișe; 148 hărți (Nr. inv. 1485—1631) și 6 atlase, făcându-se 262 fișe; 298 portrete (Nr. inv. 3945—4128), făcându-se 594 fișe; 45 fotografii de etnografie (Nr. inv. 1678—1721), făcându-se 44 fișe; s'au făcut 58 fișe de istorie militară; s'au inventariat 4 tablouri (Nr. 226—229).

S'au trecut în inventare speciale la dublete: 14 albume, 40 hărți, 2 vederi, 11 portrete.

De asemenea s'au făcut pentru tipar 950 fișe (în vederea tipăririi catalogului de stampe) precum și 311 fișe din albumele dela Secția Stampelor, fișe care s'au trecut la catalogul cărților.

S'au făcut în total 1632 fișe care s'au trecut la catalogul stampelor (655 albume, 262 hărți, 594 portrete, 58 istorie militară, 19 etnografie, 44 vederi) — afară de cele ce s'au făcut pentru tipar și catalogul cărților.

Catalogul pe fișe al întregului material are 29.955 fișe pe autori și materii.

4. **Cabinetul Numismatic.** Pentru lucrările executate în 1935 la această secțiune, d-l coleg corespondent C. Moisil, îngrijitorul colecțiilor numismatice, va prezenta în ședință, ca și în anii trecuți, un raport aparte.

5. PERSONALUL BIBLIOTECII. LUCRĂRI PROIECTATE

Precum am arătat mai sus, mulțumită înmulțirii personalului la unele servicii ale bibliotecii, s'au putut executa în anul 1935 câteva din lucrările aflate până atunci numai în stare de proiect.

Biblioteca Academiei are azi 24 funcționari și 17 oameni de serviciu: a căror distribuție pe servicii este următoarea:

Funcționari: 18 la Secțiunea Imprimatelor (8 la Catalogul Cărților, 3 la Catalogul Periodicelor și Cancelaria Bibliotecii, 2 la Sala de lectură, 2 la Imprumuturi și 3 la Serviciul Primirilor); 4 la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, 1 la Secțiunea Stampelor și 1 la Cabinetul Numismatic.

Oameni de serviciu: 11 la Secțiunea Imprimatelor (1 la Catalogul Cărților, 1 la Catalogul Periodicelor, 3 la Sala de lectură, 3 la depozitele cu publicațiuni și 3 la Serviciul Primirilor); 1 la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, 1 la Secțiunea Stampelor, 2 la garderobă, 1 la calorifer și 1 în curte.

Personalul superior al bibliotecii este bine pregătit pentru lucrările ce are de făcut și depune sforțări temeinice spre desvoltarea și îmbunătățirea

lor. Efectivul acestui personal este totuși neîndestulător pentru numărul mare de lucrări ce se află de ani de zile numai în stare de proiect, precum chiar și pentru lucrările de catalogare a creșterii anuale care, în 1935, s'a urcat numai la volumele și broșurile imprimate la 8494. Se impune deci o înmulțire a personalului, atât superior cât și de serviciu, mai ales la Secțiunile Imprimatelor, Manuscriselor și Documentelor unde creșterile sunt mai numeroase și la care încă se află colecții care nu sunt puse în folosire.

Pentru a grăbi lucrarea de înregistrare și catalogare a celor curente și pentru a putea încorpora cât mai curând, în noul sistem de catalogare, părțile vechi ale bibliotecii, este trebuință să se adaoge la cele două echipe dela Serviciul Catalogului Cărților cel puțin 3 funcționari și un om de serviciu. Creșterea de personal este cu atât mai trebuincioasă, cu cât vechiul catalog provizoriu, făcut în grabă pe fișe mari în vechile forme și pe hârtie slabă, este aproape pe de-a-'ntregul stricat prin întrebuințare. Este nevoie de asemenea: a se face catalogarea colecției de statute românești, a tezelor universitare străine, precum și a unui mare număr de publicații provenite din schimbul cu instituțiile științifice americane, — materiale care, din lipsă de personal, stau nefolosite.

O deosebită nevoie de creștere de personal se simte și la Catalogul Periodicelor, care mai face și serviciul de cancelarie a bibliotecii, precum și acel al predării și primirii colecțiunilor dela legat. Sunt de executat la acest serviciu lucrările de inventariere și catalogare a unui numeros material încă neclasificat și nepus în circulație: dări de seamă, situații, statistici, rapoarte, foi volante, etc., apoi catalogarea sistematică a tuturor colecțiilor, pe materii, pe localități de aparițiune, pe anii publicațiilor, pe limbi, pe numele editorilor și scriitorilor, etc. Toate aceste lucrări sunt trebuincioase pentru înlesnirea folosirii acestor colecții în care se oglindește întreaga desvoltare a vieții zilnice a neamului, pe toate terenurile lui de activitate. Pentru executarea lor, ar trebui încă doi funcționari.

In urma catalogării și organizării sistematice a materialului de cărți și periodice cuprinse în biblioteca Academiei, rămâne un însemnat număr de dublete, care ar putea să fie folosite, în parte, fie pentru donațiuni, fie pentru schimb, pentru îmbogățirea altor biblioteci din țară, începând cu cele universitare.

Pentru aceasta este trebuincios să se înființeze un *Serviciu special al dubletelor*, având cel puțin doi funcționari și un om de serviciu, care să facă și să țină la curent un catalog de control al acestora, după care să se știe ce este de păstrat și ce este de dat. S'ar alege cele mai bune exemplare pentru bibliotecă, s'ar păstra dintr'unele cărți, pentru folosire, două sau chiar mai multe exemplare, celelalte urmând a fi date pentru scopurile arătate mai sus. In starea de azi, o însemnată bogăție de cărți stă nefolosită, într'o țară atât de săracă în biblioteci, de care toată vieața culturală are nevoie.

Colecții întregi neinventariate se află și la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor — unde numeroase pachete cu documente stau, din această cauză, nefolosite, precum și la Secțiunea Stampelor, pentru materialul grafic muzical, alipit acestei secțiuni, care trebue de asemenea înregistrat și catalogat. Pentru Secțiunea Manuscriselor ar fi nevoie de încă doi funcționari cu studii speciale (unul specializat în limbile slave, celalalt în cea grecească).

Această mărire de personal urmează să se facă treptat, pe măsură ce Academia va dispune de mijloacele bănești trebuincioase.

6. LUCRĂRI DE CONSERVARE

1. **Legatul Colecțiunilor** s'a făcut în anul trecut în proporții mai reduse, din cauza mijloacelor bănești care la început au lipsit. Mulțumită atelierului de legătorie așezat în localul Academiei, se pot lega cărțile și colecțiunile destul de bine din punctul de vedere al trainiciei și pe un preț nu prea scump. Pentru asigurarea execuției lucrărilor ce țin de acest serviciu s'au reglementat în cursul anului 1935 atât norme pentru funcționarea atelierului, cât și pentru recepțiunea colecțiunilor legate.

In cursul anului 1935 s'au legat: 2672 volume (1822 cărți și 850 periodice), s'au broșat: 133 volume periodice și s'au reparat 74 volume, cărți și periodice cu legătura stricată prin întrebuințare.

Pentru Secțiunea Manuscriselor și Documentelor s'au legat 16 volume manuscrise și 19 cărți din sala de lucru. Lipsa de fonduri ne-a împiedicat să legăm însă tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură, din cauza formatului, costă mai mult.

O treime din colecțiunile bibliotecii fiind nelegate, este nevoie să se găsească fondurile necesare spre accelerarea lucrărilor pentru conservarea acestor colecții, cât și pentru executarea de mape speciale pentru păstrarea materialului de documente și stampe, supus altfel deteriorării.

2. **Curățirea Depozitelor și Colecțiilor.** In cursul vacanței de vară din anul 1935 s'a făcut curățirea de praf a depozitelor și colecțiilor, atât la imprimate, cât și la documente și manuscrise. Această curățire s'a făcut deocamdată prin metode simple, manuale, studiindu-se acum, spre a se executa în viitor, o deparazitare completă a colecțiilor prin procedee chimice și mecanice. Se vor avea în vedere mai ales colecțiunile de stampe, documente și cărți vechi românești, care prezintă de obiceiu neajunsuri ce nu se pot îndrepta decât prin acțiunea unor compoziții chimice.

Pentru a se studia temeinic chestiunea întreținerii și curățirii pieselor din colecțiuni, este nevoie să înființăm în viitor un mic laborator, care va servi și ca atelier de reparațiuni.

7. FOLOSIREA COLECȚIUNILOR

1. **Consultarea în sălile de lucru.** Pentru admiterea în sălile de lucru ale bibliotecii — imprimate, manuscrise și documente, stampe — s'au liberat în 1935, 1089 permise, din care 187 și pentru secțiunea manuscriselor și documentelor, iar 233 și pentru periodice românești dinainte de războiul de întregire. Dela 1 Septemvrie 1935 s'a luat dispoziția — spre ușurarea controlului în sălile de lectură — ca permisele cetitorilor să poarte lipite pe dânsele și fotografia posesorului. Sălile de cetire ale bibliotecii având un număr restrâns de locuri — a imprimatelor, 65 locuri; a manuscriselor și documentelor 8 locuri, iar a stampelor 4 locuri, — iar numărul permiselor de intrare acordate studenților fiind atât de mare încât împiedica posibilitățile de consultare pentru alte persoane cercetătoare, s'a luat hotărîrea încă dela 1 Iulie 1933 ca să nu se mai libereze permise de intrare în bibliotecă decât studenților din ultimul an de studii (anul IV). Această hotărîre se păstrează și acum. De câtva timp se observă că foarte mulți studenți sunt trimeși să-și facă lucrările de seminar în biblioteca Academiei. Ori nu aceasta este menirea bibliotecii noastre, cu atât mai mult cu cât mulți din acei studenți sunt cu totul nepregătiți pentru cercetări în biblioteci, ceea ce face ca personalul nostru să trebuiască a pierde multă vreme spre a-i lămuri.

Din cauza marelui număr de cereri spre consultare a colecțiilor de ziare și reviste românești și pentru a feri de distrugere aceste colecții, unele unice, care nu ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de războiu, s'a luat, încă de acum câțiva ani, hotărîrea ca aceste colecții de ziare și reviste românești, apărute înainte de 1919, să nu se mai deie spre consultare studenților pentru lucrări de exerciții didactice de seminar. Ele se comunică în sala de lectură, sub specială supraveghere, numai cercetătorilor bine cunoscuți personalului superior al bibliotecii și în niciun caz pentru lucrări de bibliografie, căci acestea cer transportarea și frunzărirea grăbită a colecțiilor, expunându-le în felul acesta distrugerii.

Sala de cetire a cărților tipărite a fost deschisă în 1935 în 269 zile de lucru, afară de Duminici și sărbătorile fixate de Delegațiune și de zilele 22—25 April și 2—4 Mai, când sala de cetire a fost închisă, spre a se putea concentra personalul de serviciu la mutarea bibliotecii Filipescu în noul local. In 208 zile sala a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 și 14—18, iar în 61 zile din lunile de vară, câte 4 ore pe zi (8—12). In cursul anului 1935 — al VI-lea an de funcționare în actualul local — numărul cititorilor a fost de 20.294, cărora li s'au comunicat 65.915 volume. Se amintește că pe lângă publicațiile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la liberă dispoziție în sala de cetire o bibliotecă de 2458 volume din cărțile mai des întrebuințate, 90 reviste străine și 46 reviste din țară.

Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, ale cărei ore de lucru pentru public sunt între 8—12 și 14—18, a fost cercetată în 1935 de

1185 cetitori, cari au consultat: 2213 volume manuscrise, 4109 documente istorice şi 240 cărți românești vechi. La Secțiunea Stampelor, care este deschisă, pentru public, între orele 8—13, au lucrat în 1935, 181 cercetători.

Pentru îmbunătățirea serviciului în sălile de cetire ale bibliotecii s'a luat măsura pentru mărirea bibliotecilor uzuale la îndemâna publicului, lucrare care este în curs de executare.

Iar pentru punerea la îndemâna cetitorilor a cât mai multe periodice străine (de specialitate) s'a pus problema împrumutării între biblioteci a revistelor pe care le primesc. Schimbul a fost primit în principiu de toate bibliotecile cărora le-am propus. Acum se studiază măsurile practice de aducere la îndeplinire, plecând dela ideea că la unele reviste speciale, să se aboneze numai câte o instituțiune, care să le împrumute spre consultare la cât mai multe din celelalte biblioteci.

Biblioteca are de asemenea, pentru înlesnirea cercetătorilor, și un aparat de fotografiat Letero-Fotokopist, (anexat la Serviciul Primirilor), care face bune servicii atât cercetătorilor cât și Academiei. S'au executat astfel pentru Academie sute de reproduceri după tipărituri, manuscrise, documente și stampe și s'a pus la îndemâna cercetătorilor — pe un preț cu totul modest — peste 700 fotografii de pe colecțiile bibliotecii, ajutându-i astfel în studiile lor, și asigurând în același timp și păstrarea în bună stare a originalelor Academiei.

Pentru crearea de dublete, la manuscrise și stampe, s'a luat măsura de a se păstra câte o copie de pe toate fotografiile, de această natură, din colecțiunile Academiei, executate pentru particulari.

2. **Imprumuturi.** In cursul anului 1935 s'au împrumutat acasă la 2142 persoane, care au sau au cerut acest drept, 5139 volume cu 4190 bilete de împrumutare. Deși împrumutarea este bine mărginită prin regulamentul nostru atât pentru persoane și timp, cât și pentru felul cărților care pot fi împrumutate, acest serviciu este îngreuiat de abuzul pe care îl fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărțile împrumutate la timp și nici după mai multe reclamații scrise ce li se adresează. In anii trecuți, a trebuit să ajungem la justiție și la sentințe judecătorești pentru a sili pe unii împrumutători să restitue cărțile împrumutate — și aceasta chiar cu profesori universitari. Pentru a preveni marea pierdere de timp care se face de serviciile bibliotecii și al contenciosului cu reclamațiile neurmate de efectul cuvenit, a trebuit să se prevadă o măsură nouă și anume ca persoanele cu drept de împrumutare, care nu restituesc cărțile după trecerea timpului de împrumutare de trei luni și după ce li s'au trimis două reclamații, să li se retragă pentru totdeauna acel drept, fiind urmărite prin justiție pentru restituirea cărților împrumutate. Prin deciziunea Delegațiunii Nr. 512 din 1 Martie 1928 s'a ridicat autorizarea de împrumutare la 22 persoane.

Ajutorul ce dă biblioteca noastră cercetătorilor se poate vedea din statistica cetitorilor pe ultimii cinci ani, arătată în tabela IV.

TABELA IV

ANII	Cetitori	Volume comunicate	Imprumutători	Volume împrumutate
1931	17.864	59.010	1 356	2.895
1932	16 861	63 104	1 793	3.566
1933	19 323	63.984	1.838	3.465
1934	20.918	64 409	2.065	4.378
1935	20.294	65.915	2.142	5.139

3. **Cancelaria Bibliotecii** a executat în cursul anului 1935 lucrările de corespondență — din ce în ce mai numeroase — cu institute similare din țară și de peste hotare, privitoare la împrumuturi de cărți, daruri și schimburi de publicațiuni, informațiuni bibliografice pentru cercetări și studii științifice; numărul hârtiilor lucrate a trecut de una mie. Ea a făcut câteva sute de reclamațiuni sau atestări de primire pentru publicațiunile primite în schimb sau dăruite, precum și abonamentele la reviste, comenzile de cărți și alte materiale.

Pentru *Gesamtkatalog der Wiegendrucke*, Berlin, s'a lucrat lista bibliografică a incunabulelor aflate în biblioteca Academiei, precum și a celor aflate în: Biblioteca Ion I. C. Brătianu, biblioteca personală a d-lui Dr. Al. Cantacuzino și a d-lui C. Argetoianu. S'au mai executat de asemenea și alte numeroase liste bibliografice, pentru diferite persoane și instituțiuni.

4. **Publicațiunile Bibliotecii.** Biblioteca începuse înainte de războiu o serie de publicațiuni bibliografice menite să înlesnească studiile literare, istorice și științifice. Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza războiului și nu au putut fi continuate decât în parte. Aceste publicațiuni sunt:

a) *Creșterea Colecțiunilor*, începută la 1903, s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit fără a se putea tipări. Mulțumită fondurilor puse la dispoziție de d-l Coleg Al. Lapedatu, ministrul Cultelor, în anul 1928, această publicațiune a fost continuată cu un volum, cuprinzând creșterile pe anii 1916—1919. Ne mai putând din lipsă de fonduri a se urma cu tipărirea ei, s'a hotărît să se tipărească, începând cu anul 1932, un *Buletin lunar*, în care să fie trecute numai cărțile străine — daruri și schimburi, cumpărături — pentru informarea cetitorilor asupra publicațiilor străine intrate în bibliotecă în cursul anului. S'au tipărit din această publicație 12 numere (5 broșuri) pentru anul 1932, care au fost trimise fără plată tuturor cercetătorilor români, profesori universitari, instituții culturale, biblioteci, etc. Incepând cu anul 1933, această publicație de mare folos a fost și ea oprită din lipsă de fonduri. In 1935 s'a pregătit și s'a dat la tipar o parte din « *Creșterile* » pentru Documente (anii 1920—1932) și pentru Cabinetul Numismatic;

b) *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărți românești din 1508—1830. S'au publicat până acum două tomuri și primele două fascicole din tomul III, cuprinzând descrierea a 950 cărți din anii 1508—1817. In 1934 s'a pus sub tipar și acum este în curs de imprimare tomul III, cuprinzând anii 1817—1830 și suplimentul general de adăogiri și îndreptări;

c) *Publicațiunile periodice românești* (ziare și reviste). S'a tipărit până acum tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice despre fiecare. Tomul II urmează să cuprindă indicele cronologice, pe localități, pe limbi și pe materii, cum și indicele pe nume proprii. Rămâne să se urmeze lucrarea pentru publicațiile din anii 1906—1916 și apoi pentru cele din timpul și de după marele războiu.

De mare folos ar fi să se facă într'o deosebită lucrare arătarea cuprinsului publicațiilor periodice românești, în ordinea sistematică pe autori și pe materii pentru articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste publicațiuni;

d) *Catalogul descriptiv al manuscriselor*. Pentru cele românești, care sunt acum în număr de 5423, s'au publicat înainte de războiu 2 volume de catalog, în care au fost descrise 728 volume; în 1931 s'a publicat tomul III pentru Nr. 729—1061. Pentru cele grecești s'a publicat în 1909 catalog de C. Litzica.

Este mare nevoie să se urmeze cu publicarea acestor cataloage spre a se ușura lucrul numeroșilor cercetători ai manuscriselor noastre, cari azi sunt siliți a pierde multă vreme pentru cercetarea lor.

5. **Expozițiile Bibliotecii.** Materialele cuprinse în colecțiunile Bibliotecii au putut fi cunoscute până acum aproape numai de specialiști, spre a face studii asupra lor. Numai pentru puține din ele sunt publicate, cum se arată mai sus, cataloage descriptive, așa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public.

Un bun mijloc pentru înlăturarea acestui rău este organizarea de expoziții, în care să se arate pe rând publicului categoriile mai de seamă de materiale. Din cauza lipsei de local, asemenea expoziții nu s'au putut organiza sistematic.

Un modest început s'a făcut în 1925.

Seria expozițiilor a început cu « *Presa periodică românească din anii 1820—1925* », în luna August 1925, cu ocazia Congresului internațional al presei Micii Ințelegeri.

A doua expoziție: « *Cartea românească veche (1508—1830) și câteva portrete și stampe alese* » a fost deschisă la 15 Martie 1926, fiind deschisă aproape 3 luni de zile.

Cu ocazia Congresului Presei Latine, în 1927, s'a organizat din nou « *Expoziția retrospectivă a presei române* », care a fost deschisă în zilele de 30 Septemvrie—8 Octomvrie.

In anul 1928, cu prilejul comemorării lui Vasile Alecsandri, s'a organizat o expoziție specială de operele, edițiile, manuscrisele autografe,

periodice, pe care le-a alcătuit, redactat sau la care a colaborat bardul dela Mircești, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc., în legătură cu vieața și activitatea poetului. Expoziția a fost deschisă dela 3—10 Iunie.

Această expoziție — a 4-a — a fost urmată de aceea a Poeților Români, făcută deodată cu Săptămâna Poeziei din zilele de 7—20 Aprilie 1930, expoziție organizată de Direcțiunea Culturii Poporului.

In 1931 s'a făcut, în luna Octomvrie, o expoziție de stampe cu ocazia vizitei parlamentarilor străini, iar în luna Noemvrie a aceluiași an o expoziție de portrete, vederi, tipuri și costume din țară.

In anul 1932 s'a organizat în luna Noemvrie, cu ocazia congresului profesorilor de geografie, o expoziție de hărți geografice.

In 1933 au fost două expoziții: întâia privind *Cartea românească veche*, în luna Mai, pentru Săptămâna Cărții, iar a doua pentru *Pomenirea culturală a lui Constantin Brâncoveanu*, în luna Octomvrie.

In 1934, în legătură cu Congresul Asociației Române pentru înaintarea științelor, s'a întocmit în zilele de 29 Aprilie—5 Mai, o expoziție privind *Cartea Științifică românească* în secolele 17—19, iar pentru Săptămâna cărții biblioteca a organizat o nouă expoziție, referitoare la *Cartea românească ilustrată*, care a fost deschisă dela 12 Mai—3 Iunie.

Din inițiativa d-lui coleg Al. Lapedatu, s'a organizat în anul 1935, cu prilejul împlinirii a 150 ani dela martiriul eroilor naționali: *Horia, Cloșca și Crișan* o expoziție comemorativă cu materialul dela Academie și dela alte instituții și persoane, după arătarea și cu concursul d-lui Octavian Beu, consilier de legație. Expoziția aceasta a fost deschisă dela 17 Martie—17 Aprilie. Tot în anul trecut s'a organizat de către serviciul bibliotecii expoziția « *Cartea și presa bucureșteană* », cu ocazia Lunii Bucureștilor și a Săptămânii Cărții, care a fost deschisă publicului între 9 Mai—9 Iunie 1935.

Cele arătate în paginele premergătoare dovedesc că, cu toată vitregia vremurilor, biblioteca Academiei a propășit și că ea alcătuește azi un mijloc de muncă folositoare pentru cercetători și pentru cetitori. Dacă multe greutăți îi stau încă în cale până ce va putea să ajungă la desăvârșirea la care dorește, acestea sunt puține față de acelea pe care au avut să le învingă întemeietorii și alcătuitorii bibliotecii noastre. Stăruința neostoită a lui D. A. Sturdza și a lui I. Bianu, au îndepărtat pe rând tot ce le stătea în cale; lor li se cuvine o nețărmurită recunoștință. Și această recunoștință nu li se poate arăta mai bine decât desăvârșind ceea ce ei au început și alcătuit atât de bine. Mijloacele puse la îndemâna bibliotecii, mai ales acum în urmă, sunt cea mai bună dovadă că aceasta este voința hotărîtă a instituției noastre.

Conservatorul Bibliotecii și al Colecțiilor,
General R. Rosetti

Comisiunea Bibliotecii,
Dr. Gr. Antipa
G. Murnu
Preotul Niculae M. Popescu

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA propune şi Academia autoriză a se expedia următoarea telegramă Maiestăţii Sale Regelui:

M. S. Regelui,

« Academia Română deschizând azi a 70-a ei sesiune generală prezintă scumpului ei Preşedinte de Onoare şi Inalt Protector expresiunea profundului ei devotament şi cele mai calde urări de sănătate şi vieaţă lungă spre fericirea, înălţarea şi gloria neamului românesc ».

De asemenea se expediază următoarea telegramă d-lui Coleg Preşedinte Alex. Lapedatu, la Viena, unde se află pentru căutarea sănătăţii:

Excl.

Minister Al. Lapedatu

Sanatorium Lakatos

Baden b. Wien

« Academia Română deschizând Sesiunea Generală urează scumpului ei Preşedinte multă sănătate şi se bucură de a-l revedea în curând în mijlocul colegilor ».

D-l N. VASILESCU KARPEN citeşte următorul *Raport al Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din exerciţiul bugetar dela 1 Ianuarie până la 1 Iulie 1935:*

Domnilor Colegi,

« Subsemnaţii membri ai Comisiunii Financiare am cercetat gestiunea patrimoniului Academiei pe exerciţiul bugetar 1 Ianuarie—30 Iunie 1935 şi am constatat că, din veniturile prevăzute pe 6 luni (deoarece bugetul votat pe 1935 a fost sistat la 1 Iulie) în sumă de Lei 9.547.762, s'a încasat suma de Lei 5.692.224, rămânând de încasat suma de Lei 3.855.538, adică subvenţia dela Stat (Lei 1.495.032), din produsele moşiilor afectate şcolilor, din cupoane dela acţiunile diferitelor societăţi şi Banca Naţională, care se plătesc în anul următor, după ţinerea Adunărilor Generale.

« La încasări avem în schimb cupoane rămase neîncasate la 31 Decemvrie 1934 precum şi sume rezultate din consumarea şi vânzarea produselor dela moşiile şcoalelor în 1935 din recolta 1934, care întrec cu Lei 3.567.741,95 suma rămasă de încasat din exerciţiul încheiat la 30 Iunie 1935.

« Cheltuelile, atât cele făcute în conformitate cu prevederile bugetare cât şi cele neprevăzute, au fost efectuate pe baza mandatelor emise şi aprobate de Delegaţiunea Academiei.

« Veniturile şi cheltuelile Academiei în primele 6 luni ale anului 1935, după cum se vede şi din raportul Contabilităţii, se prezintă astfel:

La venituri, încasări		Lei 31.320.537,82
La cheltueli cu	Lei 12.629.912,75	
și la Fondul T. P. Anastassiu (fond special) cheltueli în plus din anii trecuți	Lei 2.757.644,75	Lei 15.387.557,50
Disponibil în numerar		» 15.932.980,32

care numerar la 30 Iunie 1935 se afla depus, parte la Banca Națională, parte la Banca Românească și parte în Casa Academiei. Tot în acest numerar este cuprins și saldul disponibil al Fondului Dalles de 2.484.759,70 Lei, din care Lei 2.246.800 sunt depuși la Banca Românească în cont special.

« Din raportul Contabilității și din situațiile alăturate se mai constată că pe lângă încasările ordinare prevăzute în buget s'au încasat și Lei 7.423.279,95 care reprezintă restanța din subvențiuni dela Stat, cupoane, din venitul școalelor, fonduri noui ș. a.

« Pe de altă parte s'au cheltuit, pe lângă prevederile bugetare, suma de Lei 7.014.380,40 care reprezintă saldul din 1934 pentru lucrări angajate în tipărituri și altele trecute asupra anului 1935, capitalizări la fonduri, conform regulamentelor respective, cu întreținerea Fundațiunii Dalles, etc.

« Bugetul propriu al Academiei la 30 Iunie 1935 s'a încheiat cu un excedent numai de Lei 13.716,38, deoarece s'au acoperit toate dividendele dela acțiunile Băncii Naționale care se vor încasa în bugetul 1935/36 și suma rămasă de încasat dela Fundațiunea Regele Ferdinand I care de obiceiu se încasează la sfârșitul anului calendaristic. S'a procedat în modul acesta, spre a nu mai avea salduri debitoare la fondurile generale, după cum se întâmpla în anii trecuți.

« *Deficitele* rămase din 1934 și trecute asupra anului 1935 au fost:

« *Fondul Agarici*, pentru Școala dela Moara Grecilor		Lei 1.338.201,52
din care s'a amortizat în 1935		» 153.205,50
Deficit rămas		Lei 1.184.996,02
« Fondul T. P. Anastassiu, pentru Școala dela Țigănești	Lei 2.635.470,69	
se scad sumele încasate pentru produse din 1934 și amortisment votat	» 307.373,75	
	Lei 2.328.096,94	
plus deficitul fondului	» 98.684,06	Lei 2.426.781,—
« In afară de deficitul acestor școale mai avem și alte mici deficite dela:		
Fondul Păcuraru-Bianu . .	Lei 97.777,65	
» Dr. Aurel Cosma .	» 93.112,20	
» General H. Berthelot	» 205 888,—	» 396.777,85
Total		Lei 4 008.554,87

« La aceste deficite se mai adaugă şi deficitul Bibliotecii din anii trecuţi . . .	Lei 4.263.901,—		
« Se scad sumele ce avem disponibile din anii trecuţi . . .	» 3.000.937,88		
« Rămâne deficit pentru Bibliotecă de		Lei	1.262.963,12

care se va amortiza din sumele ce se votează anual în bugetul său şi din cupoane Rentă 3% 1935.

« Deficitul total se ridică la 30 Iunie 1935 la . Lei 5.271.517,99

pentru care s'au angajat disponibilităţile fondului de rezistenţă al cheltuelilor generale, disponibilul bugetului special al Academiei şi alte disponibilităţi dela diferite fonduri.

« Deficitul în 1935 s'a micşorat cu Lei 2.230.025,99 faţă de deficitul din 1934.

« Efectele şi acţiunile ce posedă Academia la 30 Iunie 1935, au fost în valoare totală de nominal Lei 137.562.465, cu o valoare reală de Lei 66.654.472.

« Academia mai posedă efecte depozitate la Paris din Fondul H. Naum de nominal Lei 750.475 şi la Roma, aproximativ nominal Lei 3.000.000 şi alte acţiuni străine: bulgăreşti, sârbeşti şi ungureşti aflate în Casa Academiei.

« Imprumutul la Banca Naţională făcut spre a achita datoriile defuncţilor donatori I. Em. Pallady şi N. Docan este de Lei 3.618.000 şi s'a întrebuinţat la achitarea primei rate din datorii. Datoriile s'au achitat în felul următor:

« Pentru Fondul	N. Docan,	datorii de . . .	Lei	834.731,85
» »	I. Em. Pallady	» » . .	»	2.783.268,15

« Mai avem de plată ultima rată de Aprilie 1936, aproximativ Lei 2.000.000.

« Bonurile de impozite pentru subvenţiile neîncasate în 1931 de nominal Lei 1.994.600, au fost depuse la Casa de Amortizare. Pentru aceste bonuri şi pentru subvenţiile dela Stat de Lei 486.261, neîncasate din 1933, vom primi titluri Imprumutul de consolidare 3% din 1935.

« Subvenţiile dela Stat s'au încasat integral în rate lunare.

Facerea bilanţului întregului patrimoniu al Academiei

« Contabilitatea a întocmit până acum bilanţe parţiale pentru Fondurile: Adamachi, Otteteleşanu, Tache Anastassiu şi Inginer Petre Lucaciu.

« Ele sunt cuprinse în rapoartele respective pentru gestiunea pe 1935.

« In ce priveşte bilanţul patrimoniului propriu al Academiei, mai este necesară evaluarea:

« Imobilului din Calea Victoriei Nr. 121—123 (C.A.M.) şi Depozitul nou al Bibliotecii.

« Imobilului din Calea Victoriei Nr. 125.

« In acest scop lucrează o Comisie specială.

« Mai este necesară şi evaluarea cărţilor şi colecţiilor Bibliotecii, în cazul când s'ar dispune să figureze în bilanţ.

« Stabilindu-se aceste evaluări, bilanţele se vor totaliza şi se va obţinea Bilanţul general ».

Membrii Comisiunii Financiare,
N. Vasilescu Karpen, C. Rădulescu-Motru,
Preotul Niculae M. Popescu, I. Nistor

— Raportul Comisiunii se ia spre cunoştinţă cu mulţumire şi se aprobă.

Procedându-se la alegerea Comisiunii financiare pentru exerciţiul 1936—37, se aleg d-nii: *I. Nistor, Pr. N. M. Popescu, N. Vasilescu Karpen* şi *Dim. Pompeiu.*

D-l DIM. POMPEIU citeşte următorul *Raport al Comisiunii Şcolare despre Şcoalele Academiei « Tache P. Anastassiu »* şi *« I. C. Agarici »*:

« Cele două şcoli de agricultură ale Academiei Române, fiind situate în partea de jos a Moldovei, au avut de suferit în cursul anului trecut cea mai cumplită secetă care a fost de îndurat în ultimele două decenii.

« Această împrejurare nu le-a permis să realizeze prevederile bugetare, totuşi, mulţumită organizaţiei şi spiritului de prevedere, ca şi executării muncilor în mod raţional, s'a reuşit ca să se producă tot ceea ce a fost necesar pentru hrana elevilor şi întreţinerea vitelor în bune condiţiuni.

« S'au acoperit toate nevoile de însămânţare a anului ce a urmat şi a prisosit chiar o bună parte din producte pentru vânzare.

« Şcolile noastre au fost adevărate oaze în mijlocul unor ţinuturi înfometate, servind de exemplu populaţiunei înconjurătoare de ceea ce se poate obţine cu munca făcută bine şi la timp.

« Aceasta însă nu a fost deajuns. In afară de hrană, şcolile au nevoie şi de alte mijloace, pentru întreţinerea internatului, reparaţii, combustibil, plata personalului administrativ, etc.

« Prevederile bugetare urmând să fie acoperite numai de venitul lor propriu, de sigur că încheierea socotelilor se va face cu un nou deficit.

« In afară de vitregia naturii s'a mai abătut asupra acestor şcoli şi restricţiunile puse de Ministerul de Finanţe la numirile de personal didactic. Devenind vacante două catedre de instrucţiune generală şi posturile de şef de cultură, am fost nevoiţi să plătim doi învăţători şi doi şefi de cultură din veniturile moşiilor, aşa după cum s'a cerut de Ministerul de Domenii. Catedra de zootechnie dela Şcoala Tache Anastassiu, rămasă vacantă tot din această cauză, a fost suplinită prin bunăvoinţa celorlalţi profesori cari au împărţit orele între ei; cu toate acestea instrucţiunea elevilor a suferit destul.

« După cum am arătat şi anul trecut, Fondul « Tache P. Anastassiu » are posibilitate să se refacă, căci s'a luat de curând în exploatare pădurea, care ne va aduce un venit de cca 300.000 lei anual; de asemenea moşia şcoalei având pământ bun şi o suprafaţă arabilă mai mare, aşteaptă numai

o serie de ani mai bunișori și va acoperi toate datoriile acumulate în trecut.

« Se prezintă însă într'o situațiune mai grea fondul « I. C. Agarici ». După expropriere s'a lăsat acestei școli numai 200 ha. din care abia 100 hectare arabile și acelea de proastă calitate. Pădurea nu aduce decât cca 100.000 lei anual, așa că pentru însănătoșirea financiară a acestui fond nu ne-ar rămâne decât să întrerupem funcționarea școalei pentru un număr de ani, până la schimbarea conjuncturei prețurilor produselor agricole.

« Rugăm Comisiunea financiară să chibzuiască asupra acestei eventualități.

« Altă cale nu este, pentrucă școala nu se poate întreține singură; iar fondul nu are — deocamdată — mijloace să-i acopere lipsurile.

« Din punct de vedere școlar, prezentăm următoarea situație:

« Școala de agricultură « T. P. Anastassiu » se găsește în al 20-lea an de funcționare, în care timp a dat 225 absolvenți.

« In prezent funcționează cu 52 elevi, din care

	17	în clasa	I-a
	17	» »	II-a
	13	» »	III-a
și	5	»	stagiul de practică.

« Școala de agricultură « I. C. Agarici » se găsește în al 37-lea an de funcționare, dând până în prezent 208 absolvenți.

« In prezent funcționează cu un număr de 27 elevi, din care

	20	în clasa	I-a
	4	» »	II-a
și	3	»	stagiul de practică.

« In clasa III-a nu este niciun elev, din cauză că în anul respectiv nu s'au primit elevi, pentru a se încerca economii.

« Personalul didactic al acestor școli a fost încadrat în personalul Ministerului de Agricultură, numirea lui trebuind să se facă după recomandarea Academiei. Această normă nu a fost însă păstrată, anul acesta, făcându-se mutări de profesori și maeștri fără să se ceară avizul Academiei.

« Personalul administrativ se numește și se plătește acum de Academie, fără amestecul Ministerului.

« Pe lângă activitatea școlară propriu zisă, aceste școli îndeplinesc și o acțiune de ridicare a nivelului plugăresc în regiunea unde funcționează. In afară de exemplul viu dat prin exploatarea rațională a moșiilor școalelor, Directorul și Profesorii au luat parte la propaganda organizată de Ministerul Agriculturii în regiune. Au organizat pe moșie câte un punct agronomic unde se aplică culturile demonstrative, impuse de acțiunea de propagandă; iar la școala dela Țigănești s'a înființat cu mijloace date de Minister un centru de mașini agricole, care se pun la dispoziția sătenilor, deprinzându-i cu întrebuințarea lor. Ambele școli au reproducători de

rasă care contribuie în mare măsură la îmbunătăţirea vitelor din satele vecine, iar şcoala dela Ţigăneşti a întemeiat o frumoasă crescătorie de pasări din care se împart ouă în tot judeţul, realizându-se totodată şi un însemnat câştig bănesc.

« Campania agricolă a anului curent se prezintă foarte bine, îndreptăţind o deplină compensare a pagubelor aduse de seceta din anul trecut.

« Acest referat a fost întocmit pe datele procurate de Serviciul bunurilor şi a inspectorului Academiei.

« Comisiunea şi-a rezervat modificări pe care le-a realizat în proiectul de buget al Şcolilor ».

C. Rădulescu-Motru. D. Pompeiu, S. Mehedinţi

— După o discuţiune la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, G. Ţiţeica, I. Simionescu, C. Rădulescu-Motru, I. Nistor, I. Petrovici şi Dr. Gr. Antipa, raportul, întru cât priveşte gestiunea anului trecut, se votează cu unanimitate şi se formează Comisiunea şcolară din d-nii *Dim. Pompeiu, N. Vasilescu-Karpen* şi *General R. Rosetti.*

D-l N. VASILESCU KARPEN ceteşte următorul *Raport al Comisiunii Financiare asupra gestiunii pentru anul 1935 a Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias:*

« Comitetul Fundaţiunii Elias a depus darea de seamă asupra exerciţiului 1935, întocmită de d-nii D. Emanuel şi D. Voinov, însărcinaţi cu verificarea gestiunii financiare.

« Bilanţul şi contul de venituri şi cheltueli sunt însoţite de tablouri arătând în detalii operaţiunile făcute.

« Averea Fundaţiunii se urcă la suma de Lei 369.512.400,01 formată din numerar în casă, depozite la bănci, efecte publice şi acţiuni, imobile cauţiuni, construcţia spitalului Elias, etc.

« Veniturile au fost de Lei 12.950.251,35, iar cheltuelile de Lei 6.977.508, deci a rezultat un excedent net de Lei 5.972.743,35 care s'a trecut la fondul pentru executarea dispoziţiunilor testamentare (spital, şcoli, fond de prevedere şi investiţiuni).

« La fondul pentru spital şi şcoli s'au mai încasat dobânzi şi cupoane în sumă de Lei 2.091.223.

« Acest fond pentru spital şi şcoli în 1934 a fost de Lei 101.986.402,43 care sporit cu sumele arătate mai sus este deci la 31 Decemvrie 1935 de Lei 110.050.368,78.

« Din cheltueli e Fundaţiunii, Academia Română a primit pentru anul 1935 suma de Lei 2.000.000, iar diverse Instituţii de cultură şi binefaceri, pensii, ajutoare şi subvenţii membrilor familiei suma de Lei 2.466.327, în total Lei 4.466.327.

« Cheltuelile de contencios, întreţinerea localelor Fundaţiunii, salarii etc., sunt de Lei 2.511.181.

« Cheltuelile pentru construcția spitalului dela 1932—1935 sunt de Lei 62.468.257.

« Suntem de părere să se aprobe socotelile gestiunii Fundațiunii Elias, așa cum sunt prezintate ».

Vasilescu Karpen, Preotul Niculae M. Popescu
C. Rădulescu-Moéru, I. Nistor

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l **C. Moisil**, Membru corespondent, cetește următorul *Raport asupra activității Cabinetului Numismatic în 1935:*

« Anul 1935 a însemnat pentru Cabinetul Numismatic al Academiei Române împlinirea unui sfert de veac de activitate.

« Intemeiat în anul 1911 de către D. A. Sturdza, părintele numismaticei românești, acest Cabinet a urmărit dela început un dublu scop: 1) să colecționeze monetele și celelalte obiecte de schimb ce s'au emis ori au circulat în țara noastră în toate timpurile; 2) să îndrumeze — în lipsa unei catedre universitare de numismatică și a unui cabinet numismatic al Statului — cercetările și studiile în domeniul acestei științe.

« Se poate spune astăzi cu drept cuvânt, că în cei 25 de ani de existență Cabinetul Numismatic și-a făcut cu prisosință datoria, reușind de o parte să-și completeze colecțiile cu specimene din toate monetele și obiectele de schimb ce ne interesează, și dând, de altă parte, cel mai desăvârșit concurs cercetărilor numismatice ce s'au întreprins în țara noastră.

« Chiar după ce prin evacuarea colecțiilor sale vechi la Moscova, a rămas la un moment dat numai cu o cantitate foarte redusă de material, Cabinetul Numismatic nu și-a întrerupt activitatea, ci a căutat și a reușit, ca prin donații și cumpărături să-și refacă toate colecțiile și prin concursul ce l-a dat în mod neîntrerupt cercetărorilor, să-și mențină influența asupra mișcării numismatice dela noi. Mai mult, s'a pus în legături cu cabinetele similare din străinătate și s'a menținut la curent cu întreagă desvoltarea științei numismatice.

« Astfel el a devenit pentru știința noastră un adevărat institut de îndrumare în această specialitate.

« Cât privește activitatea Cabinetului Numismatic în cursul anului trecut, ea s'a desfășurat în aceleași direcții ca și în trecut.

« In primul rând s'au făcut un însemnat număr de achiziții noui, care au completat colecțiile de monete, medalii, ponduri și sigilii. Astfel s'au achiziționat în total 2423 monete, 1502 medalii, 2 ponduri și 2 sigilii. Ele se datoresc în cea mai mare parte unor donatori generoși, iar restul s'au cumpărat din fondul prevăzut în buget.

« Intre donații menționăm în mod special bogata colecție a d-lui Ștefan Capșa, compusă din 1320 medalii, 120 insignii și 97 monete românești moderne. Obținerea ei ne-a permis să ne refacem aproape complet colecția evacuată la Moscova și nerestituită încă, și totodată să posedăm

întreagă seria medaliilor româneşti sau privitoare la Români, emise în anii de după războiu.

« De altă parte preţioasa colecţie de monete — 188 piese — dăruită de d-na Iosefina Stoicescu născută San Marin, conţinând mai ales monete antice greceşti şi barbare, foarte interesante, şi unele piese moderne.

« Apoi colecţia de 25 medalii şi plachete româneşti dăruită de d-l Alexandru Bianu din moştenirea mult regretatului său părinte, la care se mai adaugă 4 medalii din aceeaşi sursă dăruite de d-ra Constanţa Grecescu.

« De asemenea 28 mărturii de botez, mai vechi şi mai noui, dăruite de d-rele Safta şi Ioana Rosetti şi 2 ponduri callatiene inedite dăruite de d-l Gheorghe D. Florescu.

« Una dintre cele mai artistice piese medalistice intrate în anul trecut în Cabinetul Numismatic este însă medalia jubileului de 300 de ani al Academiei Franceze, executată de celebrul sculptor medalist Dammann şi trimisă nouă de către menţionata Academie.

« Dintre achiziţiile făcute prin cumpărare semnalăm câteva tezaure şi depozite monetare descoperite în ţara noastră şi de o importanţă deosebită.

« Primul este un tezaur de 1365 dinari romani imperiali, găsit în satul Frânceşti, jud. Vâlcea, şi care conţine piese dela împăraţii ce au domnii dela Nero şi până la Geta. El prezintă o imagine interesantă a circulaţiei acestor monete în Dacia.

« Al doilea, un tezaur de 640 monete moderne găsit la Arsura, jud. Fălciu şi achiziţionat prin bunăvoinţa d-lui Dr. N. Lupu. Acest tezaur a fost îngropat în anul 1594 şi ne lămureşte în mod precis asupra speciilor monetare, care circulau în Moldova la sfârşitul veacului al XVI-lea.

« In sfârşit două depozite monetare mai mici, găsite în Mangalia şi conţinând unul 25 monete de bronz callatiene, dintr'o serie puţin cunoscută; celălalt 17 antoniniani din a doua jumătate a veacului al III-lea d. Chr.

« Menţionăm de asemenea achiziţionarea unei părţi din tezaurul de monete dace oltene găsit la Aninoasa (jud. Gorj) — 35 piese dintr'o sută cât cuprindea tezaurul — care permite o interpretare definitivă a monetăriei acestui trib dac.

« In legătură cu aceste descoperiri monetare trebue să punem şi un depozit de monete turceşti, austriace şi raguzane din veacul al XVIII-lea găsit la Sadaclia (jud. Tighina) şi dăruit de Comisiunea Monumentelor Istorice.

« Dar în afară de grija completării colecţiilor, Cabinetul Numismatic a mai depus o întinsă şi stăruitoare activitate şi pentru identificarea şi determinarea unui mare număr de monete, medalii, obiecte de artă, etc. prezentate de diferiţi amatori şi colecţionari. Numărul acestor identificări şi determinări s'a ridicat în anul trecut la 4644 de piese antice, medievale şi moderne.

« De asemenea colecţiile şi biblioteca specială a Cabinetului au fost consultate de 214 cercetători, cărora li s'au dat toate lămuririle necesare.

« Adăugăm că asupra unor specii mai interesante de material numismatic intrat în cursul anului trecut s'au făcut de către subsemnatul comunicări la şedinţele Academiei sau în reviste de specialitate; de asemenea s'a redactat o nouă fascicolă din Creşterea colecţiilor Cabinetului Numismatic, ce va ieşi de sub tipar zilele acestea, cuprinzând descrierea părţii întâi a Colecţiei M. C. Sutzu».

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 16 MAI 1936

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar general, ceteşte următorul *Raport asupra Fundaţiunii Dalles*

« In fiecare an se constată că Fundaţiunea *Dalles*, aşa cum a fost instituită prin testamentul donatoarei, răspunde la o nevoie culturală de întâiul ordin.

« *Sălile de expoziţie*, cerute de artişti din cauza cadrului minunat în care se pot înfăţişa lucrările lor, cercetate de public din cauza varietăţii operelor expuse, îşi îndeplinesc menirea esenţială de a pune în valoare sforţările artiştilor noştri şi de a forma gustul marelui public pentru artă.

« *Sala de concerte şi conferinţe* foarte căutată şi de artişti şi de conferenţiari, precum şi de publicul mare, este astăzi o instituţie de cultură.

« Sforţarea noastră a fost îndreptată mai ales spre păstrarea, pentru aceste săli, a unui prestigiu corespunzător patronării Academiei Române. Atât condiţiile materiale de funcţionare a sălilor, cât şi alegerea riguroasă a persoanelor admise să expună lucrări de artă, să dea concerte sau să ţină conferinţe, au asigurat păstrarea acestui prestigiu.

« Sălile Dalles sunt astăzi cunoscute nu numai în ţară, dar şi în străinătate.

« Cu toată criza care bântuie şi care atinge pretutindeni încasările, Fundaţia Dalles, printr'o întrebuinţare îndemânatecă a închirierilor, nu numai că nu şi-a redus suma totală a încasărilor, ba din contra şi-a mărit-o. Anul trecut am avut 962.525 lei, iar anul acesta 1935/1936 suma totală de încasări s'a ridicat la 1.016.200 lei.

« Cheltuelile s'au ridicat şi ele dela 645.976 la 696.655 lei. In aceste cheltueli figurează şi amortizarea pianului şi a covorului pentru vizitele regale, care se ridică la 50.000 lei.

« Din venitul net de 319.541 lei, Academia ia, ca prelevări, aproape 80.000 lei. Rămân deci aproape 240.000 lei, care se adaugă la numerarul pe care îl avem strâns până acum de lei 2.276.700 şi care va depăşi astfel suma de 2 500.000 lei, destinată îmbunătăţirilor viitoare.

« Ţin să atrag atenţia Academiei Române asupra personalului dela Fundaţia Dalles, care cu o leafă restrânsă depune o muncă intensă, care uneori durează până la ora 12 noaptea. In special, intendentul Fundaţiei, d-l Stănescu, prin munca pricepută şi stăruitoare, prin spiritul de economie, a devenit un factor esenţial în funcţionarea Fundaţiei Dalles.»

G. Ţiţeica.

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 18 MAI 1936

D-l *Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte*, deschizând şedinţa comunică următoarea telegramă primită dela Maiestatea Sa Regele ca răspuns la telegrama pe care I-a înaintat-o Academia la deschiderea actualei sale sesiuni generale:

« Mulţumirile mele cele mai sincere Academiei Române pentru urări şi expresiunile de devotament ».

CAROL

D-l I. SIMIONESCU ceteşte următorul *Raport al Comisiunii pentru acordarea burselor din Fondurile V. Adamachi, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Ing. Petre şi Maria Lucaciu, N. Rătescu şi Apostol Papadopol:*

Domnilor Colegi,

« In anul şcolar curent Academia a destinat pentru acordare de burse în ţară şi în străinătate suma totală de lei 269.840 din veniturile fondurilor *V. Adamachi, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Ing. Petre şi Maria Lucaciu, N. Rătescu* şi *Apostol Papadopol.*

« Iată amănuntele folosirii acestei sume:

« 1. Din venitul *Fondului V. Adamachi* s'au acordat burse de câte 3.000 lei lunar bursierilor: 1) Vasile Mihu, care prepară doctoratul la Facultatea de Ştiinţe din Iaşi cu o teză despre studiul experimental al propagării undelor electrice. Bursa nu i s'a acordat pentru termen anumit. Bursierul are un an de bursă; 2) Victor Tufescu, care îşi prepară doctoratul în Geografie la aceeaşi Facultate. Bursa expiră la 30 Iunie 1936. Osebit de bursă i s'a acordat în fiecare vară bursierului câte lei 5.000, pentru cercetări; 3) Troia Gheorghe, care pregăteşte o teză de doctorat sub privegherea profesorilor aceleiaşi Facultăţi, tratând despre *Petrolul românesc.* Bursa expiră la 31 Octomvrie 1936.

« In continuare se afla şi bursa de 3.000 lei lunar acordată până la Octomvrie 1936 inginerului David Umanschi, care făcea cercetări asupra *Magnetismului*, în laboratorul de Electricitate de pe lângă Universitatea din Iaşi. Tocmai când publicase împreună cu profesorul său d-l St. Procopiu o însemnată notă de specialitate în « Contes Rendus de l'Académie des Sciences de Paris » (15 Avril 1935) şi când se pregătea în cursul verii trecute, să dea la lumină o nouă lucrare, moartea l-a smuls, în Iunie trecut, preocupărilor sale ştiinţifice şi familiei sale. Notăm cu părere de rău această prematură stingere a unei energii pierdute pentru ştiinţa românească.

« Tot din Fondul Adamachi s'au mai acordat două burse la elevii Şcoalei Politechnice din Bucureşti, una, de 2.000 lei lunar, bursierului Mazilu C. Panait din anul II, şi a doua, de 1.500 lei, bursierului Rusu D. Costică, tot din anul II.

« 2. Bursa *C. G. Vernescu*, de 80.000 lei anual, s'a acordat în continuare, după deciziunea Secţiunii Istorice, d-lui Dr. Ilie Corfus, spre a

face studii de specializare în istorie la Paris, Bursierul, în doi ani precedenți, a studiat în arhivele din Polonia izvoarele polone privitoare la trecutul neamului nostru.

« 3. Din venitul donațiilor d-lui *Leon S. Arié* s'au acordat două burse, a câte 800 lei lunar fiecare, una elevului Școalei Politechnice din Capitală Ghețu Valdemar, din anul II, cealaltă elevului Școalei Politechnice din Timișoara Popa Bazil, din anul I.

« 4. Bursa *Inginer Petre* și *Maria Lucaciu*, de 1.000 lei lunar, s'a acordat în continuare elevului Bilețchi Mircea, dela Școala Politechnică din Timișoara, anul III.

« 5. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a dat în continuare elevului Băluță Constantin, din anul III al Școalei Superioare Comerciale din Capitală.

« 6. In sfârșit, din venitul Fondului *Apostol Papadopol* au fost ajutați cu câte 50 lei lunar 10 elevi ai Școalei Comerciale Superioare și cu câte 30 lei lunar 10 elevi al Școalei Comerciale Elementare din Galați.

« Pentru anul viitor bugetar, subsemnații facem următoarele propuneri:

« 1. Pentru Fondul *V. Adamachi*, Comisiunea își permite a propune continuarea sistemului de a acorda burse în țară (după regulament la Facultatea de Științe din Iași), deoarece în străinătate nu mai este chip a se trimite bursieri din cauza greutăților valutare.

« Din cele trei burse date în anul trecut, una a d-lui Mihu se menține și pentru anul acesta, deoarece nu a beneficiat decât de un singur an din cei doi acordați. A doua bursă se va acorda, pe doi ani, pentru doctoratul în electrotechnică (Laboratorul d-lui prof. S. Procopiu) în locul bursierului Umanschi, decedat; a treia bursă se pune la dispoziția Facultății de Științe, tot pe timp de 2 ani, care va hotărî la ce secție să se acorde.

« Bursele se vor da dela 1 Septemvrie 1936, în urma unui concurs ținut la Facultatea de Științe din Iași, în fața unei Comisiuni formată din d-l P. Bogdan, Membru al Academiei Române, Decan al Facultății și d-l profesor la laboratorul căruia s'a dat bursa. Bursierul e ținut să trimeată în cursul anilor de studii atestate că urmează regulat studiile.

« Se acordă fostului bursier al Academiei N. Moroșanu, profesor la Chișinău, suma de 15.000 lei, în luna Iunie, din care 10.000 lei pentru recoltarea fosilelor terțiare și cvaternare din Basarabia, ce vor trebui depuse la Institutul de paleontologie dela Universitatea din București, iar 5.000 lei pentru studiile proprii paleolitice din Basarabia. Din materialul acesta adunat dubletele vor fi trimise tot institutului de paleontologie din București.

« 2. Pentru Bursa *Vernescu*, deoarece actualul bursier, d-l Corfus, și-a terminat studiile, Comisiunea e de părere a se acorda 2 burse de câte 3 000 lei lunar pentru doctoratul în istorie în țară, fiind că e cu neputință deocamdată a se trimite bursieri în străinătate, din cauza greutăților valutare. Secția istorică va fixa condițiunile pentru acordarea burselor și locul de studii.

« 3. Se va continua plata burselor din Fondul *L. Arié*, bursierilor de până acum până la terminarea studiilor, dacă au prezintat certificat de trecerea regulată a examenelor.

« De asemenea se va continua plata burselor din Fondul *Ing. Petre şi Maria Lucaciu*, dacă bursierii au prezintat certificatul de trecere regulată a examenelor.

« 5. Bursa *Rătescu* de asemenea se acordă mai departe bursierului actual până la terminarea şcoalei.

« 6. Fondul *Apostol Papadopol* se va întrebuinţa în acelaşi chip ca şi până acum ».

I Simionescu, G. Ţiţeica.

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă propunerile Comisiunii. Se realege Comisiunea burselor, compusă din d-nii *I. Simionescu, G. Ţiţeica* şi *Petre Bogdan.*

La ordinea de zi fiind modificarea regulamentului de funcţionare a Bibliotecii Academiei, se trece la discuţia pe articole a proiectului de regulament întocmit şi propus de Delegaţiune, d-l General R. ROSETTI cetind rând pe rând articolele, precum urmează:

Art. 1. Se votează textul proiectului în următoarea redactare:

REGULAMENT

PENTRU

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

(Votat la 30 Martie 1884 cu modificările din 1894—1916—1936)

CAPITOLUL I

Dispoziţiuni Generale

«*Art. 1.* — Biblioteca Academiei conservă şi ţine la dispoziţia membrilor ei şi a persoanelor doritoare de cercetări ştiinţifice publicaţiuni tipărite, manuscrise, documente, stampe şi alte colecţiuni, din toate domeniile de activitate culturală şi în special toate documentele tipografice şi manuscrise, de oriunde şi în orice limbă, privitoare la Ţara şi Neamul Românesc, a căror folosire este supusă prescripţiunilor prezentului Regulament».

Art. 2. Se votează textul proiectului cu adăugirea cuvântului « discuri » după cuvintele « albumuri, fotografii... », adoptându-se următoarea redactare:

« *Art. 2.* — Colecţiunile Bibliotecii Academiei sunt grupate în următoarele secţiuni:

« *Secțiunea I:* Cărțile, periodicele și orice alte publicațiuni tipărite.
« *Secțiunea II* Manuscrisele de conținut religios, istoric, literar, juridic, economic și științific, precum și actele și documentele, registrele și condicile și piesele heraldice, care formează *Arhiva* Academiei. In această arhivă se depun treptat și dosarele mai vechi de 30 ani ce se formează în registratura Academiei.
« *Secțiunea III.* Colecțiunile de stampe, portrete, atlase, hărți, albumuri, fotografii, discuri, etc., formând *Cabinetul de Stampe* al Academiei.
« *Secțiunea IV·* Colecțiunile numismatice, medalistice și gliptice, formând *Cabinetul Numismatic* al Academiei, căruia îi este atașat *Muzeul M. C. Sutzu* ».

Art. 3. Se votează cu ștergerea cuvântului « responsabilității », adoptându-se redactarea:

CAPITOLUL II

Organizarea Colecțiunilor

« *Art. 3.* — Colecțiunile din cele 4 Secțiuni și mobilele ce aparțin Bibliotecii sunt încredințate îngrijirii Conservatorului ».

Art. 4. Se aprobă, adăugându-se « etc. » după cuvântul « hartă », căpătând forma:

« *Art. 4.* — Fiecare volum, tipărit sau manuscript, cum și orice stampă, document, hartă, etc., care aparțin Academiei, sunt însemnate cu sigiliul special al Bibliotecii, iar cele dăruite poartă, înscris pe ele și în inventar, și numele donatorului ».

Art. 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, se aprobă în redactarea propusă prin proiect și anume:

« *Art. 5.* — Biblioteca are pentru cărțile și periodicele tipărite câte un inventar general, precum și cataloage alfabetice și pe materii. Aceste cataloage sunt făcute pe fișe. Pentru colecțiunile celorlalte secțiuni se fac cataloage speciale raționate. Cataloagele pe fișe se păstrează în cartoteci.
« *Art. 6 se suprimă*
« *Art. 7.* — In catalogul alfabetic *cuvântul de ordine* este totdeauna conumele autorului urmat de numele propriu în paranteze, în orice parte a operei s'ar afla numele autorului, sau și dacă s'ar afla în alt mod. In cazul din urmă, cartea se trece și ca anonimă la locul alfabetic ce i se cuvine.
« *Art. 8.* — Când autorul este necunoscut, opera se consideră ca anonimă, chiar dacă numele autorului va fi indicat în carte cu inițiale.
« *Art. 9.* — Numele și titlurile cărților în limbi orientale se pun în transcripțiune cu litere latine, adăugându-se în paranteze traducerea română.
« *Art. 10.* — Dacă opera are mai mulți autori, se fac fișe pentru fiecare.
« *Art. 11.* — In locul pseudonimelor se pun numele adevărate, când

se cunosc, cu pseudonimul în paranteze, făcându-se o fișe specială de indicațiune.

« *Art. 12.* — Pentru operele, ai căror autori sunt necunoscuți, cuvântul de ordine e primul substantiv la nominativ din titlu.

« *Art. 13.* — Dicționarele și vocabularele de orice cuprins, după ce se pun la ordinea care li se cuvine după numele autorului sau după titlu, se pun și la cuvântul *Dicționar*.

« *Art. 14.* — Titlul cărții trebue să fie copiat exact și pe cât se poate întreg.

« *Art. 15.* — Fișa este redactată în chipul următor: se indică secțiunea, formatul și numărul din inventar; apoi numele autorului, titlul cărții, locul tipăririi și data, uneori și editura.

« *Art. 16.* — Pentru numele traducătorului, comentatorului, adnotatorului, autorului prefeței sau introducerii, etc., se face câte o fișă de indicațiune.

« *Art. 17.* — Catalogul pe materii cuprinde toate operele tipărite, clasificate după natura cuprinsului lor. El se face pe fișe.

« *Art. 18.* — Sistema împărțirii catalogului pe materii se stabilește de Comisiunea Bibliotecii.

« *Art. 19 se suprimă.*

« *Art. 20.* — Un catalog special se va face în ordinea cronologică a publicării pentru cărțile românești și tipărite în România, urmat de un indice alfabetic.

« *Art. 21.* — Inventarele pentru cărți și periodice cuprind pe scurt titlurile tuturor tipăriturilor de acest fel, după ordinea în care sunt așezate în bibliotecă. Ele se fac în volume.

« *Art. 22.* — Catalogul manuscriselor e împărțit după limbile în cari sunt scrise. El cuprinde descrierea amănunțită a fiecărui volum, însoțit de notele și explicările necesare.

« *Art. 23.* — Pentru Secțiunea Manuscriselor, a Stampelor și Cabinetul Numismatic, se întocmesc inventarii speciale, iar pentru înlesnirea cercetătorilor se fac cataloage pe fișe după normele cerute de fiecare specialitate în parte.

CAPITOLUL III

Sporirea și Conservarea Colecțiunilor

« *Art. 24.* — Academia hotărește, în fiecare an, câte o sumă pentru cumpărarea și legătura de cărți, precum și pentru facerea și întreținerea mobilierului ».

Se aprobă și Art. 25, schimbându-se termenul « regularea » prin « efectuarea », adoptându-se deci următoarea redactare:

« *Art. 25.* — Comisiunea Bibliotecii este compusă din Secretarii celor trei Secțiuni și Conservator. Ei compun listele de cărți ce sunt a se procura și le prezintă Delegațiunii spre efectuarea cumpărării».

Art. 26 și 27 se aprobă de asemenea în redactarea următoare a proiectului:

« *Art. 26.* — Conservatorul întocmește listele cărților ce trebuesc legate și după aprobarea Comisiunii Bibliotecii, le va da la legat.

« *Art. 27.* — Secțiunile Bibliotecii țin câte un registru-jurnal pentru cărțile primite conform legii, în dar sau în schimb și cumpărate; de asemenea pentru materialele ce intră la celelalte Secțiuni ale Bibliotecii ».

La Art. 28 se suprimă — după propunerea d-lui Vicepreședinte Dr. *Cr. Antipa* — din redactarea proiectului cuvintele: « Această publicație se tipărește în formatul 8^0 cu litere garmond », căpătând următoarea formă adoptată:

« *Art. 28.* — La sfârșitul fiecărui an, Conservatorul publică listele cărților primite conform legii, în schimb, dăruite și cumpărate, precum și ale tuturor materialelor adause la colecțiunile științifice ale Academiei, într'o publicațiune periodică anuală cu titlul: *Biblioteca Academiei. Creșterile din anul* .... In listele care se tipăresc se dau indicațiunile necesare despre cuprinsul cărților, manuscriselor, documentelor, fără a se face nicio apreciere asupra lor ».

« *Art. 29 s'a suprimat* ».

Art. 30 se păstrează neschimbat în următoarea cuprindere:

« *Art. 30.* — La fiecare Sesiune generală, Comisiunea Bibliotecii prezintă Academiei un raport despre starea Bibliotecii, despre progresele și îmbunătățirile făcute, precum și despre trebuințele ei eventuale ».

La Art. 31 d-l General R. ROSETTI dă lămuriri asupra necesităților cari sunt de satisfăcut prin prevederile acestui articol. Cu explicațiile d-sale, cu ștergerea cuvintelor « In niciun caz » din alin. 3 și cu înlocuirea termenului « excedentele » din acelaşi alineat prin termenul « prisosurile », se votează acest articol în următoarea cuprindere:

« *Art. 31.* — Biblioteca Academiei păstrează câte unul sau două exemplare din dubletele sale; exemplarele ce prisosesc, constatate ca atare prin absolută identitate, pot fi date în schimb sau dăruite altor biblioteci din țară, după hotărîrea Delegațiunii. Publicațiunile, care în acest mod ies din Bibliotecă, poartă un sigiliu special.

« Pentru prisosurile de monete și medalii, se întocmesc din timp în timp liste speciale, pe baza cărora se pot propune și aproba schimburi cu muzee sau alte instituții similare, sau se pot ține licitații publice pentru vânzarea acestor obiecte.

« Prisosurile de cărți, cele de monete și medalii, stampe, hărți, etc., nu pot fi puse în vânzare decât în urma unei decizii a Delegației, luată pe baza raportului Conservatorului ».

La Art. 32 se adoptă alin. 1 din textul propus prin proiect după ce s'au înlocuit cuvintele « doresc a face » cu « doresc să facă ».

La alin. 2, aprobându-se propunerea d-lui S. Dragomir, după cuvintele « Nu se dau » se adaugă « în genere », — iar la alin. 3, după propunerea d-lui

L. Mrazec se înlocuesc cuvintele « dacă vor avea un bilet de admitere » prin « în baza unei autorizaţiuni ». După alte propuneri şi observaţiuni făcute de d-nii I. Lupaş, G. Murnu, Andrei Rădulescu, privind redactarea alineatelor 3 şi 4, se adoptă Art. 32 în următoarea redactare:

« *Art. 32.* — Colecţiunile din Biblioteca Academiei pot fi consultate de persoane care doresc să facă cercetări ştiinţifice, întru cât permit condiţiunile de local şi de personal.

« Nu se dau în genere în sala de lectură colecţiile de reviste sau ziare, decât legate.

« Persoanele care, conform alin. 1 al acestui articol, doresc să consulte cărţi pentru cercetări ştiinţifice în localul Bibliotecii, nu pot fi admise în sala de lectură decât în baza unei autorizaţiuni subscrise de Conservator. Această autorizaţiune (care va avea pe dânsa fotografia persoanei căreia i se va libera), poate fi dată după cerere scrisă şi în baza recomandării unui membru al Academiei sau după aprecierea Conservatorului. Ea se poate da pentru un timp limitat până la cel mult un an şi se poate reînoi. Se exceptează dela această îndatorire persoanele cuprinse în art. 37.

« Persoanelor care vor deteriora cărţile, rupându-le, scriind sau subliniind pe ele, în afară de despăgubirile pe care vor trebui să le plătească, li se vor ridica permisiunea de a lucra în Bibliotecă pentru un timp determinat sau pentru totdeauna. Aceasta se va hotărî de către Conservator ».

Art. 33. Se aprobă textul proiectului în următoarea cuprindere, după ce s'a şters cuvântul « pusă » după cuvintele « Biblioteca Academiei etc.. . »:

« *Art. 33.* — Biblioteca Academiei este sub conducerea Conservatorului, secundat de personalul ştiinţific necesar ».

Art. 34 se suprimă.

Art. 35 se adoptă cu adăogirea la alin. 2 după cuvintele « prin formulare tipărite », a cuvintelor « detaşate dintr'un registru cu matcă », rezultând textul :

« *Art. 35.* — Conservatorul ţine corespondenţa cu librarii pentru publicaţiunile cari s'au decis a se procura (Art. 25).

« El atestă primirea darurilor prin formulare tipărite, detaşate dintr'un registru cu matcă, pe cari le trimite persoanelor dăruitoare cu subscrierea sa.

« Când Academia sau Delegaţiunea vor crede de trebuinţă, se fac donatorilor speciale mulţumiri de Cancelaria Academiei afară de formularele obişnuite ».

Art. 36 se suprimă.

La Art. 37 d-l I. LUPAŞ propune ca să se schimbe cuvintele din alin. 1 « nu se pot da afară din localul său » prin cuvintele « nu se pot împrumuta ». Cu aceste observaţiuni, se votează articolul în următoarea redactare:

« *Art. 37.* — Cărţi din Biblioteca Academiei nu se pot împrumuta decât din acelea ce intră în clasificarea Secţiunii I-a şi numai pentru scopuri ştiinţifice. Ele se pot împrumuta, la cereri făcute în persoană:

« Membrilor activi, de onoare și corespondenți ai Academiei;

« Profesorilor activi, profesorilor onorari, agregaților și conferențiarilor din învățământul superior;

« Directorilor Bibliotecilor, Muzeelor și Arhivelor Statului;

« Reprezentanților Puterilor Străine;

« Funcționarilor Academiei;

« Altor persoane sau Institute ale Statului cari vor cere în scris această înlesnire pentru lucrări științifice și ale căror cereri vor fi fost aprobate de Comisiunea Bibliotecii.

« Comisiunea Bibliotecii are dreptul de a refuza pentru cauze întemeiate împrumutarea de cărți din localul său.

« Cărțile din Secțiunea I se pot împrumuta bibliotecilor de Stat sau altor instituțiuni științifice din străinătate, întru cât acele biblioteci cer sau primesc reciprocitatea împrumutării ».

Art. 38, 39, 40 și 41 se aprobă în următoarea redactare a proiectului:

« *Art. 38.* — Imprumutătorul trebue să subscrie, la primire, o adeverință în care se arată titlul cărților cu numărul volumelor, starea în care se găsesc, adresa împrumutătorului și obligația de a le înapoia după cel mult una lună.

« *Art. 39.* — Nu se vor împrumuta manuscrisele, fascicolele din opere în curs de publicațiune, hărțile, stampele, nici colecțiunile de periodice românești sau în alte limbi tipărite în țară.

« Periodicele străine se pot împrumuta numai când sunt legate și dacă nu sunt tipărite pe hârtie de format in folio.

« *Art. 40.* — Nu vor putea fi împrumutate unei persoane mai mult de zece volume deodată.

« Nicio carte nu se va mai împrumuta unei persoane atâta timp cât are cărți nerestituite în termenul prescris de art. 38.

« Este oprită de asemenea împrumutarea repetată a unei cărți către aceeași persoană, la intervale mai scurte ca 6 luni.

« *Art. 41.* — Nerestituindu-se la termen cărțile împrumutate, Conservatorul va invita, printr'un formular tipărit, pe persoana împrumutată să readucă cărțile; și dacă până în 8 zile nu va primi răspuns, va raporta Delegațiunii spre a face urmăririle pe calea justiției ».

Art. 42, 43, 44 se aprobă în redactarea proiectului:

« *Art. 42.* — Este oprit a scrie pe cărțile Bibliotecii, a le sublinia, adnota sau a le deteriora în orice fel.

« Neobservarea acestor dispozițiuni atrage după sine pierderea dreptului de împrumutare, fără prejudițiul despăgubirilor și penalităților prevăzute de lege.

« *Art. 43.* — Imprumutătorul, care nu s'a conformat cu prescripțiunile acestea sau care va aduce cărțile în stare de degradare, nu va mai putea lua cărți cu împrumut ».

« *Art. 44.* — Conservatorul ține un registru, în care se înscriu cărțile împrumutate și numele împrumutătorului în ordinea cronologică a chitanțelor; asemenea o evidență pentru fiecare persoană împrumutată cu data împrumutului și a restituirii ».

Art. 45. se suprimă.

Art. 46 rămâne neschimbat:

« *Art. 46.* — Orice dispozițiuni anterioare contrarii acestui Regulament sunt abrogate ».

D-l General R. ROSETTI arată că pe lângă schimbarea de numerotare a articolelor va urma și o nouă grupare a capitolelor care compun regulamentul. D-sa propune să se adopte, deci, și următoarea tablă de materii:

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA COLECȚIUNILOR

(să cuprindă art. 3—23 vechi)

CAPITOLU-L III

SPORIREA ȘI CONSERVAREA COLECȚIUNILOR

(să cuprindă art. 24—31 vechi)

CAPITOLUL IV

FOLOSIREA COLECȚIUNILOR

a) *Consultarea în sălile de lucru*

(să cuprindă art. 32 vechi)

b) *Imprumutări*

(să cuprindă art. 37—44 vechi)

CAPITOLUL V

P E R S O N A L U L

(să cuprindă art. 33—35 vechi)

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚIUNI FINALE

(să cuprindă art. 46)

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA pune la vot Proiectul de Regulament al Bibliotecii în total.

— Proiectul se votează în unanimitate.

ȘEDINȚA GENERALĂ

19 MAI 1936

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, comunică următoarea telegramă primită dela d-l Coleg Președinte Alex. Lapedatu:

« Intors în Țară cel dintâiu gând al meu se îndreaptă spre Academie ca să mulțumesc călduros și recunoscător prea stimaților și iubiților Colegi pentru binevoitoarea aducere aminte și să-i asigur de toată râvna mea în slujbe intereselor și năzuințelor Instituțiunii noastre ».

Alex Lapedatu

Dela Secțiunea Literară se comunică procesul său verbal încheiat la 18 Mai curent, prin care propune pentru unul din locurile vacante de membri activi al Secției Literare pe d-l Pătrașcu Gheorghe, pictor.

— Se ia act și se va supune votului plenului la termenul regulamentar.

D-l ȘT. CIOBANU cetește următorul *Raport al Comisiunii* pentru împărțirea cărților didactice din venitul *Fondului I. Fătu:*

Domnilor Colegi,

« In conformitate cu deciziunea Domniilor Voastre din ședința dela 18 Mai 1935, venitul Fondului I. Fătu din acel an, în sumă de lei 37.000, s'a destinat spre împlinirea prevederilor testamentului generosului testator Ion Fătu, pentru procurarea de cărți didactice de curs primar și rechizite școlare spre a fi distribuite ca ajutoare la școalele rurale din Săcuime (județele Trei-Scaune, Ciuc, Odorheiu, Mureș și Târnava-Mică).

« In anii precedenți distribuirea ajutoarelor, făcută prin inspectorii și revizorii școlari, fusese împreunată cu greutăți și cu riscul ca ajutoarele să se dea cu mari întârzieri. De aceea în acest an, după propunerea d-lui Președinte Alexandru Lapedatu, s'a recurs la concursul protopopilor români din județele respective. Astfel prin Sf. Lor Protopopii Aurel Nistor, pentru județul Trei-Scaune, Avram Pecurariu, pentru județul Ciuc, Gheorghe Ivan, pentru județul Odorheiu, Elie Câmpean pentru județul Mureș și Aurel D. Domșa pentru Târnava-Mică, s'au distribuit la timp ajutoarele la școlile din parohiile atât cele ortodoxe, cât și cele unite, fără deosebire, din județele menționate.

« Pentru acest an suma înscrisă în buget din venitul Fondului Fătu, pentru a se acorda ajutoare în toamna anului acestuia, este de lei 37.000.

« Comisiunea propune ca această sumă să se împartă în județele Tighina și Lăpușna ».

— Raportul se ia spre cunoștință. Se aprobă propunerile comisiunii.

D. Gusti, Șt. Ciobanu.

Se realege Comisiunea.

— După cererea Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias, i se dă autorizarea să vândă un imobil al ei, aflător în Viena, Quellenstrasse, 93.

— Se autoriză Delegaţiunea să vândă în cursul anului un teren de 3 ha. 4 848 mp., rămas Academiei din exproprierea moşiei Căputeasca, jud. R.-Sărat, fostă proprietatea Academiei.

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 20 MAI 1936

Preşedinţia d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l I. LUPAŞ face o comunicare despre: « *Voevodatul Transilvaniei în secolul XII şi XIII* ».

D-l G. MURNU comunică procesul-verbal al Secţiunii Literare, din 19 Mai curent, prin care Secţiunea propune să fie aleşi membri activi d-nii I. A. Bassarabescu în locul regretatului I. Bianu şi Eugen Lovinescu într'unul din locurile nou înfiinţate.

D-sa comunică de asemenea procesul-verbal încheiat în aceeaşi şedinţă a Secţiunii, prin care sunt propuşi cu unanimitate de voturi spre a fi aleşi membri corespondenţi ai Secţiunii d-nii Lucian Blaga, Petre Antonescu, arhitect, George Giuglea, Nichifor Crainic şi Ion Pillat.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU arată că de sărbătorile Paştelui a adresat Maiestăţii Sale Regelui, în numele Academiei Române, următoarea telegramă:

> « In momentele când Creştinătatea întreagă sărbătoreşte Invierea Domnului, fie-mi îngăduit, Sire, să adresez Maiestăţii Voastre, în numele Colegilor din Academie şi al meu personal, cu statornicele şi devotatele sentimente de iubire şi admiraţie, ce păstrăm marelui şi generosului nostru Protector, un strămoşesc şi creştinesc Hristos a înviat! »

Maiestatea Sa a binevoit a răspunde prin următoarea telegramă:

> « Vă mulţumesc pentru bunele urări ce mi le-aţi trimis în numele Academiei Române şi vă răspund « Adevărat a Inviat. »

D-l General R. ROSETTI comunică procesul-verbal încheiat de Secţiunea Istorică în şedinţa sa de astăzi, prin care Secţiunea propune să fie ales membru activ d-l Coleg corespondent N. Bănescu în locul regretatului coleg G. Vâlsan, iar pentru celelalte două locuri vacante de membri activi d-nii A. C. Cuza şi P. P. Negulescu.

Secţiunea propune ca membri corespondenţi pe d-nii V. Slăvescu, T. Djuvara, I. Răducanu, C. G. Stoicescu şi V. Grecu.

ȘEDINȚA GENERALĂ
DELA 21 MAI 1936

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU, zice:

« Și ca amic personal și ca Președinte al Academiei am ținut să vizitez pe Colegul nostru d-l Octavian Goga, care, cum se știe, în zilele din urmă a trecut printr'o grea maladie. Cu această ocazie am avut satisfacția de a constata că constituția și inima sa viguroasă a învins răul și că acum se găsește în plină convalescență. S'ar putea chiar ca să avem fericirea a-l avea în mijlocul nostru către sfârșitul sesiunii. Până atunci i-am exprimat sentimentele noastre de afectuoasă colegialitate și i-am făcut urări de grabnică și deplină însănătoșire ».

Se decide a se convoca Secțiunea Literară pentru mâine, 22 Mai, spre a repeta votul pentru alegerile nouilor membri activi și corespondenți în Secțiune, constatându-se că pentru recomandările făcute, Secțiunea nu a procedat la vot după prevederile art. 25, alin. 3 al nouilor Statute ale Academiei.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice, încheiat în ședința de astăzi, prin care sunt propuși votului plenului ca membri activi în Secție d-nii Gh. Spacu, Traian Săvulescu și Gh. Ionescu-Șișești, iar ca membri corespondenți d-nii Ing. Gh. Filipescu, V. Vâlcovici, M. Ciucă, Gr. Popa, Stoilov și N. Dănăilă.

ȘEDINȚA GENERALĂ
DELA 22 MAI 1936

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU supune discuției și votului plenului proiectul de regulament pentru serviciile Academiei, rugând pe d-l Coleg General R. Rosetti să fie raportorul proiectului propus de Delegațiune.

D-l General R. ROSETTI cetește Art. 1 din proiect. Textul articolului se aprobă cu adăogirea, la pt. *c* după cuvintele « comunale și fiscale », a cuvintelor « și de orice altă natură » după cererea d-lui Vicepreședinte Andrei Rădulescu și cu înlocuirea termenului « Serviciile » dela pt. *e* prin singularul « Serviciul » (Bibliotecii etc.), după cererea d-lui I. Nistor, adoptându-se următorul text:

« *Art. 1.* — Serviciile Academiei sunt:

« *a)* Serviciul Cancelariei, în a cărui atribuțiune cad lucrările de cancelarie, registratura, arhiva și secretariatul ședințelor. Tot de acest serviciu depinde și corectura publicațiunilor;

« *b)* Serviciile bunurilor, în a cărui atribuțiune cad pe de o parte exploatarea și inspectarea moșiilor (afară de localul Academiei), întreținerea și îmbunătățirea lor, iar pe de altă parte exploatarea și inspectarea pădurilor;

« *c)* Serviciul de contencios, însărcinat cu conducerea și îngrijirea afacerilor de contencios înaintea instanțelor judecătorești și autorităților administrative, comunale, fiscale și de orice altă natură;

« *d)* Serviciile contabilității și casieriei, însărcinate cu ținerea registrelor de contabilitate, cu controlul și păstrarea actelor justificative și cu toate operațiunile de casierie;

« *e)* Serviciul Bibliotecii, însărcinat cu primirea, păstrarea, organizarea și folosirea colecțiilor de cărți, periodice, manuscrise, documente stampe, portrete, monete, obiecte de muzeu, etc. »

La Art. 2, după propunerea d-lui Dr. Gr. Antipa, la alin. 2, termenul « Serviciile » (bunurilor, etc.) din proiect se înlocuește cu « Serviciul » (bunurilor etc.) și se adaogă după termenii « este condus de un director al bunurilor » cuvântul « ajutat » (de administratorii de moșii, etc.), iar după cuvintele « îngrijitori, pădurari » se adaogă cuvintele « și de orice personal » (trebuincios), rezultând textul:

« *Art. 2.* — Serviciul Cancelariei este condus de un director al Cancelariei, ajutat de personalul trebuincios.

« Serviciul bunurilor și al pădurilor este condus de un director al bunurilor, ajutat de administratori de moșii, conductori și brigadieri silvici, îngrijitori, pădurari și orice alt personal trebuincios.

« Serviciul de contencios se face de un avocat, căruia i se pot da la nevoie ajutoarele necesare.

Serviciile contabilității și casieriei se conduc, în ceea ce privește contabilitatea, de un director al contabilității, ajutat de personalul necesar; iar în ceea ce privește casieria, de un casier, cu ajutoarele necesare.

« Toate aceste servicii sunt subordonate direct Secretarului General.

« Serviciul Bibliotecii se conduce de Conservatorul Bibliotecii și al colecțiilor, ajutat de personalul necesar.

« Conservatorul Bibliotecii și al colecțiilor va locui în localul Academiei și va avea în grija sa supravegherea întregului local. »

Art. 3 din vechiul regulament se suprimă.

La Art. 3, după propunerea d-lui Andrei Rădulescu, se adoptă următoarea redacțiune:

« *Art. 3.* — Serviciile centrale ale Academiei se împart, în privința orelor de serviciu, în două categorii:

« *a)* Unele în care serviciul se face și de dimineață și după amiază, cel puțin șase ore pe zi;

« *b)* Altele în care serviciul se face numai o jumătate de zi, cel puțin cinci ore pe zi.

« Delegația va hotărî care sunt serviciile la care se admite a se face serviciul de jumătate de zi; ea va putea introduce și alte modificări impuse de necesitățile serviciului ».

Art. 4 se aprobă în următoarea redacțiune propusă prin proiect:

« *Art. 4.* — Funcționarii Academiei sunt obligați să-și facă serviciul regulat și conștiincios în zilele și orele fixate; ei vor face în timpul serviciului orice lucrări cu cari ar fi însărcinați, în afară de acelea cari țin strict de funcțiunea ce ocupă.

« Funcționarii pot obține până la o lună concediu anual.

« In afară de vacanțele de Crăciun și Paști, funcționarii au drept la o lună concediu, între 1 Iulie și 30 Septemvrie.

« Aceste concedii sunt acordate pe serii astfel ca, continuitatea serviciului să fie asigurată. Nu se pot acorda concedii în afară de acel de o lună arătat la alineatul precedent, decât pentru boală sau nevoi excepționale.

« Apreciind împrejurările, se pot acorda concedii peste două luni. Dacă concediul va trece peste trei luni, atunci funcționarul nu va avea drept decât la jumătate din retribuțiune.

« Concediile anuale din timpul verii se încuviințează de către Secretarul general și de Conservator pentru serviciile respective.

« Celelalte concedii se aprobă de către Delegațiune, pe baza cererii celui interesat și a referatelor Secretarului general sau al Conservatorului.

« Se mai pot acorda funcționarilor de către directorii de serviciu permisiuni până la cel mult trei zile în cursul unei luni.

« Directorii de serviciu iau această permisiune dela Președinte.

« In afară de concedii, funcționarii nu pot absenta dela serviciu decât numai pentru cazuri de boală; în asemenea împrejurări ei sunt datori să înștiințeze de urgență pe șefii lor direcți. Absențele nemotivate se consideră ca lipsă dela datorie și se vor raporta Delegațiunii, care va decide asupra lor, putând atrage după ele pedepsele prevăzute la art. 9 de mai jos.

« Zilele de absențe nemotivate sau orele întârziate, fără motive valabil recunoscute, vor fi consemnate de directorul Cancelariei la sfârșitul fiecărei luni și vor fi scăzute proporțional din remunerarea funcționarilor respectivi. »

După o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor, I. Simionescu, Alex. Lapedatu, G. Țițeica și Em. Racoviță, se rezervă discuția Art. 5 pentru o ședință viitoare.

Art. 6 se aprobă în următoarea redactare a proiectului, după ce s'au șters cuvintele « sau de absolvent », care urmează după cuvintele « diploma de inginer-agronom »:

« *Art. 6.* — Spre a fi numit un funcționar în serviciile Academiei, cel propus trebue să fie român; să posedă diploma de absolvire a specialității respective, precum: diploma de licențiat sau doctor pentru directorii cancelariei, bibliotecii și pentru ceilalți funcționari din aceste servicii; diploma de inginer-agronom al Academiei de Agricultură pentru directorul bunurilor, licența sau doctoratul în drept pentru contencios, diploma Academiei de Comerț sau a unei școli superioare de comerț pentru contabilitate și casierie. »

Art. 7 se aprobă în următoarea redactare:

« *Art. 7.* — Numirile nouă de scriitori în serviciile Academiei se fac în mod provizoriu. Provizoratul sau timpul de încercare durează un an, în care timp se va vedea dacă au aptitudinile și pregătirea necesară spre a fi trecuți în cadrele funcționarilor definitivi. In timpul provizoratului, ei pot fi concediați din serviciu de către Delegațiune după arătarea motivată a Secretarului general sau a Conservatorului Bibliotecii. »

Art. 8 se votează în următoarea redacțiune:

« *Art. 8.* — Procedarea în cazul abaterilor de orice fel ale funcționarilor va fi cea următoare:

« In urma cercetării, Delegațiunea se va pronunța, ascultând și pe funcționarul învinuit.

« In cazul când constatarea arată un delict de drept comun, învinuitul se deferă justiției și se suspendă din serviciu — cu pierderea salariului — până la hotărîrea justiției.

« Pedepsele ce se pot aplica, după caz, atât funcționarilor cât și personalului de serviciu, sunt:

« *a)* mustrarea orală în particular;
« *b)* mustrarea orală în fața celor de grad egal și superior;
« *c)* mustrarea scrisă;
« *d)* pierderea salariului până la 15 zile;
« *e)* revocarea din serviciu.

« Pedepsele dela punctele *a*, *b* și *c* se aplică de Secretarul general sau de Conservator.

« Pedeapsa dela punctul *d* și *e* se aplică de Delegație »

Art. 9 rămâne neschimbat:

Art. 9. — Directorii de serviciu, se conduc în lucrările lor de dispozițiunile cuprinse în Statute și Regulamente și de instrucțiunile date de organele Academiei; ei împart și supraveghează lucrările funcționarilor din serviciile lor și au răspunderea bunului mers al acestor lucrări.»

Art. 11 (vechiu) se suprimă.

Art. 10 se adoptă în următoarea redactare:

« *Art. 10.* — Directorul Contabilității ține în bună regulă toate registrele fondurilor Academiei; el este sub supravegherea Delegațiunii.

« El contrasemnează mandatele de plată; el verifică conturile de plată pe a sa răspundere, încheie în fiecare lună, împreună cu casierul, contul gestiunei tuturor fondurilor, înlesnește Delegației și Comisiunii Financiare, prepararea proiectelor de bugete și îngrijește ca sumele datorite Academiei să se plătească la termene. »

La Art. 11 se aprobă următorul text propus prin proiect:

« *Art. 11.* — Casierul îngrijește de încasarea veniturilor, contrasemnând chitanțele de primire; păstrează și mânuește sumele destinate pentru

cheltuelile curente și stă sub continua priveghere a Președintelui. El ține una din cheile casei în care se păstrează documentele atingătoare de bani, iar a doua se ține de Președinte, sau prin delegație de Secretarul general.

« Casierul, împreună cu directorul contabilității vor îngriji să se capitalizeze în efecte publice sumele cu această destinațiune, în conformitate cu deciziunile Delegațiunii.

« Casierul va avea o garanție în valoare cel puțin egală cu de două ori salariul său anual.

« Pentru privegherea casei, Președintele poate delega pe timpul absenței sale pe unul din Vicepreședinți. »

Art. 12 se aprobă în textul propus de proiect, cu adăogirea la finele articolului a cuvintelor: « după dispozițiile date de Delegațiune », căpătând următoarea formă:

« *Art. 12.* — Ingrijirea depozitului de publicațiuni ale Academiei, vânzarea și expediția lor se face sub conducerea Conservatorului Bibliotecii și al Colecțiilor, după dispozițiile date de Delegațiune ».

La Art. 13 d-l General R. ROSETTI arată că prin noul proiect se propune o schimbare radicală. In vechiul regulament se prevedeau vreo 20 de clase de funcționari. Prin cel nou se propune reducerea acestui număr la 6 grade.

După propunerea d-lui Președinte, gradele de funcționari propuse se completează cu titlurile corespunzătoare acestor grade, potrivit situației de astăzi.

Cu această completare, articolul se aprobă în următoarea formă definitivă:

REMUNERĂRI, INAINTĂRI

« *Art. 13.* — Funcționarii Academiei se împart, în ce privește remunerarea, în grade și anume:

Gradul I
— Directori de Servicii.
Gradul II
— Șefi de serviciu principali.
Gradul III
— Șefi de serviciu — bibliotecar, arhivar, corector de publicații, numismat, paleograf, stampe.
Gradul IV
— Ajutori — Bibliotecar, contabil, casier, secretar de Cancelarie.
Gradul V
— Funcționari definitivi la Cancelaria, Casieria, Contabilitatea, Contenciosul, Biblioteca Academiei Române.
Gradul VI — stagiar ».

Art. 14 se aprobă în următoarea cuprindere a proiectului:

« *Art. 14.* — Remunerarea este cea prevăzută în tabela de mai jos din acest regulament.

« Funcţionarii definitivi au dreptul la un spor de 10% la salariu, la fiecare trei ani. Sporul se va socoti totdeauna la salariul gradului.

« La înaintare, funcţionarul primeşte salariul noului grad, căruia după trei ani încep a se adăoga sporurile prevăzute la alin. 2.

« Niciun funcţionar nu poate primi mai mult de şase sporuri în timp de 35 ani de serviciu ».

La Art. 15 d-l General R. ROSETTI dă lămurirea că cifrele din dreptul fiecărui grad indică salariul net, primitor deci în mână de funcţionar. Salariul brut, cuprinzând diferitele reţineri şi impozite, se cifrează la sume mai mari. D-sa dă câteva exemple.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune şi plenul aprobă ca în tabelă salariile să figureze cu sumele brute lunare cum se va vedea mai jos.

D-l General R. ROSETTI arată că, deosebit de salariul lunar, funcţionarii primesc de 14 ani o indemnitate de chirie anuală, astăzi, egală cu trei lefuri lunare. Această indemnitate nu era prevăzută în vechiul regulament şi nu este prevăzută în proiectul în discuţie. Ea s'a acordat pe cale bugetară. D-sa pune chestiunea dacă şi această indemnitate să fie trecută sau nu în regulament.

D-l I. NISTOR e de părere ca chiria să se fixeze anual de Delegaţiune cu ocazia întocmirii bugetului.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, arată că drepturile funcţionarului sunt salariul şi chiria. Chiria funcţionarului Academiei este consfinţită prin achitarea ei de 14 ani de zile. E de părere deci ca să fie înscrisă în regulament.

— La această propunere se alătură şi d-nii G. Ţiţeica şi Em. Racoviţă.

Propunerea se aprobă şi se adaogă la Art. 15 următorul al 4-lea alineat: « O indemnitate de chirie anuală egală cu două lefuri lunare primitoare în mână ».

Se suprimă alineatul devenit al 6-lea din articol şi se aprobă art. 15 în următoarea nouă redacţiune:

« *Art. 15.* — Salariile lunare ale gradelor sunt cele următoare:

Funcţionarul	gradul	I	14.000 lei
»	»	II	10.500 »
»	»	III	8.000 »
»	»	IV	5.600 »
»	»	V	4.700 »
»	stagiar		4.400 »

« In afară de aceasta, funcţionarii mai au dreptul la:

« O indemnitate de chirie anuală egală cu două lefuri lunare primitoare în mână;

« O indemnitate de 200 lei lunar pentru fiecare copil minor;

« Un ajutor de înmormântare.

« Sporurile de scumpete, etc., sunt şi rămân desfiinţate. »

Discuţia proiectului se întrerupe, spre a fi continuată într'o şedinţă viitoare.

D-l TH. CAPIDAN comunică procesul-verbal încheiat de Secțiunea Literară în ședința ei de astăzi, prin care Secțiunea, procedând la o nouă votare pentru propunerea de a fi aleși membri activi și corespondenți ai Academiei în Secțiune, în locurile vacante, propune ca membri activi pe d-nii Gh. Petrașcu, pictor, Lucian Blaga și Eug. Lovinescu, iar ca membri corespondenți pe d-nii Ion Pillat, Ilie Toroutiu, D. Caracostea, O. Tafrali și Nichifor Crainic.

ȘEDINȚA GENERALĂ

23 MAI 1936

La ordinea de zi fiind continuarea discuției Regulamentului Serviciilor Academiei, se votează cu unanimitate Art. 5, rezervat pentru astăzi, în următoarea cuprindere:

NUMIRI. ATRIBUȚIUNI. PEDEPSE.

« *Art. 5.* — Numirea personalului în locurile vacante sau din nou înființate precum și înaintările se fac de către Delegațiune. Recomandările se fac de către Secretarul general, iar pentru serviciile Bibliotecii de către Conservatorul Bibliotecii și se prezintă Delegațiunii de către Secretarul general.

« In scopul documentării propunerilor de înaintare sau de pedepsire, se înființează pentru toți funcționarii și oamenii de serviciu câte un dosar personal.

« Aceste dosare vor fi alcătuite din:

a) O foaie arătând starea civilă, studiile, lucrările, decorațiile funcționarului sau omului de serviciu respectiv;

« *b)* Foi anuale, întocmite la finele fiecărui an, în care se va nota de Secretarul general sau de Conservatorul Bibliotecii și al colecțiilor: chipul cum și-a îndeplinit serviciul, absențele și cauzele lor, recompensele, pedepsele și orice poate da o icoană a funcționarului sau omului de serviciu respectiv.

« Foile anuale se încheie prin propuneri de înaintări — dacă este cazul — cu specificarea alegerii sau vechimii, sau de menținere în grad.

« Foile anuale se lipesc la dosarul personal respectiv.

« Dosarele personale sunt confidențiale. Ele se păstrează respectiv de Secretarul general și de Conservatorul Bibliotecii și al colecțiilor. »

In continuare, d-l General R. ROSETTI dă cetire art. 16 în următoarea cuprindere:

« *Art. 16.* — Funcționarii prevăzuți la punctul *a* din art. 3, adică aceia cari fac serviciul și înainte și după amiază, vor avea un adaus de 25% la salariile tip fixate mai sus. »

— Textul se aprobă în unanimitate după explicația d-lui Dr. Gr. Antipa că prin acest text s'a menținut vechiul articol.

Art. 17, după o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Alex. Lăpedatu și Andrei Rădulescu, se aprobă în următoarea cuprindere:

« *Art. 17.* — Funcționarii, cari au o vechime minimă de șase ani în grad, pot fi înaintați de Delegațiune în condițiunile art. 5.

« La înaintările dintr'un grad într'altul, se va avea în vedere în prima linie alegerea și în a doua linie vechimea.

« Delegațiunea poate numi într'un loc devenit vacant și o persoană străină de serviciu dacă întrunește condițiile cerute de Regulament și dacă aceasta va fi cerută pentru trebuințele serviciului, temeinic motivate de Secretarul general sau de Conservatorul Bibliotecii. »

« *Art. 18.* — Persoane însărcinate cu lucrări speciale și remunerate cu diurnă nu vor fi considerate ca funcționari de serviciu și deci nu cad în prescripțiunile acestui regulament ».

« *Art. 19.* — Funcționarii Academiei aflați în serviciu la punerea în aplicare a acestui regulament păstrează funcțiunile lor, chiar dacă nu îndeplinesc condițiunile de studii prevăzute la art. 6 de mai sus. »

« *Art. 20.* — Delegațiunea va repartiza în gradele arătate la art. 13 și 15 pe funcționarii aflători în serviciu la punerea în aplicare a acestui Regulament.

« Acelora dintre funcționari, cari au azi un salariu mai mare decât cel prevăzut în tabelă pentru gradul în care vor fi confirmați, li se respectă dreptul câștigat. »

« *Art. 21.* — Oamenii de serviciu pentru birourile Academiei se numesc și se revocă de Delegațiune.

« Salariile lor lunare sunt:

« Oameni de serviciu: 3.285 lei lunar în primii cinci ani de serviciu; 3.505 lei lunar în anii 5—10; 3.730 lei lunar în anii 10—15; 3.950 lei lunar în anii 15—20; 4.175 lei lunar în anii 20—25.

« Rândașii au pentru aceiași ani: 2.895, 3.060, 3.230, 3.395 lei lunar.

« In afară de salarii, mai au dreptul la următoarele:

« 100 lei lunar omul de serviciu și

« 80 lei lunar rândașul, pentru fiecare copil minor.

« Ajutor de înmormântare după aprecierea Delegațiunii. »

D-l ANDREI RĂDULESCU propune un articol nou — Art. 22 — în următoarea cuprindere:

« Delegațiunea, autorizată de plenul Academiei, poate modifica salariile prevăzute în acest Regulament ».

— Propunerea se aprobă.

Art. 22 din proiect devenit Art. 23, se aprobă:

« *Art. 23.* — Toate dispoziţiunile contrarii regulamentului de faţă sunt şi rămân abrogate ».

Art. 23, devenit Art. 24, se aprobă:

« *Art. 24.* — Acest regulament intră în vigoare la 1 Iulie 1936 ».

— Punându-se la vot în total Regulamentul pentru Serviciile Academiei, se votează în unanimitate.

La ordinea de zi fiind alegerile de membri activi şi corespondenţi propuşi de Secţiunea Istorică, se procede mai întâi la alegerea de membri activi.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, dă cuvântul d-lui N. Iorga.

D-l N. IORGA ceteşte următorul raport:

« D-l Nicolae Bănescu, profesor la Universitatea din Cluj, e recomandat votului d-voastră ca membru activ pentru statornica sa preocupare cu istoria şi civilizaţia bizantină în toate domeniile ei.

« S'a format la şcoala de preciziune a neuitatului Krumbacher, ţinându-se la început în marginile cercetărilor filologice. Dar foarte repede a fost atras de problemele, multiple, ale unei lungi desvoltări istorice care, pe bază romană, cu inspiraţie ortodoxă şi cu întrebuinţarea a tot ce oferia moştenirea strălucită a clasicităţii elenice, a dat una din cele mai strălucite sinteze în vieaţa umanităţii întregi. A discutat întrebări încă nerezolvate, a schiţat cu un adevărat talent literar — şi de aceea, ca şi pentru activitatea sa ca filolog, a fost ales membru corespondent al secţiei literare— tipuri interesante ale Bizanţului politic şi, în polemici ca acelea purtate contra d-lui Demostene Russo, membru corespondent al Academiei noastre, şi contra profesorului bulgar Mutafciev, a arătat cât de energic ştie să-şi apere credinţele. Stăruind asupra existenţei unui Paristrion, dela o bucată de vreme colorat româneşte, ca o « Vlaşcă », o « Vlăsie », deci o Ţară Românească, d-l Bănescu a adus servicii esenţiale cunoaşterii perioadei celei mai întunecate din trecutul românesc. »

N. Iorga

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l N. Bănescu întruneşte 21 voturi pentru din 28 exprimate.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l N. Bănescu a întrunit cele două treimi din voturile membrilor prezenţi cerute de Art. 25 al Statutelor şi îl proclamă ales Membru activ al Academiei Române la Secţiunea Istorică.

Trecându-se la alegerea d-lui A. C. Cuza, d-l N. IORGA ceteşte următorul raport:

« Secţia istorică recomandă votului d-voastră ca membru activ pe d-l A. C. Cuza.

« Decenii întregi, ca profesor al Universităţii din Iaşi, d-l Cuza, temeinic pregătit prin studii în Apus, a cercetat probleme esenţiale din vieaţa poporului românesc, întrebuinţând totdeauna, în deosebire de alţi economişti cari pleacă dela rigide postulate metafizice, datele istoriei, căreia

i-a păstrat un statornic şi cald interes. Cum era firesc pentru oricine se apropie de acel tesaur de învăţături care este trecutul nostru, d-l Cuza a ajuns să enunţe principii generale pe care le-a verificat şi în domeniul artei printr'o lucrare fundamentală în care se cercetează părerile divergente asupra rostului urmăririi frumosului pentru a descoperi acea notă naţională pe care numai oamenii neinformaţi sau cu vederea scurtă o pot tăgădui.

« Pentru această parte din activitatea fără oprire a unei lungi vieţi închinate neamului său aşa cum i-a înţeles rostul, cu o subiectivitate curagioasă, dornică de a se cheltui, alegerea noastră s'a îndreptat asupra aceluia care e şi cel mai vechiu din membrii noştri corespondenţi. »

N. Iorga.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l A. C. Cuza întruneşte 18 voturi pentru, din 28 voturi exprimate, 10 voturi fiind contra.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l A. C. Cuza n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenţi. In consecinţă votul se va repeta într'o şedinţă viitoare.

Se procede la alegerea d-lui Coleg de onoare P. P. Negulescu ca membru activ.

D-l DIM. GUSTI citeşte următorul raport:

« In năzuinţa ei de o nouă organizare, Academia Română, nu poate să nu cuprindă şi reprezentanţi autorizaţi ai unor ştiinţe, care, deşi sunt de o mare însemnătate, totuşi nu-şi găsesc decât rar exponenţi doctrinari, — este vorba de Ştiinţa Culturii şi de Ştiinţa Politicei.

« Unul din cei mai străluciţi reprezentanţi ai acestor ştiinţe, la noi, este d-l P. P. Negulescu. In lucrările sale remarcabile asupra Genezei Formelor Culturii, din 1935 şi Academia platonică din Florenţa, de curând apărute, d-l P. P. Negulescu ne oferă fericitul prilej de a putea desprinde elementele unei Ştiinţe a culturii şi de a cunoaşte una din cele mai sugestive şi fermecătoare pagine ale istoriei culturii. Iar în scrierile sale: Reforma învăţământului, din 1922 şi Partidele politice, din 1926, d-l P. P. Negulescu prezintă, pe de o parte, o pildă de metodologie legislativă, iar pe de altă parte analiza unuia din cele mai importante fenomene ale vieţii publice, care este partidul politic.

« Nu credem că este nevoie a insista asupra cuprinsului acestor volume, pe care le presupunem prea cunoscute; mă mărginesc numai a aminti că d-l P. P. Negulescu este autorul apreciat al multor studii filosofice, al tezei sale de doctorat Critica apriorismului şi a empirismului, 1892, şi al celor două volume ale Filosofiei renaşterii, apărute în 1910—1914.

« Secţia istorică şi de ştiinţe sociale este convinsă, că Academia Română alegând pe d-l P. P. Negulescu, ca membru activ, d-sa fiind deja membru onorar, va câştiga ca eminent viitor colaborator al operei, ce o urmăreşte, pe una din personalităţile proeminente ale Ţării ».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l P. P. Negulescu întruneşte 25 voturi pentru din 29 exprimate, fiind şi 2 abţineri.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l P. P. Negulescu a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenţi şi îl declară ales membru activ al Academiei Române, la Secţiunea Istorică.

Trecându-se la alegerea membrilor corespondenţi propuşi de Secţiunea Istorică, d-l DIM. GUSTI, ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Victor Slăvescu:

« D-l Victor I. Slăvescu a ştiut să îmbine în mod fericit o experienţă financiară şi economică remarcabilă, cu o activitate ştiinţifică din acelaşi domeniu, care s'a impus de mult atenţiei specialiştilor.

« Lucrările sale, cuprind în primul rând cercetări asupra problemelor şi aşezămintelor financiare româneşti, prin aplicarea metodei riguroase monografice. Astfel sunt scrierile sale:

« O victorie a capitalului românesc (Banca Românească); Banca Generală Română şi războiul naţional; Banca Albina din Sibiu; O întreprindere financiară a Bucovinei: Bukovinaer Landesbank; O veche întreprindere financiară din Bucovina: Bukovinaer Sparkassa şi în sfârşit lucrarea sa cea mai importantă: Istoricul Băncii Naţionale a României.

« In al doilea rând, d-l Slăvescu, ca o completare binevenită a acestor monografii bancare, a întreprins o cercetare tot atât de preţioasă, studiind categorii colective de întreprinderi cu fenomene financiare, ca: Marile bănci comerciale în România, Băncile comerciale şi mijlocii din România, Marea finanţă din România în vreme de războiu şi Organizaţia de credit a României şi Creditele financiare din România.

« După cum se vede, din simpla enumerare a lucrărilor d-lui V. Slăvescu, d-sa şi-a format un plan sistematic de cunoaştere a instituţiilor financiare româneşti, pe care l-a executat în mod eminent.

« Alegerea d-lui V. Slăvescu, ca membru corespondent al Academiei, va însemna o recunoaştere binemeritată a unei activităţi dintre cele mai meritoase ».

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Victor Slăvescu întruneşte 24 voturi pentru, din 29 voturi exprimate.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l Victor Slăvescu Membru Corespondent al Academiei Române la Secţiunea Istorică.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Prof. Mircea Djuvara:

Domnilor Colegi,

« Pentru unul din locurile de Membru Corespondent create acum în Secţiunea istorică, în care — potrivit statutelor — sunt cuprinse şi ştiinţele juridice, vă propun să alegeţi pe d-l Mircea Djuvara, Profesor de « Teoria generală a Dreptului » şi de « Drept Public » la Facultatea de Drept din Bucureşti.

« Propunerea mea se întemeiază pe o întinsă şi valoroasă activitate culturală a d-lui Djuvara, desfăşurată în ţară şi străinătate.

« Pe lângă alte demnităţi, d-sa este Vicepreşedinte al Institutului International de Filosofia Dreptului şi de Sociologie Juridică, Membru al Institutului de Drept Public din Franţa, Membru în diferite Institute culturale şi în comitetele pentru conducerea mai multor reviste. D-sa a participat la diferite Congrese internaţionale, unde s'a remarcat prin comunicările sale.

« D-l Djuvara a luptat mult şi pe terenul publicistic pentru apărarea drepturilor noastre în timpul războiului mondial şi de atunci până azi în diferite conferinţe internaţionale.

« D-sa are numeroase publicaţii din diverse domenii ale Dreptului şi ale Filosofiei în legătură cu ştiinţele juridice. De sigur că nu poate fi vorba să le enumăr aci şi cu atât mai puţin să le analizez.

« Cu înclinări, la început, mai mult spre filosofie, încetul cu încetul a fost atras în domeniul juridic, unde a studiat felurite probleme, aproape din toate ramurile acestei ştiinţe.

« A publicat astfel articole şi studii asupra unor chestiuni referitoare la Constituţie, constituţionalitate, puterile din Stat, regimul parlamentar, mandatul parlamentar, etc. De asemenea a scris asupra tratatelor de pace din 1919, asupra unor conferinţe internaţionale, regimul Dunării, codificarea Dreptultui inernaţional, asupra unor instituţii străine, ca organizaţia parlamentară engleză, Constituţia Reichului, asupra unor probleme de Drept civil, ca renunţarea la ereditate, pact comisoriu, asupra unor legi ca aceea a persoanelor juridice.

« A contribuit între altele la întocmirea unor legi importante dintre care menţionăm legea Curţii de Casaţie şi a Contenciosului, din 1925, al căror raportor a fost.

« A publicat apoi studii şi asupra unor chestiuni generale, ca interpretarea legilor, tendinţele Dreptului contemporan, etc. Mai ales însă este preocupat de unele din cele mai grele probleme juridice, asupra cărora s'a scris şi s'a vorbit atâta şi care formează Filosofia Dreptului. D-l Djuvara a produs lucrări remarcabile ca Teoria generală a Dreptului sau studii şi articole asupra diverselor chestiuni din această ştiinţă, ca de exemplu noţiunea de Drept, izvoarele Dreptului, relaţiile cu morala, raţiunea şi Dreptul, cunoştinţa juridică, Dreptul şi utilitatea socială, fundamentul Dreptului, etc., etc.

« S'a ocupat şi de metoda în ştiinţele juridice.

« Amintim şi frumoasa sa lucrare: Războiul român, cu o prefaţă de Emile Boutroux.

« Valoarea lucrărilor este recunoscută şi apreciată de toţi specialiştii, iar un coleg onorar al nostru, italianul del Vecchio, i-a consacrat o elogioasă apreciere.

« Activitatea sa dovedeşte nu numai un foarte bun cunoscător al marilor probleme juridice şi un pasionat cercetător, ci mai ales un gânditor, care se străduește să le străbată în toată adâncimea şi care a izbutit deseori să arunce noui raze de lumină pentru deslegarea lor.

« Bogata sa activitate şi valoarea ei mă îndreptăţesc să-l propun a fi ales Membru Corespondent, cu convingerea că va contribui cu aceeaşi râvnă şi de aci înainte pentru propăşirea culturii noastre juridice ».

Andrei Rădulescu

— Punându-se la vot, d-l M. Djuvara întruneşte 28 voturi pentru, din 29 exprimate.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l Mircea Djuvara Membru Corespondent al Academiei Române la Secţiunea Istorică.

D-l DIM. GUSTI ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Ion Răducanu:

« D-l I. Răducanu, Rector al Academiei de înalte studii comerciale şi industriale a desfăşurat o continuă şi foarte preţuită activitate ştiinţifică, în câmpul ştiinţelor economice, comerciale, financiare şi cooperatiste, de când a publicat primul său studiu, în 1904, ca student, « Die deutsch-rumanischen Handelsbeziehungen », în « Schmollers Jahrbuch » din Berlin, până astăzi, ca profesor şi rector.

« Printre lucrările sale economice şi comerciale cităm: Interesele comerciale ale României pe pieţele Orientului (1910); Economia Politică şi Politica economică în România (1911); Marile bănci comerciale, 1912; Ştiinţa şi legislaţia franceză, 1914; Die Wirtschaftlicher Beziehungen Österreich-Ungarns in Rumànien, Mai 1914; Reforma Băncii Naţionale, 1918; Reforma în valută şi Stabilizarea monetară, 1928; Metoda nouă în Politica comercială, 1932; Factorul monetar în politica comercială, 1932; Aspectul actual al ştiinţei economice, 1934.

« D-l Răducanu este considerat însă şi ca unul din cei mai autorizaţi specialişti ai doctrinei cooperatiste în România. Din iniţiativa sa s'a întemeiat şi dezvoltat învăţământul cooperatist, care a culminat în Şcoala superioară de studii cooperatiste din Bucureşti şi şcolile elementare de educaţie cooperatistă. In domeniul cooperaţiei d-sa a publicat: Două chestiuni privitoare la mişcarea cooperativă, 1906; La mutualité en Roumanie, 1909; Le crédit populaire en Roumanie, 1921 (studiu apărut din însărcinarea « Institutului internaţional pentru studiul problemelor claselor de mijloc » din Bruxelles; Fapte şi idei în mişcarea cooperatistă şi Prezentul şi viitorul cooperaţiei româneşti, în 2 volume în 1914—1915 şi Noua orientare a cooperaţiei româneşti, 1932.

« Al treilea domeniu care a fost ilustrat de activitatea d-lui Răducanu este: politica socială. Intr'un număr special din « Times » a publicat «Zece ani de politică socială în România », Capitalismul de Stat, Monopolismul, Politica noastră ca Stat al Monopolismului.

« D-l I. Răducanu este cunoscut şi ca apreciat conferenţiar în străinătate, astfel d-sa a vorbit despre « Mica Antantă Economică » la Societatea de economie politică din Praga; despre « Les pays balcaniques et la dépréssion economique mondiale », la universitatea din Sofia (conferinţe apărute în raportul celei de a 3-a conferinţe balcanice); despre « Vechea

şi noua economie dirijată », la universitatea din Istambul; despre raporturile economice ale Germaniei cu Sud-estul european la Societatea de economie mondială din Berlin; şi, în fine, d-l Răducanu a vorbit la Societatea de ştiinţe sociale şi politică socială la Atena, despre « Către o economie concertată a ţărilor balcanice ».

« Dacă la această bogată activitate mai adăugăm şi faptul că d-l I. Răducanu a fondat, împreună cu d-l V. Madgearu, revista « Independenţa Română » în 1918, care de atunci apare regulat şi este astăzi în al 19-lea an al existenţei ei, personalitatea ştiinţifică a d-lui I. Răducanu reiese întreagă.

« Ea merită a fi consacrată prin alegerea sa ca Membru Corespondent al Secţiei istorice. »

— Punându-se la vot, d-l I. Răducanu întruneşte 24 voturi pentru din 29 exprimate.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l I. Răducanu Membru corespondent al Academiei la Secţiunea Istorică.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Const. Stoicescu:

Domnilor Colegi,

« Intre romaniştii noştri un loc de frunte ocupă, în mod necontestat, d-l Constantin C. Stoicescu, Profesor la Facultatea de Drept din Bucureşti şi acum Decan al acestei Facultăţi.

« D-sa predă de aproape 30 de ani Dreptul roman; prin regularitatea cursurilor sale şi prin tratarea profundă şi metodică a diverselor probleme, deseori aşa de complicate, a izbutit să păstreze şi să deştepte încă mult interes pentru această specialitate. Străduinţele sale ar trebui să fie cu atât mai apreciate în special la noi cu cât temelia Dreptului nostru rămâne tot Dreptul roman, oricât s'ar tot căuta de către făuritorii de teorii originile Dreptului nostru în alte părţi sau s'ar exagera influenţele străine.

« Următor al acestor idei d-l Stoicescu a arătat cândva şi însemnătatea studiilor clasice, pentru noi, accentuând-o şi pentru studiile juridice, ceea ce ar trebui să se cerceteze cu mai multă atenţie de reorganizatorii învăţământului.

« D-sa a făcut cercetări şi în alte domenii ale Dreptului.

« Activitatea sa este, în parte, concretizată în mai multe publicaţiuni de seamă, scrise în româneşte şi în limbi străine.

« Citez între altele:

« 1. « De l'enrichissement sans cause », Paris, 1904.

« 2. « Contribution à l'étude de la formule arbitraire », Berlin, 1905

« 3. « Noile teorii asupra injuriei » (1907).

« 4. « Obligaţiunile în Dreptul roman » (1912).

« 5. « Histoire de l'École de Droit de Beyrouth » (Pand. Rom. 1925).

« 6. « La magie dans l'ancien droit roumain. Rapprochements avec le Droit roumain » (Melanges Cornil, 1926).

« 7. « Curs de Drept roman », ed. III, 1931.

« Fără de a face acum o analiză a lucrărilor sale, trebue totuși să relevăm că multe din aceste lucrări au fost recensate și foarte bine apreciate în revistele juridice române și străine, iar unele sunt citate în lucrările marilor juriști francezi și italieni.

« Cercetător profund, înzestrat cu toată pregătirea științifică, călăuzit de o metodă riguroasă și preocupat continuu de a contribui prin lucrările sale, la progresul științei Dreptului roman, luminând astfel și trecutul Dreptului nostru, d-l Stoicescu merită să fie chemat între noi ca Membru corespondent.

« Mai ales în noua organizare ce urmărim a desăvârși, Academia Română trebue să aibă un romanist; și de sigur, d-l Stoicescu este cel mai indicat de a reprezenta aci Dreptul roman. »

Andrei Rădulescu.

— Punându-se la vot, d-l Const. C. Stoicescu întrunește 27 voturi pentru din 29 voturi exprimate.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l Const. C. Stoicescu Membru Corespondent al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

D-l I. NISTOR cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Vasile Grecu:

Domnilor Colegi,

« D-l Vasile Grecu a avut încă înainte de întregirea României stăruitoare preocupări de ordin cultural și științific românesc Din aceste preocupări au izvorît numeroase articole pentru apărarea școalei și a culturii românești din Bucovina robită, precum și studii, publicate în revistele « Junimea Literară » și « Școala » din Cernăuți, « Naționalismul » lui G. Bogdan-Duică din București, « Calendarul Ligii Culturale », « Neamul Românesc » ș. a. Amintesc din acestea numai câteva mai de seamă, ca: « Utracvismul sau două limbi de predare în liceele românești din Bucovina », Cernăuți 1912; « Cultura românească în Bucovina », Cernăuți 1913 (Jun. Lit., X, N-rele 6—8); apoi despre « Ioan Agârbiceanu » (Jun. Lit., VI, Nr. 6), « Nicolae Iorga » (Jun. Lit., VII, Nr. 6), « St. O. Iosif » (Jun. Lit. X Nr. 9) ș. a.

« La câteva luni după izbucnirea războiului mondial în 1914 refugiindu-se în Vechiul Regat, a publicat, pe lângă multe articole de propagandă în presa zilnică pentru eliberarea Bucovinei și unirea Basarabiei, și mai multe volume de traduceri, cu introduceri și note, din autorii clasici latini și greci, în Biblioteca pentru toți, și anume: din Cicero pro Marcello (Nr. 962), Pro Milone (Nr. 968), Cornelius Nepos (N-rele 964—966), Platon, Criton (N-rele 1034—1035), Apologia (N-rele 1036—1037) și Symposion (N-rele 1103—1105).

« După fericita înfăptuire a României întregite, a început cercetările din domeniul influențelor bizantine române și a publicat: « *Erotocritul lui Cornaro în literatura română* », apărut în « Dacoromania », I, 1920, pp. 1—64, fixând răspândirea și prelucrările faimoasei poeme cretane în literatura românească; acest studiu cuprinzător a fost bine apreciat în Byzant. Zeitschrift, XXIV, 1923, p. 145, Conv. Lit., LIII, 1921, p. 172 și aiurea.

« In « Lui Nicolae Iorga Omagiu » 1871—1921, Craiova, pp. 131—135, a publicat din acelaşi domeniu articolul « *Urme nouă de influență bizantină în literatura românească* », arătând că și tragedia Erofili a poetului cretan Georgios Chortatzis din sec. 17 a lăsat urme în prelucrările românești ale Erotocritului.

« Rezultatele cercetărilor asupra influenței bizantine în literatura românească le-a expus într'o reușită conferință ținută la Universitatea liberă din București în 28 Noemvrie 1932, apărută sub titlul « *Influența bizantină în literatura românească* », Cernăuți 1933.

« D-l Vasile Grecu și-a îndreptat cercetările și asupra vechii iconografii bizantine moldovenești și a manualelor de pictură bisericească bizantină, publicând « *Versiunile românești ale Erminiilor de pictură bizantină* » apărut în « Codrul Cosminului », I, 1924, pp. 107—174, o lucrare elogios apreciată de cunoscutul bizantinolog belgian H. Grégoire în revista « Byzantion », III, apoi « *Darstellungen altheidnischer Denker und Schriftsteller in der Kirchenmalerei des Morgenlandes* » apărut în Bulletin de la Sect. hist. al Acad. Rom., tom. XI, Congrès des Byzant. de Bucarest, Mémoires, o lucrare bine apreciată de arheologul german Ant. v. Premerstein în studiul său « Griechisch-heidnische Weise als Verkunder christlicher Lehre in Handschriften und Kirchenmalereien » apărută în « Festschrift der National-Bibliothek in Wien » 1926, p. 648. Din acelaşi domeniu a mai publicat « *Eine Belagerung Konstantinopels in der rumänischen Kirchenmalerei* », apărut în « Byzantion », I, 1924, pp. 273—289.

« In vederea unei ediții critice a cărților de pictură bisericească bizantină, atât în versiunile românești, care a și apărut în revista teologică-bisericească « Candela » din Cernăuți, anii XLIII—XLVI, 1932—1935, cât și a textului grecesc, a publicat o serie de cercetări în revistele de specialitate, ca Byzant. Zeitschrift, Codrul Cosminului și aiurea. Rezultatul acestor cercetări a fost dat în rezumat în revista belgiană « Byzantion », IX, 1934, pp. 675—701, sub titlul *Byzantinische Handbücher der Kirchemalerei.*

« Aceste rezultate au fost completate apoi printr'o călătorie de studii în muntele Atos; iar descoperirile făcute le-a publicat în Extrait des Actes du IV-e Congrès international des études byzantines (Bulletin de l'Institut archéologique bulgar, tome IX, 1935, Sofia, pp. 225—237 sub titlul « *Eine Kritische Ausgabe der* Ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης.

« A mai publicat în « Codrul Cosminului », II—III, 1925—26, pp. 535—556 un studiu despre *probitatea știrilor contemporane din Hronograful*

lui Doroteiu al Monemvaziei, arătând că de s'ar fi ținut seama de aceste știri știute de mult acuma, s'ar fi evitat din vreme confuzia îndelungată privitoare la persoana lui Petru Șchiopul.

« In Omagiu lui I. Bianu, București 1927, pp. 217—223 a publicat un substanțial studiu despre « *Origina cronicelor românești* » arătând că această origine stă în legătură cu vechile *χρονικὰ σύτομα* (Cronice în rezumat) bizantine, un punct de vedere ce a fost admis în Sextil Pușcariu, Istoria literaturii române, Epoca veche, ed. a 2-a, p. 44.

« In studiul « *Influențe sârbești în vechea iconografie a Moldovei* » a adus o puternică dovadă că, pe lângă atâtea alte influențe în vechea artă bisericească, și obiceiul de a picta pereții exteriori ne-a venit prin influența sârbească din timpul lui Petru Rareș.

« D-l Vasile Grecu conduce în calitate de secretar al « Institutului de istorie și limbă » de pe lângă Universitatea din Cernăuți, partea redacțională din « Codrul Cosminului », buletinul acestui institut, din 1924 până în prezent, publicând în cele 9 volume ale buletinului, apărute până acuma, numeroase recensii, din care unele cu contribuții nouă, apoi informații bibliografice și multe articole din Cronică, din care unele sunt adevărate studii, ca cele despre regretații *August Heisenberg* și *G. Balș*.

« D-l Vasile Grecu a participat la toate congresele internaționale de studii bizantine, dela București în 1924, Belgrad 1927, Atena 1930 și Sofia 1934, făcând la fiecare congres comunicări care au reținut atențiunea specialiștilor.

« Pentru rodnica sa activitate științifică și literară, Secția istorică îl recomandă pentru a fi ales Membru corespondent al Academiei Române. »

Ion I Nistor.

— Punându-se la vot, d-l V. Grecu întrunește unanimitatea de 29 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales pe d-l Vasile Grecu Membru Corespondent al Academiei Române la Secțiunea Istorică, cu unanimitate de voturi.

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ
DELA 25 MAI 1936

D-l TH. CAPIDAN rostește discursul d-sale de recepție despre *Romanitatea Balcanică.*

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește *Răspunsul.*

Ședința intimă :

Procedându-se din nou la votarea cu bile, d-l A. C. Cuza întrunește 18 voturi pentru din 26 exprimate, fiind și o abținere.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l A. C. Cuza a întrunit numărul statutar de voturi pentru a fi ales și îl proclamă Membru Activ al Academiei Române la Secțiunea Istorică.

La ordinea de zi fiind alegerea membrilor activi și corespondenți propuși de Secțiunea Științifică, d-l PETRE BOGDAN citește următorul raport pentru alegerea d-lui Gh. Spacu ca membru activ:

« G. Spacu, profesor de chimie la Universitatea din Cluj.

« Născut în Iași 1883. Licențiat și Doctor în chimie dela Universitatea din Iași.

« In anul școlar 1924—25 a fost Decan al Facultății de Științe, iar în 1925—26 Rector al Universității din Cluj. In 1927 a fost ales membru corespondent al Academiei Române. Este membru al mai multor Societăți de chimie: din Paris, Berlin, Washington, Soc. de chimie din România. Colaborator la publicația *Die chemische Analyse*, care apare sub direcția prof. Dr. *W. Bcttger*, Leipzig.

« A publicat până în prezent vreo 145 lucrări originale, în diferite domenii ale chimiei. O bună partea din acestea, în colaborare cu elevii săi, au servit ca lucrări de doctorat pentru aceștia din urmă. Lucrările au apărut, parte în revistele din țară, ca Buletinul Soc. de Științe din Cluj, Analele Universității din Iași, Analele Minelor din România, parte în reviste străine, ca Zeitschrift fur anorganische Chemie und allgemeine Chemie, Zeit. für analytische Chemie, Zeit. für physikalische Chemie, Bulletin de la Soc. chimique de France, Zeit. für Elektrochemie, Journal für prakt. Chemie.

« Fiind consultat de Ministerul de Războiu a arătat în ce chip s'ar putea utiliza materialul din țară în scopul fabricării de producte pentru războiul chimic.

« In lucrările d-sale a sintetizat peste 800 de compuși, contribuind la clarificarea a numeroase probleme de chimie pură și imaginând procedee rapide de analiză chimică cantitativă; aceste procedee se întrebuințează în multe laboratoare din străinătate. D-l G. Spacu, a expus aceste metode atât la Soc. de Chimie din Berlin, la laboratorul Fresenius din Wiesbaden, la Institutele de Chimie din Viena, Brno și Praga fiind invitat de sus numitele instituțiuni. In anul școlar 1933—34 profesorul *J. Dubsky* din Brno, a trimes la Cluj pe un elev al său, cu însărcinarea de a se familiariza cu metodele de cercetare întrebuințate de d-l G. Spacu, în laborator.

« Lucrările originale ale d-lui G. Spacu se găsesc adunate în 6 volume.

« Trecem pe scurt în revistă câteva grupe de lucrări:

« 1. O grupă de lucrări este în legătură cu problema formării de complexe anorganice. Ele elucidează numeroase chestiuni puse cu privire la complexe și săruri duble. Prin aceste lucrări se aduc multe și variate dovezi în sprijinul concepției lui *Werner*. Introducând în complexe *benzidina*, a putut fixa structura ei în acord cu acea propusă de *Kaufler*.

« 2. A reușit să dovedească existența amoniacatelor duble, lucrând cu amoniac lichid la temperatură joasă —80°.

« 3. Metoda refractometrică i-a permis să tragă concluzii cu privire la existența de complexe în soluțiuni.

« 4. Cu aceeași metodă a urmărit formarea *Tachydritei*, confirmând lucrările lui *Van't Hoff*, făcute pe altă cale.

« 5. Cu ajutorul metodei spectrofotometrice a reușit să rezolve numeroase probleme relative la amestecuri de săruri de cupru sau cobalt cu halogeno-acizi, halogenuri alcaline, etc. apoi problema relativă la structura sării lui *Durand*.

« 6. S'a ocupat cu o serie de amine noui, descoperite de d-sa și anume Selenocianaminei.

« 7. In special sunt remarcabile lucrările d-lui Spacu în domeniul chimiei analitice. A găsit numeroase reacții utilizate în chimia calitativă și cantitativă, a arătat cum se poate utiliza cât mai cu folos metoda potențiometrică etc. Această din urmă metodă este utilizată întâia oară de *G. Spacu*, în studiul complexelor.

« O activitate intensă și variată în domeniul chimiei teoretice al complexelor și mai cu seamă în domeniul practic al cercetărilor de laborator fac din d-l Profesor G. Spacu una din figurile de distincție ale chimiștilor din România. Alegerea d-sale ca Membru activ al Academiei Române, ar fi de un folos real Instituției noastre, prin aceea că ar aduce în mijlocul nostru un element activ și de valoare. »

P. Bogdan.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Gh. Spacu întrunește din 24 voturi exprimate 20 pentru, 4 fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Gheorghe Spacu a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți și, în conformitate cu art. 25 din statute îl proclamă ales Membru activ al Academiei Române la Secțiunea Științifică.

D-l DIM. VOINOV cetește următorul raport:

« Activitatea științifică a d-lui Traian Săvulescu: Profesor de Sistematică și Patologie vegetală la Academia de Inalte Studii Agronomice din București, Șeful Secțiunii de Fitopatologie din Institutul de cercetări Agronomice al României, Membru Corespondent al Academiei Române și al Academiei Agricole din Cehoslovacia, Președintele Societății de științe (Secția Șt. naturale), Membru în numeroase Societăți științifice străine.

« Deoarece activitatea științifică a d-lui Prof. Tr. Săvulescu ne este cunoscută, fiind Membru Corespondent al Academiei Române, ne vom mărgini numai s'o caracterizăm, făcând să răsară principalele aspecte.

« Trebue să afirmăm dela început, că avem a face cu o producție științifică, bogată și variată. Ea s'a manifestat întâiu, în domeniul Botanicei Sistematice [1]). Pe lângă studiul diferitelor forme de Campanule și a unor

« [1]) Tr. Săvulescu, 1915, Convulvus persicus L. en Roumanie, Bull Sc. Ac. Roum. IV, 69; 1916, *Geranium bohemicum* în România; 1916, Studiu asupra speciilor de *Campanula* L. din secția « *Heterophyllea* »; 1916, *Sphaerotheca mors-uvae* und der amerikanische Mehlatau des Stachelbeerestrauches

specii de plante, noui pentru ţara noastră, d-sa publică o serie de lucrări, analitice şi sintetice, privitoare la vegetaţia Basarabiei, în special aceea a stepei dintre Prut şi Nistru, sprijinite pe cercetări proprii, făcute ani de-a-rândul, pe teren [1]).

« Işi îndreaptă apoi cercetările în direcţia micologiei. Studiază, în numeroase publicaţii, apărute în reviste străine, de specialitate [2]), morfologia şi biologia a numeroase forme de ciuperci microscopice, dela noi, din Arabia şi Palestina. Pentru completare şi pentru a da putinţa ca cercetările sale să poată fi verificate, d-sa a întocmit un « *Herbarium Mycologicum Romanicum* », exicată de ciuperci, din care au apărut până acum 14 fascicule, cuprinzând descrierea în limbile română şi franceză a 700 de specii, având diagnozele în latineşte. Această colecţie mycologică, graţie competenţei cu care a fost întocmită, a fost bine primită de diferiţii specialişti străini. Von Tubeuf, dela Universitatea din München, scrie, în această privinţă, (Zeitschrift fur Pflanzenkrankheiten und Pflanzenschutz, 1933, p. 47): « Wir haben das sehr schöne und wertvolle Pilzherbar des Institutes fur Landwirtschaftliche Forschungen in Rumänien und der Hauptstation des Phitopathologie schon nach den bereits erschinenen Faszikeln 1—10 einschl. in unserer Zeitschr. für Pflanzenkrankheiten eingehend beschprochen, nun mehr (1934) sind auch die Faszikeln 11—14 erschienen in der gleichen Reichhaltigkeit, Sauberkeit und Zuverlässigkeit welche diese schone und nutzliche Sammlung

in Rumänien, Bull. Sc. Ac. Roum.; 1923, Origine de quelques éspèces de *Campanula* des Carpathes, de montagnes de la péninsule Balcanique et de l'Asie mineure, Bull. Sc. Acad. Roum.; 1923, Considérations geographo-morphologique sur quelques éspèces de *Campanula*, Bull. Inf. Grădina Bot. Cluj; 1923, Notes sur quelques plantes nouvelles en Rumanie, Bull. Sc. Acad. Roum. (în colaborare); 1923, Un cas de modification durable chez *Campanula abietina*, Bull. Sc. Ac. Roum.; 1923, Neue Pflanzen aus Rumänien, Bull. Sc. Acad. Roum.; 1924, Neue Pflanzen aus Rum., Bull. Sc. Ac. Rum.; 1924, Beiträge zur Flora von Rumanien, Bull. Sc. Acad Roum ; 1936, Contribution à l'étude de la Mycoflore de Palestine, Annales de Cryptogamie exotique, Paris, în colaborare, etc.

« [1]) Tr. Săvulescu, 1924. Materiale pentru Flora Basarabiei, I. Bul Agr, în colaborare; 1925. Contribution pour la Flore de Bessarabie, Bul. Grăd. Bot. Cluj (în colaborare); 1926, Materiale pentru Flora Basarabiei, Bul. Agr. (în colaborare); 1927, Die Vegetation von Bessarabien, Bul. Agr.; 1927. Câteva plante noui pentru Flora Basarabiei, Bul Grăd. Bot. Cluj (în colaborare); 1928, Plantes nouvelles ou rares pour la Flore de Bessarabie, Bull. Sc. Acad Roum.; 1929, Plantes nouvelles pour la Flore de Bessarabie, Bul. Sc. Ac. Roum. (în colaborare), 1934, Materiale pentru Flora Basarabiei, P. III. Studii şi cercetări, Ac. Rom (în colaborare); 1934, Plantes nouvelles ou rares pour la Flore de la Bessarabie, Bul. Sc. Ac. Roum.

« [2]) Tr. Săvulescu, 1925, Becterioza sfeclei de zahăr, Bull. Agr.; 1928, Contribution à la Flore d'Arabie, Bull. Sc. Ac. Roum ; 1928, Un parasite des Pins peu connu en Europe *Neopkia Coulteri*, Soc. Annales des *Epiphities*, Paris; 1929, Considérations systématiques sur les *Erysiphacées*, Ann. Acad. Agr., Bucureşti; 1929, Die *Erysyphaceen* Rumäniens, Ann. Acad Agr. Bucureşti (în colaborare); 1930, Contribution à la connaissance des *Micromycètes* de Roumanie, Bull. Soc. Myc. France (în colaborare); 1936, Contribution à l'étude de la Mycoflore de Palestine, Ann. de Cryptogamie Exotique, Paris (în colaborare), *Herbarium Mycologicum Romanicum*, fasc. I—XIV, 1929—1935 (în continuare).

ganz besonders auszeichnet». Iar Dr. F. J. Seaver, Directorul Colecţiunilor de Mycologie de la Grădina Botanică din New-York, în «*Mycologia*» (New-York, 1931 p. 406): «These specimens are unusually well putt up with descriptive labels and are a valuable addition to our collection of exsiccati».

«Cea mai mare parte din activitatea ştiinţifică a lui Săvulescu este închinată studiului ciupercilor microscopice. D-sa a studiat peste 170 specii de ciuperci, care parazitează în România, mai mult de 270 specii de plante hrănitoare. Prin studiul deosebitelor boli bacteriene, a tăciunelui, a ruginei grâului, a imunităţii la plante, el deschide cel dintâiu, în ţară, drumul Patologiei vegetale, de care atârnă atât de mult soarta agriculturii noastre, părăsită şi înapoiată.

«Constată, pe baze experimentale, că rezistenţa la rugină, de pildă, a grâului românesc, este rezultatul unui întreg complex de factori. Ea atârnă, mai întâiu, de anumite însuşiri ale fiecăruia soiu de grâu. Acest factor, este supus legii eredităţii Mendeliene. Constatarea aceasta dă speranţa să se poată dobândi, prin selecţie metodică, sau prin încrucişări sistematice, tipuri pure, rezistente la rugină. Dar soluţionarea acestei probleme este îngreuiată de numeroşi alţi factori: de lumină, de gradul de umezeală atmosferică, care sporesc receptivitatea: de existenţa a numeroase varietăţi de rugină, care au virulenţe diferite faţă de deosebitele soiuri de grâu; de condiţiile de nutrire: hrana fosfatată micşorând sensibilitatea grâului faţă de rugină, pe când cea azotată o măreşte etc. Cele mai mari pagube sunt aduse grâului nostru de rugina «neagră», care este produsă de ciuperca *Puccinia graminis*. Cum această ciupercă îşi petrece o parte din ciclul existenţei pe o altă plantă, care-i serveşte drept gazdă, Dracila mai ales *(Berberis vulgaris)*, care, din nenorocire este foarte răspândită la noi, singurul mijloc pe care-l avem deocamdată ca să luptăm împotriva ei, este stârpirea tufelor de Dracilă şi cultivarea soiurilor precoce de grâne (de ex. în câmpiile de pe valea Dunării, soiul american 15 şi 26).

«Profesorul Săvulescu a fost adus astfel, în mod firesc, să pătrundă în miezul domeniului patologiei vegetale. Aceasta a făcut-o de mulţi ani, cu râvnă şi pricepere [1]). Cu acelaşi entusiasm creiază un laborator de

« [1]) Tr. Săvulescu, 1928, Indrumări pentru studii fitopatologice colective, publicaţiile Staţiunii Centrale de Fitopatologie; 1928, Studiu agronomic al ruginelor la grânele Româneşti, Viaţa Agricolă (în colaborare); 1929, Une nouvelle maladie bactérienne des feuilles de tabac en Roumanie. An Institut de Cercetări Agr al Rom (în colaborare), 1929, La lutte contre les ennemis des végétaux, notamment contre la rouille et contre les insectes, Rapport au XIV-ème Congrès Internat. d'agr.; 1930, Contribution à la connaissance de *Péronosporacées* de Roumanie, Ann. Myc. Berl. (în colaborare); 1930, Une nouvelle maladie du mays en Roumanie provoquée par *Nigrospora Oryzae*. Arch Roum. Pathol. Experim. et Microb., Paris (în colaborare); 1931, Ein neues *Entyloma*, *Entyloma Leontices*, Săvulescu, Ann. Myc. Berlin, 1931, Contribution à la connaissance de la biologie de *Nigriospora Oryzae*, parasite du mays, Recueil de travaux cryptogamiques dédié à Louis Mangin, Paris; 1931, *Mycromicetes novi*. Recueil travaux dédié à Louis Mangin (în colaborare); 1932, Nouvelle contribution à la connaissance des *Péronosporacées* de Roumanie. Ann. Myc. Berlin (în colaborare);

Fitopatologie, la Academia de Inalte studii Agronomice din Bucureşti şi organizează, în Institutul de cercetări agronomice, o secţiune de Fitopatologie, care, astăzi sub conducerea d-sale, a devenit centrul de consultare şi de cercetare pentru toate problemele Fitopatologice din ţară.

« Scopul acestei Secţiuni este studiul boalelor plantelor noastre, produse de diferiţi agenţi patogeni, paraziţi şi bacterii, precum şi ale diferitelor boli nutritive; stabilirea mijloacelor practice pentru stârpirea acestor boli; controlul eficacităţii diferiţilor produşi antiparazitari (insecticizi, fungicizi) aflători în comerţ; în fine, controlul sanitar al culturilor şi produselor noastre agricole, şi darea de îndrumări practice, în vederea acestui scop, agricultorilor noştri. Se îmbină astfel, în acelaşi învăţământ, astfel cum ar trebui să se întâmple peste tot, teoria cu practica, cercetările pur teoretice cu îndrumările practice.

« Odată pornit pe această cale, Profesorul Săvulescu merge până la capătul ei. Fiind ales vice-preşedinte la Conferinţa Internaţională pentru protecţia plantelor care s'a ţinut, în 16 Aprilie 1929, la Roma, d-sa activează ca România să adereze, împreună cu alte 23 State, la această Convenţiune şi graţie acestui act, România a intrat într'o organizaţie fitopatologică internaţională temeinică, aşezată pe baze ştiinţifice. In virtutea acestei convenţii, controlul fructelor, al produselor agricole nu va fi făcut numai pentru folosinţa internă, ci şi pentru schimburile comerciale pe care ţara noastră le face cu celelalte ţări. Statul Român este obligat să ia toate măsurile administrative şi legislative necesare, în vederea protecţiei plantelor care vor fi exportate, căci toate transporturile de fructe, plante, produse agricole, trebue să fie însoţite, conform Convenţiunii amintite, de un certificat fitopatologic al ţării exportatoare. Necesităţile comerţului nostru ne impun să garantăm sănătatea mărfii pe care o exportăm, tot aşa de bine cum ea este garantată pentru mărfurile importate.

« Organizarea fitopatologică a ţării noastre, pornită, organizată şi însufleţită de laboratoarele Profesorului Săvulescu, va fi una din cele mai de seamă pârghii care va înviora starea noastră economică.

« Acestea sunt consideraţiile care m'au făcut să am credinţa că Academia Română va recunoaşte meritele ştiinţifice şi însuşirile de factor cultural activant ale Profesorului Tr. Săvulescu ».

D. Voinov.

1932, Influence des conditions extérieurs sur le développemment de *Nigrospora Orizae*, parasite du mais en Roumanie C R. Acad Sc. Paris (în colaborare); 1933, Beitrage zur Kenntniss der *Puccinia* Arten die den Weizen in Rumanien beffallen, Zeitschr. fur Pflanzenkrankheiten; 1933, Die Beeinflussung der spezifischen Wiederstandsfahigkeit und Empfindlichkeit des Weizens gegen Rost durch die Wirkung der ausseren Faktoren, Zeitschr. f Pflanzkr.; 1933, Troisième contribution à la connaissance des *Péronosporacées* de Roumanie, Ann. Myc. Berlin (în colaborare); 1935, Beitrage zur Kenntniss der *Mycromiceten* Rumaniens, Hedwigia Berlin; 1935, *Cercospora* parasites des feuilles de vigne en Palestine Rev. Pathol veg. et d'entom Agr de France; 1936, L'Antigène complet, non protéique du *B. tumefaciensis* et la production des tumeurs cancéreuses chez les végétaux. III-ème Congrès de Pathologie comparée, Athènes, în colaborare).

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Traian Săvulescu întruneşte unanimitatea de 25 voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA proclamă pe d-l Traian Săvulescu ales Membru activ al Academiei Române cu unanimitate de voturi, la Secţiunea Ştiinţifică.

D-l Dr. GR. ANTIPA ceteşte următorul raport:

Domnilor Colegi,

« Dela încetarea din vieaţă a regretatului P. S. Aurelian, agricultura nu a mai avut un reprezentant specialist între membri activi ai Academiei Române.

« Nu doar că Instituţiunea noastră nu aprecia la justa ei valoare importanţa acestei ramuri fundamentale de producţie a ţării, pe care se reazemă întregul nostru edificiu economic şi social; căci este ştiut că neuitatul şi în veci pomenitul secretar general Dimitrie Sturdza — ajutat de un tânăr specialist în chestiunile de economie agrară Dimitrie Busuiocescu — recunoscând bazele greşite ale sistemului de exploatare agricolă din ţară, cât şi consecinţele periculoase la care în mod fatal trebuia să ducă, a dat — încă de acum 30 ani — o atât de bună şi dreaptă organizare exploatării moşiilor Academiei Române, încât această organizare a putut servi în urmă, în multe privinţe, ca model pentru reformele agrare pe care le-a introdus Statul în întreaga ţară.

« Chestiunea ameliorării producţiunii agricole şi a introducerii unor sisteme tot mai perfecţionate pentru lucrarea pământului şi a unei utilizări cât mai raţionale a puterilor sale de producţie, printr'o cultură cât mai raţională, era însă atunci pe planul al doilea. In acele timpuri agricultura se făcea numai pe baze empirice şi « mâna de fier a vechilului » — care ştia să adune satele la muncile agricole — era principalul organizator al producţiei. Niciuna din şcoalele de agricultură nu făcea parte din învăţământul superior şi ele erau numai pepiniere de funcţionari, iar fiii proprietarilor de moşii erau trimişi să înveţe dreptul, căci cu o asemenea pregătire puteau să-şi asigure mai bine, prin învoielile agricole dibace ce le făceau şi prin trecerea ce o aveau la instituţiile de credit, o mult mai mare rentabilitate a moşiilor şi, deci, o cât mai bună organizare comercială a acestei « afaceri ». Căci, în adevăr, exploatarea pământului ţării — lăsată atunci mai mult pe mâna unei clase de arendaşi rapaci şi a vechililor, vătafilor şi ispravnicilor — era în primul rând o afacere financiară şi o « întreprindere » de exploatare a muncii sătenilor, decât o agricultură propriu-zisă, — aceasta făcându-se în cea mai mare parte de către ţărani « în dijmă », după metodele « cum s'a apucat din strămoşi ».

« Marea conjunctură pentru exportul cerealelor noastre, provenită din nevoile de aprovizionare ale Angliei şi apoi ale Germaniei şi prin deschiderea gurilor Dunării — care a dat putinţa să se pună în cultură întinsele noastre bărăgane şi o mare parte din păşunele din toată ţara precum şi toate suprafeţele care puteau fi utilizate pentru culturi agricole şi care a

îmbogăţit astfel o numeroasă clasă de arendaşi, producând în ţară o prosperitate mare, însă superficială — a avut însă şi unele efecte rele, cu consecinţe economice şi sociale foarte grave, şi anume: 1) secătuirea pământului ţării — prin cultura unilaterală a cerealelor — de unele din substanţele nutritive absolut indispensabile culturilor agricole şi, deci, nevoia îngrăşămintelor; şi 2) sărăcirea vechilor agricultori — ţărani, mici proprietari, răzeşi, etc., — la care creşterea vitelor forma obiectul principal al gospodăriei lor şi a cărei prime consecinţe au fost o serie de răscoale ţărăneşti, urmate de o serie de reforme agrare.

« Această nouă stare de lucruri, la care se mai adaugă şi scăderea debuşeurilor pentru cereale, a produs însă nevoia unei schimbări radicale a agriculturii noastre.

« Aceasta, mai întâiu, întru cât priveşte latura ei socială, cere înlocuirea vechei exploatări latifundiare extensive capitaliste — cu proletarizarea muncitorilor agricoli ca consecinţă — printr'o nouă repartizare a pământului de cultură şi o altă organizare a gospodăriilor, adică a unităţilor de producţie, astfel ca să permită o utilizare mai intensivă a tuturor factorilor naturali de producţie şi o punere în valoare mai raţională a aptitudinilor şi puterii de muncă a populaţiei rurale, pe baze de o mai mare dreptate socială. Apoi, întru cât priveşte producţia însăşi, ea cere o completă reorganizare, pe baze ştiinţifice, a metodelor de cultură, cu deplină considerare a condiţiunilor speciale naturale, economice şi sociale ale ţării şi cu ţelul bine precizat: de a se pune fiecare părticică din solul ţării în stare de a da maximul şi optimul de producţie pe care condiţiunile naturale o permit, şi maximul de folos atât pentru economia privată cât şi pentru economia publică. Rentabilitate maximă, nu însă numai în folosul unei clase restrânse de exploatatori, ci în folosul tuturor celor care contribue — fiecare în felul său — la producţie cât şi în folosul economiei generale a ţării.

« Cu aceste noui ţeluri, pe care noua situaţie economică şi socială a ţării şi noua situaţie mondială le-a impus ca imperative agriculturii noastre, s'a simţit şi nevoia unor oameni competenţi, cari să dirige cu cuminţenie mersul acestei evoluţii pe căi paşnice şi s'o ferească de măsuri pripite şi chiar izbucniri revoluţionare.

« Cu vechii arendaşi, pentru cari agricultura nu era decât o afacere de capital, finanţată de bănci, din care ei îşi aveau câştigul lor sigur, şi cu vechiul tehnician, « vechilul », care de fapt ştia mai bine să mânuiască harapnicul pentru a executa pe ţărani la muncă decât să facă ogoarele şi să organizeze o producţie raţională, o asemenea grea problemă nu mai putu fi rezolvită. De sigur că tot atât de puţin se putea ajunge acest scop şi cu toţi acei numeroşi avocaţi politiciani care se perindau în conducerea administraţiei centrale agricole a ţării. Tocmai de aceea, încă înainte de războiul mondial, un număr tot mai mare de tineri au plecat în universităţile străine, spre a învăţa şi a cunoaşte de aproape politica agrară şi procedeele agriculturii moderne în acele dintre statele civilizate care au trecut deja prin stările haotice în care ne aflam noi. Reîntorşi în ţară, ei

au pornit la reorganizarea pe baze sănătoase a învăţământului nostru agricol, au reorganizat fermele şi pepinierele Statului, au intrat în exploatările mari agricole, etc., şi mai cu seamă au intrat în posturile de conducere ale administraţiei centrale agricole a Statului.

« Problemele specifice ale agriculturii româneşti — având acum de bază solul, clima şi totalitatea condiţiilor naturale şi economice ale ţării noastre — au început a fi formulate mai precis şi studiate în mod mai metodic pe câmpurile de experienţe şi în laboratorii.

« In capul tuturor acestor tineri, cari, venind cu o cultură superioară, au pornit munca serioasă pentru reorganizarea agriculturii ţării şi punerea ei pe acele baze ştiinţifice pe care mersul evoluţiei le indică imperios, s'a impus — prin munca, cultura şi destoinicia sa — d-l Dr. G. Ionescu-Siseşti, actualul director al Institutului Superior de Cercetări Agronomice şi profesor la Academia Superioară de Agricultură din Bucureşti.

Absolvent al Academiei Superioare Agricole dela Hohenheim şi doctor în ştiinţele agricole dela Universitatea din Jena. D-sa a ocupat dela 1911 şi până astăzi, treptat, cele mai importante posturi în administraţia şi în învăţământul agricol, lăsând pretutindeni — atât ca organizator cât şi ca cercetător ştiinţific — urme adânci, care de fapt indică diferitele trepte ale progresului pe care l-a făcut în acest timp agricultura ţării. In special, ca administrator al fermei din terenul inundabil indiguit dela Spanţov, ca director al fermei Şcoalei de Agricultură dela Herăstrău, ca director al Şcoalei Superioare de Agricultură dela Herăstrău, ca director al Centralei Obştiilor din Casa Improprietăririi; apoi, ca director general al Agriculturii în ministerul de Agricultură, ca Ministru de Agricultură şi, în fine acum, ca director al Institutului de Cercetări Agricole, d-sa a studiat, organizat, executat şi pus jaloanele unei vaste activităţi pentru desvoltarea pe un timp îndelungat a agriculturei. Ca director al Institutului de Cercetări Agricole, D-sa a atacat cele mai grele şi vitale probleme speciale ale agricultuirii noastre şi a ajuns la concluzii practice, care, prin măsurile ce se vor lua în consecinţă, se vor răsplăti înmiit prin sporirea producţiei ţării.

« Nu am decât să citez cercetările sale, făcute pe toată suprafaţa ţării, asupra stării de fertilitate a diferitelor tipuri de sol ale României şi a mijloacelor de a le îmbunătăţi prin îngrăşămintele indicate pentru fiecare din ele, şi harta de distribuţie a celor mai bune soluri de grâu şi de porumb. Concluziile le care a ajuns d-sa în această privinţă revoluţionează întreaga tehnică agricolă la noi în ţară şi nu vor lipsi de a da cele mai satisfăcătoare rezultate practice.

« De asemenea ajunge să cităm nouile soiuri de grâu pe care le-a produs d-sa prin selecţiune ştiinţifică, care sunt: mai timpurii, mai rezistente la ger şi rugină, foarte productive şi de bună calitate şi care, toate, au trecut deja în agricultura practică, dând rezultate importante.

« Numeroase publicaţiuni făcute în ţară şi străinătate arată rezultatele cercetărilor ştiinţifice ale d-lui G. Ionescu-Siseşti.

« Academia Română, apreciind valoarea acestui harnic şi competent om de ştiinţă şi de acţiune, şi doritoare — după exemplul neuitatului ei secretar general Dimitrie Sturdza — de a-şi desfăşura şi în această direcţie activitatea ei de îndrumare şi încurajare, a ales pe d-l Dr. G. Ionescu-Siseşti, încă din 1925, ca Membru Corespondent în Secţiunea Ştiinţifică. In tot acest timp, membrul nostru corespondent a desfăşurat o largă activitate şi în cadrul de acţiune al Instituţiunii noastre. D-sa a fost consilierul nostru pentru toate chestiunile agricole şi raportorul pentru toate lucrările agricole ce ni s'au prezentat la premii.

« Astăzi, sporindu-se numărul membrilor noştri activi, Secţiunea Ştiinţifică propune pe d-l Dr. G. Ionescu-Siseşti, spre a fi ales ca Membru activ al acestei secţiuni şi roagă plenul a-l vota. »

Dr. Gr. Antipa

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Gh. Ionescu-Siseşti întruneşte 20 voturi din 24 exprimate, 4 fiind contra.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, constată că d-l Gh. Ionescu-Siseşti a întrunit cele două treimi de voturi din numărul membrilor prezenţi, cerute de statute, şi îl proclamă ales Membru activ al Academiei Române, la Secţiunea Ştiinţifică.

Trecându-se la alegerea membrilor corespondenţi propuşi de Secţiunea Ştiinţifică, d-l N. VASILESCU KARPEN ceteşte următorul raport:

Domnilor Colegi,

« Profesorul Inginer Gh. Em. Filipescu este o personalitate a lumii tehnice. In lunga sa carieră — practică de 30 de ani ingineria — a dovedit nu numai deosebite calităţi de înfăptuitor şi administrator, dar şi o preocupare constantă ştiinţifică.

« D-l Filipescu este de 20 de ani profesor de Rezistenţa Materialelor, curs fundamental al Şcoalei Politechnice.

« Cartea sa intitulată « Statica şi Rezistenţa » este o operă originală de mare valoare, premiată anul acesta de Academia Română.

« Societatea tramvaielor din Bucureşti al cărei director technic a fost din 1916 şi al cărei director general este din 1931, este una din puţinele întreprinderi naţionale, care onorează tehnica românească.

« Pentru aceste motive d-l Gh. Em. Filipescu merită să fie ales Membru corespondent al Academiei Române şi vă rog a-i da voturile d-voastră. »

N. Vasilescu Karpen

— Procedându-se la votul cu bile d-l Inginer Gh. Filipescu întruneşte unanimitatea de 25 voturi.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Gh. Filipescu cu unanimitate de voturi, la Secţiunea Ştiinţifică.

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următorul raport:

« D-l V. Vâlcovici, profesor de Mecanică la Universitatea din Bucureşti şi fost Rector al şcoalei Politechnice din Timişoara, este astăzi în Ţara noastră cel mai bun cunoscător al Mecanicei raţionale şi al numeroaselor sale aplicaţiuni. Cele dintâi lucrări ale d-lui V. Vâlcovici au fost restrânse la capitolul însemnat al hidrodinamicei, dar contribuţia d-sale a fost aşa de însemnată încât tratatele speciale, cum e al italianului Cisotti, citează în numeroase pagini, rezultatele esenţiale ale d-lui Vâlcovici.

« De mai multă vreme, cercetările sale s'au îndreptat asupra problemelor generale ale Mecanicei şi rezultatele obţinute au fost comunicate Academiei de Ştiinţe din Paris. Şi în Buletinul nostru ştiinţific figurează contribuţia d-lui Vâlcovici relativ la unele probleme de Analiză.

« Faţă cu această activitate ştiinţifică, la care se adaugă activitatea de organizare a şcoalei Politechnice din Timişoara, în epoca începuturilor acestei şcoale, alegerea d-lui Vâlcovici ca Membru corespondent e pe deplin îndreptăţită. »

G. Ţiţeica

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l V. Vâlcovici întruneşte 19 voturi din 25 exprimate, 6 fiind contra.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l V. Vâlcovici la Secţiunea Ştiinţifică.

D-l Dr. GH. MARINESCU ceteşte următorul raport:

« D-l Mihail Ciucă, profesor de Bacteriologie la Facultatea de Medicină din Bucureşti şi subdirector al Institutului de Seruri şi vaccinuri s'a distins prin cercetările sale de Patologie şi Medicină experimentală, încât a fost însărcinat cu diferite misiuni ştiinţifice şi anchete epidemiologice în diferite ţări din Europa şi Asia. D-sa a organizat în Europa şi în Extremul Orient cursuri internaţionale de Malaria sub auspiciile Ligii Naţiunilor.

« Pe baza lucrărilor sale numeroase în domeniul malariei, a fost numit secretar general al Comisiunii Internaţionale de malaria. Cu ajutorul Institutului Rockefeller din New-York a creat la Iaşi un institut model, aş putea zice fără pereche, pentru studiul parazitului malariei.

« Printre numeroasele sale lucrări care trec peste o sută, am dori să cităm în special acele făcute cu Jules Bordet, savant care, a căpătat premiul Nobel. Ele sunt în număr de 11 şi se referă mai cu seamă la chestiunea lisei transmisibile, arătând că bacteriofagul lui Hérelle este un ferment. Astfel, s'a precizat mecanismul autolizei microbiene şi a serului antilitic.

« D-l Prof. Dr. M. Ciucă este un cercetător de autentică valoare şi învăţat modest, calităţi graţie cărora a fost recomandat în unanimitate de Secţia Ştiinţifică pentru titlul de Membru corespondent al Academiei Române şi merită de a avea asentimentul plenului. »

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Dr. Mihail Ciucă întruneşte 22 voturi din 24 exprimate, 2 fiind contra.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Dr. M. Ciucă la Secţiunea Ştiinţifică.

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următorul raport al d-lui Coleg Dim. Voinov:

« *Activitatea ştiinţifică a d-lui Dr. Gr. T. Popa:* Profesor de Anatomie la Universitatea din Iaşi; (Research Fellow al Universităţii din Londra; Membru al Societăţii de Ştiinţe; Membru al Societăţii de Biologie).

« Când aruncăm o privire generală asupra activităţii ştiinţifice a d-lui Dr. Gr. T. Popa, dela facultatea de medicină din Iaşi, constatăm cu plăcere că, deşi profesează Anatomia, disciplină cu caracter descriptiv, simte, totuşi nevoia s'o cerceteze din punct de vedere dinamic. D-sa caută să descopere factorii cari determină formele şi structurile organelor. Cu alte cuvinte, nu cercetează anatomia omului numai pe cadavru, ci, înainte de toate, în fiinţa vie, astfel cum e influenţată, în tot cursul existenţei, de atâţia factori, interni şi externi, cari o frământă şi modelează necontenit.

« Adept al părerilor marelui savant german Wilhelm Roux, care întâiul a stabilit, temeinic, noţiunea fecundă de « *structură funcţională* », adică: aranjarea elementelor figurate ale unui ţesut sau organ atârnă direct de factorii funcţionali, cari lucrează asupra lor; fost elev al distinsului Profesor Rainer, care interpretează anatomia în acelaşi fel, Prof. Popa nu dă numai la rândul său, acelaşi impuls cercetărilor anatomice, printre elevii săi, dar el însuşi analizează din acest punct de vedere structura câtorva ţesuturi, învelişul fibros al creierului (dura-mater) şi al inimii (pericardul). Pe amândouă la descrie ca pilde de « *mecanostructuri* », adică de învelişuri a căror arhitectură, adică aşezare de fibre rezistente, se face sub imboldul forţelor mecanice de tracţiune [1]). In o altă serie de lucrări, d-sa studiază structura şi proprietăţile elementelor sexuale mascule, la unele Nevertebrate (Nereis, Arbacia), la Mamifere şi Om [2]).

« Cu ajutorul observaţiilor vitale şi supra-vitale, d-sa pune în evidenţă substanţele lipoproteice care formează constituenţii elementelor mascule (acrosomul, porţiunea intermediară etc.) şi care se întind ca un înveliş

« [1]) Gr. T Popa et T. N. Alexandrescu, 1931, Mecano-structure d'un os pathologique, C. R. Soc Biologie, Tome 107, Gr T. Popa and E. Lucinescu, 1932, The mecano-structure of the Pericardium Journ. of Anat. 67, I; Gr. T Popa, 1924, Structure fonctionnelle de la dure-mère crânienne avec considérations générales sur les facteurs mécaniques crâniens chez les Vértébrés en général et chez l'Homme en particulier. Ann. Sc Univers. Jassy 13

« [2]) Gr. T. Popa, 1927. The distribution of substances in the spermatozoon (Arbacia and Nereis) Biol Bull. 52.4. A lipo-gel reaction exerted by follicular fluid upon spermatozoa and its significance (Lillie's Reaction). Bioll Bull 52 4 Gr. Popa et Marza, La phagocytose des spermatozoydes vivants par les éléments cellulaire du tractus femelle C R. Soc. Biol. Paris, 101. — 1929 Réaction de Lillie chez l'Homme, Idem — Gr. Popa et Marza, 1829 Variations de la gaine lipoydique des spermatozoydes et quelques particularités structurales de ces cellules. Idem — Gr. T Popa, 1928. Sur la motilité des sperm atozoydes chez quelques Vértébrés supérieurs (Taureau, Belier, Homme) C. R Soc. Biol Paris 100.

superficial foarte mobil, al cărui aspect se schimbă necontenit și este eliminat chiar (corpusculul lateral) sub influența apei. Emigrarea și expulzarea acestei pături ar produce, după autor, o scoborîre a tensiunii superficiale și ar interveni, pe lângă ceilalți factori recunoscuți, în producerea mișcării spermatozoizilor.

« Chestiunea funcțiunii acrosomului preocupă iarăși pe autor. In urma frumoaselor cercetări ale lui Bowen, se cunoaște modul cum naște acest constituent dela capătul anterior al spermatozoidului. Nu se știe însă nimic precis despre rolul pe care-l îndeplinește. Dr. Popa crede că ar servi la aglutinarea spermatozoizilor. Lillie (1913, 1914) a arătat că spermatozoizii cari vin în atingere cu apa în care au stat ouă vii (Echinizi), după ce prezintă o vie agitație, aglutinează în mici grămăjui. Autorul afirmă că această aglutinare e datorită expulzării, din acrosom, a unei sferule refringente și lipicioase, care unește spermatozoizii mai întâi cu capetele lor. D-sa mai afirmă că acrosomul este pierdut în cursul progresiunii în lungul canalului femel, chiar la mamifere. Incheierea pe care trebue s'o tragem, în acest caz, este că această formație n'ar îndeplini niciun rol în fecundație, ci ar fi mai mult un element de sensibilitate chimică, un agent de aglutinare.

« Partea mai interesantă din acest grup de lucrări, este aceea relativă la analiza « reacției lui Lillie ». Savantul american a arătat că lichidul spermatic coagulează repede sub influența lichidului folicular (lichid format înăuntrul foliculelor lui Graaf unde se desvoltă ovulele). Popa constată că această reacție e specifică, căci nu e produsă de niciun alt lichid organic încercat (sânge, amniotic, cefalo-rahidian, umoare apoasă etc.); că o temperatură mai ridicată (începând cu 56^0 C) o împiedecă să se producă, deci substanța activă din lichidul folicular este termolabilă și prin urmare diferită de « fertilizina » lui Lillie, care, dimpotrivă e termostabilă; este favorizată, chiar accelerată de o soluție de Na.Cl. Reacția este datorită, după autor, lipizilor și aceasta o dovedește, pe de o parte, prin aceea că o poate obține și cu alți lipoizi organici (substanța medulară, cerebrală, suprarenală etc.) și prin aceea că ea încetează să se mai producă, când, printr'un tratament potrivit, lipoizii sunt îndepărtați.

« Aceste considerații și altele au făcut pe Popa să definească reacția lui Lillie, — adică coagularea ireversibilă a lichidului spermic prin acțiunea lichidului folicular, ca o gelificare a lipizilor aflați în stare de sol, în lichidul spermatic, gelificare datorită substanței foliculare termolabile. De aci numele de « *lipo-gel-reaction* » pe care-l propune Popa. Acțiunea favorizantă a soluției de Na.Cl autorul o explică prin modificarea stării coloidale, a gradului de dispersie al acestor lipoizi.

« Cercetări interesante sunt îndeplinite de autor, începând din 1930, privitoare la studiul structurii microscopice și a funcțiunii ipofizei [1]).

« [1]) 1. Popa and Fielding, 1930. The vascular link between the pituitary and hypothalamus, Lancet; 2. Popa, 1930. A portal circulation from the pituitary to the hypothalamus, Journ of Anat 65, 3. 1933. L'expansion des mélanophores

Este cunoscut rolul general important pe care această glandă cu secreţie internă îl are în morfogeneza organismului omenesc şi în multe din funcţiunile noastre organice fundamentale.

« Prin cercetările sale precise autorul îmbogăţeşte cunoştinţele noastre, relative mai ales la căile circulatoare din ipofiză, şi care nu sunt destul de cunoscute, arătând că, în ipofiză există două căi sangvine mai importante: una, prin care sângele, adus de carotide, trece prin « centrii vasculari » din ipofiză şi se varsă apoi în sinusul cavernos, — ea aparţine prin urmare căii circulatoare generale.

« O a doua cale, din contra, putem spune că este proprie ipofizei; ea este mărginită în porţiunea sistemului nervos, cuprinsă între ipofiză şi ipotalamus şi este reprezentată prin vasele pe care autorii le-au numit «*port-ipofizare*» şi, care, sub ventriculul al 3-lea se desfac în capilare; ele duc sângele, împreună cu sucurile ipofizare, din glandă, în creier. In acelaşi timp, autorul completează cercetările lui Cushing, arătând că ipotalamul, tulpina ipofizei şi lobul posterior al acestei glande, sunt străbătute de un labirint de ramificaţii ale ventriculului al 3-lea, care se confundă cu labirintul nevroglic, foarte desvoltat şi el, în aceste regiuni.

« Importanţa acestor lucrări de anatomie microscopică răsare mai evidentă atunci când sunt folosite de autor la interpretarea rolului funcţional al glandei în chestiune. Nu numai că s'a descoperit o cale drenantă complicată, reprezentată prin vasele portale, labirintele nevroglic şi ventricular, prin care produsele ipofizare se scurg în lichidul cefalo-rachidian, arătându-se astfel legătura sangvină directă dintre creier şi ipofiză, dar se accentuează că, în lungul acestei căi complicate şi întortochiate, produsele ipofizare, stagnând, pot suferi diferite descompuneri şi da astfel naştere la diferiţi hormoni.

« Popa ia în cercetare două observaţii anterioare, făcute de Wolff (1897) şi Soyer (1912—13), relative la prezenţa hematiilor în ţesutul ipofizar şi la existenţa, în ipofiză a unor sinusoide cu pereţi necompleţi, comunicând direct cu această glandă. D-sa constată că în lobul anterior ipofizar se îndeplineşte o distrugere continuă de globule roşii sangvine, deducând că din acest material de distrugere ipofiza îşi fabrică coloidul ei, pe care-l varsă în sânge. Acesta e rostul sinusoidelor; ele înlesnesc o îngrămădire de sânge, o încetineală a circulaţiei sangvine, care e pricinuită şi de existenţa sistemului port-ipofizar; în acelaşi timp se îndeplineşte şi o comunicare directă între sânge şi glandă. Autorul constată că celulele ipofizare care absorb produsele de distrugere ale celulelor sangvine şi fragmentele lor, îşi măresc enorm volumul, pătrund în lumenul sinusoizilor, unde se

---

sous l'action de l'extrait du lobe antérieur de l'hypophyse mélangé avec des globules rouges. C. R. Soc. Biol. Paris, 114, 4. 1933. Hypophyseaportal vessels and their colloid accompaniment. Journ. of Anat. 67 5. 1934 Lerecessus hypophysaire du cerveau. Vol. jubilaire du Prof. Parhon, Iaşi; 6. 1934. Le pouvoire hemoclasique de l'hypophyse. Livre à la mémoire au Prof Cantacuzène, Paris; 7. Popa and Fielding, 1935. Studies on Hypophisis and its relations, Academia Română. 10 7.

prefac în coloid ipofizar. Coloidul deci se formează în lobul anterior, de unde e dus, prin vasele portale, în lobul posterior, în ipotalamus, și se difuzează în spațiile nevroglice.

« Această hemoclazie (distrugere de globule roșii sangvine), bine studiată de Popa, prezintă o deosebită importanță, din cauza legăturilor directe care există între creier și ipofiză, prin mijlocirea vaselor portale amintite. Datorită acestei legături, produsul protoplasmic care a fost format pe socoteala elementelor sangvine și ipofizare distruse, este direct absorbit și folosit de creier, mai ales de centrii vegetativi ipotalamici, parte din el trecând și în circulația generală.

« Pe baza cercetărilor lui Popa, trebue să schimbăm puțin înțelegerea actuală a funcțiunii acestei glande. Deoarece sistemul portal de vase pătrunde și în lobul posterior, nu numai în infundibul; deoarece « labirintul » din lobul anterior, este în continuitate cu labirintul nevroglic al lobului posterior, prin mijlocirea sistemului portal și prin urmare, produșii secretați în lobul anterior pot fi transportați în cel posterior, acești doi lobi ipofizari nu mai pot fi considerați ca având proprietăți cu totul diferite. Popa crede mai de grabă că avem a face cu una și aceeași substanță, care însă prin descompunere ar da naștere la produși secundari, înzestrați cu proprietăți diferite. Primindu-se această ipoteză se poate mai bine înțelege cum lobul posterior, deși nu arată structură și activitate secretoare, poate totuși conține substanțe active; ele vin aici din lobul celălalt, anterior.

« Dintre lucrările științifice făcute, în ultimii ani de Români, acestea sunt cu siguranță, unele dintre cele mai importante. Pe lângă aceasta mai adaug că Dr. Gr. T. Popa, distins « Fellow » al Universității din Londra, este invitat, de 2 ani, să facă demonstrații anatomice cu studenții Facultății de medicină din Cambridge (1935 și 1936); că prin activitatea extrauniversitară pe care o desfășoară, prin vioiciunea și independența spiritului său este unul din stâlpii culturali ai Universității Ieșene »

D. Voinov

— Procedându-se la votul cu bile d-l Dr. Gr. Popa întrunește unanimitatea de 22 voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române, pe d-l Dr. Gr. Popa, cu unanimitate de voturi, la Secțiunea Științifică.

D-l G. ȚIȚEICA citește următorul raport:

« D-l S. Stoilov, profesor de Analiza matematică la Universitatea din Cernăuți, este unul din cei mai buni matematicieni pe cari îi are țara noastră. Lucrările sale se împart în trei categorii. Cele dintâi, în legătură cu teza de doctorat, privesc natura analitică a soluțiilor unei ecuații cu derivate parțiale, mai ales singularitățile acestor soluții. A doua categorie cuprinde cercetările subtile și pătrunzătoare privitoare la teoria mulțimilor. A treia și cea mai importantă este cea privitoare la topologia

funcţiunilor analitice. Asupra acesteia din urmă d-l Stoilov a ţinut un curs la Sorbona şi a publicat lucrări în Analele Institutului Poincaré.

« Pe acest temei solid recomand alegerea d-lui Stoilov ca Membru corespondent al Secţiei Ştiinţifice. »

G. Ţiţeica.

— Procedându-se la votul cu bile d-l S. Stoilov întruneşte unanimitatea de 22 voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l S. Stoilov, cu unanimitate de voturi, la Secţiunea Ştiinţifică.

D-l L. MRAZEC ceteşte următorul raport:

« D-l Negoiţă Dănăilă unul din elevii cei mai distinşi ai regretatului Petre Poni, şi-a completat educaţiunea sa de chimist şi inginer chimist la Liebermann şi Witt la Politechnica din Charlottenburg unde a luat şi diploma de Doctor Inginer chimist, lărgind apoi cadrul cunoştinţelor sale în laboratoarele Sorbonei.

« In 1914 a fost numit titularul catedrei de chimie technologică pe lângă Facultatea de Ştiinţe din Bucureşti. Activitatea s'a ştiinţifică desfăşurată din 1908 şi până în momentul de faţă, face parte aproape în întregime din domeniul chimiei organice teoretice şi aplicate, unde s'a manifestat prin publicarea de numeroase lucrări originale.

« Odată cu activitatea aceasta ştiinţifică, d-l Dănăilă a organizat mai întâi secţia, devenită în urmă Institutul de Chimie Industrială de pe lângă Facultatea de Ştiinţe din Bucureşti şi a îndrumat activitatea didactică şi ştiinţifică a acestor două instituţiuni cu ajutorul colaboratorilor aleşi de d-sa, în sensul de a răspunde cât mai bine nevoilor economice şi apărării naţionale a ţării.

« Rezultatele acestei activităţi în condiţiuni materiale grele, mai ales în timpul din urmă, a fost mai mult decât satisfăcătoare. Peste 160 de memorii ştiinţifice originale s'au publicat de D-sa şi personalul Institutului, dintre care circa 50 se referă la problema combustibilului indigen, aproape 20 la diferite chestiuni privind apărarea naţională, restul la materiale de construcţie, ş. a. m. d.

« Activitatea rodnică a acestei instituţiuni se oglindeşte în deosebi în numărul şi calitatea absolvenţilor ieşiţi din el. Intr'adevăr, până acum s'au admis 245 de proiecte pentru diplome de chimişti, cari primesc o preparaţiune tehnică corespunzătoare funcţiunii ce au de îndeplinit în industria noastră chimică. Aproape 120 din aceste diplome s'au acordat pentru specialitatea petrol, 30 pentru specialitatea explozibile şi gazele de luptă, etc.

« De relevat este faptul foarte îmbucurător, că aproape toţi absolvenţii sunt angajaţi în diferite industrii ale ţării şi mai ales în petrol, satisfăcând nevoile acestei industrii şi înlocuind pe lângă aceasta, mulţi din personalul străin.

« Marele merit al d-lui Profesor Dănăilă constă tocmai în educarea metodică a tineretului nostru în latura aplicată a chimiei, fără a sacrifica nimic din spiritul universitar, din spiritul de cercetător.

« Și în felul acesta nu numai că s'au îndestulat anumite nevoi ale industriei chimice din țară, dar s'a putut introduce metoda științifică la baza multor din aceste industrii.

« Activitatea fecundă științifică a Profesorului Dănăilă, activitatea sa rodnică și așa de utilă a Institutului de Chimie tehnologică creat și desvoltat de d-sa, ne îndreptățesc ca să propunem alegerea D-sale printre Membrii corespondenți ai Secțiunii Științifice a Academiei Române. »

— Procedându-se la votul cu bile, d-l N. Dănăilă întrunește unanimitatea de 22 voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru Corespondent al Academiei Române pe d-l N. Dănăilă, cu unanimitate de voturi, la Secțiunea Științifică.

Se procede la alegeri de membri de onoare.

D-l G. ȚIȚEICA citește următoarea propunere:

« Unul din factorii cei mai activi și cei mai însemnați în crearea mișcării științifice actuale, în direcția matematică, a fost fără îndoială d-l David Emmanuel. Prin activitatea sa didactică luminoasă, prin directivele date în cursurile sale totdeauna ținute în curent cu mișcarea științifică din străinătate, d-l Emmanuel a dat învățământului nostru superior și în special elevilor săi impulsiunea necesară spre lucrările personale originale.

« Astăzi d-l Emmanuel este colaboratorul nostru la Fundația Elias.

« Socotim că alegerea d-lui Emmanuel ca Membru de onoare este îndreptățită cu prisosință. »

I. Simionescu, D. Pompeiu, G. Țițeica, L. Mrazec, Dr. G. Antipa, P. Bogdan, G Marinescu, Em. Racoviță, D. Voinov.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l David Emmanuel întrunește 20 voturi din 22 exprimate, 2 fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru de onoare al Academiei Române pe d-l David Emmanuel.

D-l I. LUPAȘ citește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« Intre specialiștii români în științele economice-financiare d-l Ioan I. Lapedatu, profesor la Academia de Inalte Studii Comerciale din Cluj, s'a distins prin rara-i putere de muncă și prin talentul constructiv, apreciat în deobște, din care au răsărit importante instituțiuni pentru progresul vieții economice a Românilor din Transilvania, precum și prin o fecundă activitate științifică-publicistică, ale cărei rezultate se înfățișează într'o respectabilă serie de lucrări impunătoare prin temeinicia lor și în sute de articole publicate în « Revista Economică » din Sibiu, ca și în alte ziare și reviste.

« Credem că este cel mai indicat între actualii economişti români să fie invitat a face parte dintre Membrii de onoare ai instituţiunii noastre, care şi-a considerat totdeauna ca o nobilă datorie a chema printre membrii săi bărbaţi distinşi în oricare ramură a vieţii publice şi a activităţii intelectuale româneşti. Propunem deci să fie ales, în actuala sesiune generală, Membru de onoare al Academiei Române. »

N. Vasilescu-Karpen, Şt. Ciobanu, C. Rădulescu-Motru, I. Petrovici, G. Murnu, S. Puşcariu, I. Simionescu, I Lupaş, Preotul Nicolae M Popescu, Silviu Dragomir, S. Mehedinţi, D. Gusti, M. Sadoveanu, I. Nistor, Andrei Rădulescu, Th. Capidan, D. Voinov, L. Mrazec, P. Bogdan, Ion Inculeţ, R. Rosetti.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Ioan Lapedatu întruneşte 20 voturi din 21 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru de onoare al Academiei Române pe d-l Ioan Lapedatu.

ŞEDINŢA GENERALĂ

DELA 26 MAI 1936

Preşedinţia d-lui GR. ANTIPA, Vicepreşedinte.

La ordinea de zi fiind alegerea Secretarului general al Academiei Române pe 7 ani, d-l Dr. GR. ANTIPA aminteşte că, în conformitate cu Art. 16 din Statute, Academia îşi alege Secretarul ei general cu două treimi din voturile membrilor prezenţi în sesiune generală, dintre membrii reşedinţi în Capitală.

Se procede apoi la votul secret prin buletine.

La despoierea scrutinului se constată că din 27 voturi ale membrilor prezenţi, d-l G. Ţiţeica a întrunit 24 voturi pentru, fiind 2 voturi albe şi 1 abţinere.

D-l vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Secretar general al Academiei Române pe d-l Coleg G. Ţiţeica pentru perioada de 7 ani, prevăzută de Statute.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA mulţumeşte d-lor Colegi pentru sarcina ce-i dau voturile Domniilor lor. Arată că această sarcină este foarte grea. Dacă în cei şapte ani trecuţi această sarcină a suportat-o cu o oarecare uşurinţă, aceasta se datoreşte ajutorului primit dela regretatul I. Bianu până la încetarea sa din vieaţă. D-sa este sigur că şi de aci înainte această sarcină o va duce uşor prin sprijinul Delegaţiunii, care munceşte cu râvnă. D-sa mulţumeşte şi celor cari nu l-au votat, întru cât şi-au manifestat astfel dorinţa de a-l descărca de această grea sarcină.

D-l SEXTIL PUŞCARIU comunică următorul proces-verbal al Secţiei Literare încheiat la 25 Mai:

« In locul d-lui N. Bănescu, ales Membru activ, Secţiunea propune pe d-l Gheorghe Giuglea, profesor de limbi romanice la Cluj, care e ales cu unanimitate.

« In locul d-lui Nichifor Crainic, care nu şi-a dat consimţământul, secţia a votat în unanimitate pe d-l Gh. Topârceanu, laureat al premiului naţional. »

M. Sadoveanu, I. Al. Brătescu-Voineşti, I. Petrovici, Şt. Ciobanu, S. Puşcariu, Gh. Murnu, Th. Capidan.

Se procede la alegeri de membri de onoare străini.

D-l EM. RACOVIŢĂ ceteşte următoarea propunere:

« D-l Charles Pérez, profesor de Zoologie la Sorbona şi membru al Academiei de Ştiinţe, este unul din cei mai eminenţi naturalişti ai Franţei. El mai are şi onorabila sarcină de a conduce faimoasa Staţiune de Biologie maritimă dela Roscoff, înfiinţată în 1872 de către H. de Lacaze-Duthiers. In laboratoriile acestei Staţiuni s'au format majoritatea naturaliştilor români, începând cu cei dintâi doctori în zoologie: Viţu şi Cosmovici, apoi generaţiile următoare: Voinov, Cantacuzino, Racoviţă, Scriban, Borcea etc.

« Buna primire a Românilor la Roscoff este o tradiţie care numără acum mai bine de 60 de ani şi Prof. Pérez a continuat-o cu sfinţenie şi cu dragoste. Mult jelitul nostru Coleg « Canta », cum îi ziceam noi vechii prieteni, a fost în fiecare vară oaspele cel mai iubit şi mai slăvit al acelui loc de întrunire al naturaliştilor din toate ţările lumii.

« In ultimul volum de « Travaux du Laboratoire de Roscoff » Pérez consacră memoriei lui Cantacuzino câteva pagine mişcătoare şi cu suflet scrise, împodobite cu un minunat portret.

« Profesorul Pérez a fost la noi în ţară de două ori ca misionar al Institutului francez de înalte Studii; el ne cunoaşte bine, are strânse prietenii la noi în ţară; pe Români îi iubeşte şi a dovedit-o. Vă propunem să-l alegem Membru de Onoare ».

Em. Racoviţă, L. Mrazec, P. Bogdan, G. Marinescu, Dr. G. Antipa, R Rosetti, D. Pompeiu, I. Simionescu, G Ţiţeica, D. Voinov.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Charles Pérez întruneşte 25 voturi, din 27 exprimate, 2 fiind contra.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Charles Pérez.

D-l L. MRAZEC ceteşte următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« Unul dintre marii biologi actuali ai Franţei este Profesorul Louis Roule, directorul Galeriilor şi al laboratorului de Ichthyologie şi Herpetologie dela Muzeul Naţional de Istorie naturală din Paris şi unul dintre cei mai distinşi profesori ai acestei vechi şi vestite instituţiuni de înaltă

cultură a Franţei. Ca un demn urmaş la catedra marelui Buffon, Profesorul Roule nu este numai un mare cercetător şi gânditor în toate domeniile şi problemele generale şi speciale ale biologiei ci şi un mare stilist în scrierile sale şi un strălucit orator în cursurile sale. Ultima sa operă « Les Poissons et le Monde vivant des eaux », din care au apărut până acuma 8 volume şi care au fost traduse şi în limba engleză — nu este numai o lucrare specială asupra peştilor şi vieţii lor, ci în acelaşi timp o sinteză a tuturor cunoştinţelor noastre asupra condiţiunilor de vieaţă a mediului aquatic de pe toată faţa globului şi a vieţuitoarelor ce-l locuesc. Şi tot astfel nu este numai o descriere a apelor şi animalelor ce le populează ci şi o examinare profundă a tuturor chestiunilor de biologie generală în legătură cu aceste fiinţe şi mediul lor de trai. Tocmai pentru aceasta, cartea sa — atât de răspândită — poartă şi subtitlul « Etudes Ichthyologiques et Philosophiques » şi se găseşte nu numai în laboratorul specialistului ci şi în biblioteca oricărui om cult.

« Profesorul Roule este şi un mare filoromân. El a făcut până acuma două călătorii în ţara noastră, studiind structura şi condiţiunile generale de vieaţă ale Deltei Dunării. Despre observaţiile făcute în aceste călătorii el a făcut diferite publicaţiuni cât şi conferinţe în marele Amfiteatru al Muzeului din Paris. De asemenea colecţiile de peştii Dunării şi ai Mării Negre sunt expuse în Galeriile ichtiologice ale Muzeului la locul de onoare cu indicaţiuni elogioase despre ţara noastră. Având în vedere aceste merite, subsemnaţii propunem ca d-l Prof. L. Roule să fie ales Membru de onoare al Academiei Române. »

Dr. Gr Antipa, L. Mrazec, N. Vasilescu-Karpen, P. Bogdan, I. Simionescu, G. Marinescu, Em. Racoviţă, D. Voinov, D. Pompeiu, Al Lapedatu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Louis Roule întruneşte unanimitatea de 27 voturi.

D-l Vicepreşedinte Dr GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate Membru de onoare al Academiei Române pe d-l Louis Roule.

D-l L. MRAZEC ceteşte următoarea propunere:

« Propun să fie ales Membru de onoare al Academiei Române, d-l Lucien Cayeux.

« D-l Cayeux este membru al Institutului Franţei, al Academiei de Ştiinţe şi Profesor la Collège de France, fiind succesorul lui Auguste Michel Levy, la catedra de Mineralogie şi Geologie, ilustrată de atâţia savanţi.

« Cercetările d-sale ştiinţifice s'au îndreptat cu deosebire în spre adâncirea diagenezei în sedimente care este unul din marele procese fizico-chimice în natură. Acest câmp din domeniul ştiinţelor mineralogice a fost prea puţin atins din cauza dificultăţilor ce s'au întâlnit la analiza şi la descifrarea rezultatelor acestui proces care de fapt îmbrăţişează toată suprafaţa pământului, înaintând şi până în anumite adâncimi.

« Lucrările sale asupra proceselor de silicifiere, circuitul fosforului în minerale şi asupra calcificării, ca să nu citez decât acele ce au o însemnătate

și răsunet mai mare, au putut limpezi și preciza atâtea probleme mari din geneza și vieața sedimentelor și au putut stabili anumite reguli fundamentale care comandă evoluția a tot ce se depune în mări și pe uscat.

« Opera lui Cayeux l-a ridicat repede la rangul de autoritate mondială necontestată și l-a consacrat ca șef de școală.

« Profesorul Cayeux este un prieten vechi și devotat al țării noastre. Intre numeroșii săi elevi, Românii s'au bucurat întotdeauna de o atenție cu totul specială și au fost întotdeauna distinși prin interesul cu totul deosebit ce purta cercetărilor lor.»

N. Vasilescu-Karpen, D Pompeiu, P. Bogdan, Dr. Gr. Antipa, D Voinov, L. Mrazec, G Marinescu, I Simionescu, Em. Racoviță, G. Țițeica.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Lucien Cayeux întrunește unanimitatea de 27 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Lucien Cayeux.

La ordinea de zi fiind alegerile membrilor activi și coresondenți propuși de Secțiunea Literară, d-l G. MURNU cetește următorul raport:

Domnilor Colegi,

« Pictorul G. Petrașcu, alesul Secției Literare, e unul dintre cei mai distinși artiști din pleiada celor cari, în 1901, au întemeiat Societatea « Tinerimea Artistică ». Elev al Școalei de Bele-arte din București de sub direcția răposatului maestru Gh. Mirea, el își completează studiile în treacăt la München și mai statornic la Paris, de unde vine cu o bogată experiență de atelier. Temperament independent, influențele externe îi lasă fondul propriu ca și nealterat și-l ajută tot mai mult ca să-l clarifice, să-l integreze și în cele din urmă să-i dea expresia cea mai tipică și adecuată.

« Dela început ni se înfățișează cu o viziune particulară în contrast izbitor cu toate creațiunile mediului său artistic. Temele tratate de penelul său sunt puține, toate din repertoriul obișnuit al vremii sale: interioruri, naturi moarte, flori, peisaje, portrete. Pasionat al formei și expresiei, pe el nu-l preocupă obiectul, ci elementul pictural ce el conține sau îl sugerează, virtualitatea lui de estetică materială viguros expresivă. Aceasta nu-l împiedecă uneori de a se expatria și a consulta exotismul oriunde, în Italia, în Franța, în Egipt.

« Schimbarea climatului nu-i diversifică cu mult reciptivitatea vizuală. Ori îl orbește soarele din Assuan ori îl farmecă decorul multicolor al lagunelor venețiene, rezultatul e același: recunoști dintr'o repede ochire aerul de familie, consecventa afinitate electivă a efectelor obținute în tablourile sale. Și totuși, el trăiește într'o epocă de supraviețuire impresionistă și chiar într'o ambianță locală gregoresciană, când plenerismul cu problemele-i atmosferice încă mai dominau în pictură.

« Un instinct infailibil îl face să neglijeze fațada și să se concentreze în adâncime, în formula-i proprie plastică. De aceea nu e compozitor și desenator după rețetele tradiției clasice, nu urmărește fastul formelor exterioare, orhestrația de sonoritate expansivă coloristă, diluarea în dimensiuni. Pentru acestea e prea puțin sentimental. Sensibilitatea-i se consumă într'un pitoresc de colori și tonuri, impropriu etichetate valori. De aceea el are o gamă cromatică specială, o pastă exuberantă tratată cu o tehnică frustă sau brutală, sigură de efectele dorite. Tonalitatea dominantă, închisă, sumbră și mai rece în prima perioadă și tot mai clară și mai caldă în cele din urmă, are ca substrat un număr limitat de colori, negru, roșu, albastru, combinate și armonizate cu o sumă de nuanțe delicate și sugestive, care, în sinteza lor, ne dau impresia scânteierii unor materii scumpe, a unor pietre prețioase.

« Virtuozitatea tehnică, mirajul acesta optic, savurat aproape numai de vizualitatea unui inițiat, n'a putut cuceri dela început publicul. Grație studiilor ulterioare și stăruinței cu care amatorii de artă au accentuat această valoare intrinsecă și atât de originală a realizărilor lui G. Petrașcu, numele și individualitatea artistului s'au impus ca o forță indiscutabilă, publicitatea îi recunoaște meritele și oficialitatea prin votul juriului de artiști îl proclamă vrednic de a i se acorda Premiul Național.

« Secția noastră, apreciind deopotrivă excepționala însemnătate a contribuției d-lui G. Petrașcu în plastica românească, și-a făcut datoria să-l recomande la locul vacant de Membru activ și să ceară plenului ratificarea hotărîrii sale. »

G. Murnu

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Gh. Petrașcu întrunește 17 voturi din 28 voturi exprimate, 11 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Gh. Petrașcu n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți. În consecință votul se va repeta într'o ședință viitoare.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următorul raport:

« Lucian Blaga a fost marea surpriză literară de după războiu. Apreciat din momentul apariției sale, este astăzi, la vârsta de patruzeci de ani, cel mai necontestat reprezentant al generației sale, primind și consacrarea oficială prin acordarea marelui premiu Hamangiu, pentru poezie și dramă, în anul trecut.

« Poet, dramaturg, eseist și filosof — iată cele patru aspecte ale acestui mare creator.

« Nepotolita-i sete de a cunoaște, de a pătrunde adâncul misterelor ce-l uimesc, se îmbină la el cu o sensibilitate rară, care face să dispară granița între metafizică și poezie. Dotat cu un spirit de o remarcabilă originalitate, el găsește totdeauna fețele nouă ale vechilor probleme și ne apropie de înțelegerea lor prin comparațiile sale evocative, metaforele-i

neașteptate și acel stil limpede și concis, pe care nu-l egalează decât frumusețea limbii sale neaoșă românească.

« Cu fiecare volum nou Blaga ni se înfățișează cu o latură nouă a talentului său multiplu. Constantă rămâne la el numai legătura indisolubilă cu specificul nostru etnic. In versul său pulsează sângele strămoșilor și plutesc misterele codrilor noștri seculari; eroii dramelor sale sunt înfipți cu toate rădăcinile în solul natal; ceea ce e românesc îl preocupă când își clădește sistemele-i filosofice.

« Această pătrundere în structura noastră ca rasă, face ca scrisul său să ne fie atât de aproape sufletește celor de acasă și să fie atât de apreciat, pentru contribuțiile nouă ce le aduce, în străinătate. Când drama sa « Meșterul Manole » s'a jucat în Elveția și în Polonia, reprezentarea ei a fost considerată ca un mare eveniment literar. Când studiul său filosofic « Daimonion » a fost cunoscut în Germania, unde tocmai se serba centenarul lui Goethe, un critic german spunea că filosoful român venind din altă sferă de cultură a putut pătrunde atât de adânc în opera marelui Goethe, încât le-a revelat-o lor, Germanilor.

« Prin alegerea lui Lucian Blaga ca membru al Academiei Române, la o vârstă când talentul lui e în plină ascensiune, vom avea în mijlocul nostru un mare creator, poet și filosof în același timp. »

Sextil Pușcariu

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Lucian Blaga întrunește 17 voturi din 28 voturi exprimate, 11 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Lucian Blaga n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți. In consecință votul se va repeta într'o ședință viitoare.

D-l I. PETROVICI dă cetire următorului raport:

« Secțiunea literară a Academiei Române, destinând unul din cele trei locuri vacante de membru activ — și anume pe acela ocupat de mult regretatul Ion Bianu — unui istoric și critic literar, a socotit, cu majoritate de voturi că personalitatea care îndeplinește astăzi cele mai multe condiții de notorietate, proeminență și talent, este aceea a d-lui Eugen Lovinescu.

« Dispunând deopotrivă de pasiunea investigației, care scotocește și se documentează, precum și de puterea constructivă care îl ridică deasupra materialului cercetat — la care aș adăuga și calitatea extrem de prețioasă la un critic literar: curajul de a-și exprima lămurit convingerile fără a se îngriji de indispozițiile și amărăciuni — d-l Lovinescu a produs o operă vastă, variată, pe alocuri scânteietoare, reușind de mult să fixeze atenția publică.

« Pregătit printr'o serioasă cultură clasică — *întâiul la capacitate* pe țară la examenul de profesor în 1904, autor de studii de filologie latină, traducător al lui *Horațiu* și *Tacit*, iar de curând al *Odiseii lui Omer*, într'o ediție epuizată în mai puțin de un an — impregnat de cultură franceză

din timpul celor 4 ani de studii la Paris, unde a luat Doctoratul de Stat, cu două teze prefațate de Goustave Fougères și de ilustrul Emile Faguet, d-l Lovinescu s'a consacrat cu precumpănire istoriei și criticei literare.

« Istoria literară îi datorește trei mari monografii, momentan nedepășite: 1) Grigore Alexandrescu, vieața și opera sa; 2) Costache Negruzzi, vieața și opera sa; 3) Gheorghe Asachi, vieața și opera sa.

« Activitatea sa cea mai întinsă, a fost acea închinată criticei literare căreia se dedică de acum treizeci de ani, având rând pe rând la dispoziție foiletonul ziarului « Epoca » ce apărea pe vremuri cu foarte îngrijite coloane beletristice, apoi colaborarea la « Convorbirile Critice » și mai târziu pagina critică a « Convorbirilor literare ». In sfârșit, face să apară după războiu, Revista « Sburătorul », la care au colaborat mai mulți scriitori ajunși astăzi la notorietate, dar foarte bucuroși în vremea grea a debutului să primească îndemnul și încurajarea sa.

« Din această stăruitoare și fecundă activitate critică au izvorît peste 20 de volume: 2 intitulate: *Pași pe nisip*, alte 10 volume intitulate: *Critici*, bucurându-se de o difuziune de peste 100 000 exemplare; 5 volume: *Istoria literaturii române contemporane*, tratând rând pe rând istoria diverselor genuri, în cadrele unei epoce determinate; în sfârșit *Epiloguri literare*, *Memorii*, etc.

« O altă operă care depășește atât istoria cât și critica literară, dobândind un caracter pregnant sociologic este scrierea în 3 volume, *Istoria civilizației române moderne*, o sinteză care a provocat vii discuții — unele ajungând chiar în sânul Academiei — autorul reprezentând un punct de vedere, care nu atrage necondiționat toate adeziunile, ceea ce în genere se întâmplă de altfel cu orice teorie de amploare filosofică. Principalul este că scrierea a avut răsunet, că a fost cetită și discutată, fiind în același timp recunoscută ca o expresie limpede, unitară și sezisantă, a unui mod de a vedea, posibil între altele și putând concura cu ele.

« Talentul de scriitor al autorului, caracterizat prin grație, eleganță și finețe, nu se putea să nu-l îmboldească și spre opere de literatură pură. Nu vom insista prea mult asupra acestei laturi a activității d-lui Lovinescu, care rămâne accesorie și în ansamblul producției sale, și față de intențiunea secției noastre, de a alege de data aceasta un istoric și un critic literar.

« Va trebui să facem totuși mențiune că după câteva încercări dramatice (unele reprezentate pe scena Naționalului din București) d-l Lovinescu a publicat o serie de romane, folosind de preferință personaje cari au existat aevea și evocând întâmplări din trecut. Că utilizarea figurilor trecutului poate trezi susceptibilități mult mai lesne decât croirea integrală de personaje fictive, aceasta e dela sine înțeles. Dar tot așa de adevărat rămâne că evocările d-lui Lovinescu au provocat și multe consonanțe sufletești, cum aș putea-o menționa pe acea a marelui prețuitor al trecutului nostru, Colegul nostru Mihai Sadoveanu, care într'o recensie din revista « Insemnări ieșene » se rostește astfel: « Eugen Lovinescu se întoarce cu pietate către acest Iași, evocând în « Bălăuca » nu numai un episod din amara și sbuciumata vieață a marelui nostru Eminescu, ci și

un trecut mai îndepărtat, și o atmosferă care continuă să plutească peste morminte și ctitorii de odinioară ».

« Pe temeiul acestei activități multilaterale cristalizată în câteva zeci de volume, dar mai ales raportându-ne la activitatea sa principală de critic și istoric literar, secțiunea literară vă roagă prin mine a ratifica alegerea d-lui Lovinescu, ca Membru activ al Academiei Române. »

I. Petrovici.

— Procedându-se la votul cu bile, din 28 voturi exprimate d-l Eugen Lovinescu întrunește 14 voturi, 14 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Lovinescu n'a întrunit nu numai două treimi din voturile celor prezenți, dar nici majoritatea, din care cauză propunerea nu se mai poate supune votului, fiind definitiv căzută.

Se procede la alegerea de membri corespondenți la Secțiunea Literară.

D-l M. SADOVEANU citește următorul raport:

Domnilor Colegi,

« Poetul Ion Pillat este unul dintre cei mai valoroși artiști ai generației care a trecut în vârsta maturității. Colaborator al revistelor « Flacăra », « Cugetul Românesc », « Gândirea », « Convorbiri Literare », s'a impus atenției publicului cetitor încă de acum douăzeci de ani.

« Unele din colecțiile lui de poezii au atins mai multe ediții. A publicat: « Visări Păgâne » (1912), « Eternități de o clipă » (1914), « Amăgiri » (1916), « Grădina între ziduri » (1920), « Pe Argeș în sus » (1923), « Satul meu » (1925), « Biserica de altădată » (1926), « Intoarcere » (1928), « Limpeziri » (1928), « Caetul verde » (1932), « Pasărea de lut » (1934), « Poeme într'un vers » (1936).

« Impreună cu Adrian Maniu, a scris pentru teatru piesele « Dinu Păturică » și « Tinerețe fără bătrânețe ».

« A tradus din poeții francezi, germani și englezi.

« A publicat, în colaborare cu Perpessicius, în două volume, « Antologia poeților de azi ». A publicat singur o antologie a « Poeziei Toamnei ». De asemenea, colecții de poezie populară aleasă după un criteriu artistic: « Cântece din popor » și « Cartea Dorului ».

« Anul acesta, a tipărit o serie de conferințe, într'un volum intitulat « Portrete Lirice ».

« Numai din această enumerare se poate vedea o preocupare intelectuală neadormită și voința de a contribui la sporul culturii românești.

« Poetul Ion Pillat a realizat, în lucrările sale de creație, o artă fin cizelată. Sufletește, s'ar putea spune că d-sa stă pe linia lui Vasile Alecsandri: seninătate și delicatețe.

« Secția Literară propune votului d-voastră pe poetul Ion Pillat, pentru un loc de Membru corespondent. »

Mihail Sadoveanu

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Ion Pillat întrunește 25 voturi din 28 exprimate, 3 voturi fiind contra.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreședinte, proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Ion Pillat, la Secțiunea Literară.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul raport:

« D-l I. T. Torouțiu este un iubitor de literatură care în afară de sacrificiile făcute pentru tipărire, a colaborat într'o largă măsură la cunoașterea principalelor figuri ale Societății literare *Junimea* prin colectarea și publicarea de scrisori schimbate între membrii acestei din urmă societăți.

« In afară de șase volume publicate cu privire la corespondența între membrii Societății Junimea, d-l Torouțiu a mai publicat: Scrieri filosofice referitoare la filosofia lui Iem. Kant; Conferințe asupra poeziilor Carmen Sylvei.

« De asemenea numeroase broșuri având diferite subiecte literare, cu deosebire în domeniul influenței literaturii germane în România. »

C. Rădulescu-Motru.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Ilie Torouțiu întrunește 22 voturi din 26 exprimate, 4 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Ilie Torouțiu, la Secțiunea Literară.

D-l TH. CAPIDAN cetește următorul raport:

Domnilor Colegi,

« D-l D. Caracostea, profesor de Istoria Literaturii române moderne și folclor la Facultatea de Litere din București, unde continuă opera regretatului nostru coleg I. Bianu, și-a început activitatea prin încercări și studii de critică literară, reprezentând direcția modernistă.

« După o pregătire temeinică pe terenul filologic la Viena, unde a fost asistentul membrului nostru de onoare d-l W. Meyer-Lübke în Institutul pentru limba română întemeiat de T. Maiorescu, a publicat în 1916 studiul *Wortgeographisches und Wortgeschichtliches vom Standpunkte der Homonymitat*, unde, pentru prima oară la noi, s'a pus problema geografiei lingvistice a lexicului, aducând, între altele, contribuțiuni prețioase la terminologia pastorală și urmărind, printr'o serie de exemple, vieața cuvintelor dintr'alte categorii în toate dialectele și în limba veche românească.

« Dintre toți istoricii și criticii literari, s'a dovedit deci că este acela care are o mai largă pregătire filologică, indispensabilă studiilor de literatură.

« In 1915 și 1916, a publicat în revista « *Drum Drept* » un lung studiu: *Problemele literaturii poporane*, unde, după ce trece în revistă tot ce se lucrase, arată necesitatea altor căi de investigație.

« Trecând la aplicarea concepției, în 1916, începe să publice în mai multe numere din *Convorbiri literare: Istoria și Estetica epicei poporane române*, studiu bogat documentat, continuat în cursul anilor 1920 și 1921.

« Paralel cu acestea, publică în *Viața românească* și în *Noua revistă română* contribuții de literatură comparată și de critică literară, între altele lecția de deschidere ținută la Universitatea din Viena. In 1921, a apărut volumul dedicat operei Colegului nostru *Brătescu-Voinești* în care analiza estetică e încadrată în probleme de literatură comparată și unde pune, larg documentată, problema analizei stilistice. Se dovedește astfel că nu se mărginește la redarea obișnuită a impresiilor subiective, ci caută să adâncească, sub toate raporturile, problemele literare.

« Chemat în 1919 profesor la Școala Superioară de Războiu, publică în 1922 volumul *Aspectul psihologic al războiului*, unde utilizează metoda folclorică la studiul actualității.

« Abordând studiul operei lui Eminescu, publică în 1926 *Izvoarele poemei Luceafărul*, studiu de literatură comparată, apoi *Două basme necunoscute din isvoarele lui Eminescu* și, în același an, *Personalitatea lui Eminescu*, unde dă o icoană totală a dominantelor poetului.

« Continuând studiile de folclor, a publicat în 1927 *Miorița la Armâni*, unde motivul e urmărit în paralelele lui balcanice, insistând asupra însemnătății mărturiilor armâne pentru istoria motivul nostru capital. Lărgind preocupările de literatură comparată și punând problema geografiei literaturii noastre poporane, publică în 1929 *Lenore, o problemă de literatură comparată și folclor*, în care aspectele apusene și balcanice sunt amănunțit cercetate pentru a fixa locul și caracterul motivului românesc.

« Un studiu larg documentat de literatură comparată este *Izvoarele lui Asaki*, apărut în 1928, o adevărată reabilitare literară a nedreptățitului scriitor moldovean, căci arată un orizont literar superior contemporanilor. Izvoarele clasice, preromantice și romantice sunt puse în cuvenita lumină. Un aspect neașteptat vine din indicarea influenței polone și anume a marelui poet polon *Mickiewicz*, surprinzătoare la scriitorul nostru, căci arată o puternică influență romantică. Cu totul remarcabilă este contribuția prin care se documentează influența clasicismului asupra scriitorului român.

« O caracteristică a d-lui D. Caracostea este că nu aparține acelor cercetători cari se mărginesc să reproducă mereu prin alte exemple același tip de lucrare, ci fiecare contribuție aduce, odată cu un nou material și noui aspecte ale preocupărilor de metodă. De curând s'a îndreptat spre problemele atât de puțin cercetate la noi de versificație românească după cum se poate vedea dintr'o serie de recente capitole apărute în *Neamul Românesc* și în *Gândirea*.

« Ca animator în studiile de istorie literară, țin să relevez directivele date prin publicațiile *Institutului de istorie literară și folclor* de sub direcția d-sale. In seria de mărturisiri literare, potrivit concepției că, după cum în filologie, tot astfel și în literatură, actualitatea e chemată să dea îndrumări pentru descifrarea trecutului, a adunat un prețios material spre

a documenta autentic procesul de creaţiune al marilor scriitori de azi. Cu totul remarcabil pentru acest punct de vedere este prefaţa care precede mărturisirile literare ale Colegului nostru *Octavian Goga*. In seria de bibliografii, a apărut bogata şi indispensabila *Bibliografia istorică şi literară a lui N. Iorga*, iar zilele acestea s'a pus sub tipar al II-lea volum al acestei opere care cuprinde şi registrul atât de necesar. Din seria de monografii a aceleiaşi colecţii au apărut până acum nouă, toate alcătuite de foşti elevi ai Seminarului său. Dintre acestea, una a fost premiată de Academia Română şi alta este acum propusă la premiul Eliade Rădulescu. Scopul acestei colecţii este de a crea din cele mai bune elemente ale Universităţii din Bucureşti o pleiadă de cercetători cari să valorifice ştiinţific comorile adunate de Ion Bianu la Academia Română.

« Pentru rezultatele obţinute în această multiplă activitate care, printr'o fericită colaborare a disciplinelor filologice, istorice şi estetice îşi propune, totdeauna comparativ, să lămurească atât de variatele aspecte ale istoriei şi criticei noastre literare, d-l D. Caracostea merită cu prisosinţă să fie Membru corespondent al Academiei Române, unde este chemat să aducă preţioase servicii. »

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Dim. Caracostea întruneşte 23 voturi din 26 exprimate, 3 voturi fiind contra.

D-l Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte, proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l Dim. Caracostea, la Secţiunea Literară.

D-l I. PETROVICI ceteşte următorul raport:

« D-l O. Tafrali este vechiu profesor la Universitatea din Iaşi, pe care o cinsteşte şi prin activitatea sa neobosită şi prin prestigiul pe care l-a dobândit. Profesor de arheologie la Facultatea de litere a Universităţii moldovene, director al Muzeului de antichităţi din Iaşi, — muzeu înfiinţat exclusiv prin silinţele sale — d-l Tafrali a mai fost însărcinat cu un curs oficial la « Ecole des Hautes-Etudes » din Paris în anii 1934 şi 1935, onoare care nu se acordă oricui.

« Publicaţiile d-lui Tafrali sunt foarte numeroase, parte privind Arheologia, parte Istoria Artelor. Pe lângă studiile publicate în ţară şi în limba românească, D-sa a tipărit mulţime de contribuţii originale în limba franceză (mai ales în « Revue archéologique » şi în « Monuments et Mémoires publiés par l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres ») silindu-se totodată a informa străinătatea asupra comorilor noastre artistice, prin descrieri competente şi atrăgătoare, în care defilează splendidele mânăstiri ale Bucovinei şi alte vechi biserici din ţară. Ca o pildă a efectului produs menţionăm că ziarul « Times » a consacrat o coloană jumătate elogiului cărţii « Le Trésor de Poutna ».

« De altfel propaganda în străinătate a fost unul din ţelurile constante ale activităţii profesorului dela Iaşi şi acestui imbold i se datoreşte publicarea, în moment de grea cumpănă, a scrierii sale « La Roumanie Transdanubienne » în care se pun în evidenţă drepturile noastre asupra Dobrogei, nu numai cu competenţa specialistului, dar şi cu căldura patriotului.

« Printre numeroasele puncte de atingere ale activității d-lui Tafrali cu disciplinele secției noastre literare, mai putem menționa și câteva opere pur literare ca: « Scene din viața dobrogeană », « Urmărind idealul » (roman) și mai ales scrierea recentă: « Idile din viața antică », cu resurecții duioase ale unor vremi apuse de demult.

« Față de această activitate temeinică și bogată, încălzită de entuziasm idealist și servită de însușiri literare netăgăduite, Secția Literară vă propune prin mine, alegerea d-lui Tafrali ca Membru corespondent. »

I Petrovici

— Procedându-se la votul cu bile, d-l O. Tafrali întrunește 20 voturi din 26 voturi exprimate, 6 voturi fiind contra.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l O. Tafrali, la Secțiunea Literară.

Se procede la alegeri de membri de onoare și corespondenți străini.

D-l G. ȚIȚEICA cetește următoarea propunere:

« De aproape două săptămâni d-l Bompiani ține la Facultățile noastre de științe din București, din Iași și din Cernăuți conferințe, în care își expune în chip strălucit cele mai însemnate din rezultatele și metodele sale. De mai bine de 25 ani cercetările sale pătrunzătoare în geometria diferențială proiectivă au adăugat ramuri a acestei științei matematice capitole noui de cea mai mare însemnătate. Teoria configurațiilor lui Laplace, a spațiilor osculatoare unei varietăți de-a-lungul unui element, interpretarea geometrică a ecuațiilor cu derivate parțiale, deformarea de ordin superior, elementele infinitezimale invariante proiective ale unei curbe și ale unei suprafețe sunt numai câteva din părțile esențiale ale operei geometrice create de d-l Bompiani.

« De aceea propunem pe acest distins reprezentant al geometriei italiene ca Membru de onoare al Academiei noastre. »

Em. Racoviță, G. Țițeica, D Pompeiu, Vasilescu-Karpen,
D. Voinov, I Simionescu, Ion Inculeț.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Enrico Bompiani întrunește unanimitatea de 25 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate pe d-l Enrico Bompiani Membru de onoare al Academiei Române.

D-l I. NISTOR cetește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« Propunem alegerea d-lui D. N. Ciotori, consilier pe lângă legația noastră din Londra, ca Membru de onoare și întemeiem această propunere pe următoarele temeiuri:

« D-l Ciotori a scris o sumă de schițe, impresii, povești și legende precum și numeroase traduceri (peste cincizeci în total).

« D-sa a provocat și a ajutat la scrierea a numeroase scrieri — în limba engleză — despre istoria, arta, obiceiurile noastre (optsprezece).

« In sfârșit prin harnica d-sale stăruință colecțiunile Academiei s'au îmbogățit cu multe cărți, hărți, stampe, manuscrise, în cea mai mare parte donația sa. Și acum în urmă numai mulțumită unei stăruințe de patru ani a d-lui D. N. Ciotori, Academia a căpătat, prin gestul înțelegător al d-lui Titulescu, foarte bogata colecție de manuscrise a D-rului Gaster. »

Dr. Gr. Antipa, G. Țițeica, I. Lupaș, Al. Lapedatu, Sextil Pușcariu, I. Nistor, Em. Racoviță, Andrei Rădulescu, R Rosetti, N. Iorga, Preotul Nicolae M. Popescu, D Voinov.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l D. N. Ciotori întrunește unanimitatea de 23 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate pe d-l D. N. Ciotori, Membru de onoare al Academiei Române.

D-l N. IORGA citește următoarea propunere:

« D-l profesor G. Catzarow din Sofia e cel mai bun cunoscător al vieții în toate privințele a Tracilor, strămoșii noștri comuni. Nu e domeniu în care să nu-i fi urmărit cu o desăvârșită competență. Nici religia lor, multiplă și confuză, nu mai are o taină pentru dânsul.

« Lucrările sale au fost publicate și în mai multe limbi străine, d-l Catzarow fiind colaboratorul celor mai reputate reviste ale Apusului.

« In toată această vastă operă e o ținută de o perfectă obiectivitate, de o grijă a formei, și a formei sociale, care lipsesc prea adeseori eruditților. El se înfățișează și ca un suflet liniștit și frumos, în vâltoarea revendicațiilor naționale.

« Il propun, și pentrucă niciodată nu ne-a jignit, ca Membru corespondent al Academiei noastre ».

N. Iorga.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l G. Catzarow întrunește unanimitatea de 20 voturi.

D-l Vicepreședinte Dr. GR. ANTIPA proclamă ales în unanimitate Membru corespondent al Academiei Române la Secția Istorică pe d-l G. Catzarow.

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ

DELA 27 MAI 1936

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU întâmpină pe Majestatea Sa Regele cu următoarele cuvinte:

SIRE,

« Augusta solicitudine pe care Maiestatea Voastră o purtaţi Academiei Române şi lucrărilor sale se dovedeşte încă odată prin bunăvoinţa de a fi venit să prezidaţi această şedinţă publică a noastră, în care distinsul Coleg, d-l Prof. Sextil Puşcariu, va vorbi despre *Atlasul linguistic al României*.

« Atenţiunea deosebită pe care Maiestatea Voastră o acordaţi acestei lucrări, cum şi — fie-mi îngăduit să adaug — interesul particular cu care membrii Academiei şi publicul numeros de intelectuali ce umplea alaltăieri această incintă au ascultat cuvântarea de primire a noului nostru Coleg, d-l Th. Capidan, despre *Romanitatea balcanică*, vădesc hotărît că rostul fundamental al instituţiunii noastre au rămas tot studiile istorice şi linguistice privitoare la poporul român, pentru care ea a şi fost fondată acum şaptezeci de ani.

« Relevând aceasta nu voiesc să scad câtuşi de puţin rolul şi însemnătatea celorlalte preocupări ştiinţifice, literare şi artistice cărora este închinată activitatea Academiei noastre, ci voiesc să accentuez numai că, cu toate nouile şi multiplele sarcini pe care evoluţia vieţii culturale româneşti le-a impus acestei instituţiuni, studiile privitoare la limba şi la trecutul nostru au rămas permanent legate de rosturile ei.

« An cu an aceste studii au fost tot mai mult aprofundate şi extinse, găsindu-se astăzi în stadiul şi la nivelul de a putea răspunde celor mai serioase şi riguroase exigenţe ştiinţifice, iar reprezentanţii lor consacraţi de a fi socotiţi ca autorităţi necontestate în lumea specialiştilor străini. Faptul îşi are însemnătate şi din punct de vedere naţional, întru cât, cum se ştie, din interese şi cu scopuri ce au a face prea puţin cu ştiinţa, adversarii noştri de veacuri cred că mai pot pune din nou în discuţie problema originei şi a continuităţii noastre ca popor autohton al teritoriului său naţional.

« Prezenţa Maiestăţii Voastre la această şedinţă nu este deci numai un puternic îndemn pentru activitatea acelora ce cultivă aceste studii, ci, totdeodată, şi o hotărîtă afirmaţie că înţelegeţi, ca în toate, să fiţi cel dintâi în fruntea acestui neam, când e vorba ca şi prin astfel de studii să se susţină şi să se apere drepturile imprescriptibile ale poporului român, în noua lui patrie întregită.

« Pentru aceasta, Vă mulţumim şi Vă rugăm, încă odată, Sire, să binevoiţi a primi cele mai supuse şi mişcate sentimente de gratitudine şi recunoştinţă ce Vă păstrăm ca Suveran al ţării pe care o voiţi mare, luminată şi puternică şi ca Protector şi Preşedinte de Onoare al Academiei

noastre, pe care ştim că o doriţi să fie, în viitor ca şi în trecut, în fruntea instituţiilor de cultură ale neamului.

« Să trăiţi, Sire ».

MAIESTATEA SA REGELE binevoieşte a zice:

Domnule Preşedinte,
Domnilor Colegi,

« Pentru mine este totdeauna un prilej de bucurie de a veni aci, la Academia Română, ca să asist la unele din şedinţele d-voastră.

« Azi când Colegul nostru, d-l Sextil Puşcariu, ne va întreţine despre o problemă aşa de importantă, bucuria mea este foarte mare. Problema limbii, pe lângă substratul ştiinţific, are o importanţă covârşitoare în zilele acestea, când se afirmă dreptatea stăpânirii acestui pământ de către neamul nostru.

« Am urmărit aceste lucrări fiind convins de importanţa lor şi am avut plăcerea de a contribui şi Eu la ele.

« Profit de prezenţa Mea aci, după alegerea a noui membri pentru a le aduce, ca Preşedinte de Onoare, caldul Meu salut în acest înalt cenaclu al culturii româneşti.

« Urmăresc totdeauna cu dragoste activitatea Academiei Române şi Mă bucur să văd că pe zi ce trece această înaltă istituţie se întăreşte. Sunt convins că, urmând aşa, va putea merge spre progres.

« Mulţumind încăodată pentru cuvintele ce s'au spus, aduc caldul Meu salut şi calda mea urare de propăşire Academiei Române. »

D-l SEXTIL PUŞCARIU desvoltă comunicarea anunţată despre *Atlasul linguistic român* (cu proiecţiuni).

După comunicare, Maiestatea Sa Regele se întreţine îndelung cu d-nii Membri şi cu d-l E. Perrot, Profesor la Facultatea de Farmacie din Paris, care a asistat la şedinţă.

Şedinţa intimă.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU semnalează prezenţa d-lui Perrot prin următoarele cuvinte:

Chers Collègues,

« J'ai la grande joie de vous signaler la présence parmi nous de Mr. Perrot, Professeur d'Histoire naturelle des Médicaments à la Faculté de Pharmacie de Paris, Membre des Académies de Médecine et d'Agriculture, Directeur du laboratoire de Recherches et du Musée des matières premières d'origine végétale.

« Ce laboratoire est fort actif et le Musée est fameux, pour le nombre et la variété de ces collections, — richesses inestimables, qui sont dues, en très grande partie, à l'activité de Mr. Perrot, infatigable travailleur et voyageur, qui a parcouru toute l'Europe et de nombreuses contrées d'Afrique et d'Asie, rapportant, de chaque voyage, graines, semences,

échantillons, documents de toutes sortes, qui forment actuellement l'avoir considérable du Musée et la base du vaste savoir et de la très grande expérience du savant.

« Une lacune lui restait cependant à combler dans ses explorations européennes et c'est justement la Roumanie, effet de circonstance imprévues ou contraires, car Mr. le Prof. Perrot compte, non seulement beaucoup d'élèves dans notre pays, mais de bons amis et de vieux camarades; il me suffira de citer parmi ces derniers notre regretté collègue le Dr. Cantacuzino et notre collègue Racovitza ici présent.

« Quoiqu'il en soit, voici la lacune comblée: Mr. le Professeur Perrot, après avoir pris une part active au Congrès national de Chimie de Constanța, est l'hôte de notre Capitale depuis quelques jours, à la grande satisfaction de ses amis, de ses collègues et de ses élèves, qui lui ont fait visitér nos institutions scientifiques, qui l'ont vivement intéréssé. J'apprend que, sur son amicale insistance, notre pays sera représenté aux travaux d'une convention internationale, d'ou son absence aurait été fort préjudiciable à la mise en valeur d'une branche non négligable de notre production agricole.

Monsieur le Professeur et honoré Collègue,

« Les membres de notre Académie se joignent à vos confrères, a vos amis et à vos élevès roumains, pour honorer en vous le professeur, le savant et l'ami de notre pays. Nous vous remerçions d'être venu nous voir et nous espèrons que cette première visite ne restera isolée. Soyez le bienvenu parmi nous! »

D-l **Perrot** mulțumește emoționat d-lui Președinte pentru binevoitoarele cuvinte prin care l-a salutat.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU zice:

« Intâiul ales dintre nouii Colegi, d-l Prof. Nic. Bănescu, găsindu-se în mijlocul nostru, îmi fac o deosebită plăcere a-l saluta și felicita din toată inima.

« Căci d-sa vine în Academie nu numai cu o frumoasă și bogată activitate publicistică, istorică și literară, de tinerețe, ci, cum s'a arătat în raportul de recomandare și cu o serie de valoroase studii, într'un domeniu de specialitate științifică în care puțini dintre istoricii și filologii noștri s'au afirmat până acum — în bizantinologie. Iar studiile acestea, de temeinică erudițiune, sunt expuse cu deosebit talent literar și cu un viu și pătrunzător spirit critic și polemic.

« In atmosfera senină și liniștită a Academiei noastre d-l Nic. Bănescu, va găsi, de sigur, îndemnul necesar spre a continua această activitate științifică pentru progresul studiilor noastre istorice și pentru prestigiul instituțiunii căreia de azi înainte d-sa îi aparține. De aceea, în numele d-voastră al tuturor, îl întâmpin cu tradiționala salutare:

« Fii bine venit în mijlocul nostru, domnule Coleg! »

D-l N BĂNESCU răspunde:

« Ţin să mulţumesc din toată inima d-lui Preşedinte pentru frumoasele cuvinte cu care a salutat prezenţa mea întâia oară în această savantă asociaţie.

« Recunoştinţa mea merge însă în special către Secţia Istorică, unde, prin votul său spontan am fost trecut dela Secţia Literară, în care am stat, ca Membru corespondent atâţia ani, şi mai cu seamă sunt recunoscător ilustrului meu profesor şi savantului nostru istoric d-l Iorga, care, prin raportul său, a prezentat Domniilor Voastre modestele mele merite pe teren ştiinţific, făcând posibil votul atât de hotărît, prin care mă simt foarte onorat.

« In atmosfera senină pe care acest luminat Corp o garantează mai bine decât oriunde, cum d-l Preşedinte a subliniat însuşi, sunt sigur că voiu găsi şi mai mult îndemn pentru a-mi da contribuţia la ştiinţa pe care o reprezint.

« Domnilor, vă mulţumesc. »

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU arată că Inalt Prea Sfinţia Sa Dr. Miron Cristea, Patriarhul României, a binevoit a veni astăzi între noi spre a ne face o importantă comunicare.

Inalt Prea Sfinţia Sa Dr. MIRON CRISTEA, Patriarhul României, Membru de onoare al Academiei Române, luând cuvântul zice:

« Urmând pilda înaintaşilor mei în slujba de ierarhi ai bisericii noastre ortodoxe din ţările şi provinciile locuite de Români, — am luat şi eu iniţiativa, am pregătit toate mijloacele de trebuinţă şi am găsit clericii şi cărturarii pregătiţi, pentru a da neamului românesc şi bisericii sale o nouă traducere a Sfintei Scripturi, făcută de-a-dreptul din limbile originale de bărbaţi cu depline cunoştinţe atât biblice cât şi de desvoltarea, la care a ajuns limba românească în zilele de azi.

« In deosebi am urmat pe mitropolitul Simion Ştefan din Belgradul-Ardealului, carele în istorica predoslovie a Noului Testament (1648) constata în cuvinte atât de plastice trebuinţa unei limbi *unitare* a Românilor, pe care să o înţeleagă deopotrivă toţi Românii din ţările şi provinciile, în cari i-a împărţit vitregitatea vremurilor. El s'a şi silit — pe cât i-au îngăduit acele timpuri — să folosească astfel de cuvinte, cari — ca banul de aur — au trecere, valoare şi pricepere pretutindenea; bine ştiind, că unitatea limbii şi lucrările scrise în ea, creează unitatea sufletului românesc de pretutindenea; iar unitatea sufletului trebue să aibă de urmare prea firească şi unitatea naţională şi politică a neamului.

« Am urmat pe vrednicul mitropolit al Ungrovlahiei Theodosie dela Veştem, care a binecuvântat lucrarea şi apariţia vestitei Biblii, cunoscută sub denumirea de « Biblia lui Şerban Cantacuzino » (1688).

« Asemenea, pe smeritul călugăr Samuil Micu Clain dela Sadu; pe nemuritorul mitropolit Andrei Şaguna dela Sibiu (1853); pe mitropolitul Gavril Bănulescu, căruia se atribue biblia dela Petersburg (1819) şi pe alţi neosteniţi muncitori pe acest tărâm.

« In scopul acesta încă la 1922 am înființat « Institutul biblic », care să adune mijloacele bănești pentru acoperirea cheltuelilor de traducere şi de tipărire a unei Sf. Scripturi, care

« 1. Să ne dea un text clar şi pe înțeles, bine tradus din limbile originale, fără obscurități, cu deplin aparat critic şi cu deplină autoritate teologică şi de doctrină.

« 2. Să ne dea traducerea în o limbă, ce corespunde progresului făcut de graiul românesc în timpurile mai noui, fără a pierde nimic din mireasma arhaică a frumoasei noastre limbi bisericești din trecut, spre a da astfel nou îndemn tuturor, celor ce se îndeletnicesc a scrie românește, să revină în scrisul lor la vechea matcă a limbii noastre originale, așa cum o crează graiul poporal și scrisul marilor ierarhi, gânditori, literați şi poeți, ce i-am avut până acum.

« Această Scriptură, tradusă de preoții Grigorie Pişculescu, Vasile Radu, sub conducerea autorității sinodale și ierarhice a marelui cărturar al bisericii noastre, Mitropolitul Nicodim al Moldovei, este gata. Folosesc prilejul acestei sărbătorești ședințe de a prezenta întâiul exemplar al acestei Sf. Scripturi, proaspăt apărute în tiparnița Patriarhiei noastre din inițiativa și sub îngrijirea întâiului patriarh al țării Miron și în zilele Maiestății Sale Regelui Carol II — voievodul culturii române și al tuturor mișcărilor pentru propășirea şi înălțarea țării.

« Și vă rog — ca pe fruntașii nemuritori ai culturii române —, să o primiți cu dragostea de buni fii ai bisericii strămoșești și să o apreciați cu aceeaşi bunăvoință, cu care ați adunat și îngrijit și cea mai fragmentară şi răsleață foaie din vechile traduceri, adeseori pierdute şi uitate prin colbul ungherelor nebăgate în seamă.

« Eu doresc, ca ea să contribue, — ca și edițiile înaintașilor — la închegarea neamului, la întărirea conştiinței şi unității sale bisericești, culturale și naționale și să fie și rămâie prin dumnezeieștile sale povețe și învățături — ca și în trecut — temelia de desvoltare a întregii noastre vieți personale, familiare și obștești. »

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU: a mulțumit I. P. S. Sale pentru deosebita cinste ce face Academiei de a-i prezenta primul exemplar din noua Biblie tipărită de Sf. Sinod. D-sa zice că a avut fericirea să cunoască de aproape năzuința I. P. S. Sale care l-a dus la realizarea acestei monumentale lucrări. Știe cu cât spirit practic, cu câtă pricepere și cu câte greutăți a pus la cale această operă. I. P. S. Sa a înființat mai întâi un Institut Biblic: apoi s'a străduit ca să aducă la Mitropolie o tipografie și în sfârșit s'a îngrijit de strângerea în jurul P. S. Sale a câtorva colaboratori destoinici. Sunt 6 ani de când I. P. S. Sa ne-a prezentat traducerea Psaltirei în cea mai curată și mai frumoasă limbă românească. Acum ne dă cu colaborarea prețioasă a părinților Pișculescu și Radu și a I. P. S Sale Mitropolitului Nicodim al Moldovei traducerea completă a noului și vechiului Testament. D-l Lapedatu a exprimat I. P. S. Sale mulțumiri din toată inima că atât ca Patriarh cât și ca Membru de Onoare al

Academiei a ţinut ca cel dintâi exemplar din cele ce vor fi împrăştiate în lumea credincioasă să fie adus acestei înalte instituţiuni.

« Noua biblie va sta la loc de cinste şi în rând cu bătrânele cărţi bisericeşti aflate în Biblioteca Academiei noastre; cărţi în care stă închis sufletul neamului nostru. Vom păstra această sfântă carte — spune d-l Lapedatu — atât ca amintire a I. P. S. Voastre cât şi ca semn de rugăciune pentru ca Bunul Dumnezeu să vă dea putere şi vieaţă să duceţi la bun sfârşit şi tipărirea Sfintei Tradiţii. »

Inalt Prea Sfinţia Sa, Dr. MIRON CRISTEA, Patriarhul României, mulţumind d-lui Preşedinte, a arătat că această carte este cuvântul lui Dumnezeu; graiul însă în care e tălmăcită este al lumii; de aceea nu poate fi desăvârşit. Şi de aceea pune această primă ediţie în atenţia Academiei Române şi a tuturor scriitorilor şi poeţilor noştri, cunoscători ai limbii româneşti şi-i roagă să facă şi să-i comunice observaţiile Domniilor lor, spre a fi ţinute în seamă la o ediţie viitoare.

La ordinea de zi fiind repetarea votului pentru alegerile ca membri activi la Secţiunea Literară a d-lor G. Petraşcu şi Lucian Blaga, d-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA, care ocupă scaunul prezidenţial, pune la votul cu bile alegerea d-lui G. Petraşcu. Rezultatul votului este că d-l Gh. Petraşcu a întrunit 18 voturi din 26 voturi exprimate, 8 voturi fiind contra.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Gh. Petraşcu a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenţi şi îl proclamă ales Membru activ al Academiei Române la Secţiunea Literară.

Repetându-se şi votul pentru alegerea d-lui Lucian Blaga, se constată ca rezultat al votului că d-l Lucian Blaga a întrunit 16 voturi pentru din 26 voturi exprimate, 10 voturi fiind contra.

D-l Vicepreşedinte Dr. GR. ANTIPA constată că d-l Lucian Blaga n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenţi spre a fi ales. Se va repeta votul mâine pentru a treia şi ultima oară.

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 28 MAI 1936

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU zice:

« Alţi doi noui Colegi se găsesc azi în mijlocul nostru — d-nii Traian Săvulescu şi Gh. Ionescu-Siseşti. Imi fac o deosebită plăcere a-i saluta şi felicita, în numele d-voastră al tuturor, din toată inima.

« D-l Traian Săvulescu va fi, de sigur, în cadrul specialităţii sale, după cum ne-a fost prezentat, un demn şi vrednic urmaş al marilor săi predecesori botanişti: Dr. Dimitrie Brândză, Florian Porcius şi Dr. Dimitrie Grecescu.

« Iar d-l Gh. Ionescu-Siseşti, cu pasiunea şi distincţiunea cu care profesează una din ştiinţele cele mai importante din punct de vedere al aplicării practice în vieaţa economică şi socială a poporului român şi cu acţiunea sa de îndrumare practică şi-a câştigat o reputaţie pe care n'a mai avut-o nimeni altul dela neuitatul nostru înaintaş P. S. Aurelian.

« Amândorora le zic: Fiţi bine veniţi în mijlocul nostru, d-lor Colegi!»

D-l TRAIAN SĂVULESCU răspunde:

Domnule Preşedinte,
Domnilor Membri,

« A fi membru al Academiei Române, înseamnă, pentru acei, cari şi-au destinat rostul vieţii lor cercetării ştiinţifice sau scrisului, nu numai o deosebită onoare, ci şi un hotărît îndemn, de a produce în specialitatea hărăzită lor, cât mai bine şi cât mai mult.

« Pentru botanică şi botanişti, Academia Română a fost, încă dela înfiinţare, instituţia dela care au pornit îndrumări sănătoase, îndemnuri viguroase şi de al cărui sprijin mărinimos s'au bucurat toţi cei vrednici.

« In trecut, Florian Porcius din Năsăud, nestorul botaniştilor unguri şi români, Doctorul D. Brândză, ziditorul din temelie al edificiului botanicei ştiinţifice româneşti, Doctorul D. Grecescu, prelucrătorul critic şi original al materialului floristic, cunoscut până la el şi făuritorul primei sinteze fitogeografice a ţării, au fost membrii acestei glorioase instituţii. Astăzi, eminentul profesor Em. Teodorescu, creatorul şcoalei româneşti de fiziologie vegetală—şcoală ce nu ar trebui lăsată să se părăginească—este de asemenea membru al Academiei Române.

« Toţi aceştia au activat aici discret, dar rodnic şi din necunoscut au scos la lumină adevărurile ce lămuresc vieaţa şi răspândirea plantelor în ţara noastră.

« E bine să se ştie, că în timp ce în alte ţări învecinate, în Bulgaria, Serbia, Grecia, alţii decât băştinaşii cercetau pământul, animalele şi plantele, în ţara noastră, un ardelean (Florian Porcius), un moldovean (Dr. D. Brândză), un oltean (Dr. D. Grecescu) şi un bucovinean (Al. Procopian-Procopovici) ne-au dat lucrările de bază, care îşi păstrează şi azi importanţa lor intactă. Ei au statornicit dela început unitatea de preocupare, de gândire şi de metodă în domeniul botanicei, sporind unitatea spirituală, care a premers şi a pregătit marea unire politică de mai târziu.

« Lucrările cele mai de seamă, privitoare la flora şi vegetaţia României, au apărut în publicaţiile Academiei Române sau au fost distinse de către aceasta, prin acordare de premii. Putem spune, aşa dar, că în ceea ce priveşte ştiinţa plantelor, Academia Română şi-a îndeplinit cu prisosinţă rolul său de îndrumare, de încurajare şi de patronaj.

« Munca fără preget a înaintaşilor noştri ne-a uşurat enorm sarcina nouă, celor de astăzi, pentrucă ne-a deschis drumuri largi şi drepte către ţeluri bine definite.

« Conştient de obligaţiunile mele şi pătruns de un adânc sentiment de răspundere, gândul meu se îndreaptă în primul rând cu pietate către marii înaintaşi a căror operă şi pasiune pentru ştiinţă, îmi vor servi ca un permanent imbold.

« Permiteţi-mi, să vă mulţumesc, d-le Preşedinte, pentru întâmpinarea ce mi-aţi făcut-o, în termeni atât de calzi, atât de încurajatori şi îmbietori.

« Mulţumesc în special, ilustrului meu Profesor D. Voinov, a cărui lărgime de vederi, fermitate în convingeri şi delicateţe în sentimente, mi-au fost întotdeauna un model viu a ceea ce trebue să fie un adevărat om de ştiinţă. Sentimentele de afecţiune şi de stimă, pe care d-l Profesor Voinov mi le-a manifestat şi acum, prin recomandarea mea pentru a fi ales ca membru al Academiei Române, reprezintă pentru mine o comoară de nestimate sufleteşti.

« Mulţumesc călduros d-lor membri ai Secţiunii Ştiinţifice, precum şi plenului Academiei Române, pentru deosebita cinste ce mi-au acordat-o, socotindu-mă demn de a continua strădania înaintaşilor mei, pentru progresul botanicei româneşti. »

D-l G. IONESCU-ŞIŞEŞTI luând cuvântul, zice:

Domnule Preşedinte,
Domnilor Membri,

« Vă mulţumesc cu recunoştinţă pentru onoarea de a mă fi chemat în mijlocul d-voastră, în acest înalt for ştiinţific.

Ştiinţa, în epoca modernă, a revoluţionat vieaţa lumii, în toate domeniile. A transformat şi agricultura, punând în locul deprinderilor patriarhale milenare, o tehnică raţională. Din nefericire, în ţara noastră nu se înţelege îndeajuns spiritul vremii şi aceasta e una din cauzele pentru care producţia noastră agricolă nu este la înălţimea virtuţilor poporului românesc şi rodniciei pământului său. Academia Română, cu prestigiul şi autoritatea ei, trebue să tragă un clopot de alarmă. Ea trebue să înoade firul evoluţiei acolo unde a fost lăsat de marele precursor P. S. Aurelian, întemeietorul cooperaţiei româneşti, acea formă de organizare a micilor producători, fără care nu poate fi progres în agricultura ţărănească.

« Exprim recunoştinţa mea d-lui Preşedinte pentru cuvintele de bună primire şi d-lui Dr. Gr. Antipa, care a avut bunăvoinţa a mă recomanda d-voastră în 1925, când am fost ales Membru corespondent şi care acuma aduce din nou chezăşie pentru mine în faţa d-voastră. Vă exprim recunoştinţă d-voastră tuturor pentru votul ce aţi binevoit a da.

« Chemându-mă în mijlocul d-voastră aţi binevoit a aprecia modesta mea activitate ştiinţifică şi străduinţa ce m'am socotit dator să depun pentru ca agricultura românească să iasă din rutină.

« Academia Română trebue să fie şi pentru agricultură instituţia de îndrumare pe căile progresului. Voiu fi, în mijlocul d-voastră, slujitorul credincios al acestui ţel şi vă asigur că voiu munci cu puterile cele mai curate, pentru a fi vrednic de onoarea ce aţi binevoit a-mi face. »

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, roagă plenul să autorize Delegaţia să aplice în cursul anului regulamentele nemodificate în spiritul Statutelor, supunând plenului următoarea propunere:

« Delegaţiunea este autorizată să aplice regulamentele, care n'au fost modificate, ţinând seama de dispoziţiile noilor Statute ale Academiei ».

— Se aprobă în unanimitate.

D-l N. IORGA prezintă în dar din partea d-lui Dinu Rosetti o foarte interesantă scrisoare a lui Cezar Bolliac scrisă din Constantinopol la 1850, care se va publica în Memoriile Secţiunii Istorice.

D-l S. PUŞCARIU citeşte următorul raport asupra *Dicţionarului limbii române:*

Domnilor Colegi,

« Dificultăţile de ordin tipografic de care vă vorbeam în raportul precedent n'au încetat decât la începutul anului acestuia, când Tipografia Universul a ajuns să-şi procure toate caracterele tipografice care-i mai lipseau. Materialul cules în şpalturi şi în pagini întrece trei fascicole, iar manuscrisul gata de tipar cuprinde material pentru a patra fascicolă.

« Din litera *C* s'a ajuns cu redacţia definitivă până la cuvântul CRAONI, iar în redacţia primă au lucrat: d-l C. Lacea cuvintele CREASTĂ-CREER, CREMENE-CREZ, CU, CUŞAC-CUVÂNT; d-l T. Naum cuvintele CONTE-CONTRAGE, iar d-l St. Paşca CUFUNDA-CUNOAŞTERE (fără cuvântul CUM).

« Din volumul II, partea a II-a, redacţia definitivă a ajuns până la cuvântul LACTOZĂ. In redacţia primă nu s'au făcut progrese, d-l T. Capidan având concediu.

« Ultima revizie a volumului I continuă să o facă d-l I. A. Rădulescu-Pogoneanu, iar la vol. II, d-l T. A. Naum. Traducerea franceză o revede d-l Yves Auger. »

Sextil Puşcariu.

După propunerea d-lui Vicepreşedinte Andrei Rădulescu, se decide ca Premiul J. Lecomte du Nouy să se dea în 1937, în valoare de 3.000 lei, la elevi ai Academiei de Arte Frumoase din Iaşi.

Se primeşte cu mulţumire dania de 2.000 lei făcută de d-l Mihail Pizanty — valoarea premiului N. Chrissoveloni acordat de Academie d-sale în sesiunea generală din 1935 pentru scrierea « Statistica » — şi se aprobă propunerea d-lui Pizanty ca această sumă să se acorde ca premiu unei lucrări economice, tratând subiectul: « Problema exportului cerealelor româneşti în debuşeurile naturale în raport cu concurenţa cerealelor străine ». Premiul se va publica pentru anul 1937.

După propunerea d-lui ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, se aprobă ca din veniturile fondului Elena Simu, destinate prin testament pentru

« acoperirea cheltuelilor publicațiilor, operelor și scrierilor importante, alese « și hotărîte de Academie, referitoare la Artă, Istorie și Științe, cu indicația « publicațiunile: « Elena Anastase Simu », — să se dea pe rând fiecărei Secțiuni câte 100.000 lei anual pentru scopurile arătate în testament, începându-se prin a se da în acest an Secțiunii Literare 100.000 lei pentru artă din cei 189.000 lei disponibili, Secția având să hotărască chiar acum facerea de publicații de artă. Restul sumei va putea fi întrebuințat de Delegațiune în același scop.

Raportând asupra fondului C. G. Vernescu, d-l Andrei Rădulescu este de părere ca acestui fond să nu i se facă regulament, întru cât fondul are venituri oscilante, ci asupra întrebuințării veniturilor să se hotărască în fiecare an.

Pentru folosirea veniturilor din acest an, după o discuție la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, I. Nistor, G. Țițeica, S. Dragomir, General R. Rosetti și I. Simionescu, se decide:

1. Din venitul din acest an al fondului Vernescu să se acorde un premiu de 50.000 lei pentru publicațiuni juridice apărute dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1936; premiul va putea fi divizat după normele admise pentru premiile Statului de câte 50.000 lei. El va fi dat în sesiunea din 1937 prin Secțiunea Istorică.

2. O bursă de 3.000 lei lunar, dată prin concurs unui licențiat al unei Facultăți de Drept din țară, pentru a lua Doctoratul și a face studii de specializare.

3. O bursă de 3.000 lei lunar, dată prin concurs unui licențiat al Academiilor de Comerț din țară pentru Doctorat și studii de specializare. Aceste burse vor fi pe termen de 2 ani, cu posibilitate de prelungire.

Concursul se va ține în București la Academia Română.

Data și normele concursului vor fi stabilite de către Delegația Academiei.

4. 50.000 lei Secțiunii Istorice și 50.000 lei Secțiunii Științifice pentru cercetări și publicații sub titlul: *Fondul C. G. Vernescu*.

5. Restul venitului va fi întrebuințat de Delegație pentru scopuri culturale sau va putea fi întrebuințat pentru cheltuelile generale ale Academiei.

La ordinea de zi fiind formarea bugetului, Preotul N. M. POPESCU arată că proiectul de buget întocmit de Delegațiune a fost examinat de Comisiunea financiară în ședința ei ținută astăzi, după depunerea proiectului. Comisiunea l-a găsit bine întocmit și propune să fie votat, după ce comunică câteva observațiuni ale sale.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune ca Delegațiunea să fie autorizată ca, în caz de necesitate, să modifice sumele prevăzute în buget, întrebuințându-le cum va crede mai nimerit și la nevoie modificând organizarea Serviciilor Academiei.

— Punându-se la vot, bugetul se votează în unanimitate cu observațiile Comisiunii financiare și cu propunerea făcută de d-l Andrei Rădulescu. Iată textul bugetului:

Domnilor Colegi,

« Avem onoare a prezenta proiectul de buget pentru anul 1 Iulie 1936—30 Iunie 1937, care se prezintă la venituri cu Lei 25.279.242,77 deci față de anul trecut cu un plus de Lei 2.206.608,80 provenit din venitul capitalizărilor la fonduri și prin fonduri noui venite după votarea bugetului în curs.

« Bugetul cuprinde două părți:

« 1. *Bugetul propriu al Academiei*, care se prezintă la venituri cu Lei 6.097.393,50
iar la cheltueli cu . . . . » 6.297.446,—

« S'au prevăzut cheltueli în plus cu . . . . . . Lei 200.052,50 cari s'au luat din Fondul de Rezistență al cheltuelilor generale.

« Excedent nu mai avem din cauza schimbării bugetului la 1 Iulie 1935 când au rămas sume neîncasate și cari s'au acoperit dela Excedent spre a nu mai fi reportate din an în an. Cu modul acesta aproape toate veniturile prevăzute la fondurile generale vor fi încasate chiar în timpul exercițiului bugetar.

« Am dat fiecărei Secțiuni câte Lei 600.000 pentru tipărituri.

« Pentru Dicționar am dat aceeași sumă ca și în bugetul în curs: Lei 50.000 dela Fondul Zappa; Lei 100.000 dela Fundația Ferdinand și Lei 30.000 din bugetul propriu al Academiei, cari cu celelalte venituri fac în total Lei 410.889,50.

« Pentru Bibliotecă s'a menținut aceeași sumă de Lei 4.725.000, cu un excedent de Lei 223.037, care va servi pentru amortizarea deficitului Bibliotecii împreună cu economiile ce vor rezulta la sfârșitul exercițiului bugetar.

« 2. *Fondurile speciale*, cu cheltueli anuale și cu cheltueli periodice, după deducerea prelevărilor, venitul s'a trecut întreg la cheltueli, conform obligațiilor regulamentare.

« Bugetul Școalelor se prezintă astfel:

« a) *Bugetul Fondului Agarici* se prezintă la venituri după scăderea prelevărilor cu suma de Lei 585.745,— și la cheltueli cu Lei 433,780,— deci cu un excedent de Lei 151.965,— care va servi pentru amortizarea deficitului din anii trecuți de Lei 1.184 996,02 dela Școala dela Moara Grecilor.

« Venitul net al moșiei pentru anul 1936/37 este de Lei 213.200,— iar al pădurii Mereni de Lei 102.200,—.

« Trebue să arătăm că bugetul propriu al Școalei Agarici se prezintă dela început cu un deficit de Lei 33.420,—;

« b) *Bugetul Fondului Tache P. Anastassiu* se prezintă la venituri, după scăderea prelevărilor, cu Lei 1.393.244,—, iar la cheltueli cu Lei 1.065.750,— deci cu un excedent de Lei 327.494, care de asemenea va servi pentru amortizarea deficitului de Lei 2.328.096,94 din anii trecuți.

« Venitul net al moșiei Țigănești este prevăzut în acest buget cu Lei 556.100,— iar venitul net al pădurii Balta cu Lei 148.900,—.

« Și bugetul propriu al Școalei dela Țigănești se prezintă cu un deficit de Lei 4.925,—.

« Bugetul general al Academiei pentru anul 1 Iulie 1936—30 Iunie 1937 se prezintă la venituri cu . . . . Lei 22.250.148,85

« Plus Fondul de Rezistență al Cheltuelilor generale . . . . » 3.029.093,92

Total . . . Lei 25.279.242,77

iar la cheltueli:

1.	Cheltuelile proprii ale Academiei	Lei	6.117.446,—	
2.	Bugetul Dicționarului . .	Lei	410.889,50	
3.	» Bibliotecii	Lei	4.725.000,—	
4.	Fondul Agarici	»	585.745,—	
5.	» T. P. Anastassiu . . .	»	1.393.244,—	
6.	Fonduri speciale și cu cheltueli anuale	»	9.042.243,85	
7.	Idem cu cheltueli periodice . .	»	175.633,—	» 22.450.201,35

Rămân disponibili la Fondul de Rezistență al Cheltuelilor Generale . . . . Lei 2.829.041,42

Delegațiunea Academiei Române:

Alex. Lapedatu, G. Țițeica, Andrei Rădulescu, Dr. Gr. Antipa.

BUGETUL GENERAL AL ACADEMIEI
Pe 1 IULIE 1936—30 IUNIE 1937

I. Venituri:

1.	Fonduri cu destinație generală	Lei	6.097.393,50
2.	» » » specială și cheltueli anuale	»	15.977.122,35
3.	» » » » » » periodice	»	175.633,—
	Total . . .	Lei	22.250.148,85
	Se adaugă fondul de rezistență al cheltuelilor generale ale Academiei	»	3.029.093,92
		Lei	25.279.242,77

II. Cheltueli:

1.	Cheltueli proprii ale Academiei	Lei	4.017.446,—		
	Pentru Secții, tipărituri de fiecare secție, a lei 600.000 .	»	1.800.000,—		
	Fond pentru deschidere de credite și cheltueli extraordinare	»	300.000,—		
		Lei	6.117.446,—		
2.	Bugetul Dicționarului .	»	410.889,50		
3.	» Bibliotecii . .	»	4.725.000,—		
4.	» Fondului « Agarici »	»	585.745,—		
5.	» » « Tache Anastassiu » . . .	»	1.393.244,—		
6.	Fonduri speciale cu cheltueli anuale	»	9.042.243,85		
7.	Fonduri speciale cu cheltueli periodice	»	175.633,—		
		Lei	22.450.201,35		
	Se adaugă Fondul de rezistență al cheltuelilor generale .	»	2.829.041,42	Lei	25.279.242,77

BUGETUL PE 1936—1937 (1 IULIE—30 IUNIE)

Situaţia veniturilor generale ale Academiei

Fonduri cu destinaţie generală		In 1935/36	In 1936/37
Fondul Zappa		109,379,—	109.379,—
» Economiilor		7.393,35	7.528,50
» I. Fătu		9.275,—	9.425,—
» Macinca		3.241,—	3.241,—
» Elena Dr. N. Turnescu		1.636,—	1.636,—
» Donici, scăzând chelt. Lei 26.300		78.382,50	38.715,50
» Gr. Buiucliu, idem Lei 9.500		11.312,75	12.446,—
» Obedenaru		114.427,50	117.134,—
» G. Lazăr		28.918,25	31.582,—
» El. Rădulescu		21.293,50	22.200,50
» Gh. Asachi		9.048,—	11.161,—
» Pr. St. Georgescu		2.226,—	2.348,—
» Pisoschi		32.327,—	33.356,—
» Th. Rosetti		21.369,—	21.369,—
» I. C. Negruzzi		4.802,—	4.802,—
» Vernescu		302.622,—	—
» Năsturel, scăzând premiul 9.500		106.210,—	109.898,50
» Carp, idem Lei 54.053 cheltueli		119.751,50	169.202,50
» Th. Stănescu, idem Lei 15.200		4.775,—	6.037,50
Din vânzarea publicaţiilor		88.200,—	58.800,—
		1.076.589,35	770.262,—
Prelevări 18% sald din 1935	287.121,50		
Idem pe 1936/37	1.552.639,—	1.203.074,—	1.839.760,50
» Fundaţia Elias		1.960.000,—	1.960,000,—
» » Ferdinand		980.000,—	980.000,—
Chiria dela C.A.M. pt. Imob. cal. Victoriei		294.000,—	294.000,—
Subvenţiuni dela Stat		191.250,—	*) 191.250,—
Excedent sald din 1934		260.000,—	—
Venit Extraordinar		150.000,—	—
Fondul Vernescu, sald disponibil		40.000,—	62.121,—
Credit Extraordinar, idem		300.000,—	—
			6.097.393,50
Dela Fondul de Rezistenţă al Cheltuelilor Generale		—	200.052,50
		6.454.913,35	6.297.446,—

[1]) Blocat 10%

BUGETUL PE 1936—1937
(1 Iulie — 30 Iunie)
Cheltueli Generale ale Academiei

Specificarea Cheltuelilor	In 1935/36	In 1936/37
Diurnele Sesiunii Generale . . .	300.000,—	400.000,—
» Ședințelor ordinare	200.000,—	250.000,—
» Membrilor Delegațiunii . .	180.000,—	100.000,—
» Secretarului General	60.000,—	60.000,—
Remunerarea funcționarilor și servitorilor	2.342.046,—	2.342 046,—
Ajutorul Epitropiei Sf. Vineri	400,—	400,—
Serviciul Băncii Naționale	25.000,—	25.000,—
Spese de Cancelarie, imprimate, combustibil, luminat, încălzit, telefon, etc. .	294.000,—	250.000,—
Intreținerea localelor, reparațiuni, apă, gunoiu, etc.	220.000,—	260.000,—
Fond special de rulment în procesele nouilor succesiuni	50.000,—	50.000,—
Spese de procese	10.000,—	50.000,—
Mobilier	10.000,—	50.000,—
Cheltueli neprevăzute	40.000,—	40.000,—
» de expediție	40.000,—	40.000,—
Anale-Desbateri (tipărituri)	70.000,—	100.000,—
	3.841.446,—	4.017.446,—
Publicațiile Secțiilor a 600.000 fiecare	2.040.000,—	1.800.000,—
Burse și Premii Fond Vernescu . . .	100.000,—	—
Fond pentru Cheltueli extraordinare și deschidere de credite	250.000,—	300.000,—
	6.231.446,—	6.117.446,—
Pentru Dicționar:		
Contribuție dela Fondul Zappa	50.000,—	50.000,—
» » » Ferdinand . .	100.000,—	100.000,—
» din bugetul propriu al Academiei	30.000,—	30.000,—
	6.411.446,—	6.297.446,—
Excedent	43.467,35	—
	6.454.913,35	6.297.446,—

BUGETUL PE 1936—1937

Fonduri cu destinaţie specială şi cheltueli anuale

VENITURI	1935/36	1936/37	CHELTUELI	1935/36	1936/37
Subvenţie dela Stat pt. Bibliotecă	67.500,—	67.500,—			
Inzestrarea Bibliotecii	675.000,—	675.000,—	Bibliotecă	4.725.000,—	4.725.000,—
Parte din subvenţia de 1 milion	382.500,—	382.500,—			
Subvenţia pt. Bibliotecă	3.600.000,—	3.600.000,—			
Idem pt. Premii	135.000,—	135.000,—	Pr. Lazăr, Eliade, Asachi	135.000,—	135.000,—
Idem Documente Hurmuzachi	9.000,—	9.000,—	Tipărit	9.000,—	9.000,—
Din vânzarea Dicţionarului	10.000,—	10.000,—			
Fondul Carol I	29.341,50	29.639,50	Dicţionar	230.591,50	230.889,50
Parte din subvenţia de 1 milion	191.250,—	191.250,—			
Fondul Năsturel pt. premii, restul la veniturile generale	18.000,—	17.000,—	Premii	18.000,—	17.000,—
Fondul Daniel	475,—	479,—	Documente, Numism	475,—	479,—
» I. Fătu	37.098,—	37.699,—	Cărţi de şcoală	37.098,—	37.699,—
» I. Lecomte du Noüy	296,50	347,—	Capitalizare	296,50	347,—
Fondul I. Scorţeanu	384,—	392,—	Cărţi religioase	384,—	392,—
» I. Agarici	538.045,50	585.745,—	Chelt. fond şi şcoală	538.045,50	585.745,—
De reportat	5 693.890,50	5.741.551,50	De reportat	5.693.890,50	5.741.551,50

(urmare)

VENITURI	În 1935	În 1935—36	CHELTUELI	În 1935	În 1935—36
Report . . .	5.693.890,50	5.741.551,50	Report . .	5.693.890.50	5.741.551,50
Fondul Al. Știrbei . .	10.517,50	11.350,50	Tipărituri	10 517,50	11.350,50
» Carp, restul la veniturile generale .	56.700,—	54.033,—	Cheltuelile fondului	56.700,—	54.033,—
Fondul Constantinidi	3.351,75	3.379,—	Premiu, capitalizare	3.351,75	3 379,—
» D. A. Sturdza	12.980,75	14.648,—	Capitalizare .	12.980,75	14 648,—
» Papadopol .	7.061,50	7.110,50	Burse	7.061,50	7.110,50
» Urlățeanu . .	6.557,50	7.476,—	Capitalizare	6.557,50	7.476,—
» de Pensiuni .	840.066,75	925,941,—	Pensii și capitalizare . .	840.066,75	925.941,—
» Adamachi . .	309.509,35	396.283,50	Cheltueli fond. și burse	309.509,35	396,283,50
» Otteteleșanu .	1.126.687,75	1.216.894,50	» »	1.126.687,75	1.216.894,50
» T. Anastassiu	1.257.773,—	1.393.244,—	» »	1.257.773,—	1.393.244,—
» P. Lucaciu . .	369 453,—	390.470,—	Cheltueli, legate .	369.453,—	390 470,—
» A. Stolojan .	8.709,25	10 571,50	Capitalizare	8.709,25	10.571,50
» Toncoviceanu .	1.232,75	1.598,—	Premii și Capitalizare .	1.232,75	1.598,—
» Secț. Științifice .	5.444,—	6.729,—	Capitalizare	5.444,—	6.729,—
» N. Rătescu .	1.989,—	2.002,—	Burse	1.989,—	2.002,—
» Păcuraru-Bianu	62 730,—	80.384,—	Cheltuelile fondului .	62.730,—	80.384,—
» Dalles	58.946,50	68.753,—	Capitalizări	58 946,50	68.753,—
» Leon S. Arie I	6.630,50	6.677,50			
» » » » II	4.615,—	4.647,—			
» » » » III	1.402,—	1.262,—	Burse	30.771,50	29.933,50
» » » » IV	15.338,—	14.959,—			
» » » » V	86,—	—			
» » » » VI	2.700,—	2.388,—			
De reportat . .	9,864.372,35	10.362.352,50	De reportat . . .	9.864.372,35	10.362.352,50

(urmare)

VENITURI	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Report . . .	9.864 372,35	10.362.352,50	Report . . .	9864.372,35	10.362.352,50
Fondul Ilie Ștefănescu	14.013,75	16.387,—	Bursă	14.013,75	16.387,—
» Gr. Angelescu .	6.115,—	7.058,—	Premiu și Capitalizare.	6.115,—	7.058,—
» Th. Stănescu, rest la venit. gen. . .	15.200,—	15.200,—	Legate	15 200,—	15.200,—
» I. Ghica . . .	705,50	970,—	Cumpărare Documente	705,50	970,—
» Dr. V. Babeș	44.617,—	45.827,—	Premiu și capitalizare	44.617,—	45.827,—
» I. Boroș . . .	1.225,—	1.225,—	Rentă viageră . . .	1.225,—	1.225,—
» V. Constantinescu	13.053,—	13.053,—	» » . . .	13.053,—	13.053,—
» Dr. Grozovici .	2.548,—	2.548,—	» »	2.548,—	2 548,—
» Donici, rest la veniturile gener. Academiei	45.000,—	26.300,—	Cheltuelile fondului . .	45.000,—	26.300,—
Fondu Buiucliu, idem	9.500,—	9.500,—	Renta viageră	9.500,—	9.500,—
» V. Pârvan . . .	90.123,—	92.927,—	Premii, rente viagere, capitalizare . . .	90.123,—	92.927,—
» Oroveanu . . .	89.843,—	92.308,—	Premiu, capitalizare . .	89.843,—	92.308,—
Fondul Funcț. C.F.R. .	432,—	432,—	Capitalizare . . .	432,—	432,—
» Jaques Elias . .	27.141,—	27.695,—	Bursă	27.141,—	27.695,—
» I. N. Socolescu	2.579,—	3.363,—	Legat	2.579,—	3.363,—
» C. Hamangiu I	200.000,—	100.000,—	Premii	200.000,—	100.000,—
» » II	198.447,—	201.254,—	Rente	198.447,—	201.254,—
» » III	9.307,—	9.371,—	Liceul din Bârlad . .	9.307,—	9.371,—
De reportat . . .	10 634.221,60	11.027.770,50		10.634.221,60	11.027.770,50

(urmare)

VENITURI	În 1935/36	În 1936/37	CHELTUELI	1935/36	În 1936/37
Report . . .	10.634.221,60	11.027.770,50	Report . . .	10.634.221,60	11.027.770,50
Fondul I. Câmpineanu	640.703,—	518,694,50	Cheltuelile fondului .	640.703,—	518.694,50
» Dr. Nicoară . .	12.101,—	12.000,—	Premiu.	12.101,—	12.000,—
» C. Naum . . .	34.885,—	79.650,50	Cheltuelile fondului .	34.885,—	79.650,50
» I. E. Palladi .	851.160,—	1.123.013,—	» » . .	851.160,—	1.123.013,—
» N. Docan . . .	481.538,—	478.125,—	» » . .	481.538,—	478.125,—
» P. Antonescu .	7.299,—	7.350,—	Premiu şi capitalizare .	7.299,—	7.350,—
» Gen. T. Georgescu	2.950,—	2.970,—	Premii	2.950,—	2.970,—
Fondul St. D. Vergu .	1.658,75	10.000,—	»	1.658,75	10.000,—
» Premiul Ferdinand I	10.000,—	10.000,—	»	10.000,—	10.000,—
Fondul Premiul Basarabia	3.841,85	4.004,35	»	3.841,85	4.004,35
Fondul Premiul Episcopia Argeş	10.000,—	10.000,—	»	10.000,—	10.000,—
Fondul Premiul General Rosetti	5.000,—	5.000,—	» . . .	5.000,—	5.000,—
» C. R. Manolescu	689.539,25	775.773,50	Rente viagere	689.539,25	775.773,50
» Adina Străjescu	8.934,—	8.996,—	Premiu şi capitalizare .	8.934,—	8.996,—
» Premiul St. D. Vergu	10.000,—	—	Premiu	10.000,—	—
Fondul Premiul Minist. Culte	50.000,—	50.000,—	»	50.000,—	50.000,—
De reportat . . .	13.453 831,4[illegible]	[illegible]	De reportat . . .	13 453.831,45	14.123.347,35

(urmare)

VENITURI	1935/36	1936/37	CHELTUELI	1935/36	1936/37
Report . . .	13.453.831.45	14.123.347,35	Report . . .	13.453.831,45	14.123.347,35
Taxa de depozit B.N.R.	117.799,—	130.647,—	Plata la B. N. R..	117.799,—	130.647,—
Fondul General Berthelot	155.600,—	145.900,—	Cheltuelile fondului . .	155.600,—	145.900,—
» Elena Simu (fond nou)	—	667.577,—	» fondului .	—	667.577,—
Fondul Anastase Simu (fond nou) . . .	—	18.375,—	» » .	—	18.375,—
Fondul Sofia Popescu (fond nou) . .	—	80.666,—	Premiu și capitalizare .	—	80.666,—
Fondul C. Chiru(fond nou)	—	7.350,—	Capitalizare . .	—	7.350,—
Fondul Subvențiunilor neîncasate din 1931 și 1933	—	53.950,—	Acoperire de deficit .	—	53.950,—
Fondul Maria Antachi	—	446.688,—	Cheltueli, premiu, burse	—	446.688,—
» C. Vernescu .	—	302.622,—	Cheltueli după regulament	—	302.622,—
Total . . .	13.727.230,45	15.977.122,35	Total . . .	13.727.230,45	15.977.122,35

BUGETUL PE 1936—1937

Fonduri cu cheltueli periodice

Venituri	In 1935/36	In 1936/37
Fondul Cuza	20.000,—	20.000,—
» An. Fătu	3.000,—	3.339,50
» San Marin	1.372,25	1.662,50
» Neuschotz	4.767,50	5.335,50
» Bodescu	985,—	1.048,—
» Craiovean	2.116,25	2.191,50
» Chițu	1.621,50	3.000,—
» Hagi Vasile	2.039,25	5.000,—
» I. C. Istrati	806,50	812,50
» A. Angelescu	1.694,25	1.904,—
» S. Caneciu	1.692,75	2.094,—
» Dacia România . . .	939,—	1.039,—
» N. Chrissovelloni	1.918,25	1.965,—
» A. F. Robescu	44.825,—	45.513,—
» General Manu . .	529,50	561,—
» Bârzeanu	336,50	339,50
» Th. Stănescu-bust. . .	3.209,75	—
» Fr. Socolescu	3.791,50	10.000,—
» G. Fințescu	2.500,—	1.594,—
» E. și I. Andrei	912,—	919,—
» Bolintineanu	2.537,—	2.867,—
» Dr. E. Riegler	6.539,—	6.897,—
» General Burghele . .	1.989,—	2.241,—
» Premiul Stolojan	490,—	490,—
» de Asigurări	34.167,50	49 033,—
» Rădulescu Codin	3.000,—	1.094,—
» Camera de Comerț T.-Măgurele	3.842,—	3.920,—
» I. Teodoridi	768,—	773,—
	152.389,25	175.633,—

BUGETUL PE 1936—1937

Fonduri cu cheltueli periodice

Fondul	Cheltueli	In 1935/36	In 1936/37
Cuza	Premii . .	20.000,—	20.000,—
An. Fătu.	Capitalizare . .	3.000,—	3.339,50
San-Marin	» . . .	1.372,25	1.662,50
Neuschotz	» .	4.767,50	5.335,50
Bodescu . . . . ,	» .	985,—	1.048,—
Craiovéan . . .	» .	2.116,25	2.191,50
Chițu	Premiu .	1.621,50	3.000,—
Hagi Vasile. . .	» . . .	2.039,25	5.000,—
I. C. Istrati . .	Capitalizări . .	806,50	812,50
A. Anghelescu .	» . .	1.694,25	1.904,—
S. Caneciu . . .	» . . .	1.692,75	2.094,—
Dacia România .	» .	939,—	1.039,—
N. Chrissoveloni	» .	1.918,25	1.965,—
A. F. Robescu .	» . .	44.825,—	45.513,—
G-l Manu . . .	»	529,50	561,—
Bârzeanu	»	336,50	339,50
Th. Stănescu-bust	» . .	3.209,75	—
Fr. Socolescu . .	Premiu	3.791,50	10.000,—
G. Fințescu. . .	Capitalizare .	2.500,—	1.594,—
E. și I. Andrei .	» . .	912,—	919,—
Bolintineanu . .	Premiu și Capitalizare	2.537,—	2.867,—
Dr. E. Riegler .	» »	6.539,—	6.897,—
G-l Burghele .	Capitalizări	1.989,—	2.241,—
Premiul Stolojan.	» . .	490,—	490,—
de Asigurări . .	» . . .	34.167,50	49.033,—
Rădulescu Codin	» . .	3.000,—	1.094,—
Camera de Com. T.-Măgurele	» . . .	3.842,—	3.920,—
I. Teodoridi . .	» . .	768,—	773,—
		152 389,25	175.633,—

BUGETUL PE 1936—37

Dicţionarul Limbii Române

VENITURI	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Venitul Fondului Regele Carol I.	29.341,50	29.639,50	Redactarea Dicţionarului	410.591,50	410.889,50
Subvenţia dela Stat din 1 milion	191.250,—	*) 191.250,—			
Din vânzarea Diction.	10.000,—	10.000,—			
Dela Fondul Zappa[1]. .	50.000,—	50.000,—			
» Fundaţia Ferdinand	100.000,—	100.000,—			
» bugetul propriu al Academiei . .	30.000,—	30.000,—			
	410.591,50	410.889,50		410.591,50	410.889,50

[1]) Blocat 10%

BUGETUL BIBLIOTECII PE 1936—1937

SUBVENȚII	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
		Blocat 10%			
Subvenții dela Stat prin buget	67.500,—	67.500,—	Salarii funcționarilor și servitorilor 2.811.963,— minus încălzit, luminat, apa, pt. servit. 34.000,—	2.713.649,—	2.777.963,—
Idem prin buget . . .	675.000,—	675.000,—	Conservatorul Bibliotecii	120.000,—	120.000,—
Parte din subvenția de un milion	382.500,—	382.500,—	Material, tipărituri, publicații	30.000,—	264.000,—
Subvenția dela Stat . .	3.600.000,—	3.600.000,—	Cabinetul Numismatic .	30.000,—	30.000,—
			Cărți și legatul lor .	1.000.000,—	1.000.000,—
			Primirea cărților .	10.000,—	10.000,—
			Incălzit, luminat . .	200.000,—	200.000,—
			Fond pentru deschidere de credit	—	100.000,—
			Suma Lei . .	4.103.649,—	4.501.963,—
			Amortisment din deficit	621.351,—	223.037,—
	4.725.000,—	4.725.000,—		4.725.000,—	4.725.000,—

FONDUL AGARICI — BUGETUL PE 1936—37

VENITURI	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Cupoane	149 792,50	150.730,—	Administraţia pădurii .	60.200,—	102.800,—
Pădurea Mereni .	141.000,—	205.000,—	Cheltuelile Şcoalei dela Moara Grecilor . . .	346.980,—	330.980,—
Din produsele Şcoalei dela Moara Grecilor .	351.500,—	340.200,—		407.180,—	433.780,—
Burse dela Fondul Adamachi	3.600,—	3.600,—			
	645.892,50	699 530,—	Disponibil pentru amortizare din def. Şcoalei	130.865,50	151.965,—
Minus prelevări 20% .	107.847,—	113.785,—			
	538.045,50	585.745,—		538.045,50	585.745,—

Deficitul Şcoalei din anii precedenţi la 30 Iunie 1935 a fost de . . . . . . Lei 1.184.996,02.

Veniturile Şcoalei Agarici propuse . . . . Lei 340.200,—
Se scade pentru cheltuelile în regie . . . . Lei 127.000,—
Venit net . . Lei 213.200,—
Prelevări 2% . . . . Lei 4.264,—
» 18% . . . . . . » 38.376,— » 42.640,—
Rămâne venit net de . . Lei 170.560,—
Buget de cheltueli . . . . Lei 330.980,—
Se deduce suma socotită pentru căutarea moşiei . . . . Lri 127.000,— » 203.980,—
Deficit . . . Lei 33.420,—

cu votarea bugetului.
Prelevări . . . . Lei 42.640,—
Se scade excedentul arătat la venituri » 9.220,—
Rezultă Lei 33.420,— def. arătat mai sus.

FONDUL TACHE P. ANASTASSIU BUGETUL PE 1936/37

VENITURI	In 1935/36	In 1936/37	CHELTUELI	In 1935/36	In 1936/37
Cupoane	415.691,—	417.749,—	Asigurări . .	11.000,—	11.000,—
Venit dela moşia Ţigăneşti prin expropriere	52.550,—	52.550,—	Ad-ţia Pădurii Balta	91.400,—	171.100,—
Pădurea Balta	190 000,—	320.000,—	Cheltueli neprevăzute .	5.000,—	5.000,—
Venit dela moşia Călmăţui	36.594,—	36.594,—	Biserica dela Călmăţui	48.450,—	47.950,—
Venit din produsele Şcoalei dela Ţigăneşti	863.700,—	912 100,—	Şcoala primară dela Călmăţui	62.110,—	52.700,—
	1.558.535,—	1.738.993,—	Şcoala dela Ţigăneşti	813.000,—	778.000,—
Se scad prelevări 25% . .	300.762,—	345 749,—		1.030.960,—	1.065.750,—
	1.257.773,—	1.393.244,—	Excedent pentru amortizarea deficitului Şcolii	226.813,—	327.494,—
				1.257.773,—	1.393.244,—

Deficitul acestui Fond din anii precedenţi la 30 Iunie 1935 a fost de Lei 2.328.096,94 dela Şcoala dela Ţigăneşti şi
» 98.684,06 deficitul fondului
Lei 2.426.781,—

Veniturile Şcoalei dela Ţigăneşti propuse			Lei	912.100,—
Se scad cheltuelile cu căutarea moşiei			»	356.000,—
Rămâne venit .			Lei	556.100,—
Se scad prelevări 25%			»	139.025,—
Rămâne venit net . . .			Lei	417.075,—
Din cheltuelile Şcoalei propuse de	Lei	778.000,—		
Se scad cheltuelile moşiei	»	356.000,—	»	422.000,—
Rezultă deficit . . .			Lei	4.925,—

cu votarea bugetului.

Prelevări 25%	Lei	139.025,—
Se scade exced. arătat în bug. Şcoalei	»	134.100,—
Suma ca sus . . .	Lei	4.925,—

D-l General R. ROSETTI comunică următoarea întâmpinare a d-sale făcută ca executor testamentar al defunctului General H. M. Berthelot:

Domnilor Colegi,

« In calitate de executor testamentar al defunctului general Berthelot am, din nou, părerea de rău să constat că nu s'au putut da încă bursele prevăzute prin testamentul generalului Berthelot, — neputință provenind din faptul că nu s'a vândut moșia așa cum am propus-o în repetate rânduri.

«In adevăr:

« Prin memoriul ce l-am prezentat Academiei, după cererea Delegației — la 11 Aprilie 1931 —, am arătat că nu se pot îndeplini veniturile și am propus vinderea moșiei și a acareturilor.

« Prin scrisoarea din 27 Februarie 1934 și prin cele spuse în ședința din 30 Noemvrie 1934, am atras din nou luarea aminte a Academiei asupra neîndeplinirii hotărîrilor testamentare și asupra primejduirii capitalului.

« La 27 Februarie 1935, cu prilejul cererei de cumpărare făcută de P. S. Episcop Frențiu, am arătat părerea de a se vinde moșia, părere ce am reînoit în vremea sesiunii generale din Mai 1935.

« Constat de asemenea că la 16 Mai 1936 există asupra acestui capital o datorie de 236.475 lei și că recolta de anul acesta va fi, probabil, deficitară. »

R Rosetti.

— După o discuție la care mai iau parte d-nii Silviu Dragomir, Alex. Lapedatu, N. Iorga, Andrei Rădulescu, I. Nistor și Gh. Ionescu-Sisești, este rugat d-l Coleg G. Ionescu-Sisești să examineze ferma și să facă propuneri Delegațiunii.

La ordinea de zi fiind repetarea votului pentru alegerea d-lui Lucian Blaga ca Membru activ la Secțiunea Literară, se procede la votul cu bile.

Rezultatul votului este că d-l Lucian Blaga a întrunit 15 voturi pentru din 22 voturi exprimate, 7 voturi fiind contra.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU constată că d-l Lucian Blaga a întrunit majoritatea de voturi valabilă pentru a fi ales la a treia repetare a votului, conform art. 23, alin. 3 din Statute. In consecință d-sa proclamă ales Membru activ al Academiei Române pe d-l Lucian Blaga la Secțiunea Literară, cu majoritate de voturi.

D-l I. NISTOR cetește următorul raport al Comisiunii Financiare a Academiei asupra *proiectului de buget al Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias pentru exercițiul 1937*:

« Comitetul Fundațiunii « Menachem H. Elias » depune, conform statutelor, bugetul Fundațiunii pe 1937 din care se vede că s'au prevăzut atât la venituri cât și la cheltueli suma de Lei 15.764.000.

« I. Veniturile sunt formate din:

a) Venitul moşiilor Sascut, Darvari şi Baloteşti . .	Lei	2.250.000
b) Din chiria imobilelor din Bucureşti	»	6.662.000
c) » » » » Viena	»	1.752.000
d) Cupoane şi dividende dela efecte şi acţiuni aflate în Bucureşti, Viena, Berlin, Paris, Bruxelles, Jugoslavia şi Sofia	»	5.000.000
e) Din dobânzi dela Bănci din ţară şi străinătate	»	100.000
Total . . .	Lei	15.764.000

« II. Cheltuelile se descompun în modul următor:

1. Administraţia centrală, întreţinerea localului Fundaţiei, spese de cancelarie, diurnele consiliului şi statele personalului	Lei	2.108.000
2. Administraţia moşiilor Darvari, Sascut şi Baloteşti	»	250.000
3. Impozite, asigurări, amortisment, etc. . . .	»	715.000
4. Administraţia imobilelor din Viena, salarii, chirii, impozite, etc.	»	513.000
5. Pensii şi rente testamentare	»	194.800
6. Subvenţii şi ajutoare la familii şi Instituţii . .	»	2.174.000
7. Neprevăzute: Fond pentru deschidere de credite suplimentare şi extraordinare	»	100.000
8. Cheltueli de contencios şi călătorii	»	300.000
9. Academia Română	»	2.000.000
10. Disponibil pentru dispoziţiuni testamentare (spital, şcoli)	»	7.409.200
Total . .	Lei	15.764.000

« Acest buget, după cum se vede, este întocmit după normele anterioare şi la întocmirea lui au luat parte pe lângă d-nii: D. Emanuel şi Em. Pantazi şi Colegii noştri Dr. Gr. Antipa, Dr. Gr. Marinescu, D. Voinov şi I. Simionescu.

« Suntem de părere ca proiectul de buget să se aprobe aşa după cum a fost întocmit de Consiliul de Administraţie al Fundaţiunii. »

I. Nistor, N M. Popescu, C. Rădulescu-Motru.

— Proiectul de buget se votează cu observaţia d-lui General R. Rosetti ca Fundaţia Elias să tindă a egaliza salariile funcţionarilor ei cu cele ale funcţionarilor Academiei şi cu dezideratul d-lui Andrei Rădulescu, ca Fundaţia să suprime leafa a 13-a ce se plăteşte funcţionarilor, cum s'a suprimat de câţiva ani funcţionarilor Academiei.

Se procede la alegerea prin vot secret a delegaţilor titulari şi supleanţi ai Academiei în Consiliul de Conducere al Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias pentru anul 1937 şi se realeg ca membri titulari d-nii *Dr. Gr. Antipa*, *I Simionescu*, *Dr. G. Marinescu* şi *Dim. Voinov*, — iar ca membri supleanţi se realeg d-nii *S. Mehedinţi*, *G. Murnu*, *N. Vasilescu-Karpen* şi *Sextil Puşcariu*.

Procedându-se la alegerea a doi membri corespondenţi la Secţiunea Literară, d-l TH. CAPIDAN ceteşte următorul raport:

Domnilor Colegi,

« Printre filologii actuali, d-l Gheorghe Giuglea, profesor de limbile romanice la Universitatea « Regele Ferdinand I » din Cluj, a desfăşurat o rodnică activitate ştiinţifică în domeniul filologiei române.

« Inainte de numirea lui la Universitate, a publicat în colaborare cu regretatul nostru coleg G. Vâlsan un volum de poezii populare dela Românii din Serbia, care reprezintă o excelentă culegere de versuri, atât prin autenticitatea materialului cât şi prin alegerea lui după toate normele folclorice în vigoare.

« Judecata sa precisă şi de cele mai multe ori sigură în acea parte a filologiei care interesează originea cuvintelor, s'a dovedit încă din primele sale încercări. Astfel, în studiul său « Notiţe lexicografice » publicat imediat după isprăvirea studiilor sale universitare, a reuşit să dea unor probleme de lexicografie românească cea mai fericită deslegare.

« Continuând investigaţiile sale în această direcţie, în studiul său intitulat « Crâmpee din vechea limbă românească » publicat în « Dacoromania », anuarul Muzeului Limbii Române din Cluj, a încercat să lămurească originea unor cuvinte, în care, deşi nu întotdeauna a putut ajunge la un rezultat definitiv, totuşi, a reuşit să se impună prin ingeniozitatea apropierilor şi judecata constructivă a faptelor de limbă. Tot în « Dacoromania », d-l Gheorghe Giuglea a publicat o serie de etimologii, dar mai ales, un studiu din domeniul păstoritului, în care a încercat să lămurească o serie de forme din limbă, în legătură cu obiectul ce-l reprezintă.

« Peste tot, lucrările d-lui Gheorghe Giuglea, care este socotit de cercurile competente ca cel mai bun romanist la noi, se caracterizează prin originalitatea ideilor şi rigurozitatea metodei. In prezent d-sa este preocupat de alte cercetări linguistice din domeniul limbii române.

« Pentru toată această activitate, propun să fie ales ca Membru corespondent. »

Th. Capidan.

— Procedându-se la votul cu bile d-l G. Giuglea întruneşte 21 voturi, din 23 voturi exprimate, 2 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales Membru corespondent al Academiei Române pe d-l G. Giuglea, la Secţiunea Literară.

D-l M. SADOVEANU ceteşte următorul raport:

Domnilor Colegi,

« G. Topîrceanu de multă vreme a fost consacrat şi de noi şi de marele public. D-sa a fost onorat acum câţiva ani cu marele premiu naţional pentru poezie. Ediţiile poeziilor sale « Balade vesele şi triste » şi « Migdale amare » se retipăresc necontenit. Pretutindeni arta lui ageră, legată de buna tradiţie, a cucerit sufragiile iubitorilor de frumos. « Balada Morţii »,

« Balada Munților » sunt realizări perfecte ce-l pun pe Topîrceanu alături cu marii noștri poeți naționali. Poezia sa e izvorîtă din substanța acestui popor și din acest pământ al neamului românesc, ea opune prin realizarea ei înaltă cele mai puternice argumente curentelor de inovație și înstrăinare,

« E adevărat că acest poet e cunoscut poate mai mult prin latura umoristică a talentului său. Volumul său « Parodii originale » dovedește de sigur buna calitate a umorului său, dovedește însă mai cu seamă o inteligență deosebit de ascuțită. Ca la toți umoriștii de rasă, se adâncește prin contrast la d-sa și sentimentul tradiției în fața misterului insondabil al acestei vieți; de aceea am socotit că trebue să pun accent deosebit pe cele două capodopere ale sale, pe care le-am pomenit mai sus: în ele se găsește valorificarea înaltă a celeilalte laturi, care dă operei sale o gravitate pe care eu o prețuiesc în deosebi.

« G. Topîrceanu a scris și proză. Volumul său « Pirin-Planina », apărut de curând, cuprinde ambele aspecte ale talentului său într'o formă de desăvârșită, artă, realizată concis, simplu și puternic. Și aici scenele din captivitatea în Bulgaria dau prilej acesui scriitor să dovedească pătrunderea adâncă a sensului vieții.

« Secția literară are onoarea a propune prin mine, pentru un loc de Membru corespondent, pe acest scriitor de mare valoare. »

Mihail Sadoveanu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Gh. Topârceanu întrunește 20 voturi pentru, din 22 exprimate, 2 fiind contra.

D-l Președinte ALEX. LAPEDATU proclamă ales Membru corespondent al Academiei Român pe d-l Gh. Topârceanu, la Secțiunea Literară.

ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ
DELA 29 MAI 1936

Președinția d-lui ALEX. LAPEDATU.

D-l DIM. POMPEIU își rostește Discursul de recepție.
D-l Dr. G. MARINESCU cetește Răspunsul.

D-l TH. CAPIDAN cetește următorul raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1935—36:

Domnilor Colegi,

« In darea de seamă despre lucrările Academiei, d-l Secretar general a relevat însemnătatea deosebită a ședințelor noastre generale din anul acesta, când se împlinesc 70 de ani dela fondarea acestui vechiu așezământ. Cu acest prilej, ni se dă o succintă privire retrospectivă asupra fazelor prin care a trecut întemeierea lui la organizarea căruia au luat

parte atâtea figuri proeminente din perioada eroică a redeşteptării noastre naţionale.

« An de an rândul colegilor noştri se răreşte. In anul acesta trebue să pomenim cu un sentiment de pioasă recunoştinţă şi profundă durere pierderea dintre noi a mult regretaţilor colegi activi Gh. Vâlsan şi Generalul Gr. Crăiniceanu, a colegilor onorari, Prea Sfinţiţii Episcopi Nicolae Ivan şi Roman Ciorogariu, a lui H. Tiktin şi Viktor Roth; a colegului corespondent Ştefan Minovici şi a colegilor streini Ch. Richet şi Georges Lacour Gayet, Membri de onoare.

« Aducând omagiul nostru de veneraţiune celor trecuţi dincolo de pragul veşniciei, să subliniem activitatea colegilor rămaşi în vieaţă, mai cu seamă, când această activitate a trecut dincolo de graniţele Ţării, cum a fost cazul cu colegii noştri, d-nii N. Iorga, L. Mrazek, Dr. Gr. Antipa, Dim. Gusti, I. Petrovici şi George Enescu, cari au fost obiectul de preţuire şi admiraţie din partea cercurilor ştiinţifice din străinătate.

« N'au lipsit în anul acesta şi unele comemorări făcute în şedinţe solemne, cum a fost acea din 29 Octomvrie trecut, cu prilejul aniversării de 60 de ani a *M. S. Regina Maria* şi acea din 6 Martie, consacrată *Reginei poete Carmen Silva*. Tot în acest an, Academia a participat la ridicarea busturilor lui *S. Florian*, *Marian*, *Spiru Haret* şi *Vasile Pârvan*.

« In ce priveşte şedinţele Academiei, relevăm faptul îmbucurător că activitatea colegilor noştri a fost sporită prin participarea la comunicări în număr mai mare a membrilor corespondenţi locali şi a membrilor onorari streini. In două din aceste şedinţe au fost salutaţi profesorii streini, d-nii Dr. *A. Lemierre*, Membru al Academiei Franceze şi al Academiei din Paris, şi *Viggo Brondal*, eminentul romanist şi profesor la Universitatea din Copenhaga.

« In relaţiile noastre cu activitatea ştiinţifică din străinătate, schimbul publicaţiilor Institutului nostru a ajuns foarte mare. Ceva mai mult, legăturile noastre cu aşezămintele ştiinţifice din Rusia şi-au reluat cursul normal de altădată. De asemenea, invitaţiile la diferitele congrese ştiinţifice internaţionale au fost destul de numeroase. Păcat numai că, din lipsă de mijloace, membrii Academiei lipsesc din aceste congrese, mai ales că, sub acest raport, nici Statul nu le poate veni în ajutor. In mod excepţional, în anul acesta d-l Coleg Dr. *Gr. Antipa* a putut participa la celebrarea tricentenarului Muzeului Naţional de Istorie Naturală din Paris şi d-l Coleg L. Mrazek la jubileul ştiinţific al lui Louis Lumière, celebrat la Sorbonna. Tot din lipsă de mijloace nu s'au publicat toate memoriile şi studiile colegilor noştri activi şi corespondenţi.

« De un interes deosebit sunt datele ce ni se dau cu privire la legate şi fundaţiuni. Din ele se desprind rezultatele îmbucurătoate la care s'a ajuns în două probleme capitale pentru Academie, anume: construcţia noului pavilion al Bibliotecii şi avansarea lucrărilor în ridicarea spitalului Fundaţiunii « Menachem Elias », pe care l-am văzut cu toţii mai zilele trecute, aproape gata spre a fi pus în funcţiune, dacă va fi cu putinţă, chiar în toamna anului în curs.

« Insuşindu-ne fără rezerve darea de seamă a d-lui Secretar general, pentru care îi exprimăm viile noastre mulţumiri, constatăm cu bucurie că, şi în anul acesta ca şi în trecut, s'a depus aceeaşi vrednică activitate din partea membrilor acestui înalt aşezământ şi s'a arătat acelaşi interes şi aceeaşi grije din partea acelora, cari şi-au luat greaua sarcină să supravegheze buna funcţionare a serviciilor lui. »

Th. Capidan, S. Dragomir, D. Pompeiu.

— Se ia spre cunoştinţă.

Se decide: 1) Cedarea în principiu a 1.500 m.p. în satul Fundu-Chiselet (Ilfov) pentru construcţia casei parohiale; 2) Acordarea pensiei cuvenite văduvei şi copiilor minori ai defunctului Mihail Oprescu, fost avocat al Academiei; 3) Delegaţiunea este autorizată a hotărî asupra unui schimb de bunuri între Academie şi d-l N. Ştefu, fost brigadier silvic al Academiei, schimb cerut de acesta.

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

DELA 30 MAI 1936

D-l *Preşedinte ALEX. LAPEDATU*, deschizând şedinţa, zice:

« In sesiunea generală a acestui an, Academia Română a avut de acordat 31 premii, din care 17 premii cu o valoare variind între 2.000 şi 100.000 lei, pentru *opere publicate* şi 14 premii cu o valoare variind între 1.000 şi 100.000 lei pentru *premii cu subiecte date de Academie.*

« Pentru conferirea acestor premii Instituţiunea noastră a înscris în bugetul anului în curs suma totală de *621.656 lei*, din care 389.800 lei pentru opere publicate şi 231.856 lei pentru lucrările care aveau să se prezinte la concursurile premiilor cu subiecte date.

« Din suma rezervată premiilor pentru publicaţiuni, s'au destinat 4.000 lei pentru scrieri cu conţinut de orice natură, 100.000 lei pentru scrieri de critică literară, 60.000 lei pentru scrieri literare, de filologie, de educaţie sau folklor, 30.000 lei pentru lucrări şi descoperiri arheologice, 31.500 lei pentru scrieri istorice, economice, sociale şi juridice şi în sfârşit 89.800 lei pentru scrieri cu caracter medical, 10.000 lei pentru lucrări de natură silvică şi 62 000 lei pentru lucrări ştiinţifice, teoretice şi practice.

« La concursul acestor premii s'au prezentat 98 scrieri, din care 37 au fost distinse cu premii sau cu părţi de premii, cum se va vedea mai jos. A rămas neacordat *Premiul de Entomologie al Profesorului Gh. N. Finţescu*, de 2 500 lei, din lipsă de concurenţi. Nu s'a acordat de asemenea *Premiul Adina* şi *Colonel Străjescu*, de 8.800 lei, deoarece singura lucrare prezentată la concurs este o teză de doctorat.

« In ce privește cele 14 premii cu subiecte fixate de Academie, constatăm cu părere de rău că numai la 5 din ele s'au prezentat lucrări și anume:

« La *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru *traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, s'au prezentat 10 manuscrise. Publicarea acestui premiu s'a făcut în acest an pentru a treia oară. Stăruința noastră în repetarea publicării premiului n'a fost zadarnică; căci printre traducerile prezentate în acest an, Comisiunea însărcinată cu examinarea manuscriselor a descoperit o traducere foarte valoroasă, purtând motto « Pururi tânăr », operă a d-lui Prof. Conrad Richter. Comisiunea a admis premiarea acestei traduceri, cu condițiunea ca autorul să mai revizuiască textul și să îndrepte unele asperități.

« La celelalte premii s'au prezentat: Un manuscris la *Premiul Camerei de Comerț din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul « Teleormanul Economic »; un manuscris la *Premiul Funcționarii C.F.R. din București*, de 9.500 lei în efecte și 2.613 lei numerar, cu subiectul « Drepturile funcționarilor publici față de Stat »; două manuscrise la *Premiul V. Adamachi*, de 50.000 lei, cu subiectul « Cercetări istorice asupra unui oraș din România » și un manuscris la *Premiul Anastase Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul « Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului ».

« Dintre acestea, potrivit aprobărilor date asupra propunerilor Comisiunilor de examinare, au fost acordate, pe lângă marele *Premiu Hamangiu*, de care s'a vorbit mai sus, premiile « *Funcționarii C.F.R. din București* », « *V. Adamachi* », « *Premiul Camerei de Comerț* » *din Turnu-Măgurele* și *Premiul* « *Anastase Fătu* ».

Apoi d-l Președinte proclamă acordate următoarele premii:

1. *Premiul Năsturel*, de 4.000 lei, s'a acordat d-lui Inginer *Ion Păsărică* pentru scrierea « Monografia Uzinelor de Fier și Domeniilor din Reșița și frumusețea naturală a împrejurimilor » pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Pompeiu:*

« Monografia alcătuită de d-l Inginer Păsărică (tipărită acum în a II-a ediție, revăzută) a întâmpinat, în lumea specială a inginerilor și economiștilor o excelentă primire.

« Alcătuită metodic și cu deosebită îngrijire, ea cuprinde date prețioase de tot felul: istorie, descriere a uzinelor în starea actuală, considerațiuni tehnice asupra minelor de fier și de cărbuni și a mijloacelor de circulație și exploatare, explicațiuni și documentare asupra contribuției însemnate a « Reșiței » la progresele industriei românești.

« In rezumat d-l Inginer Păsărică a făcut o lucrare folositoare, scrisă cu îngrijire și bine primită de cunoscătorii în materie.

« Ea merită deci să fie distinsă de Academie. »

2. *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil), pentru *critică literară*, s'a acordat d-lui *G. Călinescu* pentru scrierile « Viața lui Mihai

Eminescu » şi « Opera lui Mihai Eminescu », volumele I, II şi III, pe baza următorului raport al d-lui *Ioan Petrovici:*

« La marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil), s'au prezentat patru volume masive ale d-lui G. Călinescu. Autorul şi-a făcut de multă vreme din « Viaţa şi Opera lui Eminescu » o preocupare centrală, plănuind o lucrare de 6 volume, din care n'au apărut decât patru. Lucrarea este deci necompletă, însă partea apărută e îndestulătoare pentru a se putea judeca atât meritele autorului cât şi valoarea scrierii întreprinse. D-l G. Călinescu dă o netăgăduită dovadă şi de pricepere, şi de vastă erudiţie şi de talent scriitoricesc, chiar dacă ordinea materiei poate fi pe alocuri discutabilă, sau chiar dacă sunt posibile unele rezerve de amănunt. Intercalarea filosofiei lui Eminescu — care ocupă volumul al doilea — între povestirea vieţii sale şi izvoarele culturii lui, poate apărea de pildă curioasă şi-ar putea aminti acea greşeală de zaţ care aruncă uneori un pasagiu în mijlocul altuia, dislocându-l dela locul său firesc. Dar această problemă de aşezare a capitolelor nu poate avea de sigur nicio înrâurire fundamentală asupra valorii cuprinsului şi chiar asupra aprecierii cetitorului, care are atâtea lucruri de preţuit şi de admirat în această lucrare, ce iese sensibil din comun.

« Volumul I, în care ni se povesteşte vieaţa poetului, cu un mare belşug de detalii, cu o fină pricepere a nuanţelor, cu o excelentă desluşire a etapelor şi a ambianţei, cu o căldură emotivă care se împrăştie şi se comunică, în sfârşit cu un dar literar remarcabil în precizie şi coloare, — volumul acesta viguros şi organic care nu degenerează în biografie romanţată, oricare i-ar fi fost tentaţia, este un adevărat giuvaer care va rămânea în literatura română, în orice caz cinsteşte scrisul nostru contemporan.

« Al doilea volum, cum am spus înfăţişează filosofia teoretică şi practică a lui Eminescu, aşa cum se conturează din opera sa literară şi din acea ziaristică, studiindu-se totodată şi izvoarele eventuale ale acestei atitudini filosofice. Pe ici pe colo, expunerea d-lui G. Călinescu are unele alunecări de diletant. Aşa bunăoară atunci când d-sa laudă un rezumat pe care îl face Eminescu apriorismului Kantian (pag. 13 şi 14), deşi în rezumatul acesta, poetul, influenţat de Schopenhauer, introduce unele noţiuni pe care le găsim la acesta din urmă, dar pe care Kant le-ar fi repudiat, cum este considerarea formelor apriorice, drept reacţii ale *creierului nostru* şi ale *sistemului nostru nervos*, termeni « biologici » utilizaţi de Schopenhauer, dar tocmai pentru care a şi fost învinuit de a fi materializat şi alterat teoria Kantiană; de asemeni când atribue lui Schopenhauer ideea de a descoperi substanţa absolută a existenţei explorând propriul nostru *subiect* (pag. 95), ceea ce era poziţia lui Fichte şi a romanticilor propriu zişi, în timp ce Schopenhauer preconiza explorarea *obiectului*, şi anume a aceluia în care putem nemijlocit pătrunde, *corpul* nostru, reprezentare privilegiată, dar care nu se poate confunda la Schopenhauer cu subiectul nostru, izvor de iluzii şi miraje; în fine atunci

când ne spune — de altfel pe bună dreptate — că sistemul lui Schopenhauer nu se poate denumi *panteist*, argumentându-se însă că existența lui Dumnezeu « e o problemă strict metafizică, adică insolubilă » (pag. 98), se uită că pentru Schopenhauer, problemele metafizice nu erau insolubile, iar ateismul acestui filosof nu decurge dintr'o convingere metodologică, ci exclusiv din *calitatea* realității așa cum ne apare în intuiție.

« Ar fi însă o greșeală să exagerăm importanța unor atari simptome, — care trădează de sigur într'o măsură, lipsa unei familiarizări îndelungate cu problemele istorico-filosofice,— față de atâtea alte cunoștințe asimilate și mai ales față de judecata plină de bun simț a autorului, care evită mania erudiților de a căuta cu orice preț influențe străine, până la gradul de a desființa inițiativa personală a gânditorului înrâurit. In general comentarul influențelor suferite de Eminescu, raportul dintre filosofia sa teoretică și acea practică, dovedesc însușiri de perspicacitate deosebită și mari posibilități de realizare din partea autorului acestei lucrări.

« Volumele 3 și 4 cuprind o reconstituire a lecturilor lui Eminescu și a izvoarelor culturii sale variate, unde putem aprecia de asemeni spiritul de cercetare minuțioasă și concluziile cuminți ale autorului. Urmează — partea cea mai întinsă — descrierea operei lui Eminescu, în care ni se dă o icoană de ansamblu asupra producției spirituale a marelui creator, insistându-se asupra numeroaselor proiecte de lucrări, nedesăvârșite în total sau în parte, care zac în manuscrisele sale. Acest capitol care ocupă singur mai bine de un volum și jumătate, echivalează cu o publicare inteligentă a operei postume a poetului, neasemănat mai întinsă decât acea cunoscută, și am zis publicare *inteligentă*, întru cât autorul de cele mai multe ori, citează ca exemplificare, numai fragmentele desăvârșite, din ansamblul de care Eminescu nu fusese mulțumit și pe care nu înțelesese să-l dea tale-quale la lumină.

« In cadrul unui studiu de caracterizare, această parte a operei eminesciene putea fi de sigur utilizată, și comunicată numai în fragmentele care ajung adesea aceeași perfecțiune ca poeziile din volumul cunoscut, înlocuindu-se în același timp părțile imperfecte prin rezumatul cuprinsului lor.

« Lucrarea d-lui Călinescu este cum am spus neterminată, ultimele două volume, în stare de proiect, urmând să cuprindă critica operei eminesciene și situarea ei în spațiu și timp. Fără a putea anticipa, firește, asupra valorii acestei părți nepublicate, se poate ușor prevedea pe temeiul celorlalte patru volume, că și partea care urmează, nu va constitui în niciun caz o desamăgire.

« In orice caz recomand cu toată convingerea această operă științifică și națională — atât cât e până acum realizată — pentru *Premiul C. Hamangiu*, de 100.000 lei ».

3. *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, s'a împărțit următoarelor 5 lucrări:

15.000 lei d-lui *Ion Diaconu* pentru scrierea « Folklor din Râmnicul-Sărat », volumul II, pe baza raportului d-lui *Th. Capidan:*

« Lucrarea « Folklor din Râmnicul-Sărat » II cuprinde un număr de balade şi colinde cu câteva texte, precedate de o întinsă introducere, în care autorul urmăreşte evoluţia ideii conducătoare în cercetările folklorice la noi, începând din prima jumătate a secolului al XIX-lea până azi.

« Insemnătatea literaturii populare a fost recunoscută, în treacăt, de Eliade Rădulescu, dar mai cu seamă de M. Kogălniceanu şi C. Negruzzi, cari au atras luarea aminte asupra comorilor ascunse în sufletul ţăranului român. Cu toate acestea, interesul pentru studiul literaturii populare s'a trezit abia după publicarea baladelor lui Vasile Alecsandri. De aici înainte, însufleţirea pentru acest gen de preocupări devenea cu atât mai mare, cu cât însemnătatea literaturii populare pentru documentările istorice se exagera, iar pregătirea ştiinţifică pentru disciplina folklorică era necunoscută. Pe atunci ca şi astăzi, în cele mai multe cazuri, elevii de şcoli primare sau secundare strângeau materialul folkloric, iar dascălii îl publicau.

« Intreaga expunere, făcută după o metodă riguros ştiinţifică şi pe temeiul unui bogat material documentar, arată că autorul, care este cunoscut şi prin alte lucrări de acest gen, stăpâneşte bine faptele în legătură cu problema metodologiei folklorice.

« In curent cu cele mai de seamă publicaţii străine de specialitate, autorul, după ce studiază problema sub toate aspectele, arată condiţiunile în care trebue să se culeagă materialul folkloric, insistând asupra faptului că grija de formă trebue să preocupe pe un bun culegător tot atât de mult ca şi aceea de fond. Sub acest raport, dânsul relevă interdependenţa organică ce există între graiu şi creaţia folklorică. Ea se arată şi în muzicalitatea graiului, o particularitate strâns unită cu structura sufletească a individului, în ceea ce limba are mai intim şi mai subtil în desfăşurarea ei dinamică. Această muzicalitate a scăpat cercetărilor de până acum. Ea nu se va putea realiza decât odată cu perfecţionarea aparatelor fonografice, care vor putea înregistra melodia graiului în nuanţele ei cele mai subtile. In schimb, încercările de înregistrare a versului popular, sub aspectul muzical, a realizat, după cum observă autorul, progrese mulţumitoare.

« Ţinând seama de mijloacele care ne stau, în prezent, la îndemână, noi trebue, de aici înainte, să procedăm metodic la explorarea materialului folkloric. In felul acesta, vom reuşi să scoatem la iveală toate variantele cu ajutorul cărora, mai târziu, vom putea reconstitui motivele-tip din creaţiunile populare. Deocamdată, un început fericit în această direcţie ne prezintă lucrarea de faţă, care merită să fie răsplătită de Academie cu premiul solicitat ».

15.000 lei d-lui *D. Popovici* pentru lucrările: « Ideologia literară a lui I. Heliade Rădulescu » şi « Santa Cetate — între utopie şi poezie », pe baza următoarelor rapoarte ale d-lui *Sextil Puşcariu:*

« Cele două cărţi prezentate de d-l D. Popovici merită să fie distinse cu o parte însemnată a marelui premiu Eliade Rădulescu. Avem a face

cu două studii temeinice de literatură comparată, în centrul cărora stă figura lui Eliade. Ideologia lui literară și ideile lui politice și sociale sunt urmărite cu o admirabilă stăruință până la cele mai îndepărtate și mai obscure izvoare. D-l Popovici adâncește cercetările înaintașilor săi, între care trebue citat în întâiul rând d-l G. Oprescu cu al său *Eliade Rădulescu și Franța* (1924, în « Dacoromania » III). Intr'adevăr, vedem acum că cel ce i-a transmis pe Condillac și pe Blair în tinerețe a fost Grecul Vardalah, că, mai târziu, planul Bibliotecii universale e luat din Aimé Martin, ș. a. m. d. Receptivitatea extraordinară a lui Eliade pentru ideile generoase care frământau Apusul în întâia jumătate a veacului trecut, a dat tânărului cercetător român prilejul să ne prezinte una din cele mai documentate studii asupra covârșitoarei influențe apusene, în special franceze, care domină toată epoca romantică la noi. Alături de interesanta și puternica personalitate a lui Eliade, el lasă să treacă pe dinaintea ochilor noștri și pe alți contemporani, arătând ceea ce datoresc Apusului, fie că o face în excursuri lungi și documentate — ca cel asupra lui Diamant, falansterianul utopist — sau în câteva note desvoltate din subsol — precum e cea dela pag. 216—217, în care arată pe Lachambeaudie ca principal izvor al fabulelor lui G. Sion — sau într'un număr mare de profiluri schițate măestrit în câteva linii. In afară de documentare temeinică, în afară de erudiție care merge totdeauna la sursă, lucrarea d-lui D. Popovici se distinge printr'o foarte aleasă limbă și printr'un stil limpede, sobru și în același timp plin de vibrație interioară și de imagini sugestive ».

10.000 lei d-lui *Mihail Lungianu* pentru scrierile: « Povești pentru tineri și bătrâni » (A treia tipăritură revizuită și adăugită); « Făpturi și năstimiri. Mituri și legende pentru copii » și « Comoara lui Prâslea » Povești pentru copii, pe baza raportului d-lui *I. Al. Brătescu-Voinești:*

« D-l Lungianu nu se prezintă pentru întâia oară înaintea Academiei Române. Alte lucrări ale d-sale, afară de cele ce prezintă anul acesta spre premiere, — au fost premiate pe baza unor rapoarte foarte elogioase ale regretatului I. Bianu.

« In cele trei volume de basme și de povestiri pentru copii, ce prezintă anul acesta, regăsim toate însușirile care i-au meritat premierea în trecut.

« Scriitor cinstit și serios d-l Lungianu întrebuințează pentru scrierea frumoaselor sale basme și povestiri o limbă neaoș românească, ferindu-se de limba gazetărească, din nefericire cu atâta ușurință adoptată de atâți scriitori.

« Cercetătorii filologi vor găsi în volumele d-lui Lungianu un bogat material de cuvinte din graiul muntenesc (Argeș, Muscel) a căror accepțiune este precizată de d-l Lungianu într'un glosar, adaos la unul din volume.

« Fără îndoială d-l Lungianu merită măcar o parte din premiul la care a prezentat lucrările sale ».

7.000 lei d-lui *Al. T. Stamatiad* pentru « Peisagii Sentimentale — Poeme », pe baza următorului raport al d-lui *M. Sadoveanu:*

« Poetul Al. T. Stamatiad îşi adună, în această colecţie de versuri, tot ce a avut mai bun şi mai caracteristic în opera sa poetică. Cunoscut încă de acum trei decenii şi format alături de Cincinat Pavelescu în cenaclul lui Alexandru Macedonschi, Stamatiad are în urma sa o îndelungată şi necontenită activitate poetică. In tinereţă, părea că are maniera şi alura unui frumos, iresistibil şi grandilocvent muşchetar. In colecţia de faţă, d-l Stamatiad dovedeşte că era poet şi că a ştiut să rămâie poet, şi mai ales că e un om de gust; prezintă amicilor săi, care-l iubesc şi-l preţuesc, tot ce a avut mai bun. In poeme care cântă primăvara, toamna şi moartea, Stamatiad găseşte note nouă de o tristeţă infinită, trecându-ne fiorul şi înfricoşarea sfârşitului fatal şi al întunericului celui de-a-pururi.

« Pentru aceste realizări de adevărată poezie, pentru persistenţa sa într'o artă de lux, pentru statornicia în buna tradiţie, am onoare, a propune să se acorde « Peisagiilor Sentimentale » o parte din « premiul Hamangiu ».

3.000 lei d-lui *Sandu Teleajen* pentru volumul « Turnuri în apă », pe baza următorului raport al d-lui *M. Sadoveanu:*

« In conformitate cu art. 4 din Regulamentul de premii, subsemnatul propun pentru premiul Statului Eliade Rădulescu de 50.000 lei, divizibil, romanul acesta apărut în librărie la finele anului trecut.

« Romanul d-lui Sandu Teleajen înfăţişează vieaţa Iaşilor de după războiu, în special vieaţa boemei, a artiştilor, în cadrul crepuscular al oraşului în decadenţă, a oraşului mormintelor şi amintirilor. Sentimentul d-lui Sandu Teleajen faţă de vechiul scaun domnesc al Moldovei e plin de pietate şi de înţelegere. Deşi i s'ar putea reproşa unele insistenţe cu caracter material atunci când prezintă adunările de intelectuali şi artişti, totuşi, în ansamblu, cartea aceasta merită o distincţie, dreaptă încurajare pentru un scriitor care-şi caută motivele în realităţile noastre naţionale ».

4. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), s'a împărţit la 2 scrieri, după cum urmează:

3.000 lei d-lui *Ion Gherghel* pentru scrierea « Schiller în literatura română. Cu prilejul împlinirii a 175 de ani dela naştere. Aspectul istorico-cultural şi bibliografia critică », pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan:*

« Cu prilejul împlinirii a 175 de ani dela naşterea lui Schiller, d-l Ion Gherghel, în lucrarea sa « Schiller în literatura română » ne prezintă un studiu despre traducerile şi imitaţiile româneşti din opera poetului german, stăruind asupra înrâuririlor ce aceste traduceri au exercitat asupra literaturii române. Lucrarea cuprinde două părţi: prima, privind problema sub aspectul istorico-cultural, a doua, sub acela al bibliografiei critice. In partea întâi, autorul, un bun cunoscător al clasicilor germani, urmăreşte începuturile înrâuririi germane la noi, care se arată odată cu ivirea primelor manifestări literare dela începutul sec. al XIX-lea. Factorii care

au contribuit la introducerea și intensificarea acestei înrâuriri au fost teatrul și revistele. Primele piese, ca Maria Stuart, Don Carlos, Hoții s'au reprezentat în nemțește. După aceasta, au urmat câteva traduceri de versuri. Din cercetările autorului, rezultă că, la început, curentul pentru răspândirea operei lui Schiller a fost mai puternic decât acela pentru opera lui Goethe. Faptul acesta se explică, în parte, din cauza avântului cu care erau exprimate ideile pentru libertate, într'o epocă, în care manifestările literare la noi aveau și un substrat politic. O popularizare mai intensă a operei literare a lui Schiller a început abia cu apariția curentului « Junimea ». Cele mai bune traduceri s'au publicat în « Convorbiri Literare ». La sfârșitul sec. al XIX-lea, Schiller a reușit să se impună pe scena Teatrului Național în măsură mai mare decât toți ceilalți poeți germani.

« Un studiu mai mic asupra acestui subiect a publicat și Gh. Bogdan-Duică, de care autorul se folosește în largă măsură. Lucrarea de față se deosebește de acest studiu, atât prin amploarea ei cât și prin bogăția informației. Ea ajunge până la sfârșitul deceniului al treilea din secolul nostru. Sub acest raport, d-l Ion Gherghel a reușit să ne dea un studiu aproape complet, într'o expunere metodică, clară și bine documentată, care merită să fie răsplătit de Acadêmia Română ».

2.000 lei Preotului *C. Matasă* pentru scrierea « Palatul Cnejilor » pe baza raportului următor al d-lui *St. Ciobanu:*

« Preotul C. Matasă prezintă la premiul Adamachi pentru sesiunea Academiei din 1936 o lucrare sub titlul « Palatul cnejilor ».

« Opera Sfinției Sale vine să completeze până la oarecare măsură cu amănunte noui o călăuză a jud. Neamțu, pe care Sfinția Sa a scris-o ceva mai înainte.

« Autorul, un pasionat explorator al munților Neamțului, cu un sentiment de profundă dragoste față de natură, de munții noștri, de oameni și de trecut, ne face o descriere sugestivă a locurilor mai importante din punct de vedere istoric și pitoresc din aceste regiuni.

« Impletind legenda cu adevărul istoric, documentele autentice cu imaginația poporului, impresiile sale personale cu realitatea, autorul toarce o poveste mișcătoare a podoabei Moldovei, munții Neamțului. Iar stilul lui simplu, adeseaori plastic și colorat, care ne amintește ceva din marii povestitori ai Moldovei, în special din Calistrat Hogoș, știe să ne redea poezia munților noștri cu pitorescul lor sobru și cu melancolia, caracteristică lor.

« Aceste însușiri ale cărții părintelui C. Matasă mă fac să propun lucrarea Sfinției Sale pentru premiul Adamachi ».

5. *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei s'a acordat d-lui *Gheorghe Comicescu* pentru scrierea « Realizări și tendințe în Școala americană contemporană », pe baza următorului raport al d-lui *Const. Rădulescu-Motru:*

« D-l Comicescu a făcut o lucrare bine documentată, profitând de şederea sa în Statele-Unite ale Americei de Nord, unde a vizitat foarte multe şcoli primare (elementare) şi secundare.

« Lucrarea prezintă numeroase aprecieri critice, care pot fi utilizate şi pentru judecarea organizării învăţământului nostru românesc.

« In special d-l Comicescu pune bine în evidenţă originalitatea şcoalei americane în ceea ce priveşte posibilităţile pe care ea le dă pentru a pune în valoare însuşirile sufleteşti ale elevului. Metodele de predare şi analiza materialului didactic al şcoalei americane, formează principalele puncte din studiul său.

« Il recomandăm pentru premiu, care este de altminteri foarte modest (2.000 lei) sau jumătate din premiu în semn de distincţie. »

6. *Premiul C. Rădulescu-Codin*, de 3.000 lei, d-lui *N. I. Dumitraşcu* pentru « Carte de Stea şi Colinde », pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan:*

« D-l N. I. Dumitraşcu, şef de gară în Ardeal, este cunoscut folkloriştilor noştri prin câteva culegeri din literatura populară. Volumaşul « Carte de stea şi colinde » este o urmare a acestor publicaţii. El cuprinde un număr de versuri ce se cântă la orice sărbătoare de peste an, dar, mai cu seamă, la anul nou şi de Crăciun. Bucăţile sunt bine alese, cu îngrijire transcrise în formele de limbă care interesează studiul graiului popular şi dispuse în ordinea de succesiune a sărbătorilor.

« Publicaţiile de acest gen sunt foarte numeroase; totuşi cărticica d-lui N. I. Dumitraşcu merită să fie răsplătită de Academie atât pentru grija pusă în alegerea versurilor cât, mai ales, pentru îndemnul autorului. In calitate de şef de gară, d-l N. I. Dumitraşcu şi-ar fi putut întrebuinţa vremea cu alte îndeletniciri, poate mai avantajoase pentru uşurarea traiului de slujbaş al Statului. Preferinţa sa pentru culegerea de versuri populare arată cât de adâncă este dragostea lui pentru tot ceea ce se leagă de obiceiurile bătrâne ale poporului nostru. »

7. *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil) pentru *traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu* s'a acordat d-lui Dr. *Conrad Richter* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat, pe baza raportului Comisiunii compusă din d-nii *C. Rădulescu-Motru*, *Oct. Goga* şi *Sextil Puşcariu* ·

« Traducerea cu motto « Pururi tânăr » întrece mult celelalte lucrări, fiind rezultatul unei munci mari, desăvârşită cu dragoste, gust şi oarecare talent. Autorul nu se foloseşte de rime luate la întâmplare, ci, dându-şi toată silinţa de a evita banalităţi, reuşeşte să creeze imagini şi comparaţii originale şi personale care cu toate aceea sunt cât mai asemănătoare cu originalul. Fiind pe deplin stăpân pe limba germană, găseşte câteodată idei originale aşa că greşeli grosolane şi ridicole, găsite în alte traduceri sunt aici excluse. Traducerea aceasta nu e numai o lucrare pentru câştig

material, ci munca cizelată a unui amator. Cu toate acestea — ca şi la primul concurs — nu o pot declara decât ca o lucrare solidă şi bună care întrece o traducere mediocră, nefiind însă desăvârşită și perfectă. Neajunsuri mici — dar incomparabil mai puține decât în celelalte traduceri — se găsesc şi aici. Aşa de exemplu în poezia « Luceafărul » rimele: « inniger-Herr, sank-drang, sank-lang » şi mai multe rime identice. Din nevoie s'au întrebuințat ici colo prescrutări și inversiuni neplăcute: einz, ges, Heil, genkranz, dens, etc. Astfel de neajunsuri se găsesc însă şi la traducători renumiți. Am nădăjduit că un al doilea concurs va avea mai mare răsunet. Nerealizându-se această speranță, nu pot decât să fac următoarea propunere: dacă Onor. Academie vrea, de astădată, să decearnă neapărat premiul de 100.000 lei, să-l decearnă lucrării cu motto: « Pururi tânăr ». Chiar dacă lucrarea nu este de rangul întâiu, nu compromite reputațiunea Onor. Academii. Eu însumi nu mai am nădejdea că, aşteptând mai departe, se va ajunge la un rezultat mai favorabil ».

Adolf Meschendorfer,,
Directorul liceului « Honterus »

« Ne unim cu raportul d-lui Meschendörfer, însărcinat de noi cu studierea manuscriselor şi propunem pentru premiere manuscrisul cu motto « Pururi tânăr », cu condiția ca traducătorul să-și revadă traducerea şi să îndrepte unele asperități. »

8. *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei, s'a acordat d-lui *D. Berciu* pentru « Săpăturile arheologice dela Tangâru (1934) — raport preliminar », pe baza următorului raport al d-lui *I. Andrieşescu:*

Cunosc lucrarea d-lui Berciu cu atât mai bine cu cât am văzut-o încă din manuscris şi am vizitat săpăturile de care e vorba în timpul executării lor, iar Buletinul Muzeului din Giurgiu cu numele ce-l poartă, al arheologului pe nedrept uitat, Teohari Antonescu, este chiar inițiativa şi propunerea mea, acceptată și ajutată — prin d-l Berciu — de autoritățile locale, cu deosebită înțelegere şi bunăvoință.

« Lucrarea şi săpăturile autorului, executate şi descrise îngrijit şi minuțios, au nu numai însemnătatea stabilirii a încă unei localități pe lângă altele ce se cunosc din Câmpia munteană. Cu mult mai mult decât atât, prin tratarea larg comparativă şi bine informată a rezultatelor obținute, cercetarea sa este încă una dintre lucrările de seamă ce deschid vederi din ce în ce mai precise şi mai concludente în trecutul preistoric al regiunilor noastre ca și a acelora dela sudul Dunării. Nu se poate îndeajuns atrage atenția asupra folosului acestor cercetări, mai ales când, cum este cazul, bine făcute și prezentate, ele au o valoare nu trecătoare ci durabilă, oricât ar putea să difere mai târziu anumite interpretări ce s'ar da unora dintre materiale.

« Cum d-l Berciu are şi alte lucrări în urmă şi lucrarea de față e o dovadă în plus a activității și competenței sale, iată pentru ce sunt de părere că

lucrarea merită cu prisosinţă a fi răsplătită cu premiul la care e înscrisă şi care va putea fi de mare ajutor autorului ei la studiile şi călătoriile ce are de făcut în străinătate, unde acum se găseşte, tocmai în asemenea scop. Cum nicio autoritate alta nu are în prezent grija de a ajuta asemenea merite şi necesităţi ştiinţifice, Academia Română s'ar onora cred, suplinind această lipsă şi dând cu acest prilej, încă un exemplu. »

9. *Premiul Statului Gheorghe Asachi*, de 25.000 lei s'a acordat d-lui Cpt. Comandor *Preda C. Fundăţeanu* pentru « Libertatea mărilor şi prizele maritime » pe baza următorului raport al d-lui *Andrei Rădulescu*:

«La premiul Asachi, de 25.000 lei, a fost prezentată şi lucrarea d-lui Căpitan Comandor Preda C. Fundăţeanu, intitulată: « *Libertatea mărilor şi prizele maritime* ».

«Dela început se poate afirma că această lucrare este nu numai foarte interesantă, ci şi de valoare.

«Autorul a atacat, cu mult curaj, o problemă de Drept internaţional, din cele mai importante, în special în vremurile actuale.

«O scurtă expunere a cuprinsului acestui volum de 430 pagini este îndestulătoare pentru a-i proba însemnătatea.

«Lucrarea cuprinde 7 capitole, care pot fi grupate în 4 părţi.

«Capitolul I, care este *prima parte*, formează un fel de introducere necesară pentru restul volumului. Acest capitol are 3 subdiviziuni. In cea dintâi se vorbeşte despre dinamismul comunicaţiilor maritime, cu explicaţii despre drumurile şi transporturile maritime, rostul lor şi cu felurite exemple. A doua subîmpărţire conţine expunerea influenţei comunicaţiilor maritime asupra politicei şi economiei mondiale, rolul comerţului internaţional, problema debuşeurilor, a expansiunii Marilor Puteri şi necesitatea politicei comerciale maritime. In a III-a subdiviziune se tratează despre conceptul referitor la mare, Drept, instituţii maritime, piraterie, cursă, Drept maritim pozitiv.

«*A doua parte* a lucrării, compusă din cap. II şi III a fost destinată *libertăţii mărilor.*

«Aci se studiază mai întâi ce este această libertate, care-i este origina, evoluţia, extinderea la strâmtori, urmările ei, scoţându-se în evidenţă influenţa economicului şi politicului asupra conceptului juridic. Mai departe se cercetează aplicarea acestui principiu în timp de război, semnalându-se conflictul anglo-american şi dându-se lămuriri asupra încercărilor de a-l înlătura şi asupra conferinţelor respective.

«Cap. III cuprinde chestiuni de un covârşitor interes. Autorul s'a silit să explice *înţelesul desarmării şi raportul ei cu libertatea mărilor*, fără de care nu se poate înfăptui, căutând şi să precizeze ce este pacea şi războiul. Despre acesta crede că suprimarea lui este o utopie şi de aci nevoia de a-i cerceta cauzele, de a-l preveni şi de a-l umaniza.

«O serie de pagini este consacrată *evoluţiei dezarmării*, înainte şi în timpul războiului mondial, al armistiţiului, al tratatelor de pace, precum şi dezarmării navale, în urma tratatelor, până la începutul anului 1934.

«*Partea a treia* a volumului, formată din cap. IV, V și VI, cuprinde *materia prizelor maritime*.

«In primul capitol (IV) se explică *înțelesul prizelor maritime*, arătându-se justificarea lor, diferențele dintre războiul terestru și cel maritim, aspectul juridic al acestuia; se arată — apoi — ce este dreptul de captură și care este regimul proprietății publice în această formă de războiu.

«In urmă autorul studiază amănunțit *regimul proprietății particulare inamice*, expunând cum se determină caracterul inamic al proprietății particulare, ce este și cum se operează transfertul de pavilion, care sunt cazurile de inviolabilitate a acestei proprietăți și când poate fi distrusă.

«In capitolul următor (V) se cercetează *regimul proprietății neutre*, dacă poate fi capturată și în ce condițiuni, contrabanda de războiu, asistența ostilă, blocusul și dacă și când poate fi distrusă astfel de proprietate.

«Capitolul din urmă (VI) al acestei părți conține: *Dreptul de poliție maritimă și vizita maritimă*. După explicații luminoase asupra acestui drept și asupra exercițiului lui urmează studiul Tribunalelor de prize, organizare, competență, procedură, consecințe, cu aplicări din codul nostru de prize maritime.

«Ultimul capitol (VII) care poate fi socotit ca a patra parte a lucrării a fost rezervat pentru *o expunere a consecințelor juridice ale tratatelor de pace și pactelor de neagresiune*, asupra libertății mărilor și prizelor maritime, un fel de sinteză a celor tratate în capitolele precedente. După examenul acelor tratate și pacte autorul caută să evidențieze influența libertății mărilor pentru organizarea păcii și politica navală, precum și valoarea și îndreptățirea legislației maritime. De aci deduce necesitatea colaborării odinei juridice și a spiritului internațional pentru unificarea legilor mărei.

«Iată pe scurt cuprinsul bogat al acestui volum. Din el se poate vedea desvoltarea întinsă ce s'a dat diverselor chestiuni și cercetarea lor sub toate aspectele; de aci se poate înțelege însemnătatea lor, dar totodată și greutatea. Subiectul nu-i din acelea, care se întâmpină în cărțile obișnuite și oricine va recunoaște că nu poate fi tratat în grabă spre a tipări un volum. El reclamă o îndelungată pregătire, o muncă stăruitoare, o pricepere a marilor probleme juridice, politice, economice, etc. Când autorul îl îmbrățișează și-l înfățișează cu atâta competență, dovedește — cum am spus — că a avut mult curaj.

«O simplă privire atrage atenția mai întâi asupra planului bine întocmit și bine înfăptuit.

«Cunoștințele autorului se vădesc atât în expunere cât și în utilizarea bibliografiei destul de întinsă și variată. Mai ales cunoștințele sale de marinar l-au ajutat mult pentru înțelegerea atâtor chestiuni, i-au dat putința să înfrunte greutățile și i-au asigurat lucrării de față o superioritate, care nu poate fi tăgăduită.

«Metoda severă în studierea chestiunilor ca și în expuneri este încă una din însușirile acestei lucrări. Privire în trecut asupra chestiunilor tratate și expunere succintă a evoluției lor, examinarea diferitelor păreri,

atât din punct de vedere doctrinar cât și al aplicației, cercetarea stărilor și ideilor de astăzi, concretizate în conferințe sau în acte internaționale, desvoltări nu inutile dar nici prea întinse, critici de cele mai multe ori întemeiate, măsură aproape în totul, arătarea consecințelor, străduințe continui de a sintetiza și de a înfățișa concluzii simple și convingătoare, acestea sunt caracteristicile principale ale modului de a lucra al d-lui Fundățeanu.

«Cadrul acestui raport nu îngădue o analiză amănunțită dar însușirile lucrării pot fi descoperite de oricine chiar dintr'o examinare sumară

«Trebue să relevăm — apoi — unele păreri și observații interesante despre diverse aspecte ale subiectului, ca de pildă despre problema Pacificului, a Mării Mediterane, a interesului pe care Anglia îl are pentru Liga Națiunilor, prin care speră să fie susținută în rivalitatea dintre ea și Statele-Unite, problema însemnătății flotelor pentru pacea lumii, ceea ce înseamnă încă dreptul celui mai tare, etc.; uneori se întâlnesc observații care apar ca o prevedere a evenimentelor din ultimul timp.

«De asemenea trebue menționat că a dat atenția cuvenită stărei de drept dela noi, cercetând codul nostru de prize maritime, care este bine apreciat și de străini.

«D-l Fundățeanu — oricât ar cerceta teoriile — este însă un realist. Nu manifestă o încredere oarbă în tratate. Cunoscând bine situațiile și oamenii spune de pildă despre propunerea ca « flotele să fie întrebuințate numai ca instrument pentru exercitarea sancțiunilor internaționale adică pentru pace, că deși este logică și în strânsă legătură cu pactul Kelog, ea rămâne totuși un deziderat (pag. 424). In altă parte scrie: « Dreptul internațional nu dă încă siguranța libertății și a sancțiunilor. Forțele navale rămân singurele sancțiuni » sau « Marea, cale de comunicație comună tuturor, nu cunoaște altă sancțiune decât legea forței » (pag. 425), sau « In domeniul Dreptului internațional soluțiunile trebuesc să fie viabile, adică să se inspire din fapte » (pag. 426).

«Altundeva găsim o afirmare și mai categorică *despre valoarea realităților:* « Absolutul este rezervat unei lumi cu o substanță spirituală, pe care n'o putem nici aprecia nici prevedea măcar ».

«Nu este însă un descurajat față de ceea ce se vede în raporturile internaționale, ci *are toată încrederea în puterea Dreptului.* Libertatea marilor — după părerea autorului — se va realiza de sigur într'un univers organizat și pacificat. Pentru a se ajunge acolo nu trebue să se pretindă totul numai dela știința juridică. Trebue o colectivitate «internațională» armată contra agresorilor și contra celor ce violează legile războiului și în care n'ar mai exista neutri și spectatori binevoitori. Incetul cu încetul și cu ajutorul științei juridice se va rezolva problema războiului, a desarmării și implicit a libertății Mărilor și a prizelor maritime.

«Pentru aceasta — însă — se cere un alt spirit internațional decât cel contemporan și care să se întemeieze pe colaborarea și solidaritatea Statelor mari și mici. Astăzi spiritul internațional este încă nomad și caută lumina, care să-l ducă spre ramura de măslin și unitatea perfecțiunii sale (pag. 429—430).

«Cu asemenea concepţii şi cu această credinţă îşi termină lucrarea afirmând cu hotărîre: «Libertatea Mărilor şi prizele maritime, mai mult decât un cuvânt magic şi o dorinţă, constituesc o problemă internaţională, care depăşeşte frontierele şi ascunde germenii, care pun în pericol pacea lumii. Soluţionarea definitivă depinde de starea de spirit a marilor Puteri maritime, funcţiune a inegalităţii geografice-sociale. Nu poate exista organizare solidă a păcii fără a se înlătura, sau ajunge cel puţin la o înţelegere principială asupra libertăţii Mărei şi desarmării navale» (pag. 430). Aceste câteva fragmente pun în adevărata lumină preocupările şi ideile autorului asupra valorii şi misiunii Dreptului pentru relaţiile popoarelor şi triumful păcii.

«Intr'o lucrare, în care se tratează un subiect aşa de întins şi cu puncte de vedere aşa de felurite este firesc să se găsească şi părţi care să nu fie pe placul tuturor. Se poate pretinde că unele chestiuni au fost desvoltate prea mult, altele prea puţin, că s'au întrebuinţat uneori cuvinte care puteau fi înlocuite prin altele mai uşor de înţeles sau mai potrivite ideilor exprimate, că ici sau colo s'ar observa mici lipsuri de doctrină sau de jurisprudenţă, etc. etc. Iar dacă trecem la fondul chestiunilor tratate, critica poate descoperi un câmp şi mai larg. Câţi dintre cetitori şi mai cu seamă dintre cunoscători nu pot avea alte păreri decât d-l Fundăţeanu?

Este stabilit însă că valoarea unei lucrări nu este apreciată după defectele-i mărunte, dàcă sunt, ci după o cercetare asupra întregimei ei.

Judecată în acest chip, o lucrare ca aceasta, bogată în însuşiri de formă şi fond este, necontestat, o lucrare remarcabilă.

«Ea, de altminteri, afară de alte aprecieri favorabile, a fost cinstită de Colegul nostru d-l N. Titulescu, cu o prefaţă elogioasă de 24 pagini, care, întrecând limitele obişnuite, este o contribuţie preţioasă pentru problemele cuprinse aci.

«Pentru meritele arătate în mod sumar, propun să se acorde d-lui Fundăţeanu premiul Asachi.

«Este de dorit, ca autorul să continue cu aceeaşi râvnă studiile şi cercetările în acest domeniu, în care este încă atâta de făcut, mai ales în literatura noastră juridică.»

10. *Premiul Neuschotz*, de 3.500 lei, s'a acordat Protopresviterului Dr. *Gheorghe Ciuhandu* pentru scrierea «Episcopii Samuil Vulcan şi Gherasim Raţ — Pagini mai ales din Istoria Românilor Crişeni (1830—40)», pe baza următorului raport al S. Sale Preotului *N. M. Popescu*:

«O lucrare de 730 pagini, text şi documente 185 ca anexe. Iar această carte voluminoasă lămureşte numai 10 ani din vieaţa Românilor Crişeni (1830—1840), privind-o mai ales din punctul de vedere bisericesc.

«Păstoreau atunci, la Oradea Samuil Vulcan (1806—+1839), iar la Arad Gherasim Raţiu (1835—+1850). Amândoi Români, amândoi pătrunşi de duhul înălţării neamului lor pe culmi mai însorite, naţionale şi spirituale. Dar unul, Samuil Vulcan, stăpânind o eparhie întinsă, bogată, el personal cu legături puternice în administraţia austriacă a ţării, ţinteşte să-şi

servească neamul, căutând să-l vâre, fie și cu sila, în staulul bisericii greco-catolice. Celălalt, Gherasim Rațiu, păstorind o eparhie, unde el era al doilea episcop român, deci mai sărac, fără tradiții, fără legătură în cercurile înalte, se străduește să-și păstreze turma în pășunea cea veche a ortodoxiei. Și nu-i fu ușoară strădania. Căci de o parte îl neliniștea amestecul, sprijinit de autoritatea bisericească și mireană catolică, a puternicului vecin Samuil; iar de alta i se împotriveau Sârbii la emanciparea Românilor de ierarhia lor.

« Cine ar pune la îndoială gândurile bune ale lui Samuil de a ajuta pe Români întru liberarea lor de ierarhie străină? Dar iarăși cine să nu recunoască că el pentru această liberare punea o condiție greu de purtat: aceea a părăsirii bisericii ortodoxe în care neam de neamul celor din eparhia Aradului se pomeniseră? Și astfel mai întreagă această carte este plină de frământările purtate de o parte pentru înduplecarea Crișenilor de a-și lepăda credința veche, și de alta împotrivirea și stăruirea în ce au pomenit.

« Propagandiști, sprijiniți de autorități civile, procese-verbale de trecere la uniație și de revenire la ortodoxie, luări și întoarceri de biserici, de pământuri bisericești, certuri pentru cimitire, necazuri și greutăți în căsătoriile mixte, la botezul copiilor născuți din aceste căsătorii, ponoase mai mult nedrepte, decât îndreptățite, aduse preoților se țin lanț, amărăsc vieața românească, strică firile oamenilor și împiedică suișul spre culmea deșteptării neamului nostru în decada descrisă de această carte. Ci urmarea fu după cumințenia neamului nostru: afară de cazuri rare, Românii își păstrară credința lor și ajunseră și la liberarea de ierarhie străină.

« Acum despre autor. Este părintele protopop Gheorghe Ciuhandu din Arad, cunoscut prin multele lui tipărituri mai mari și mai mărunte. Este vajnic român. Lucrul său nu și-l lasă jos. După mine l-aș asemăna cu acei frați de dincolo, care pentru un gând al lor ce li se părea îndreptățit străbăteau pământul să caute pe împărat pentru dobândirea dreptății. Tot așa pentru această carte a bătut la porți multe pentru adunarea izvoarelor, a deschis uși pentru putința tipăririi, a înghițit refuzuri și când s'a încredințat de vârtoșenia semenilor, pe seama lui a tipărit această lucrare, la care ani și ani a asudat. Autorul este de lăudat, iar cartea vrednică de premiu. »

11. *Premiul Demostene Constantinide*, de 3.000 lei, s'a acordat d-lui *C. Narly* pentru scrierea « Istoria Pedagogiei », volumul I, pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Gusti* ».

« Lucrarea d-lui *C. Narly*, « Istoria Pedagogiei », vol. I, 1935, Cernăuți, 376 pagini, umple o simțită lacună în literatura pedagogiei moderne. Intr'adevăr d-sa prezintă prima lucrare în limba română asupra gândirei pedagogice, puțin cunoscută, însă plină de actualitate a Creștinismului antic, a Evului mediu și a Renașterei.

« Dela început autorul precizează atitudinea față de problema educației și a istoriei pedagogiei și arată cum studiul istoriei pedagogiei are

meritul de a deștepta sentimentele de solidaritate și responsabilitate față de trecut și de viitor.

« In capitolul asupra pedagogiei creștinismului antic autorul scoate în evidență bucuriile spirituale pe care le găsim la marii educatori: Vasile cel Mare, Ion Hrisostomul, Ieronim sau Augustin.

« Trecând apoi la pedagogia Evului mediu autorul arată cum această epocă a dat impulsuri noi cugetării pedagogice, culminând în crearea universităților.

« Partea cea mai importantă a volumului este consacrată pedagogiei Renașterei. Autorul analizează aici autori și scrieri de cel mai viu interes, și astăzi.

« In Pedagogia Renașterei italiene, pe lângă doctrinele pedagogice ale lui Pier Paolo Vergerio, Matteo Palmieri, Leon Battista Alberti, ș. a., autorul insistă cu drept cuvânt asupra lui Giovanni Dominici, care prin teoria unei educații a muncii, bazată pe vocație și îndreptată către o profesiune, folositoare Statului, anticipează cu veacuri, teoriile cele mai noi pedagogice.

« In Pedagogia Renașterei franceze se studiază cei doi reprezentanți străluciți ai geniului francez, ca pedagogi, pe Rabelais și Montaigne.

« Și, în sfârșit, în ultimul capitol al lucrării autorul sub titlul: Pedagogia umanistă în restul Europei, după ce amintește de începuturile ei în Țările Românești, în Germania, Anglia și Spania, cercetează în special concepția lui Erasm, între altele, ca promotor al învățământului public și a lui Vives, care, printre cei dintâi, cerea o legiferare a educației.

« Lucrarea d-lui C. Narly pe lângă o documentare științifică remarcabilă, prezintă și însușirea de a fi scrisă cu o claritate, și uneori cu o eleganță de stil, cuceritoare, astfel că lectura ei este în același timp instructivă și plăcută.

« Volumul de față, primul dintr'o serie de cercetări asupra ideilor pedagogige, elaborate de marii teoreticiani ai educației, ne îndrituește să așteptăm cu o deosebită curiozitate intelectuală apariția volumelor ce vor urma.

« Pentru valoarea deosebită a acestei lucrări, propun să i se acorde premiul Constantinide. »

12. *Premiul Camerei de Comerț și Industrie Circumscripția I-a din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul « Teleormanul economic » s'a acordat d-lui *Christache Ch. Milian* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza raportului d-lui *S. Mehedinți*·

« Pe temeiul câtorva lucrări geografice și istorice, dar mai ales consultând numeroase rapoarte ale prefecților, medicilor, protoereilor, revizorilor școlari, etc. precum și articole din reviste de specialitate și materialul adunat la « Camera de comerț », autorul, după o scurtă introducere de geografie fizică, tratează următoarele teme: starea sanitară, starea economică a populației rurale, învățământul și cultul, apoi administrația și organizația județului, terminând cu cel mai însemnat capitol: *Economia Teleormanului*.

« Autorul, ca om de cifre, ştie să pună în vedere adevărul, chiar când e crud şi foarte crud. Observările asupra bolilor venerice, ca rezultat al unei legi sanitare nechibzuite; enorma întindere a viilor de teras, un mijloc de alcoolizare a populaţiei rurale; scăderea vertiginoasă a industriei casnice şi alte semne de patologie socială şi economică sunt descrise documentat şi cu toată limpezimea cuvenită.

« Camera de comerţ din Turnu-Măgurele a făcut o faptă bună, propunând acest premiu, iar subsemnatul crede că lucrarea merită să primească premiul destinat ».

13. *Premiul Funcţionarii C. F. R. din Bucureşti*, de 9.500 lei în efecte şi 2.613 lei în numerar, cu subiectul « Drepturile funcţionarilor publici faţă de Stat » s'a acordat în întregime d-lui *Nicolae G. Dragomir*, pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următorului raport al d-lui *I. Ionescu-Dolj:*

« Pentru premiul « *Funcţionarii C. F. R. din Bucureşti* » de 9.500 lei în efecte şi 2.613 lei în numerar, cu subiectul: « *Drepturile funcţionarilor publici faţă de Stat* » dat de Academie, s'a primit manuscrisul numit mai sus.

« Autorul manuscrisului imparte expunerea sa asupra subiectului în două părţi distincte:

« *O primă parte*, în care discută următoarele chestiuni principale ale problemei:

« Definirea noţiunii de funcţionar public;

« Natura juridică a raportului dintre Stat şi funcţionari;

« Dacă din numirea într'o funcţiune publică pot rezulta drepturi câştigate în favoarea funcţionarului şi în fine

« Mijloacele de documentare întrebuinţate în expunerea subiectului.

« Şi *a doua parte*, în care expune drepturile funcţionarului public faţă de Stat, drepturi pe care autorul le fixează la 10 şi anume:

« 1. Siguranţa în funcţiune;

« 2. Dreptul la grad;

« 3. Dreptul la înaintare;

« 4. Condiţiunile în care este posibilă mutarea;

« 5. Dreptul de a nu fi pedepsit decât în condiţiuni determinate de lege;

« 6. Dreptul la salar şi alte retribuţiuni;

« 7. Dreptul la pensiune;

« 8. Dreptul la concediu;

« 9. Dreptul la asociaţiune;

« 10. Dreptul la grevă.

« In tratarea tuturor acestor chestiuni autorul nu a privit problema numai din punct de vedere teoretic, ci mai ales din punct de vedere al dreptului pozitiv şi în special al modului cum legile române au soluţionat fiecare din aceste chestiuni.

« Este știut că începând dela 1923, de când legiuitorul român, în executarea textului constituțional (art. 8 alin. 4) a întocmit legea Statutului funcționarilor publici, prin care s'au recunoscut funcționarilor publici anume drepturi și garanții față de Stat, o serie de alte legi speciale ulterioare au modificat continuu Statutul, în scopul diminuării sau modificării acelor drepturi sau garanții, din care cauză foarte multe procese s'au produs în justiție din partea funcționarilor atinși în drepturile lor statutare.

« Această împrejurare a făcut ca problema de drept public a drepturilor funcționarilor de toate categoriile față de Stat să dea naștere unei întregi doctrine și unei importante jurisprudențe a instanțelor de Contencios și a Inaltei Curți de Casație și Justiție.

« Autorul manuscrisului, în curent cu toată această mișcare legislativă, doctrinară și jurisprudențială, pune la contribuție în lucrarea sa atât ce s'a scris de diferiți juriști români cât și directivele jurisprudențiale.

« Autorul se servește în plus și de scrieri străine, în susținerea ideilor tratate.

« Nu cred necesar a expune soluțiunile date fiecăreia din problemele expuse în manuscris.

« Sunt însă două observațiuni pe care le cred necesare:

« *Prima*, nefavorabilă, aceea că autorul enumără între drepturile funcționarilor și dreptul de grevă, deși într'o notă recunoaște că n'ar fi trebuit să intituleze astfel acest Capitol, pentrucă nu susține acel drept, notă care nu justifică faptul, deoarece în legislațiunea română nu există acest drept pentru funcționari, fiind mai multe texte de legi care îl interzic, și *secunda*, favorabilă autorului, în sensul că toate problemele sunt tratate într'un spirit de perfectă obiectivitate alegând și pronunțându-se întotdeauna pentru soluțiunile cele mai compatibile cu ordinea în Stat.

« In aceste condițiuni — mai ales dacă autorul o va mai revedea — credem că lucrarea poate fi încurajată de Academie, atât pentru munca de sistematizare a materiei cât și a spiritului în care e concepută ».

14. *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul « Cercetări istorice asupra unui oraș din România » s'a acordat d-lui *Artur Gorovei*, Membru corespondent al Academiei Române, pentru lucrarea în manuscris intitulată « Folticeni. Cercetări istorice asupra orașului », pe baza următorului raport al d-lui *I. Nistor* »:

« La concursul Premiului V. Adamachi, cu subiectul dat de Academia Română și anume: « Cercetări istorice asupra unui oraș din România » s'a prezentat manuscrisul cu titlul: « *Folticeni, cercetări istorice asupra orașului* » sub motto: « Cunoscând trecutul și cercetând prezentul, am putea prezice viitorul ».

« Manuscrisul cuprinde 354 file, scrise cu multă îngrijire. Manuscrisul aduce trei planșe cu 29 ilustrațiuni privind cele mai importante monumente istorice din orașul Folticeni și împrejurimi.

« Autorul anonim al lucrării a adunat cu mare sârguință și adâncă pricepere tot ce a putut afla asupra orașului Folticeni, din timpurile cele

mai vechi până în zilele noastre. In scopul acesta el a utilizat o bogată literatură istorică pe care o şi arată în prefaţa lucrării. Pe lângă materialul publicat, el a folosit şi un prea bogat material istoric nou şi inedit, pe care, cu o hărnicie de albină, l-a cules în diverse arhive, utilizând manuscrise necunoscute şi un mare număr de documente din colecţii particulare, necercetate încă până la d-sa.

« In planşa primă se arată satele din raza oraşului Folticeni şi anume: Oprişani, Buciumeni, Broşteni, Coteşti, Pădureni, Şoldăneşti, Antileşti, Tâmpeşti şi Stăniceni; pentru ca apoi să insiste pe larg asupra hrisoavelor şi cronicelor bătrâne, în care se face menţiune de aceste sate. Trebue să subliniem faptul, că o bună parte din aceste izvoare istorice este inedită. Prima menţiune a Folticenilor se face într'un uric dela Ştefan cel Mare din anul 1490. Numele oraşului este pus în legătură cu boierul Stan Pântece adică Foale, a cărui genealogie este reconstruită de autor.

« Din unirea satului Pântece-Folea cu satele vecine, arătate mai sus, s'a închegat în scurgerea veacurilor târgul Folticeni de astăzi care a ajuns la o oarecare însemnătate numai după răpirea Bucovinei, când Folticenii ajung reşedinţa părţii din vechiul ţinut al Sucevei, rămas Moldovei dincoace de cordunul austriac.

« Privilegiul de târg, a fost acordatl a 1780 satului Şoldăneşti care, contopindu-se cu Folticenii, a trecut asupra Folticenilor acest privilegiu dela Voievodul Moruzzi.

« Ca oraş de reşedinţă, Folticenii au devenit centru administrativ şi economic al judeţului Folticeni, Baia de astăzi.

« Autorul desfăşoară în voluminoasa şi preţioasa sa lucrare acest proces de evoluţie a târgului dela satul de odinioară la oraşul de astăzi cu importante construcţii profane şi bisericeşti, cu aşezăminte administrative şi de utilitate publică.

« Inaintea noastră apar mai marii şi purtătorii de grije ai oraşului în toate ramurile de administraţie. De asemenea ni se arată şi persoanele cari prin activitatea lor pe tărâmul edilitar şi cultural, au contribuit la ridicarea oraşului şi la aşezarea lui între cele mai frumoase şi bine îngrijite oraşe din Vechea Moldovă.

« Autorul dă cuvenita atenţiune şi vieţii sociale şi economice a orăşelelor precum şi asupra relaţiilor lor cu satele şi oraşele vecine, înfăţişându-ni-i ca oameni harnici şi vrednici de toată recunoştinţa.

« Autorul manuscrisului ni se prezintă ca un bun şi profund cunoscător al istoriei oraşului Folticeni.

« Lucrarea prezentată, aşa de documentată şi valoroasă ca fond şi formă, dovedeşte că autorul a înţeles pe deplin rostul subiectului dat de Academie, pentru cercetarea istorică asupra unui oraş din România, şi că prin urmare lucrarea merită să fie publicată. Din ea cercetătorul va putea desprinde informaţiuni preţioase la istoria Moldovei.

«De aceea, secţiunea istorică apreciind valoarea excepţională a lucrării, i-a conferit Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei ».

15. *Premiul I. Oroveanu*, de 70.000 lei, s'a împărțit următoarelor 4 scrieri, astfel:

20.000 lei d-lor *N. Gh. Lupu* și *Mircea Petrescu* pentru lucrarea « Hematologie clinică. Morfologia, fiziologia și patologia sângelui și organelor hematopoetice », pe baza următorului raport al d-lui *Dr. G. Marinescu:*

« Lucrarea d-lor Prof. N. G. Lupu și Dr. Mircea Petrescu conține 480 p. în 8° și este prevăzută cu 36 figuri în text și șase planșe în colori și negre.

« Scopul mărturisit al lucrării este de a reuni într'un volum numeroasele descoperiri noui făcute în toate domeniile și în toate stadiile boalelor sângelui și organelor hemotopoietice. Autorii au căutat să prezinte hematologia în mod unitar, întrebuințând pretutindeni aceleași principii de unificare a nomenclaturii și clasificării. Pentru elaborarea lucrării autorii s'au servit de numeroase tratate românești, franceze, germane, elvețiene, engleze, italiene și americane precum și de cercetările clinice și biologice cuprinse în numeroase reviste europene și americane, netrecând cu vederea multe publicații românești.

« In fine, cercetările clinice și biologice proprii ale autorilor au dat un mare număr de fapte și de sugestiuni. Cartea este împărțită în 2 părți. In partea I-a se dau caracterele fizice și chimice ale sângelui cercetându-se apoi, pe rând, morfologia și fiziologia normală și patologică a eritrocitelor, megaloblastilor, normoblastilor, corpilor Howell-Jolly, inelelor lui Cabot, granulațiilor azurofile, bazofilia și policromitofilia, granulațiile bazofile apoi corpii lui Ehrlich-Heinz, reticulocitele, aniso și poichilocitoza, anisocromia. In capitolul leucocitelor se dă morfologia și fiziologia acestor elemente, apoi se cercetează granulocitele, neutrofilele, acidofilele, bazofilele, limfocitele, monocitele, hemohistioblastii, hemocitoblastii, mieloblastii, premielocitele, mielocitele, meta-mielocitele, limfoblastii, celulele lui Rieder, plasmocitele, monoblastii, celulele endoteliale, megacariocitele, umbrele nucleare.

« Morfologia și fiziologia trombocitelor formează alt capitol. In trei capitole succesive se studiază leucograma, morfologia și fiziologia normală și patologică a organelor hemotopoietice și hemotopoieza. Partea doua este rezervată patologiei elementelor figurate ale sângelui și anume: eritrocitozele, eritremia, anemia primitivă și anemiile secundare (hemoragice, infecțioase și parazitare, toxice, prin corpi radioactivi, canceroase, clorotice) și se indică tratamentul. Trece apoi la leucocitoză, leucemia mieloidă și acută, la limfoida acută, monocitoida acută și cronică, mieloida cronică, limfoida cronică, panmieloza, pe care le prezintă din punct de vedere simptomatologic, anatomic, patologic, etiologic și tratament. Leucopenia este studiată în gripă, febră tifoidă, paratifoide, rugeolă, Basedow, Mixoedem.

« In capitolul granulopeniei trece în revistă agranulociteda și sindromele agranulocitare. Capitolele următoare sunt dedicate mielopeniei, anemiei totale, trombocitemiei, trombopeniei primitive, acute, cronică și secundară

(toxice, infecţioase, carenţiale şi în cursul boalelor de sânge), hemofilia. Toate aceste afecţiuni sunt cercetate din punct de vedere simptomatologic, hematologic, anatomie-patologică, etiologie, patogenie şi tratament. Ultimele 4 capitole, tot aşa de complete ca şi capitolele precedente, tratează respectiv despre limfogranulomul malign, limfosarcom, reticulosarcom, mielosarcom

« In lucrarea de faţă d-nii N. G. Lupu şi Mircea Petrescu au dat o atenţie deosebită nomenclaturii privind atât elementele sângelui cât, mai ales boalele şi sindromele patologiei sanguine şi au avut drept ţintă înlăturarea acestei piedice cât şi întrebuinţarea unui sistem unitar de nomenclatură. In acest scop d-lor, au întrebuinţat în mod continuu termenii de eritrocite, leucocite, trombocite, înlăturând complet denumirile de hematii, plachete sanguine sau hemotoblasti. Noţiunea de granulocite este constant utilizată în loc de leucocite polimorfonucleare. Granulocitele sunt neutrofile, acidofile şi bazofile şi nu eosinofile, sau Mastzellen sau mastocite. Sunt monocite şi nu mononucleare, plasmocite şi nu celule plasmatice, sau Plasmazellen, etc.

« Mult mai greu a fost pentru denumirile boalelor sângelui, splinei, măduvei şi ganglionilor, de aceea autorii au păstrat, în general, denumirile obişnuite de anemii, leucemii şi eritemii şi, în mod corolar, denumirile care arată substratul histologic al acestor modificări: mieloze, limfadenoze sau reticulo-endotelioze. In loc de agranulocitoza, noţiune hibrică formată din a şi granulocitoza, autorii au utilizat cuvântul de granulopenie. In loc de panmieloftizie sau aleuchie hemoragică au pus noţiunea de mielopenie totală etc. In plus, simplificând, cloromul sau cancerul verde nu este decât o formă de leucemie acută, leucemia zisă cu polinucleare fiind o formă de leucemie cronică. Deşi chiar autorii recunosc că această tendinţă de sistematizare a nomenclaturii poate să aibă neajunsuri, au ajuns la convingerea că foloasele sunt încă mult mai mari căci d-lor speră ca prin lucrarea de faţă hematologia va deveni astfel o ştiinţă la îndemâna tuturor medicilor, iar nu ca până acum, rezervată câtorva iniţiaţi. Lucrarea este prevăzută cu un indice al autorilor, cu un indice al materiilor şi cu o tablă de materii care uşurează consultarea de fiecare clipă.

« Din punct de vedere didactic cartea d-lor Prof. N. Gh. Lupu şi Dr. Mircea Petrescu corespunde unei necesităţi neîndoioase. De aceea va fi consultată cu folos de medicii practicieni şi de studenţi. Ea are şi meritul că reprezintă rezultatul unei experienţe personale încât, din acest punct de vedere, poate fi considerată ca o mărturie de activitatea facultăţii noastre la progresele hematologiei. Şi, în consecinţă, propunem a i se da o bună parte din premiul Oroveanu ».

20.000 lei d-lui Dr. *G. Banu* pentru scrierea « Sănătatea poporului român », pe baza următorului raport al d-lui *Dr. G. Marinescu.*

« Lucrarea d-lui Dr. G. Banu conţine 530 p. în 8° cu numeroase grafice. Ea are drept scop să înfăţişeze un studiu general asupra sănătăţii poporului

român, a cărui evoluție în timp și spațiu o urmărește dela începuturile sale. Lucrarea depășește cadrul propriu zis al stărei sanitare, pentrucă se ocupă și cu factorii sociali, economici, politici și culturali care au influențat sănătatea poporului nostru.

« In parte monografia este o sinteză a numeroaselor comunicări, memorii și alte lucrări ale d-lui Dr. G. Banu, în care se găsesc izvoarele bibliografice care n'au mai fost menționate în lucrarea de față. In capitolul I, autorul se ocupă de condițiile de desvoltare ale poporului român, pe care din punct de vedere biologic și antropometric îl consideră ca o rasă, la care însă s'au adăugat influențe continue din timpurile cele mai vechi până azi. După d-sa, închegarea unității noastre etnice s'a făcut astfel: pe elementul traco-iliric, cea mai puternică populație din S.-E. Europei în preajma creștinismului, s'a grefat o puternică populație romană. Ori care ar fi năvălitorii în cursul veacurilor, în alcătuirea biologică a populațiunei noastre sunt două elemente la bază: iliro-trac și roman, Dacii fiind o ramură a Tracilor. In întreaga regiune dintre Carpați și Dunăre și peste Dunăre, acest chiag dacoroman a continuat să persiste în tot evul mediu. D-l Banu arată că din toți năvălitorii, numai Slavii au avut o importanță în formarea tipului biologic românesc. După aceea trece la valoarea vitală a rasei, precizând caracterele antropologice ale rasei Românilor. D-sa distinge două categorii: Românii dela șes mezocefali, cu pielea de coloare mai deschisă, de statură mijlocie și mică, cu indice biologic scăzut, intermediar între acela al raselor centrale europene și a celor din Polonia și Rusia apuseană. Românii dela șes înfățișează, în mod parțial, perpetuarea etnică a neamului românesc. Românii dela munte sunt bruni, înalți, în majoritate brachicefali cu indice biologic central-european. Românii dela munte ar reprezenta baza neamului. Ei sunt păstrătorii limbii și ai tipului strămoșesc. Natalitatea mare e un caracter de vitalitate al neamului nostru. După ce arată influența în decursul secolelor a stărilor politico-sociale: invazii, organizare socială, exproprierea din 1918, stare higienică rea etc., asupra biologiei poporului, expune factorii de decimare: ciuma, holera și boalele sociale (sifilis, tuberculoza, malarie). D-sa conchide că la noi nu există ocrotirea rasei prin măsuri sociale. In capitolul II, autorul expune evoluția sanitară a României din timpurile cele mai vechi până la 1933. Situația de azi este că ne aflăm în fața unei legi teoretice neaplicată nici de medici, nici de organele administrative, din care cauză ordinea sanitară rămâne haotică cu toate măsurile de amănunt ce s'au luat. De aceea d-l Dr. G. Banu cere o legiuire raționalizată după posibilitățile naționale și adaptată situațiilor de fapt și dela noi, dela care să putem cere un progres în evoluția sănătății publice. Capitolul III, cercetează populația României din punct de vedere al evoluției, densității și mișcării ei (căsătorii, divorțuri, natalitatea, mortalitatea), arată care e raportul dintre mortalitate și natalitate precum și excedentul populației. Pentru 1930/31 suntem prima țară ca natalitate; în ce privește excedentul natural (cam 14 la mie) al populației suntem depășiți de Grecia și uneori de Bulgaria și Japonia. Din rezultatele

cunoscute până acum ale recensământului la o populație de 18.025.237 suflete, România dispune de 3.570 399 clădiri, ceea ce revine la aproximativ 5 suflete de locuință.

« In capitolul IV, găsim factorii care influențează asupra sănătății poporului român și anume: climatul, factorii sociali (alimentația, alcoolismul, locuința, starea culturală, morală și educația, condițiile specifice de vieață la Români), boalele infecțioase și sociale, situația copiilor (natalitate, mortalitate, mortinatalitatea). Capitolul se ocupă și de situația infirmilor și defectivilor (bolnavi mintali, orbi, gușați și cretini și surdo-muți). In capitolul V, găsim expusă protecția sanitară a poporului român. Se arată care este organizarea și scopurile Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale ca protector al sănătății publice. Trece apoi la organizarea sanitară urbană și rurală, asigurări sociale, serviciul sanitar al armatei, al C.F.R., P.T.T., educația fizică și sporturile. Arată rostul și importanța institutului superior de educație fizică, precum și rezultatele și perspectivele uniunei federației sportive din România, ale Oficiului de educație al tineretului român (O.E.T.R.). De asemeni menționează importanța pregătirii premilitare a tinerilor în vârstă de 18—20 ani, instituită prin legea din 8 Mai 1934 care urmărește desvoltarea sentimentelor patriotice și morale, formarea spiritului de ordine și disciplină cetățenească, completarea aptitudinilor fizice și dobândirea de cunoștințe militare. In ceea ce privește participarea puterilor publice la protecția sănătății, d-l G. Banu arată că ocrotirea sanitară a funcționarilor din administrația centrală a ministerelor și dela câteva mari instituții sociale e rudimentară.

« In ceeace privește inițiativa privată, autorul cercetează rând pe rând scopul și activitatea Eforiei Spitalelor Civile, Așezămintele Brâncovenești, Așezămintele Sf. Spiridon din Iași, Societatea de Cruce roșie a României, Societatea de salvare, Societatea Principele Mircea, Asociația cercului de gospodine, Societatea pentru profilaxia tuberculozei, Societatea pentru combaterea tuberculozei la copii (C.T.C.), Liga națională contra tuberculozei, Azilul de orbi Regina Elisabeta (Vatra Luminoasă), Societatea generală a funcționarilor publici, Societatea comunală a tramwaielor București. In opera de protecție a sănătății publice țara noastră se bucură și de sprijinul unei mari instituții internaționale, Fundația Rockefeller, care a patronat formarea de personal specializat prin acordarea de burse, organizarea de plăși sanitare model și de școli pentru surori de ocrotire, organizarea oficiului de statistică demografică și crearea institutului de igienă și a Centrului sanitar.

« D-l Dr. G. Banu trece apoi la cercetarea importantei colaborări cu biroul internațional al muncii în domeniul protecției sanitare a populației (protecția muncii copiilor, munca femeilor). Câteva din recomandările Biroului Internațional al muncii au fost adoptate la noi prin jurnale ale Consiliului de miniștri. Repaosul săptămânal în stabilimentele comerciale, protecția femeilor și fetelor emigrate pe bordul vaselor și principiile generale ale asigurării de boală.

« Capitolul VI, cuprinde concluziile care, în general, sunt optimiste. Sub regimul sănătăţii poporului, cu toate că evoluţia noastră, privită comparativ cu a altor state, apare lentă, putem afirma, cu autorul, că există un progres incontestabil. Totuşi, starea actuală a organizaţiilor sanitare ale Statului, judeţelor şi comunelor, se prezintă insuficientă şi cu scăderi provenite din cauza concepţiilor biurocratice, a caracterului lor autoritar şi a lipsei de supraveghere şi îndrumare tehnică. Personalul e insuficient. In mediul rural avem 1 medic la 13.603 locuitori, în mediul urban avem aproximativ 2.250 locuitori de fiecare medic. Unor medici primari de judeţ le revine o populaţie de 100.000 locuitori (cu 15—20 medici de circumscripţie), altora le revin 300.000 şi mai mulţi, cu 40—50 circumscripţii, fiind puşi astfel în imposibilitate de a face un control eficace.

« Cota sanitară din bugetul Statului, judeţelor şi comunelor este insuficientă. Revine pe cap de locuitor 83 lei. In Italia se cheltueşte în scop sanitar 26 lei pe cap de locuitor. E nevoie deci de o protecţie efectivă a Sănătăţii populaţiei româneşti.

« Concluzia lucrării d-lui G. Banu este că vitalitatea şi puterea de expansiune a poporului nostru nu se desminte până azi. Scăderile se datoresc numai lipsei de organizare şi de mijloace, valoarea biologică a naţiunei nu a fost nicidecum ştirbită. *Totuşi trebue subliniat cu regret că s'a lăsat loc liber factorilor patologici cu caracter cronic sau acut din cauza atenţiunii insuficiente a conducătorilor pentru protecţia sănătăţii publice*. De aceea autorul cere, cerere pe care o iscălim şi noi, ca conducerea Statului să păşească la ameliorarea organizării sanitare, la îndrumarea reformelor sociale şi la înfăptuirea unui vast program de educaţie şi propagandă pentru cultivarea higienică a maselor.

« Ţinând seama de valoarea lucrării d-lui Dr. G. Banu şi de serviciile pe care le poate aduce problemelor sanitare şi economice ale neamului nostru, propunem să i se dea o parte însemnată din premiul Oroveanu ».

20.000 lei d-lui Dr. *Petre Râmneanţu* pentru « Cercetări asupra originii etnice a populaţiei din Sud-Estul Transilvaniei pe baza compoziţiei serologice a sângelui », pe baza următorului raport al d-lui Dr. *G. Marinescu*

« Lucrarea de faţă conţine 32 pagini, o planşe în culori afară din text şi 2 pagini cu rezultatul analizelor de isohemoaglutinare din Sud-Estul Transilvaniei şi din jud. Cluj.

« D-l Dr. P. Râmneanţu este medic şi conducător al serviciului demografic al Institutului de igienă şi sănătate publică din Cluj. Cercetările d-sale se bazează pe reacţiunea de isohemoaglutinare pentru determinarea grupelor sanguine. Analizând peste 20.000 probe de sânge provenite dela Români, Maghiari, Români secuizaţi şi în deosebi dela Secui, ca şi dela alte neamuri locuitoare a regiunii secuieşti, autorul stabileşte identitatea indicelui sângelui al Românilor secuizaţi şi al secuilor, net deosebit de acela al Maghiarilor şi ajunge la concluzia că majoritatea Secuilor sunt de origine românească.

« Lucrarea d-lui Dr. P. Râmneanţu este mică ca număr de pagini dar foarte bogată în fapte. Pentru d-sa, Secuii sunt rezultatul colonizărilor făcute de Unguri în colţul S-E al Transilvaniei; lor li s'au acordat privilegii excepţionale iar în cursul dominaţiei ungureşti de 1.000 ani s'au năzuit să transforme ţinutul zis săcuiesc într'unul specific unguresc. Mulţi, foarte mulţi Români autohtoni şi moldoveni veniţi de peste Carpaţi au fost secuizaţi. Acesta e adevărul istoric pe care d-l Dr. P. Râmneanţu a căutat să-l verifice pe cale biologică. Şi în adevăr, a putut preciza că proporţiile grupelor sanguine ale Românilor din S-E Transilvaniei sunt intermediare între acele ale Românilor Transilvăneni şi ale Românilor moldoveni.

« Secuii din judeţul Ciuc, Odorhei şi Trei Scaune, în general, au aceeaşi origine etno-antropologică ca şi Românii. In partea centrală a judeţului Odorhei, datorită aşezării Ungurilor secui într'un grup mai compact, influenţa mongoloidă este evidentă; în unele comune compoziţia sanguină se apropie de aceea a Ungurilor din alte regiuni.

« In regiunea despre Ţara Bârsei proprietatea europeană, datorită influenţei Saşilor este mai urcată. Nu există asemănare între proporţiile grupelor sanguine la cei cari vorbesc limba maghiară şi între ale Ungurilor, Bulgarilor şi Finilor.

« Ungurii din judeţul Mureş au aceeaşi compoziţie sanguină ca şi Ungurii dela Debreţin sau din Sudul Ungariei. Au însă proprietatea europeană mai urcată, iar pe cea asiatică mai scăzută decât aceştia, demonstrându-se astfel urma puternică a Românilor maghiarizaţi.

« Saşii au indicele sanguin de rasa şi gena egal cu acela al fraţilor lor de acasă. Ţiganii din S-E Transilvaniei sunt mai europenizaţi decât ţiganii cari trăiesc în sate în care ei formează majoritatea. Chestia grupelor sanguine este considerată din punct de vedere rasial ca având o valoare indiscutabilă şi din acest punct de vedere fiind dată competenţa tehnică şi statistică a d-lui Dr. P. Râmneanţu, concluziile d-sale par justificate. Totuşi, suntem datori să adăogăm că sunt alţi autori cari nu acordă o valoare decisivă grupelor sanguine, din punct de vedere antropologic şi rasial. Cu aceste rezerve credem totuşi că se poate acorda d-lui Dr. P. Râmneanţu o parte din premiul Oroveanu. »

Dr. *Pierre Ramneantu:* « Origine etnique des Szeklers de Transylvanie ». Extrait de la « Revue de Transylvanie » No. 1, 1935, Bucarest 1935.

« Lucrarea conţine 17 pagini şi o planşă în culori afară de text. Este aproape o reeditare a lucrării precedente de care nu diferă principial. Fiind scrisă în limba franceză, are o importanţă deosebită căci serveşte la difuzarea unor adevăruri biologice care ne interesează pe noi Românii într'un mod deosebit. De aceea credem că şi acestei redactări i se poate acorda o mică parte din premiul Oroveanu »

10.000 lei d-lui Dr. *Pompei Gh. Samarian* pentru scrierea « Medicina şi Farmacia în trecutul românesc, 1382—1775 » pe baza raportului d-lui Dr. *C. I. Parhon* ».

« Cu privire la lucrările cu al căror examen am fost însărcinat în vederea distribuțiunii premiilor din actuala sesiunea, am onoare a raporta următoarele:

« Pentru premiul I. Oroveanu de 70.000 lei, se prezintă lucrarea d-lui Dr. *Pompei Gh. Samarian* « Medicina și Farmacia în trecutul românesc 1382—1775.

« E o lucrare de 442 pagini în care autorul studiază rând pe rând: Indrumarea ideilor medicale, Practica medicală, Spițerii și medicamentele, Cunoștințele de anatomie și fiziologie, cele de igienă sau cari s'ar putea încadra în cadrul patologiei generale, apoi boalele contagioase, boalele interne și externe, nervoase, boalele animalelor.

« Autorul mai studiază un manuscris de medicină din 1760, apoi moravurile și atentatele la moravuri, chestiuni de medicină legală.

« Mai dă un tablou de bărbierii, vracii, hirurgii, doctorii și spițerii trăitori printre Români între 1400 și 1775.»

« De asemeni găsim o bogată bibliografie.

« Lucrarea aceasta arată o muncă conștiincioasă și îndelungată și o adevărată pasiune pentru studiile din Istoria medicinii.

« O recomand pentru « Premiul Oroveanu » cu atât mai mult cu cât ilustrul istoric român, Profesorul N. Iorga în prefața ce a scris-o pentru această monografie, o consideră ca pe una din cele mai bune lucrări de istorie pe care le-a avut înainte, în ultimii ani.»

16. *Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei, s'a acordat d-lui Dr. *Vasile Sabău* pentru lucrarea « Die Grundlagen der rumanischen Forstwirtschaft und Ihre Bedeutung fur den internationalen Holzverkehr », pe baza următorului raport al d-lui *I. Simionescu:*

« Este o lucrare metodică, muncită, săvârșită în spirit riguros științific.

« Problema pădurilor noastre atât de importantă economic, este tratată complet. Pădurea este socotită în cadrul ei natural, descriindu-se condițiunile solului și a climei care o condiționează. Se insistă în deosebi asupra întinderii ei în țară ca și asupra esențelor ce o formează. Sunt date cifre care deșteaptă fior. Din 70% cât era întinderea pădurilor față de suprafața țării, am ajuns o țară subîmpădurită cu 21,9% păduri. Există ținuturi întregi în Basarabia, Dobrogea și partea răsăriteană a Munteniei, care prin lipsa pădurilor, se pot numi pustiuri.

« Urmează apoi capitolul asupra administrației pădurilor, cât și a repartizării lor între Stat, comune și particulari.

« Interesantă este partea ce se ocupă cu industriile legate de lemn, arătându-se desvoltarea mare care au luat-o ferestraele, la noi mai sistematic organizate decât în orice parte a Europei, dar aceasta spre nenorocirea noastră, căci ducea la o decimare a pădurilor în special de conifere. Și doar nu avem cine știe ce întindere de brădet. Am ajuns în rândul celor mai sărace țări din Europa, în ce privește coniferele, numai cu 9 ha. la suta de locuitori, mai puțin decât Cehoslovacia, decât Jugoslavia. Dacă s'ar fi continuat tăierea în măsura cu care se începuse după războiu, am

fi ajuns în scurt timp să importăm noi scânduri. Noroc de criză, care a micşorat exportul şi a făcut să se domolească tăiatul pădurilor. Tot răul e şi spre bine.

« Cartea este astfel nu numai un tratat complet al chestiunii pădurilor dela noi, dar în acelaşi timp are şi o mare valoare naţională.

« Nu am insistat asupra capitolelor celorlalte; ca să se vadă variaţiunea cuprinsului şi seriozitatea deplină a lucrării, voi cita câteva din ele.

« După ce arată valoarea pădurilor în economia generală românească şi condiţiunile naturale în care se prezintă la noi, partea mai întinsă se referă la sistemul de cultură, tehnica tăierii, replantările, problema muncitorilor, industriile legate de lemn, chestiunea transporturilor, a comerţului extern, spre a termina cu a treia parte: studiul şi însemnătatea pădurilor noastre în raporturile internaţionale. E o adevărată geografie economică a ţării prin varietatea problemelor tratate având ca punct de plecare pădurea.

« Este o lucrare care atrage; începută, se cere cetită în întregime, atât de interesante sugestii răscoleşte, asupra gospodăriei noastre naţionale. Merită cu prisosinţă premiul întreg căci nu prea des ni se prezintă spre premiere un asemănător studiu. »

17. *Premiul Dr. Em. Riegler*, de 11.000 lei, s'a împărţit la 2 scrieri astfel: 6.000 lei d-lui Prof. Dr. *E. Ţeposu* pentru lucrarea « Derivaţia urinelor în chirurgie. Derivaţia înaltă », pe baza raportului d-lui Dr. *D. Gerota:*

« Această monografie în 62 pagini cu 4 planşe şi 8 pagini bibliografie, formează o lucrare completă asupra acestei chestiuni şi a fost prezentată sub formă de raport, la al V-lea congres naţional de chirurgie, din Nov. 1934 din Bucureşti.

« Dşi în lucrarea d-sale d-l prof. Ţeposu nu aduce decât 4 observaţiuni originale dela clinicile din ţară, totuşi prin expunerea sistematică a statisticilor cauzelor operate în alte clinici streine, precum şi din analiza critică a diferitelor procedee operatorii, ce s'au produs pentru derivaţia urinelor, d-sa reuşeşte a pune la punct, în mod complet şi convingător, care trebue să fie atitudinea chirurgului faţă de bolnavul, cu fistule ureterale.

« Faptul că d-l profesor Ţeposu, a dotat literatura medicală română, cu o lucrare foarte utilă şi bine pusă la punct, ne conduce la concluzia că această lucrare merită să fie premiată. »

5 000 lei d-lor *G. Buzoianu* şi *G. Cotul* pentru lucrarea « Vocea şi igiena vocală », pe baza următorului raport al d-lui Dr. *G. Marinescu:*

« Lucrarea conţine 526 p., în 8° şi numeroase figuri în text. In primul capitol autorii fac câteva consideraţii generale şi schiţează problema psihologică a limbajului, privită mai ales din punct de vedere social, ca mijloc de comunicare între oameni. In capitolele următoare d-lor cercetează pe rând limbajul la animale, la oamenii primitivi, limbajul civilizat, sub quadruplul său aspect: biologic, psihic, social şi artistic. După ce examinează limbajul articulat, dedică câteva pagini râsului. In capitolul următor

se expun câteva noțiuni de anatomie a laringelui, insistându-se asupra fiziologiei aparatului fonator, apoi se vorbește, foarte pe scurt, despre fiziologia artistică. Intr'un capitol aparte se dau noțiuni de acustică, fonologie, calitățile și felurile vocii și se arată care sunt cele mai importante teorii ale vocii.

« In partea a II-a cartea tratează alterațiile vocii vorbite mai ales la copil, cari au părut autorilor mai importante din punct de vedere practic, insistându-se asupra educației și reeducației fonetice. Tratamentul ortofonic aparține, după autor, medicinei și prin urmare ortofonia trebue considerată ca o ramură a medicinei și de aceea autorii cer crearea la noi a unei catedre de logopedie, cum sunt acele din străinătate ale profesorilor Gutzmann, Froschels, Nadoleczny, Castex, Jouet, etc.

« In capitolele rezervate alterațiilor vocii la adult, autorii cercetează cauzele intrinseci cum sunt cele fiziologice și patologice, afecțiunile cavităților supra-laringiene și ale suflerіei pulmonare, arată care sunt boalele altor aparate care produc turburări vocale apoi trec la cauzele extrinseci cum sunt temperatura și climatul, praful, gazele, alcoolul, tutunul, alimentele dăunătoare, microbismul normal și toxinele vocii (acidul carbonic, alcoolul, morfina, hașișul, eterul, cocaina, arsenicul) fără a uita cauzele profesionale (defecte de tehnică vocală, surmenaj vocal, abuzul vocii vorbite, etc.).

« Intr'un capitol se dă patogenia turburărilor vocale de origine respiratorie laringee și supraglotică. In mai multe capitole succesive se dau simptomatologia boalelor vocale, boalele vocale propriu zise (tremurătura vocii, vocea care sfârîe, discordanța, disonanța, turburări de timbru și de înălțime, etc.) și boale vocale cum sunt: congestia simplă, catarul laringian, polipii laringelui etc. In urmă d-l Prof. Buzoianu și Dr. Cotul încearcă să dea câteva directive de care să se poată servi educatorul, elevul și artistul de carieră. Totdeodată d-lor arată deosebita importanță pe care o are colaborarea laringologului dela începutul studiului până la sfârșitul carierei profesioniștilor în special. Bine înțeles că înlăturarea leziunilor locale, regionale și generale, igiena mintală, exercițiile generale și speciale, precum și repaosul sistematic, pe care le indică autorul, contribue la profilaxia turburărilor vocale și la înlăturarea acesteia când s'a instalat.

« La urmă se dă o întinsă bibliografie din care nu lipsesc nici lucrările autorilor români.

« Monografia d-lor Buzoianu și Cotul reprezintă un compendiu folositor specialiștilor cari se ocupă cu problema igienei vocale iar, pe de altă parte, aduce o contribuție românească la chestiunile în legătură cu problema vocii și credem că merită a i se acorda premiul Rigler. »

18. *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, s'a împărțit următoarelor 5 scrieri, astfel:

15.000 lei d-lui *Gh. Filipescu* pentru scrierea « Statica și Rezistența », pe baza următorului raport al d-lui *N. Vasilescu-Karpen:*

« Am onoare a propune pentru premiul Lazăr al Statului, lucrarea d-lui Prof. Ing. Gh. Em. Filipescu, intitulată *Statica și Rezistența*.

« Statica și rezistența materialelor constituesc disciplina de bază a tehnicei inginerilor, ea face legătura între științele pure, care găsesc aci cea mai largă și interesantă aplicație: analiza matematică, mecanica rațională, fizica, și între practica construcțiunilor celor mai variate: clădiri, poduri, mașini de forță, mașini de ridicat, mașini, unelte, motoare, avioane, automobile, guri de foc, construcții navale, etc. Părțile sau organele acestor diverse construcțiuni, se dimensionează pentru a rezista la eforturile la care sunt supuse, cu ajutorul științei rezistenței materialelor.

« Tratatele de rezistența materialelor sunt rare, materia fiind vastă și cerând autorilor, pe lângă o deosebită pregătire și practică, și o muncă considerabilă.

« Cartea d-lui Filipescu este o operă *originală* de mare anvergură și de mare valoare.

« Este originală prin modul în care este, în general, înfățișată vasta materie tratată; prin întrebuințarea sistematică a calculului vectorial, care a simplificat și clasificat expunerea chestiunilor celor mai grele cum sunt:

« Descompunerea forțelor în spațiu tot așa de ușor ca în plan (p. 56—58).

« Condiția de nedeformabilitate a unei grinzi cu zăbrele (p. 145, 148).

« Liniile de influență la grinzi cu zăbrele (p. 165—171) și la arce static determinate

« Studiul complet al rezistenței și deformațiunilor, etc.

« In fine în lucrarea d-lui Filipescu găsim numeroase contribuții originale la rezolvirea unor chestiuni dificile, precum și stabilirea de noui relațiuni, cum sunt:

« Exprimarea lucrului mecanic în funcțiune de invarianți (p. 302—304).

« Ipoteză relativă la ruperea materialelor (p. 312—315).

« Stabilirea ecuației axei deformate, printr'o nouă metodă (p. 352—354).

« Găsirea axei neutre la masivele de zidării (p. 426 și 431).

« Determinarea rezistențelor când depășesc limita de proporționalitate (p. 445—452).

« Ecuația axei deformate a arcelor (p. 489).

« Generalizarea formulelor lui Clapeyron (p. 632).

« Metoda secțiunilor incomplete la liniile de influență a sistemelor static nedeterminate (p. 678—682).

« Calculul plăcilor circulare; etc

« Cartea cuprinde 796 pagini, cu numeroase figuri, de o perfectă execuție tipografică.

« Foarte folositoare inginerilor și de sigur că, dacă ar fi tradusă, ar fi tot atât de bine apreciată în străinătate. »

10.000 lei d-lor Prof. Dr. *Corneliu Șumuleanu* și Dr. *George Ghimicescu* pentru scrierea « Quelques nouvelles microméthodes pour l'analyse de vins.

appliquées à l'analyse de vins provenants de vignes du domaine de la Couronne du district Dolj (Segarcea et Sadova)», pe baza următorului raport al d-lui *G. G. Longinescu*·

« *Valoarea unei lucrări științifice se măsoară prin însemnătatea problemelor studiate în ea, prin originalitatea metodelor de cercetare, prin răsunetul pe care ea îl are în lumea specialiștilor și prin drumul nou pe care-l desfundă în specialitatea ei.*

« Fiind scrisă în limba franceză și prezentată la Congresul ținut la *Béziers* și *Montpellier* dela 25—28 Octomvrie 1934, lucrarea de față a fost prețuită foarte bine de specialiști și laureată cu premiul de 250 de franci. Numai lucrarea d-lui *C. Casale din Asti*, *Italia* a fost premiată cu 500 franci. Ea a mai fost distinsă cu o medalie de bronz de către *Oficiul Internațional al Vinului din Paris.*

« Numeroase stațiuni oenologice din *Bourgogne*, *Casablanca*, *Geisenheim-Rhein*, *Florența*, *Brno*, *Barcelona*, *Melbourne-Australia*, *Stellenbosch-Africa de Sud*, *Bratislava*, *Oran;* numeroase reviste din *Paris*, *Zürich*, *Amsterdam*, *Melun;* laboratoare din *Paris*, *Toulouse*, *Novotscherkassk-Don* au comandat autorilor această lucrare, cu plată. S'au scris dări de seamă pline de laudă asupra cărții și metodelor originale ale autorilor.

« Reproduc următoarele din darea de seamă publicată în *Bulletin de la Société Chimique de France*, Paris 1936.

« L'ouvrage est écrit en français, dans un style clair et précis et les méthodes décrites avec un grande abondance de détailes, la plus part accompagnées de schémas d'appareils rendant leur compréhension plus aisée et facilitant leur aplication... Parmi tous les ouvrages récents consacrés à l'analyse de vins, celui de M. Șumuleanu et Ghimicescu apparaît un des meilleurs. Il sera consulté avec profit par les analystes, en particulier par les experts-chimistes, pour lesquels il constituera un excellent guide de laboratoire, fort pratique et bien documenté».

« Problema studiată de autori, prin metode microchimice originale, create de Domniile lor privește compoziția a 34 de vinuri din recoltele 1929—1933, din vinurile Domeniului Coroanei dela Segarcea și Sadova (Dolj). Determinările făcute cu mare precizie prin metodele originale ale autorilor privesc: aciditatea liberă, aciditatea totală, acizii tartric, malic, lactic, potasiul, nitriții, tartrații, glicerina, calciul, acidul boric, acidul sulfuros total și liber, cenușile și alcalinitatea lor. Lucrarea mai cuprinde determinarea acidului boric din vinurile naturale luate dela 114 podgoreni din 15 județe.

* * *

« Cine cunoaște precizia, îndemânarea și răbdarea pe care o cer aceste determinări, precum și însemnătatea rezultatelor acestor analize, acela singur poate prețui cum se cuvine și munca autorilor și meritul lor și însemnătatea metodelor originale create de ei.

« Cunosc bine activitatea întinsă a d-lui profesor Șumuleanu, care a analizat timp de patruzeci de ani vinurile, băuturile alcoolice și apele

minerale dela noi. Cunosc bine precizia şi conştiinciozitatea cu care d-l profesor Şumuleanu a făcut aceste determinări, cunosc lupta pe care a dus-o pentru pedepsirea falşificărilor şi perfecţionarea metodelor analitice. Această întinsă activitate face ca d-l Şumuleanu să fie considerat azi cu drept cuvânt ca analistul cu cea mai mare autoritate ştiinţifică şi morală din ţara noastră.

« Insemnătatea problemei studiată de autori din punct de vedere ştiinţific şi aplicat, metodele microchimice originale create de ei, drumul nou pe care ele îl desfundă, răsunetul pe care cercetările lor le-au avut în lumea specialiştilor, premierea cărţii în Franţa cu 250 de franci şi medalia de bronz, aprecierile pline de laudă ale revistelor şi staţiunilor oenologice din lumea întreagă, activitatea de peste 40 de ani a d-lui Prof. Şumuleanu în această specialitate mai presus de orice laudă, toate aceste fapte trag greu în cumpăna dreptăţii pe care o înclină spre încheierea că lucrarea prezentată merită si fie răsplătită cu premiul Lazăr de 50.000 lei ».

* * *

« Lucrarea « Quelques nouvelles microméthodes pour l'analise de vins », prezentată de d-nii Dr. Corneliu Şumuleanu şi Dr. G. Ghimicescu pentru premiul Statului Lazăr are toate meritele pentru a fi distinsă cu premiul întreg de 50.000 lei ».

10.000 lei d-lui Dr. *C. Poenaru-Căplescu* pentru « Accidentele muncii, boale profesionale şi asigurări sociale », pe baza raportului următor al d-lui Dr. *G. Marinescu*.

« Lucrarea de faţă conţine 624 p. în 8° şi 218 figuri. Ea constitue o îndrumare a corpului medical al asigurărilor sociale care, bazat pe cunoştinţele căpătate din ea, va putea păşi, cu siguranţă, la rezolvirea practică a multiplelor probleme din domeniul muncii şi asigurărilor sociale, cu atât mai mult cu cât biroul internaţional al muncii dela Geneva cere tuturor statelor, care au aderat la convenţiune, să contribue la o ameliorare cât mai urgentă a asistenţei clasei muncitoare, pentru care de altfel guvernele noastre au arătat o grije ce creşte pe fiecare zi.

« Pe de altă parte, maşinismul industrial modern; industriile petrolifere, forestiere, locomoţiunea mecanică şi electrică; navigaţia aeriană, fluvială şi maritimă, sunt cauza atâtor accidente care trebuesc cunoscute în patologia muncii In urmă meseriile insalubre, riscul profesional de asemeni trebue să fie bine cunoscute de medicul care se ocupă de boalele profesionale. El se va folosi în primă linie de îndrumările d-lui agregat Poenaru-Căplescu. Tot dela d-sa vom învăţa cum trebuesc apreciate urmările accidentului, printre care e de mare interes practic stabilirea capacităţii de muncă rămasă după accident. Din acest punct de vedere, autorul recomandă să se dea o deosebită atenţie certificatelor medicale care uneori sunt sumare sau aproximative, precum şi reviziunei legale la şase luni sau la 1 an, pentru a nu fi indus în eroare de rentier. Pentru a-şi îndeplini satisfăcător misiunea, medicul muncii are nevoie de concursul specialiştilor:

oculist, oto-rino-laringolog, radiolog, neurolog şi psihiatru. Laboratorul va completa şi preciza diagnosticul unor afecţiuni organice, preexistente accidentului sau consecutive. Tuberculoza, sifilisul latent, diabetul, albuminuria etc., sunt atâtea probleme mari, zice d-l Poenaru-Căplescu, care se pot ivi când vom avea de rezolvat un dosar de accident.

« Medicul trebue să cunoască bine modul de evaluare a incapacităţilor şi să aibă la îndemână totalele comparative pentru acordarea rentelor (Thoinot, Brouardel, Lacassagne, Vibert, Balthazard, Liniger etc.). El mai trebue să ştie care e durata medie a fiecărei imobilităţi, să fie convins că ameliorarea vine progresiv, în mod fiziologic. Pe lângă aceste cunoştinţe medicul muncii trebue să fie bine orientat în patologia generală din câmpul muncii şi să cunoască bine boalele profesionale şi intoxicaţiile cronice.

« A fi medic salariat de Stat sau de patron, înseamnă îndeplinirea conştiincioasă a datoriei. Azi, zice autorul, nu avem organizată în întreaga ţară asistenţa muncii. Trebue deci să creiem o pepinieră permanentă de medici ai muncii, instruiţi şi devotaţi instituţiei asigurărilor precum şi informaţi în chestiunile de ordin social, moral şi intelectual. Să luminăm poporul, clasa muncitoare prin şezători, conferinţe, publicaţii, radio. Numai astfel vom avea conştiinţa că ne-am făcut datoria.

« Aceste fiind ideile călăuzitoare ale importantei monografii a d-lui Poenaru-Căplescu să ne oprim asupra chestiunilor de amănunt pe care le indică, le discută sau le luminează. In primele pagini face istoricul asistenţei sociale aiurea şi la noi, arată că riscul profesional atrage după sine responsabilitatea patronului sau a lucrătorului, precizează noţiunea de accident şi de responsabilitate precum şi incapacitatea de muncă, fără a uita intervenţia alcoolismului acut şi cronic şi a sifilisului în accidente. Alte capitole sunt dedicate rolului erisipelului, diabetului, tetanosului, cancerului şi tuberculozei în câmpul muncii, apoi autorul trece la cercetarea pricepută a accidentelor electrice, oculare, arsurile consecutive accidentelor şi terapeutica lor actuală, discută dacă cărbunele şi paludismul sunt boale profesionale sau accidente de muncă, se ocupă apoi de problema morţei precum şi de afecţiunile nervoase în urma accidentelor de muncă. Rând pe rând sunt cercetate intoxicaţiile, fracturile, luxaţiile, artritele consecutive accidentelor, amputaţiile membrului superior, protezele şi aparatele pentru mutilaţii, bontul normal şi patologic, protezele membrului superior şi inferior, accidentele de automobil şi de tramwai, laboratorul în patologia muncii, Roentgenoterapia şi Radioterapia, Fizioterapia, pe care le expune cu competenţă.

« O parte importantă a monografiei e dedicată chestiei evaluării incapacităţii de muncă, invaliditate şi rentă. D-l Poenaru-Căplescu bazat pe o practică îndelungată este cel mai în măsură să ne dea principiile cele mai judicioase de evaluare şi certificatele medicale în asigurări. Alte capitole se ocupă cu medicina legală în câmpul muncii, cu profilaxia, deparazitarea, cazierul sanitar individual, higiena industrială şi profesională, alimentarea etc. etc. La urmă se dau titlurile a 76 de teze de doctorat făcute din îndemnul d-lui C. Poenaru-Căplescu. Lucrarea d-lui Dr.

Poenaru-Căplescu nu constitue numai o sinteză desăvârşită a cunoştinţelor noastre despre accidentele muncei, dar este fructul unei îndelungate experienţe personale, a observaţiunii proprii, care-i dau o autoritate incontestabilă şi incontestată în această materie. Ea va interesa deopotrivă pe medici, pe jurişti şi pe legiuitori. De aceea propunem a i se atribui o parte însemnată din premiul Lazăr.»

10.000 lei d-lui *Ion Conea* pentru scrierea «Ţara Loviştei — Geografie istorică», pe baza următorului raport al d-lui *I. Simionescu:*

«Relieful ţării noastre, între altele, se caracterizează prin o serie de depresiuni, cum nu se întâlnesc în atât de mare număr, nici într'o altă ţară din Europa. Mai cu seamă depresiunile care se găsesc în cuprinsul munţilor prezintă un interes cu totul deosebit din punct de vedere al istoriei neamului nostru. Multe din aşa numitele «Ţări», Ţara Haţegului, a Făgăraşului, a Oaşului, Ţara Bârsei, unele din ele locul vechilor voevodate, coincid cu depresiunile carpatice. In asemenea depresiuni s'au păstrat până azi sâmburii cei mai arhaici din poporul nostru, icoane reale, actuale, a stărilor ce dominau odată în tot întinsul ţării.

«Dacă depresiunile sunt studiate din punctul de vedere al geografiei fizice, din cel antropogeografic sunt încă puţin cercetate.

«Meritul d-lui I. Conea este de a se fi ocupat cu una din ele, mai puţin ştiută, confundată cu alta, vecină, depresiunea dela Brezoi sau a Lotrului.

«Numele Loviştea se întâlneşte într'un document din veacul al XIII-lea. E citat adesea de către istorici, fără a i se specifica aşezarea. Unii o pun la apus de Olt, alţii la miazăzi de Lotru, în pasul Turnu-Roş.

«D-l Conea folosind documentele vechi şi noui, dar mai ales cercetând regiunea amănunţit, la faţa locului, ajunge să arate definitiv şi sigur situaţia geografică a vechii «Ţara Loviştei», de-a stânga Oltului, formând o largă depresiune circulară, în amfiteatru, un spaţiu deschis, înconjurat însă de munţi înalţi. Ii arată întinderea şi hotarele. Ii urmăreşte interpretarea şi continuitatea istorică; studiază drumurile ce se încrucişează în ea, drumuri vechi, bătute şi de Romani. Se ocupă şi de locuitorii ei cu urme de arhaism în obiceiuri, după toponimie şi onomastice originari de pe ambele versante ale Carpaţilor.

«In prefaţa lucrării elevului său distins, stimatul coleg *S. Mehedinţi* spune: «Autorul a dovedit că ştie să îmbine în chip fericit cercetarea documentelor istorice cu analiza hărţilor». Nu am de adăugat la aceste meritate aprecieri decât faptul că autorul ştie bine să interpreteze şi formele de teren pe care le-a cercetat.

«In totul e o lucrare de deosebit merit, sistematică, documentată şi mai ales scrisă bine, ca logică şi limbă.

«O propun să i se deie premiul la care a fost prezentată.»

5 000 lei d-lui Dr. *Valeriu Dinu* pentru lucrarea «Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druck der Krisen», pe baza următorului raport al d-lui *Gh. Ionescu-Şişeşti* ·

« Lucrarea d-lui Valeriu Dinu este o istorie economică critică a României de după războiu. Analiza situației agriculturii sub presiunea crizelor, cum intitulează autorul lucrarea sa, reprezintă numai o parte din cuprinsul ei.

« Autorul începe cu descrierea agriculturii înainte de războiu. Acest capitol, cu multe date statistice, are mai mult un caracter informativ, fără o deosebită originalitate. Urmează (în cap. II) descrierea stărei ce a urmat imediat după războiu, analiza cauzelor crizei economice ce își are obârșia în războiu însuși.

« Iată cum caracterizează autorul urmările războiului:

« *a)* Lipsă de brațe de lucru.

« *b)* Micșorarea considerabilă a inventarului de producție.

« *c)* Micșorarea considerabilă și distrugerea totală a mijloacelor de transport.

« *d)* Lipsă de provizii, capital și credit.

« *e)* Dezordinea generală în finanțe: inflația.

« *f)* Situația piețelor schimbată și mereu schimbătoare.

« *g)* Frământare neîntreruptă în raporturile sociale și politice, ca urmare a reformelor radicale, cu influența lor necontestat vătămătoare asupra economiei naționale.

« Ca urmare a tuturor acestor factori s'a născut o criză generală, ale cărei consecințe nici până azi nu sunt înlăturate. Boala, care a cuprins economia românească după războiu, a fost atribuită adesea exclusiv reformei agrare. In acest fel se căutau dovezi împotriva reformei agrare; procesul era însă dinainte pierdut ».

« Și tot acolo · « In această epocă de neîntrerupte dibueli, economia națională a fost pierdută din vedere, toate puterile și toată atențiunea conducătorilor a fost îndreptată spre politică ».

« Am făcut aceste două citate, fiindcă ele caracterizează înlănțuirea ideilor întregei cărți

« In capitolul III autorul expune reforma agrară. E o analiză judicioasă a faptelor și o recapitulare obiectivă a ideilor diferiților autori, cari s'au ocupat cu această problemă. Concluzia este că reforma a fost necesară și binefăcătoare.

« Capitolul IV tratează politica economică de după războiu. E o caracterizare generală a vieții economice ce a urmat după marele cataclism, care a fost războiul mondial. Rezumă ideile lui Eulenburg despre protecționism și încercările de a crea o solidaritate internațională.

« Trece apoi la evoluția economică a României, care din țară agricolă devine tot mai mult țară cu economie mixtă: agricolă-industrială. Demonstrează că această evoluție nu poate vătăma interesele marilor țări industriale din Apus și citează în sprijinul acestei păreri, diferiți autori străini.

« In legătură cu evoluția industrială a României, rezumă teoria d-lui M. Manoilescu, despre protecționism și despre inferioritatea intrinsecă a agriculturii, față de industrie.

« Descriind industrializarea României după războiu, semnalează primejdia ce derivă din această transformare, prin influenţa tot mai puternică a capitalului străin în ţară: 80% din capitalul principalelor industrii, a lemnului şi a petrolului, este capital străin.

« Autorul socoteşte totuşi greşită atitudinea duşmănoasă, faţă de capitalul străin din anii de după războiu, atitudine, care a făcut rău, după d-sa, consolidării economice a ţării. Această atitudine a început să se schimbe dela 1926, şi mai ales dela 1928. Această schimbare şi greutăţile tot mai mari de import au determinat o puternică desvoltare a industriei.

« Infăţişează apoi politica vamală de după războiu şi greşelile ce s'au făcut în acest sector al vieţii de Stat, apoi politica financiară şi valutară şi lipsa unui plan sistematic şi de continuitate în acest domeniu. Cât priveşte agricultura, ea a fost în această perioadă de timp uitată cu totul, ceea ce a agravat criza ce trebuia să isbucnească.

« In capitolul V se face o scurtă recapitulare a crizelor agricole din secolul din urmă, pentru a ajunge la criza agricolă actuală. Cauzele acestei crize sunt: sărăcirea lumei după războiu, povara datoriilor, scăderea puterii de cumpărare. La aceste cauze se adaugă alte două fenomene: sporirea producţiunei în urma îmbunătăţirii metodelor tehnice de exploataţie agricolă şi dezechilibrul tot mai accentuat între preţurile agricole şi preţurile industriale.

« Analizează apoi starea agriculturii româneşti după războiu şi nevoia unei politice agricole active din partea Statului. Dacă agricultura românească a avut o desvoltare aşa de înfloritoare, înainte de războiu, fără sprijinul Statului, aceasta se datoreşte numai extrem de favorabilei conjuncturi economice internaţionale din acea epocă (pag. 125).

« Izbucnirea crizei în agricultura României se manifestă prin scăderea preţurilor produselor agricole. Consecinţa acestui fenomen a fost o pagubă enormă suferită de agricultori şi de întreaga economie naţională. S'a născut o problemă a datoriilor agricole: sărăcirea treptată a agricultorilor i-a pus pe aceştia în imposibilitate de a-şi onora la scadenţă semnăturile şi chiar de a-şi achita impozitele.

« România a fost una din ţările cele mai puternic lovite de acest fenomen. Consecinţele s'au resimţit asupra bugetului ţării şi economiei generale: falimente, concordate, prăbuşiri de bănci mari, etc.

« Se trec apoi în revistă mijloacele aplicate de diferitele guverne, în ultimii ani, pentru combaterea crizei agricole: sprijinirea agriculturii din fondurile împrumuturilor de stabilizare şi desvoltare; desfiinţarea taxelor, care îngreuiau exportul şi comprimau preţurile în interior; încurajarea exportului prin prime; crearea creditului agricol ipotecar; conversiunea datoriilor agricole.

« In partea finală autorul se ocupă de ceea ce ar trebui să se facă pentru lecuirea radicală a crizei agricole, care bântue în toate ţările. Măsura principală ar fi reducerea suprafeţelor cultivate, acolo unde ele au fost întinse, fără o reală justificare economică, şi cu deosebire în America. In vremea când autorul a scris cartea, Statele Unite ale Americei nu erau încă dispuse

să purceadă la această reducere. In anii din urmă s'au făcut însă în America încercări serioase de a determina pe agricultori să-şi restrângă suprafeţele cultivate, în schimbul unor despăgubiri. Prin restrângerea voluntară sau forţată de împrejurări vor rămâne necultivate terenurile mai slabe, la care costul de producţie e prea mare.

« România este, din acest punct de vedere, în condiţii prielnice, care-i îngădue să reziste mai mult decât alte ţări.

« Incercările de a combate criza prin măsuri de colaborare internaţională au dat greş. Se enumără diferitele conferinţe internaţionale şi diferitele planuri politice de colaborare prin care se preconizează uniuni vamale, federalizări, blocuri etc. Se citează planurile lui Hantos, lui Tardieu, Delaisi etc., care toate au rămas în domeniul teoretic. Astfel singurul leac practic ce se poate întrevedea este cel arătat mai sus: restrângerea producţiei agricole în ţările industriale, în care se produce scump şi neeconomic şi cu deosebire restrângerea producţiei agricole în America.

« Cât priveşte calea pe care trebue să meargă România spre a birui criza agricolă, autorul recomandă cu dreptate: sporirea cantităţii la ha., spre a se micşora costul de producţie, îmbunătăţirea calităţii, finanţarea şi uşurarea desfacerii.

« Expunând succint rezumatul lucrării, am trecut în revistă ideile autorului, care se dovedesc juste, pline de bun simţ, obiective, inspirate din realitatea lucrurilor. Informaţia autorului este bogată. El a studiat nu numai faptele, pe bază de observaţiuni şi date statistice, ci şi ideile foarte multor economişti cu autoritate, pentru a găsi o cale luminoasă în sbuciumul şi frământările adesea întunecate ale economiei moderne. Ispitit de prestigiul unora din autorii studiaţi, a fost câteodată determinat să se documenteze, nu dela izvoare, ci din a doua mână: pentru reforma agrară românească foloseşte date din autorul englez Evans; pentru a se documenta asupra primei legi de protecţia industriei la noi citează pe Romenhöller.

« Dar observând aceasta, nu vreau să micşorez meritul autorului. El prezintă o lucrare serioasă, cinstită, documentată şi gândită.

« Nu e, precum se vede din cele de mai sus, o lucrare ştiinţifică, în înţelesul ştiinţelor exacte, dar este, necontestat, o lucrare de ştiinţă, în înţelesul ştiinţelor morale, sociale şi economice, meritoasă prin metoda de cercetare, prin bogăţia de informaţie, prin ideile clare şi juste.

« Socotesc că poate fi distinsă cu o parte din premiul la care a fost înscrisă.»

19. *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, de 12 000 lei (divizibil), s'a împărţit următoarelor 5 scrieri:

4.000 ei d-lui Lt.-colonel *Victor Roată* pentru scrierea « Pericolul aerian şi mijloacele de apărare. Apărarea activă, apărarea pasivă, urbanismul », pe baza următorului raport al d-lui *L. Mrazec:*

« Cartea în prima sa ediţie a fost prezentată anul trecut la premiul Adamachi. Raportul a fost făcut de regretatul nostru coleg Minovici, care a opinat favorabil.

« Acum se prezintă o a doua ediţie, în aparenţă puţin modificată, a primei ediţii din 1934 care a fost repede epuizată.

« Cartea are aprobarea a şapte Ministere şi Autorităţi superioare ale ţării din care cea mai importantă şi elogioasă este aceea a Ministerului Apărării Naţionale şi a Ministerului Sănătăţii Publice.

« Scrisă la înţelesul tuturor, are ca scop unic de a informa şi populariza progresele realizate în acest domeniu al războiului până în ultimii ani.

« Noţiuni sumare cu privire la aviaţia de războiu, mijloace de apărare activă şi pasivă, şi urbanismul sunt tratate în patru părţi în care se desfăşoară tot ce ar putea interesa publicul mare. In raportul regretatului coleg Minovici din anul trecut, este schiţat conţinutul celor patru părţi, încât nu mă voi opri decât la unele puncte ce trebuesc puse în evidenţă.

« Autorul desvoltă în special problema apărării care este cea mai interesantă pentru noi. Admiţând că apărarea activă cu contraatacuri în sensul doctrinei Generalului Douhet este singura indicată dând rezultate imediate, pentru statele occidentale cu o densitate mai mare de locuitori şi cu multe mari centre de populaţie şi industriale, el susţine pentru România ţară cu densitate poporală mai mică, de a utiliza mai ales apărarea pasivă şi în special ca mijlocul cel mai eficace pentru populaţie, dând importanţa cuvenită protecţiei colective. Adăpostul formează deci mijlocul de protecţie cel mai bun pentru noi. Apărarea aceasta a fost de altfel admisă şi adoptată acum câţiva ani de unele state care se găsesc în condiţiunile României.

« O parte a lucrării este consacrată urbanismului sub aspectul apărării în contra atacurilor aeriene. Chestiunea aceasta ridicată de autor este în deosebi interesantă pentru Bucureşti care se găseşte în o perioadă de transformare radicală.

« Din cetitul acestei cărţi foarte instructivă pentru publicul mare şi atrăgătoare atât prin o înşirare limpede a problemelor aşa de diferite ce apar succesiv în examinarea acestei laturi a războiului modern, cât şi prin citarea de numeroase exemple interesante, se desprinde impresia că *autorul este un cunoscător serios al ansamblului problemei, dar că n'a spus şi n'a putut spune tot ce ştie.*

« O bibliografie bogată, pe 4 pagini, permite acelora cari doresc să adâncească problema, să găsească o literatură foarte variată de ansamblu sau cu totul specială.

« Colonelul Roată a înaintat cu prezentarea lucrărei şi un facsimil al unei scrisori a lui Gaston Doumergue, fost Preşedinte al Republicii Franceze şi Preşedintele Uniunii de Apărare naţională, care, mulţumind autorului, se pronunţă că mijlocul cel mai bun de apărare a populaţiei civile sunt contraatacurile imediate şi severe, tactică preconizată de Generalul Douhet, susţinută şi de Colonel Roată dar pe care, acesta, după cum am văzut, o socoteşte ca ineficace, probabil actualmente irealizabilă în cazul României. Acest punct de vedere pare că a fost adoptat şi de Polonia.

« Colegul Minovici conclude în raportul său: « autorul îndeplineşte cu competență şi pricepere o lacună în domeniul acestei literaturi şi cartea merită să fie luată în considerațiune pentru premiul « Adamache ».

« Mă asociez cu totul la această concluziune a regretatului nostru coleg. Cartea este instructivă pentru populația civilă şi prin aceasta foarte utilă mai ales că nu există, după cât ştiu eu, o publicațiune analoagă în limba română.

« Condus de aceste considerațiuni propun ca lucrarea să fie distinsă prin acordarea premiului « Nicoară ».

3.000 lei d-lor Colonel Dr. Veterinar *I. Bucică* și Maior Dr. Veterinar *I. Eftimescu* pentru scrierea « Tratat practic de Podologie », pe baza următorului raport al d-lui *I. Ciurea:*

« Lucrarea are 355 de pagini cu 273 figuri şi, în afară de prefață şi introducere, cuprinde șase părți.

« In prima parte, după câteva generalități și istoric, autorii se ocupă cu anatomia, istologia și fiziologia copitei calului; copita în raport cu membrele, greutatea și mersul animalului.

« In partea a II-a este descrisă zestrea unei potcovării, atelierul cu diferite dependințe, aparate, instrumente şi materiale care servesc la confecționarea unei potcoave; apoi urmează descrierea potcoavei, lucrarea ei după măsură sau la fabrică; potcoava cu colți fixi şi mobili, potcoavele cu întrebuințări speciale și potcoava pentru caii armatei.

« In partea a III-a se vorbește despre potcovitul copitelor regulate și neregulate, potcovitul cailor cu defecte în mers și pentru anumite servicii; îngrijirile copitei.

« In partea a IV-a găsim descrise boalele copitei cu menționarea celor mai indicate potcoave pentru fiecare boală.

« Partea a V-a tratează despre potcovitul catârului și măgarului.

« Partea a VI-a cuprinde anatomia, fiziologia și potcovitul ongloanelor boului, îngrijirile unghiei şi boalele ongloanelor. Tot în această parte se vorbeşte de responsabilitatea potcovarului şi comptabilitatea unui atelier de potcovărie; bibliografia.

« Autorii au condensat în aceste șase părți ale lucrării un material foarte bogat, cules din cele mai valoroase tratate străine de specialitate, aşa că putem spune, că acest tratat de Podologie este la curent cu cercetările cele mai nouă în acest domeniu, încât el va putea fi cercetat cu mult folos de medicii veterinari şi studenții în medicină veterinară, într'o oarecare măsură de ofițerii dela trupele călări şi crescătorii de animale cu o cultură de specialitate.

« Nu sunt de acord cu autorii atunci când ei cred, că tratatul lor de Podologie poate servi pentru instruirea maiştrilor potcovari, deoarece nu pot admite, că aceştia au pregătirea necesară pentru a înțelege spiritul ştiințific în care este scrisă lucrarea. Eu cred că acestora ar trebui să li se dea cunoştințe mult mai rezumative, mai cu seamă în ceea ce privește anatomia, fiziologia și boalele copitei, într'o broşură numai pentru ei.

« In concluzire, având în vedere competinţa şi munca ce au depus autorii pentru a scrie în limba română un tratat de Podologie, credem, că Academia Română ar putea să le acorde o parte din premiul Nicoară ».

2.000 lei d-lui *I. Bazgan* pentru scrierea « Politica petrolului în funcţie de situaţia explorărilor şi problema combustibilului », pe baza următorului raport al d-lui *L. Mrazec:*

« E o broşură de 51 pagini publicată în buletinul lui I.R.E., Institutul Naţional Român pentru Studiul Amenajerii şi Folosirii Izvoarelor de Energie, anul III, Nr. 4 sub numărul de lucrare 97.

« Lucrarea e de fapt o desvoltare a unei conferinţe ţinută în 19 Aprilie 1935 în acel ciclu organizat de I.R.E. sub direcţiunea Inginerului Buşilă, în care se manifestă mai ales tineretul tehnic.

« In ansamblul ei, este o schiţă a situaţiunei în ţară, punându-se în evidenţă mai ales latura problemei din punct de vedere naţional.

« Autorul făcând parte din Institutul de Conjunctură, fiind aici chiar referent pentru petrol, a putut dispune de date numeroase şi certe.

« Totul este împărţit în mai multe capitole scurte în care se ating în genere uşor, diferitele chestiuni privind diferitele aspecte ale problemei petrolului, atât din punct de vedere mondial cât şi naţional. In deosebi însă se pun în lumină justă principiile legei minelor din 1924 care îndreptase politica de petrol pe calea unei naţionalizări raţionale şi a unei îmbogăţiri naţionale, părăsită în 1929.

« Autorul înşiră în concluziunile sale lipsurile principale ale politicei de zăcământ în materie de petrol la noi, insistând şi asupra concurenţei între petrol şi cărbune în ţară, una din multele anomalii economice ale regimului nostru economic sub toate guvernele.

« Expunerea este clară. Lucrarea are bine înţeles unele lacune inerente caracterului ei. Ea prezintă o documentare sumară, dar suficientă pentru cetitorul străin de chestiune.

« Tabele statistice şi câteva diagrame originale uşurează înţelegerea textului.

« In conferinţă se reflectă un ce, ce găsim în corpul nostru inginerese mai mult desvoltat decât la politicieni şi la economişti din ţară. E acel simţământ naţional şi acel patriotism sincer din care izvorăşte şi o suflare de revoltă în contra indiferenţei generale faţă de problema politicei noastre de petrol. Acest aspect susţinut de un optimism poate exagerat, dă conferinţei un caracter particular.

« Pentru acest motiv în special, pentru curajul care îl are un inginer în serviciul unei întreprinderi particulare de a spune adevărul şi de a nu pierde încrederea în putinţa de a recupera măcar o parte din ceea ce o politică de 7 ani a dărâmat, cred că, merită să fie încurajată mişcarea aceasta şi să fie distinsă lucrarea prin o parte, fie cât de mică, din premiul « Nicoară. »

2.000 lei d-lor Dr. *I. Stănescu* și *O. Gorescu* pentru scrierea « Furtul profesional și furtul sportiv », pe baza raportului d-lui Dr. *C. I. Parhon*.

« Această lucrare are meritul de a fi o monografie de « Clinică penitenciară ».

« Autorii analizează în ea psihologia foarte diferită a 2 tipuri de furt, unul prin dorința de a-și însuși avutul străin, altul mai degrabă prin curiozitate psihologică.

« Lăsând la o parte amănuntele analizei făcută de autori psihologiei celor 2 cazuri sau unele opiniuni ce pot fi discutate, lucrarea reprezintă un bun început arătând modul cum trebuesc studiați criminalii și cum prin însușirile lor prealabile și prin mediul social în care se desvoltă ajung la săvârșirea crimei (sau delictului) în genere. »

1.000 lei d-lui Dr. *Aurel Metzulescu* pentru scrierea « Tratamentul cărbunelui prin doze masive de ser anticarbonos pe cale intravenoasă, intramusculară și subcutanată », pe baza următorului raport al d-lui Dr. *G. Marinescu*:

« Lucrarea d-lui Dr. Aurel Metzulescu conține 21 pagini din care jumătate este ocupată cu tablourile de numele și pronumele bolnavilor de cărbune tratați de d-sa în spitalul de boale contagioase din Craiova dela 1 Ianuarie 1922 până la 1 Mai 1929. Importanța socială a boalei de care ne ocupăm reiese din faptul că în țara noastră numai după statisticele publicate de Ministerul de resort mor anual din cauza cărbunelui 500 oameni. Cauza acestei mari mortalități este în legătură cu insuficiența profilaxiei. Chiar în prefață d-l St. Bosie arată cum la țară se taie vitele bolnave de dalac, dacă carnea nu se consumă întotdeauna, însă pielea nu rămâne niciodată neîntrebuințată, fie că se vinde la tăbăcar, fie că se transformă direct în opinci, după o sumară sărătură și expunere la soare. Chiar din statistica prezentată de d-l Metzulescu se constată în genere că sursa infecțiunei pentru om o dau în primul rând pieile și manipularea vitelor moarte de dalac, iar în al doilea rând, consumarea cărnurilor bolnave.

« Tratamentul cărbunelui prin doze masive de ser anticarbonos pe cale intravenoasă, intramuschiulară și subcutanată a fost inaugurat încă din 1922, iar în ședința din 7 Octomvrie 1924 a Academiei de Medicină din Paris, d-l Prof. Dr. Lignières recomandă această metodă ca una din cele mai eficace. In urmă, cu metoda sa, d-l Metzulescu la 247 bolnavi a obținut 235 vindecări și 12 morți, deci o vindecare de 96,8%. Mortalitatea s'ar reduce la O dacă bolnavii n'ar veni muribunzi la spital, sau în a 3—4-a zi de boală, deci cu fenomene grave.

« Metoda utilizată de d-l Dr. A. Metzulescu este, la origine, modificarea metodei profesorului Penna din Buenos Aires, care a preconizat doze masive de ser anticarbonos numai pe cale intravenoasă. De 13 ani însă d-l Metzulescu nu mai dă serul intravenos decât în cazurile grave și chiar atunci îl asociază cu injecția intramuschiulară sau sub piele, așa că s'a depărtat mult de metoda prof. Penna.

« Cantitatea de ser pe care o dă este în medie 100—200 cc. zilnic, iar până la vindecarea boalei a fost nevoie de 1020 cc. ser. Tonicardiacele în timpul boalei şi convalescenţei şi tratamentul local cu sol. iodo-iodurată au dat autorului rezultatele de care are dreptul să se mândrească.

« Având în vedere rezultatele frumoase obţinute prin tratamentul său suntem de părere să se acorde d-lui Dr. Aurel Metzulescu o mică parte din premiul Dr. Cornel Nicoară. »

20. *Premiul Anastase Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul « Studiul geologic şi petrografic al regiunii Văii Jiului » s'a acordat d-lui *Gheorghe Manolescu*, pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următorului raport al d-lui *L. Mrazec:*

« Nu s'a prezentat decât un singur manuscris cu motto: « un strop căzut în mare ».

« Un manuscris de 33 pagini mari, scrise la maşină.

« Este o descriere succintă, dar serios documentată a structurei geologice a cheilor Jiului între Petroşani şi Bumbeşti. Petrografia fiecărei unităţi tectonice pe care le deosebeşte autorul pe acest profil: Cristalinul Lotrului, Cristalinul Parângului şi Complexul infragetic, este tratată cu o perfectă competenţă. Eruptivul este înfăţişat sub toate aspectele lui faciale, chimismul lui, vârsta şi transformările autometamorfice şi dinamice.

« In descrierea cristalofilianului se dă o deosebită atenţie unui metamorfism exogen intensiv de injecţie şi de contact eruptiv pe care l-a suferit atât complexul de roce eruptive bazice vechi deja metamorfozate, cât şi un sedimentar greu de descifrat în ceea ce priveşte caracterul său primordial fiind deja mult metamorfozat prin o acţiune anterioară orogenetică.

« Autorul presupune că acest metamorfism precum şi vârsta eruptivului vechi sunt preherciniene, poate chiar în legătură cu orogeneza caledoniană. Intrusiunea granitului de Suşiţa pare că este din faza herciniană cum a fost de altfel presupus de mult, de alţii.

« Autorul dă denumirea de *complex infragetic* unei masse de roce sedimentare, cunoscute şi deja descrise anterior, însă încă insuficient lămurite în ceea ce priveşte scara lor stratigrafică. Seria aceasta cuprinde sedimente calcaroase, gresii şi şisturi al cărui termen inferior e Permianul, iar cel superior Cretacicul.

« Prin o discuţie susţinută, autorul poate deosebi: Verucano, un Triasic probabil, Lias (facies de Gresten şi Lias superior), Dogger probabil, Jurasic superior şi Cretacic inferior şi poate cel superior.

« Chiar autorul insistă asupra imposibilităţii de a da astăzi desluşiri mai bune. Mişcările tectonice au metamorfozat în mare parte complexul infragetic şi i-au impus o structură care în amănuntele sale n'a putut fi încă deslușită. Soluţia probabilă e în studii regionale.

« Câteva pagini sunt consacrate tectonicei regiunii. Dacă trăsăturile mari n'au fost schimbate, « rămâne însă să fie descurcată tectonica complicată a subunităţilor », zice autorul.

« Se confirmă că cristalinul Parângului constitue autohtonul regiunii și că cristalinul Lotrului e în pânză probabil digitată în unele puncte sau în solzi.

« Dificultatea cea mare este în limpezirea structurei intime a Infrageticului. Unele formațiuni sunt laminate și metamorfozate prin alunecarea sdrobitoară a pânzei getice, altele sunt îngrămădite și oarecum telescopate și la această imagine indescifrabilă se mai adaugă posibilitatea că în Infragetic sunt cuprinse și înfășurate solzișori din pânză getică și părți din autohton. Autorul singur mărturisește că rămân încă serii de probleme de soluționat în masa stratelor infragetice.

« *Lucrarea este foarte bună*. Autorul e stăpân pe partea cea mai grea a petrografiei, pe petrografia cristalinului și analiza structurei este serioasă, interpretările tectonice judicioase. Descrierea și concluziunile sunt clare, ușor de urmărit și de înțeles. O schiță cât de schematică a regiunii ar fi înlesnit cetirea.

« Propun să se acorde premiul acesta. *E de regretat că autorul nu s'a prezentat la un premiu mai mare.* »

Incheind d-l Președinte felicită pe acei ce au obținut premiile și își arată credința că aceste premii, de o valoare totală bănească destul de însemnată, acordate pentru încurajarea literelor, artelor și științei românești, vor fi în măsură să stârnească interesul și dragostea de muncă a autorilor, spre progresul culturii noastre sub toate raporturile.

D-l N. IORGA semnalează cu plăcere ieșirea de sub tipar a lucrării d-lui Aurel Sacerdoțeanu intitulată « Considerațiuni asupra Istoriei Românilor în Evul mediu — Dovezile continuității și drepturile Românilor asupra teritoriilor lor actuale ». D-sa arată că nu se poate găsi ceva mai bine informat, de o formă mai clară și de o argumentație mai doveditoare ca această carte. De mulți ani nu s'a tipărit ceva mai bun. D-sa face apel atât la Academie, cât mai ales la Colegii noștri Miniștri să găsească fondurile trebuitoare pentru traducerea neîntârziată a acestei cărți în limba franceză, spre a fi la îndemâna oricui. Arată că o va propune la premiile viitoare ale Academiei.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, propune a se atrage atenția Ministerului Afacerilor Străine pentru răspândirea acestei cărți în străinătate în limba franceză.

D-l ALEX. LAPEDATU, Președintele Academiei, mulțumește d-lui N. Iorga și roagă pe d-l Coleg S. Dragomir, care are direcția unei mari publicațiuni pentru străinătate, să se ocupe de lucrarea d-lui Sacerdoțeanu.

In altă ordine de idei d-l Președinte ALEX. LAPEDATU, semnalând prezența d-lor Prof. Dim. Caracostea și Ilie Torouțiu, aleși Membri Corespondenți ai Instituțiunii noastre în această sesiune, arată că în această sesiune Academia Română a avut de ales 9 membri activi și 15 membri corespondenți. Aceste alegeri nu sunt o inflație voită, ci ele sunt o consecință a revizuirii votate anul trecut a Statutelor noastre, revizuire care s'a desbătut în sânul Academiei aproape un deceniu. Această revizuire a lărgit Secțiunile și le-a

modificat structura. Au fost chemaţi astfel printre membri activi bărbaţi cu mare prestigiu intelectual. Asemenea printre membri corespondenţi au fost aleşi oameni cari s'au impus de multă vreme prin activitatea publicistică a Domniilor lor.

Cu aceeaşi caldă şi amicală salutare, întâmpin şi pe noii noştri membri corespondenţi, pe d-nii Dim. Caracostea şi Ilie Torouţiu, cari s'au impus din primul moment atenţiunii noastre, când a fost vorba să chemăm în sânul Academiei un număr mai însemnat de reprezentanţi recunoscuţi ai acestor ştiinţe.

Colaboratori viitori ai noştri, întru cât noile Statute le conferă drepturi şi datorii mult mai largi ca mai înainte, dânşii, ca bărbaţi mai tineri, vor fi în chip firesc urmaşii noştri de mâine, ca să ducă mai departe, în acelaşi spirit şi în aceeaşi tradiţie, opera de şaptezeci de ani a Academiei Române. Pentru aceasta îi privim nu numai cu deosebită simpatie, dar şi cu deplină nădejde că activitatea lor ştiinţifică îi va impune ca astfel de urmaşi.

D-nii **Dim. Caracostea** şi **Ilie Torouţiu** au mulţumit emoţionaţi d-lui Preşedinte şi Academiei pentru alegerea Domniilor lor.

D-l Secretar general G ŢIŢEICA comunică scrisoarea d-nei Constanţa Dr. L. Russ, născută Berlescu, din Capitală, prin care donează Academiei 10.000 lei numerar, pentru instituirea unui premiu purtând numele defunctului său soţ Dr. L. L. Russ, spre a se acorda în 1937 celei mai bune lucrări care va trata subiectul: « Afecţiunile cordului în urma tuberculozei scleroase a pulmonului ».

D-l G. ŢIŢEICA propune să se primească dania în condiţiile propuse.

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

Se procede la alegeri de membri de onoare şi corespondenţi.

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte următoarea propunere:

« D-l Viggo Bröndal, profesor de filologia romanică la Universitatea din Copenhaga este, între romaniştii actuali, unul din cei mai cunoscuţi. Elev al marilor linguişti ai ţării sale şi ai Universităţii din Paris, el cuprinde în cercetările sale totalitatea limbilor romanice. Interesul ce-l poartă limbii române l-a îndemnat să vină în ţara noastră, pentru ca să ne cunoască mai bine, dându-ne prilejul să-i admirăm marile calităţi de conferenţiar. Intre lucrările sale se remarcă studiul său asupra urmelor de limbă sarmată la popoarele romanice apusene şi la cele scandinave, precum şi studiile sale recente asupra sistemului structural al limbilor. »

C. Rădulescu-Motru, Sadoveanu, Brătescu-Voineşti, Em Racoviţă, G. Murnu, Sextil Puşcariu, Th. Capidan, L. Mrazec, St. Ciobanu, I. Petrovici.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Viggo Bröndal întruneşte unanimitatea de 26 voturi.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreşedinte, proclamă ales pe d-l Viggo Bröndal, cu unanimitate de voturi, Membru corespondent al Academiei Române, la Secţiunea Literară.

D-l SEXTIL PUŞCARIU citeşte următoarea propunere:

« Ştefan Popescu ocupă în generaţia sa un loc de frunte şi este unul din cele câteva nume care au trecut de mult graniţa. După studii acasă şi în străinătate (Munchen şi Paris), s'a întors în ţară, unde prezintă în fiecare an, în expoziţii personale sau colective, lucrările sale, care se impun prin desenul sigur, nobleţă şi armonia compoziţiei. Cariera sa a urmat un progres continuu, operele cele mai bune fiind cele din urmă.

« Inţelegător al poeziei pământului nostru, al apelor şi pădurilor româneşti, ne-a dat câteva din aspectele cele mai caracteristice ale ţării întregite.

« Pentru această operă numeroasă, solidă, variată şi românească, propunem alegerea d-lui Ştefan Popescu ca Membru Onorar al Academiei Române. »

Th. Capidan, C. Rădulescu-Motru, Brătescu-Voineşti, S. Mehedinţi, Andrei Rădulescu, I. Simionescu, L. Mrazec, Sextil Puşcariu, I. Petrovici, Sadoveanu, S. Dragomir, Preotul Nicolae M. Popescu, St. Ciobanu, I. Nistor, Em. Racoviţă, G. Ţiţeica.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l Şt. Popescu a întrunit 24 voturi din 26 exprimate, 2 voturi fiind contra.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreşedinte, proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Şt. Popescu.

D-l ANDREI RĂDULESCU citeşte următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« Potrivit art. 30 din Statute, Academia Română alege în sânul ei şi Membri de Onoare dintre bărbaţii de litere şi de ştiinţe cari s'au distins printre operele şi activitatea lor în favoarea naţiunii române.

« Acest text a fost şi trebue să fie folosit pentru a onora persoanele de seamă, cari au muncit pentru înălţarea neamului nostru pe teren cultural dar care n'au putut fi alese Membri activi ori corespondenţi pentrucă aceste locuri sunt în număr determinat. Graţie arătatului text Academia dă putinţa şi unor asemenea persoane să lucreze în cadrul activităţii ei.

« Acesta fiind sensul citatului articol vă propunem să alegeţi ca Membru Onorar pe d-l *Paul Negulescu, Profesor de Drept public la Facultatea din Bucureşti.*

« D-sa are o activitate culturală în domeniul Dreptului de aproape 40 de ani, la început ca magistrat şi apoi ca profesor. A predat Istoria Dreptului român, Dreptul administrativ şi Constituţional.

« A publicat diverse lucrări remarcabile, dintre care menţionăm: Histoire du Droit et des Institutions de la Roumanie (1898), Manual de procedura dreptului civil roman (1899), Studii de Istoria Dreptului român (1900), Tratat de Drept administrativ român, în mai multe ediţii,
A Curs de Drept constituţional român (1927), Pregătirea funcţionarilor în

Statul modern (1931), Codul învăţământului (1929) şi Codul administrativ adnotat (1930) ambele în colaborare, La Constitution et le régime politique în vol. Roumanie (1933), Principes du droit international administratif, curs ţinut la *Académie de Droit international* şi publicat de această instituţie.

« D-l P. Negulescu este şi Membru al Institutului internaţional de Drept public, Secretar general al Institutului de Ştiinţe administrative din România şi Director al Revistei de Drept public.

« Ca un semn de înaltă apreciere a activităţii sale i s'a închinat un volum « Mélanges Paul Negulesco » de către un însemnat număr de jurişti, între care mulţi dintre marii jurişti streini.

« Pentru această întinsă muncă, deosebit de meritorie şi pentru stăruinţa cu care lucrează, îndrumează tineretul, şi-l îndeamnă la cercetări serioase pe câmpul Dreptului nostru public, credem că se cuvine ca Academia să-i acorde titlul de Membru de Onoare. »

Andrei Rădulescu, S. Dragomir, Preotul Nicolae M. Popescu, I. Nistor, Brătescu-Voineşti, C. Rădulescu-Motru, I. Lupaş, G. Murnu, St. Ciobanu, G Marinescu.

— Procedându-se la votul cu bile se constată că d-l Paul Negulescu a întrunit 21 voturi din 26 exprimate, 5 voturi fiind contra.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreşedinte, proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Paul Negulescu.

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte următoarea propunere:

« Subsemnaţii propunem alegerea de Membru de Onoare al Academiei Române a d-lui Petre Antonescu, rector al Şcoalei superioare de arhitectură din Bucureşti şi autor al unui număr însemnat de clădiri monumentale. Izbutind să reînvie tradiţia arhitecturii naţionale, el este un animator al aşa numitului stil românesc, pe care a ştiut să-l adapteze cerinţelor moderne. Când însă menirea şi ambianţa o cer, el este păstrătorul liniei clasice ca în grandioasa clădire a nouei Facultăţi de Drept şi în Şcoala română dela Roma, care face cinste arhitecturii române în străinătate. »

Emil Racoviţă, Th. Capidan, Sextil Puşcariu, C. Rădulescu-Motru, I. Petrovici, G. Ţiţeica, Brătescu-Voineşti, Andrei Rădulescu, S. Mehedinţi, I. Simionescu, S. Dragomir.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l Petre Antonescu a întrunit 25 voturi din 26 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreşedinte, proclamă ales pe d-l Petre Antonescu, Membru de Onoare al Academiei Române.

D-l I. SIMIONESCU, ceteşte următoarea propunere:

« Nu trebuesc prea multe cuvinte spre a justifica propunerea de a alege ca Membru Onorar pe actualul Membru Corespondent, d-l G. G. Longinescu, profesor la Universitatea din Bucureşti.

« D-sa nu este numai un savant, ale cărui lucrări sunt apreciate şi de străini. Este un adevărat erou între savanţi, căci cu toată lovitura soartei, nu se odihneşte. Scoate lucrări însemnate necontenit, după cum îndrumă spre cercetări temeinice pe elevii săi, cari cată spre el cu veneraţie şi admiraţie. E un animator în domeniul ştiinţei, după cum e un entusiast însufleţit când e vorba de ţara şi neamul său.

« Dacă împrejurările vieţii ne împiedică, cu adânc regret de a-l putea avea printre noi ca membru activ, distincţiunea ce o propunem este semnul că Academia ştie să preţuiască munca dusă cu folos şi cu eroism ».

I Simionescu, G. Ţiţeica, P Bogdan, D Murnu, Sadoveanu, N. Vasilescu Karpen, Dr. G. Marinescu, Ion Inculeţ, Andrei Rădulescu.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l G. G. Longinescu a întrunit 25 voturi din 26 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreşedinte, proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l G. G. Longinescu.

D-l I. SIMIONESCU ceteşte următoarea propunere:

« Activitatea ştiinţifică a d-lui Prof. N. Costăchescu este îndeajuns cunoscută de toţi acei cari nu sunt străini de desfăşurarea muncii în laboratoarele noastre.

« A început lucrările sale de chimie sub îndrumarea lui P. Poni, al cărui urmaş la catedră a ajuns, după ce a colaborat cu el la unele lucrări făcute asupra petrolului. La rându-i a îndrumat pe elevii săi, printre cari se numără noul Membru Activ d-l G. Spacu.

« Ca Ministru al Instrucţiei n'a uitat că-şi datoreşte parte din situaţia sa actuală, ajutorului acordat de Academia Română prin bursa în străinătate din Fondul V. Adamachi. Cu o hotărîre ce-i face cinste, dovedind legătura sufletească cu Instituţia noastră, în vremurile de grea cumpănă pentru aceasta din urmă, i-a venit în ajutor înscriind în buget o sumă importantă menţinută până azi.

« Ca dovadă că şi Academia Română poate preţui pe cei cari îşi îndeplinesc cu sârg datoria către ţară şi instituţiile ei, prin munca ce o depun în progresul ştiinţei, dovedind însă şi deplină omenie când însuşirile personale îi urcă pe trepte înalte sociale, propunem să fie ales d-l Prof. N. Costăchescu ca Membru Onorific al Academiei Române. »

I. Simionescu, G. Ţiţeica, L. Mrazec, P Bogdan, G. Marinescu, N. Vasilescu Karpen, Ion Inculeţ, Andrei Rădulescu, R. Rosetti.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l N. Costăchescu a întrunit 24 voturi din 26 exprimate, 2 voturi fiind contra.

D-l Vicepreşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l N. Costăchescu.

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar General, ceteşte următoarea propunere:

« Profesorul Louis Lapicque, profesor de fiziologie la Sorbona, membru al Academiei de medicină din Paris, Doctor Honoris causa al Universităţii din Oxford, a făcut una din cele mai însemnate descoperiri, a exutabilităţii neuro-musculare, *Cronaxia*, la al cărei studiu teoretic a consacrat mai mult de un sfert de secol. Cronaxia a luminat o mare parte din fenomenele care caracterizează activitatea neuro-musculară. Metoda cronaximetrică are şi o mare importanţă în diagnosticul şi tratamentul boalelor sistemului nervos. El a făcut de asemenea descoperiri remarcabile în domeniul Antropologiei. Profesorul Lapicque a primit cu multă bunăvoinţă pe cercetătorii Români în laboratorul său ».

L. Mrazec P Bogdan, D. Pompeiu, G. Ţiţeica,
Dr. Gr. Antipa, E. Racoviţă, D. Voinov.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Louis Lapicque întruneşte unanimitatea de 22 voturi.

D-l Vicepreşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU proclamă ales Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l Louis Lapicque, cu unanimitate de voturi.

La ordinea de zi fiind alegerea biroului Academiei Române pentru anul academic 1936—37, se procede la alegerea prin vot secret a Preşedintelui Academiei, în conformitate cu art. 15 din Statute.

Rezultatul votului: votanţi 26. D-l Alex. Lapedatu întruneşte 23 voturi, d-l Oct. Goga 1 vot, fiind şi 2 abţineri.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, Vicepreşedinte, proclamă ales Preşedinte al Academiei Române pe d-l Alexandru Lapedatu pentru anul academic 1936—1937.

Procedându-se la alegerea de Vicepreşedinţi, se realeg d-nii C. RĂDULESCU-MOTRU pentru Secţiunea Literară cu 25 voturi, ANDREI RĂDULESCU pentru Secţiunea Istorică cu 25 voturi şi Dr. GR. ANTIPA pentru Secţiunea Ştiinţifică, cu 23 voturi.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA citeşte următorul raport despre lucrările încheiate în această sesiune:

Domnilor Colegi,

« Sesiunea generală pe care o încheiem astăzi a avut un program bogat şi o deosebită însemnătate. In afară de preocupările academice obişnuite, de data aceasta pe întâiul plan a fost alegerea personalităţilor celor mai potrivite pentru locurile noui create în fiecare secţiune după noile Statute şi mai ales împlinirea dorinţei formulate anul trecut de a avea în fiecare secţiune toate specialităţile arătate în acele Statute.

« Chestia nu a fost deloc uşoară şi fiecare secţiune a căutat, în măsura putinţii, să răspundă la înalta chemare de a propune membrii cei mai vrednici.

« Ați ales, așa dar, ca membri activi, la Secțiunea Literară, pe marele pictor d-l Gheorghe Petrașcu și pe d-l Lucian Blaga, mult apreciatul poet, dramaturg și filosof al generației de după războiu. La Secțiunea Istorică ați chemat în locul regretatului coleg G. Vâlsan pe d-l N. Bănescu, distinsul istoric și profesor la Universitatea din Cluj, pe care Academia îl număra de altfel printre membrii săi corespondenți; apoi pe distinsul filosof și sociolog P. P. Negulescu, Membru de Onoare al Instituțiunii noastre și pe d-l A. C. Cuza, cel mai vechiu Membru Corespondent al Academiei și unul din eminenții economiști, mai ales în ce privește problemele de economie politică legate de vieața socială și națională a neamului nostru. Secțiunea Științifică a chemat printre Membrii săi specialiști în domenii nereprezentate sau prea puțin reprezentate în Academie prin vechii noștri colegi. S'a ales astfel pentru Chimie d-l Gh. Spacu, Profesor la Universitatea din Cluj, — pentru Botanică d-l Traian Săvulescu, Profesor la Academia de Inalte Studii agronomice — și pentru Științele agricole d-l Gh. Ionescu-Sisești, directorul Institutului de Cercetări Agricole întemeiat de d-sa în Capitală.

« Potrivit cu sporirea numărului membrilor activi la 15 de fiecare Secțiune, ați sporit și numărul celor corespondenți la 25 de fiecare Secțiune, prin modificare de Regulament votată în această sesiune. Și, completând locurile de Membri corespondenți, ați ales la Secțiunea Literară pe literații Ion Pillat, Gh. Topârceanu și Ilie Torouțiu și pe Profesorii universitari d-nii Dim. Caracostea, O. Tafrali și G. Giuglea, — iar la Secțiunea Istorică pe Decanul Facultății de Drept din Capitală d-l Const. C. Stoicescu, pe d-l Mircea Djuvara, Profesor la aceeași Facultate, pe d-nii Victor Slăvescu și I. Răducanu, Profesori la Academia de Inalte Studii Comerciale și pe d-l Vasile Grecu, Profesor la Universitatea din Cernăuți. In sfârșit, la Secțiunea Științifică ați chemat prin voturile Domnilor Voastre pe d-l Ing. Gh. Filipescu, Profesor la Școala Politechnică din Capitală, pe d-l V. Vâlcovici, fostul Rector al Școlii Politechnice din Timișoara, în prezent Profesor la Facultatea de Științe din Bucureștі, pe d-l Dr. Mihail Ciucă, Profesor la Facultatea de Medicină din Capitală, pe d-l Dr. Gr. Popa, Profesor la Facultatea de Medicină din Iași, pe d-l S. Stoilov, Profesor la Universitatea din Cernăuți și pe d-l N. Dănăilă, Profesor la Facultatea de Științe din București.

« In rândurile Membrilor Corespondenți străini ați ales, după propunerea d-lui Coleg, N. Iorga, la Secțiunea Istorică pe distinsul istoric bulgar d-l G. Catzarow, din Sofia.

« In sfârșit, printre Membrii de Onoare români ați chemat din ședințele precedente pe d-nii David Emmanuel, veneratul matematician acum profesor universitar onorar; pe d-l Ioan Lapedatu, Profesor la Academia de Inalte Studii Comerciale din Cluj și pe d-l D. N. Ciotori, Consilier la Legațiunea noastră din Londra.

« Ca Membri de Onoare străini ați ales pe d-nii Charles Perez, unul din cei mai străluciți naturaliști ai Franței și mare prieten al Românilor; Louis Roule, celebrul biolog francez; Lucien Cayeux, celebrul mineralog

şi Membru al Institutului Franţei; Enrico Bompiani, distinsul matematician, Profesor la Universitatea din Roma. Iar în şedinţa de astăzi aţi ales ca Membri de onoare români pe d-nii Ştefan Popescu, cunoscutul artist-pictor, Petre Antonescu, Rectorul Şcoalei de Arhitectură din Capitală, G. G. Longinescu, Profesor la Universitatea din Capitală, N. Costăchescu, Profesor la Universitatea din Iaşi şi Paul Negulescu, Profesor la Universitatea din Bucureşti. Printre onorarii străini pe d-l Louis Lapicque, celebru fiziologist francez, iar printre corespondenţii străini la Secţiunea Literară aţi ales pe d-l Viggo Bröndal, Profesor la Universitatea din Copenhaga.

« Aceste alegeri le-aţi întregit cu realegerea Secretarului General al Domniilor Voastre pentru o nouă perioadă de 7 ani şi cu realegerea în şedinţa de astăzi ca Preşedinte al Academiei pentru 1936—37 pe d-l Coleg Alexandru Lapedatu şi ca Vicepreşedinţi pentru aceeaşi perioadă de timp pe d-nii Colegi Const. Rădulescu-Motru, Andrei Rădulescu şi Dr. Gr. Antipa.

« Pentru împlinirea acestor lucrări şi a celorlalte ce se vor vedea mai jos, aţi consacrat 14 şedinţe. Din acest total o şedinţă a fost destinată comunicării publice a d-lui Coleg I. Lupaş; alte două au fost consacrate recepţiunii solemne în Academie a Colegilor noştri Th. Capidan şi Dimitrie Pompeiu; una — cea de astăzi — decernării premiilor şi o şedinţă publică solemnă pe care Maiestatea Sa Regele a binevoit a o prezida a fost rezervată comunicării d-lui Coleg Sextil Puşcariu despre *Atlasul linguistic român*.

« In restul şedinţelor intime, s'a luat cunoştinţă de diferitele dări de seamă, despre activitatea Bibliotecii, a Cabinetului Numismatic, despre bursele acordate, fixând bursele totdeodată pentru viitor şi hotărînd noui burse din fondul Vernescu; despre împărţirea ajutoarelor şcolare din fondul Fătu, hotărînd ca în acest an ajutoarele să se acorde în Basarabia; despre Şcoalele Academiei, despre *Dicţionarul limbii române* şi despre mersul *Fundaţiunii Ioan I. Dalles*.

« In câteva şedinţe aţi procedat la întocmirea şi votarea de noui Regulamente pentru Biblioteca Instituţiunii noastre şi pentru serviciile Academiei, adaptând vechile texte nevoilor actuale.

« In ordinea financiară, aţi dat descărcare gestiunilor, aprobând şi proiectele de bugete ale Academiei şi Fundaţiunii Elias şi aţi desemnat totdeodată Delegaţii Instituţiunii noastre în Consiliul de Conducere al acestei Fundaţiuni, realegând pe vechii membri.

« Şi astfel Domnilor Colegi, printr'o muncă stăruitoare şi bine chibzuită, aţi aşezat temelia trainică nu numai pentru activitatea noastră din anul ce vine, ci prin valoarea înaltă pe care o reprezintă fiecare dintre d-voastră pentru viitorul însuşi al Instituţiunii noastre. »

CONCURSURI PENTRU PREMIILE ACADEMIEI ROMÂNE

PUBLICATE ÎN 1936

PREMII PENTRU CĂRŢI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *MARELE PREMIU NĂSTUREL*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 unei cărţi scrise în limba română, *cu conţinut de orice natură*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun în cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

« In tot anul Societatea Academică Română va avea a premia din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

« 1. In trei ani consecutivi, de-a-rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noui, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

« 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noui, No. 12.000 L. n., carele se va numi « *Marele Premiu Năsturel* », operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se va putea decerna unei lucrări, care va fi obţinut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

« Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

« *a)* Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

« *b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

« *c)* Scrieri de științe politice și de economie socială;

« *d)* Tratate originale despre științele exacte;

« *e)* Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

« *f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

« *g)* Dicționare linguistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

« *h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

« *i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Năsturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale ».

2. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 [1]) Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai de seamă opere de compoziție: *Pictură* sau *Sculptură*, ce se va fi produs în cursul anilor 1931—1936.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

3. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai de seamă *lucrări muzicale*, operă și simfonie, compusă și executată în cursul anilor 1932—1937.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

4. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai de seamă *lucrări*

---

[1]) Premiile Hamangiu, trecute în actul de donație în sumă de 200.000 lei fiecare, au trebuit să fie micșorate la 100.000 lei din cauza reducerii veniturilor fondului Hamangiu.

juridice, de filosofie sau de doctrină a Dreptului român, — de preferinţă cu subiect din istoria vechiului Drept românesc public şi privat.
Pot lua parte la concurs lucrări publicate în cursul anilor 1933—1938.
Se permite să se depună la concurs şi lucrări în manuscris. In acest caz, din valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, autorul acesteia rămânând cu drepturile de autor şi cu restul sumei neîntrebuinţate pentru tipărire.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs şi într'un exemplar a manuscriselor, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor C. Hamangiu* pentru *pictură* sau *sculptură* şi pentru *lucrări muzicale* se pun în vedere concurenţilor următoarele recomandaţiuni, în conformitate cu dorinţa întemeietorului premiilor:

1. Lucrarea de pictură sau sculptură să fie expusă într'un salon oficial sau într'un local destul de accesibil publicului pentru a putea fi judecată de oricine.
2. Lucrarea muzicală să fie o lucrare superioară ca idee şi concepţie, de preferinţă inspirată de specificul sufletului românesc şi să fi fost executată într'un concert public.

5. *PREMIUL ASOCIAŢIUNII CRAIOVENE* pentru desvoltarea învăţământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

6. *PREMIUL GENERAL GEORGESCU TEODOR*, de 10.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări *cu conţinut de Drept sau ştiinţe*, apărută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

7. *PREMIUL N. CHRISSOVELONI*, de 2.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerţului, publicate în limba română, în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

8. *PREMIUL «EUFIMIA şi IOAN ANDREI PROFESORI»*, de 3.500 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939 celei

mai bune scrieri conţinând *Predici bisericeşti duminicale şi ale sărbătorilor sfinţilor prăznuiţi de Sfânta Biserică creştină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

9. *PREMIUL DIMITRIE (MITIŢĂ) BÂRZEANU*, de 1.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, unei *publicaţiuni didactice de curs primar*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1933—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

10. *PREMIUL ANASTASIE STOLOJANU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940 pentru cea mai bună lucrare *cu cuprins de orice natură* apărută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1939, sau pentru o descoperire sau invenţiune efectuată sau în curs de efectuare, de un vădit interes general, făcută dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

II. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

11. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1940 celui mai de seamă *roman*, printre cele publicate în cursul anilor 1933—1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

12. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, celei mai de seamă *lucrări dramatice* (dramă sau comedie) sau celui mai bun *volum de poesii*, printre cele publicate în cursul anilor 1935—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

13. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1942, celei mai de seamă lucrări de *critică literară*, printre cele publicate în cursul anilor 1936—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

NOTĂ. — Cu privire la *Premiile C. Hamangiu* pentru *roman*, *lucrări dramatice* sau *volum de poesii* și lucrări de *critică literară*, se pun în vedere concurenților următoarele recomandațiuni, în conformitate cu dorința întemeietorului premiilor:

1. Lucrările de roman să aibă de preferință subiectul lor luat din vieața românească; să fie de o superioară înălțime morală și să fie scris în cea mai curată și frumoasă limbă românească.

2. Lucrările dramatice, în afară de recomandațiunile de mai sus, să fie și de o deosebită valoare literară pe lângă valoarea lor scenică.

3. Lucrările de critică literară să ajute la îndrumarea și însănătoșirea creațiunilor literare românești.

14. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1936—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

15. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune publicațiuni asupra *Educației*, printre cele apărute în cursul anilor 1936—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

16. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

17. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau *de artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

18. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprinsul moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1936—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938.*

19. *PREMIUL C. RĂDULESCU-CODIN*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 unei lucrări de folklor cuprinzând fie material nou folkloristic adunat de autor, fie mai ales un studiu asupra materialului existent, lucrare care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anilor 1936—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

III. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

20. *PREMIUL LEON GH. PALLADE*, de 80.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai bune lucrări *cu caracter economic* apărută dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

21. *PREMIUL VASILE PÂRVAN*, de 30.000 de Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate făcute în țară, printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

22. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere *istorică, economică, juridică, filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935 și 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

23. *PREMIUL C. G. VERNESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru *publicațiuni juridice* apărute dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

24. *PREMIUL INGINER CONSTANTIN și ELENA FUNDĂŢEANU*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru *publicațiuni juridice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

25. *PREMIUL GRIGORIE C. ANGELESCU*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

26. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filosofice*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

27. *PREMIUL HAGI VASILE*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru scrieri privitoare la *comerțul român în trecut și în prezent*, publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

28. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai bune lucrări asupra *științei Dreptului*, dintre cele apărute în cursul anilor 1935—1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

29. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

30. *PREMIUL INGINER CONSTANTIN și ELENA FUNDĂȚEANU*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru *publicațiuni juridice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

31. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939, pentru scrieri

sociale sau *istorice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

IV. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

32. *PREMIUL I. OROVEANU*, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai meritoase lucrări sau descoperiri în ştiinţa medicală, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

33. *PREMIUL ŞTEFAN DEMETRESCU-VERGU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

34. *PREMIUL ADINA şi COLONEL PAUL STRĂJESCU*, de 8.800 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări, scrisă în limba română, tratând o temă, prin care, datorită cercetărilor personale experimentale de ordin bacteriologic, fiziologic sau farmacodinamic, făcute la om sau animale, să se fi adus o contribuţiune etiologiei, patogeniei, fizio-patogeniei sau terapeuticei unei afecţiuni din domeniul medicinei interne. Pot concura lucrări apărute dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenii depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

35. *PREMIUL PROFESORULUI PETRE ANTONESCU dela POLITEHNICĂ*, de 7.000 Lei, pentru promovarea economiei forestiere române, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare de amenajament aplicată pe teren, cu rezultate satisfăcătoare, timp de cel puţin cinci ani.

Termenul depunerii lucrărilor la cancelaria Academiei este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

NOTĂ. — Concurenţilor la acest premiu se pun în vedere următoarele dispoziţiuni din regulamentul fondului:

« Tratamentul aplicat pădurii respective va fi codrul, cu tăieri progresive sau în formă de ochiuri sau grupe, iar masivele de răşinoase pure

în amestec de foioase şi chiar numai de foioase din regiunea muntoasă mai cu seamă dotată cu reţea complicată de drumuri sau care se vor crea; se va întrebuinţa metoda de amenajament zisă de control a lui Gurnaud-Biolley, iar în pădurile de stejar pedunculat din regiunea de câmpie a ţării şi anume acolo unde anii de sământă bogaţi sunt foarte rari, fie din cauza îngheţurilor târzii de primăvară, fie a atacului insectelor etc., solul fiind în acelaşi timp foarte expus inerbării, în scopul de a se utiliza şi anii parţiali de sământă, se va aplica metoda codrului etajat, cum o numeşte Puton, care a întrebuinţat-o într'o pădure de fagi din Vosgi sau « futaie claire », cum o defineşte Huffel, care o preconizează pentru pădurile de stejar din Nord-Estul Franţei aflătoare în condiţiile de mai sus, din care cauză îi poartă şi numele ».

36. *PREMIUL Dr. EM. RIEGLER*, de 5.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai meritoase lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutica generală*, publicată dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

37. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei, *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru scrieri cu *conţinut ştiinţific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

38. *PREMIUL GH. CHIŢU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere cu *conţinut ştiinţific*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

39. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *cu conţinut ştiinţific*, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1937, sau pentru cea mai importantă *invenţiune ştiinţifică* făcută dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

40. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri cu *conţinut ştiinţific*, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţe aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

41. *PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINŢESCU*, de 2.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatămă pomii roditori şi fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie şi va fi tratată numai din punct de vedere biologic şi cu aplicaţiuni practice relative la stârpirea acestor insecte. Observaţiile biologice vor trebui să fie făcute în ţara noastră şi relative la pomii cultivaţi de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

NOTĂ. — Se pun în vedere concurenţilor următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice şi ştiinţifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Mai 1919, la 26 Mai 1924, la 27 Mai 1930 şi 16 Mai 1933:

« *Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă şi semnată de autor sau de un Membru activ ori corespondent al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

« Orice membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socoteşte că merită să fie luată în considerare. Propunerea făcută cu adeziunea autorului, însoţită de un raport motivat scris şi de 5 exemplare ale lucrării, va fi adusă la cunoştinţa tuturor membrilor Comisiunii respective sau Secţiunilor cel mai târziu în primele trei zile ale sesiunii ordinare a Academiei, arătându-se premiul pentru care se face propunerea.

« Un autor nu poate prezenta în acelaşi an aceeaşi scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

« O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3. Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secţiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

« *Art.* 5. O scriere prezentată într'un an la un premiu şi nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaşi sau al altui premiu, numai dacă este preînoită în părţi esenţiale în nouă ediţiune, publicată de autor în vieaţă.

« *Art.* 6. Operele publicate de Academie, făcute din iniţiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

« *Art.* 7. La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci şi parte dintr'o operă, cu condiţiune ca această parte să fie completă.

« *Art.* 9. La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise şi opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

« *Art.* 10. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe operele clasice şi, prin dificultăţile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri româneşti, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicări şi note ştiinţifice cu totul proprii traducătorului — îşi vor fi însuşit meritele unei lucrări originale în limba română.

« *Art.* 11. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebue să fie scrise cu ortografia Academiei.

« *Art.* 12. Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor ».

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Pictura română în sec. al XIX-lea. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

2. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare în manuscris despre:

Influenţele culturale străine şi româneşti asupra culturii din Ardeal în 1800—1850. — (Deciz. 26 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

3. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Contribuţia filosofică a lui I. Tanoviceanu la studiul Dreptului penal. — (Deciz. 29 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

4. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Elementul sârbesc în limba română. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

5. *PREMIUL G-RAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celui mai bun manuscris de compunere *literară*, *istorică* sau *didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. — (Deciz. 24 Mai 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

6. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Tipărituri românești în Basarabia dela 1812 până la 1913. — (Deciz. 29 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 *DECEMVRIE 1938*.

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

7. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi și noui despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrâuririle reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba, și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

8. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

9. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, în efecte, de nominal Lei 6.500 și 2.243 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

10. *PREMIUL GENERAL R. ROSETTI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78. (Deciz. 31 Mai 1928).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

11. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Boierii din Țara Făgărașului. — (Deciz. 25 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

12. Un premiu de 2.000 Lei, oferit de d-l Mihail Pizanty, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare, care va trata subiectul:

Problema exportului cerealelor românești în debușeurile naturale în raport cu concurența cerealelor străine. — (Deciz. 28 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

13. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria Episcopiei Argeşului. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

14. *PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ŞI ARTELOR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Biografii de ierarhi din sec. XVII. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

15. *PREMIUL SAN MARIN*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cultura inului şi a cânepei. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

16. *PREMIUL PRINCIPESA ALINA ŞTIRBEI*, de 8.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria mănăstirii Snagov. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

17. *PREMIUL STATULUI GH. ASACHI*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1940 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Aşezările româneşti în Ungaria şi Transilvania în sec. XIV şi XV — studiu istorico-geografic. — (Deciz. 26 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939.*

III. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

18. *PREMIUL Dr. L. L. RUSS*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Afecţiunile cordului în urma tuberculozei scleroase a pulmonului. — (Deciz. 30 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

19. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Date și cercetări despre constituțiune în legătură cu ereditatea. — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

20. *PREMIUL STATULUI GH. LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Studiul microscopic al unui grup de roci sedimentare din România. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

21. *PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Problema cancerului din România (Cercetări originale nepublicate).— (Deciz. 21 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

22. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

O problemă fundamentală de reprezentare conformă. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

23. *PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări experimentale și anatomo-clinice asupra ultravirusurilor neurotrope. — (Deciz. 21 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938.*

24. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune lucrări despre:

Sinteza flișului carpatic în România. — (Deciz. 21 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938.*

IV. PREMII SPECIALE

25. *PREMIUL TOMA și IOAN N. SOCOLESCU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări despre:

Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene. — (Deciz. 21 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

26. *PREMIUL MILITAR GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Problemele de ordin geo-politic, social, economic și tehnic ce trebuesc avute în vedere pentru organizarea apărării naționale.— (Deciz. 29 Mai 1934 a Comisiunii speciale numite de Ministerul Apărării Naționale).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938.*

Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul Premiilor Academiei:*

« *Art. 19.* Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto;* ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reprodusă deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

« Manuscrisele, care nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

« *Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea va fi tipărită.

« *Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămânea proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Biblioteca, în colecțiunea manuscriselor. »

* * *

NOTĂ. — Se atrage atențiunea că, în conformitate cu deciziunea luată în ședința dela 22 Mai 1932 și cu deciziunea Delegațiunii Academiei dela 23 Iunie 1933, Academia Română nu va plăti premiile publicate în broșura de față decât după încasarea veniturilor dela fondurile respective.

PERSONALUL

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 30 MAI 1936

MEMBRII ACTIVI ȘI OFICIILE ACADEMIEI

DELEGAȚIUNEA

Președinte . . . . LAPEDATU Al.
Vice-președinți . . . din Secțiunea Literară: RĂDULESCU-MOTRU C.
din Secțiunea Istorică: RĂDULESCU Andrei.
din Secțiunea Științifică: ANTIPA Gr.
Secretar general (pe 7 ani, 1936—1943) . . . ȚIȚEICA G.

SECȚIUNILE

I. SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte: SADOVEANU M. (Iași). — Ales la 1 Iunie 1921.
Vice-președinte: PETROVICI Ioan (Iași). — Ales la 24 Mai 1934.
Secretar: MURNU Gh. (București). — Ales la 4 Iunie 1923.
BLAGA Lucian (Viena) — Ales la 28 Mai 1936.
BRĂTESCU-VOINEȘTI Ioan Al. (București). — Ales la 10 Oct. 1918. 5
CAPIDAN Theodor (Cluj). — Ales la 23 Mai 1935.
CIOBANU Ștefan (Chișinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (București). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
ENESCU George (București). — Ales la 27 Mai 1932.
GOGA Octavian (București). — Ales la 4 Iunie 1919. 10
PETRAȘCU Gheorghe (București) — Ales la 27 Mai 1936.
PUȘCARIU Sextil (Cluj). — Ales la 19 Mai 1914.
RĂDULESCU-MOTRU C. (București). — Ales la 4 Iunie 1923.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ

Președinte: GUSTI Dimitrie (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
Vice-președ.: RĂDULESCU Andrei (București). — Ales la 2 Iunie 1920.
Secretar (pe 7 ani 1936—1943): POPESCU Preot Nicolae (București). — Ales la 5 Iunie 1923.
BĂNESCU Nicolae (Cluj). — Ales la 23 Mai 1936.

CUZA A. C. (Iași). — Ales la 25 Mai 1936. 5
DRAGOMIR Silviu (Cluj).— Ales la 25 Mai 1928.
IORGA Nicolae (București).— Ales la 26 Mai 1910.
LAPEDATU Alexandru (Cluj). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
LUPAȘ Ioan (Cluj). — Ales la 17 Mai 1916.
MEHEDINȚI Simion (București).— Ales la 19 Mai 1915. 10
NEGULESCU P. P. (București). — Ales la 23 Mai 1936.
NISTOR Ioan (Cernăuți).— Ales la 19 Mai 1915.
ROSETTI G-ral Radu (București).— Ales la 24 Mai 1934.
TITULESCU Nicolae (București).— Ales la 28 Mai 1935. 14

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Președinte: VOINOV Dimitrie (București).— Ales la 1 Iunie 1927.
Vice-președinte: VASILESCU KARPEN N. (București).— Ales la 6 Iunie 1923.
Secretar (pe 7 ani: 1933—1940): ANTIPA Grigorie (București). — Ales la 14 Mai 1910.
BOGDAN Petre (Iași).—Ales la 4 Iunie 1926.
INCULEȚ Ion (Iași).— Ales la 10 Octomvrie 1918. 5
IONESCU-SISEȘTI Gh. (București). — Ales la 25 Mai 1936.
MARINESCU Dr. G. (București). — Ales la 9 Aprilie 1905.
MRAZEC L. (București).— Ales la 11 Aprilie 1905.
POMPEIU Dimitrie (București).— Ales la 24 Mai 1934.
RACOVIȚĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920. 10
SĂVULESCU Tr. (București). — Ales la 25 Mai 1936.
SIMIONESCU Ioan (București).— Ales la 18 Mai 1911.
SPACU Gh. (Cluj). — Ales la 25 Mai 1936.
ȚIȚEICA Gheorghe (București).— Ales la 15 Mai 1913. 14

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAŢI

ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
BABEŞ Vicenţiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BABEŞ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octomvrie 1927.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891.
BALŞ GH.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 22 Septemvrie 1934.
BARIŢIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893.
BÂRSEANU Andrei.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BIANU ION.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 13 Fevruarie 1935.
BOGDAN-DUICĂ GH.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 21 Sept. 1934.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 18 Noemvrie 1909.
CANTACUZINO Dr. Ioan.— Ales la 30 Mai 1925.— † 14 Ianuarie 1934.
CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
CHIŢU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1879.
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Mai 1892.
COŞBUC Gheorghe.— Ales la 20 Mai 1916.— † 26 Aprilie 1918.
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
CRAINICIANU Grigorie. —Ales la 18 Mai 1911. —† 1 Oct. 1935.
DELAVRANCEA B. Şt.— Ales la 19 Mai 1912.— † 30 Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Apr. 1872.
ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
FĂLCOIANU Ştefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septemvrie 1871.— † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.
GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Mai 1914.— † 28 Octomvrie 1918.
GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.

HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912. 35
HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 August 1907.
HEPITES Ștefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septemvrie 1922.
HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Alex.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 8 Martie 1871.
HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874. 40
IONESCU Nicolae.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 24 Ianuarie 1905.
ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.— † 17 Ianuarie 1919.
KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 20 Iunie 1891.
KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 26 Iunie 1900. 45
LAURIAN August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Febr. 1881.
MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917.
MANIU Vasile.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.— † 11 Aprilie 1907.
MARIENESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.— † 7 Ianuarie 1914. 50
MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 2 Iunie 1877.
MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 16 Mai 1892.
MOLDOVEANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.— † 7 Sept. 1915.
MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 17 Dec. 1869.
NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.— † 28 August 1917. 55
NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868.
NEGRUZZI C. Iacob.— Ales la 26 Martie 1881.— † 6 Ianuarie 1932.
NICOLAE Popea Episcop.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908.
ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 10 Noemvrie 1895.
OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ian. 1908. 60
ONCIUL Dimitrie.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 20 Martie 1923.
PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 18 Iunie 1898.
PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 11 Octomvrie 1878.
PÂRVAN Vasile.— Ales la 15 Mai 1913.— † 26 Iunie 1927.
PHILIPPIDE Alexandru. — Ales la 1 Aprilie 1900. — † 11 August 1933. 65
POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 2 Octomvrie 1875.
PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 2 Aprilie 1925.
PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.— † 17 Mai 1906.
PUȘCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.— † 24 Decemvrie 1911.
QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.— † 12 August 1913. 70
ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 15 Sept. 1897.
ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885.
SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 17 Iunie 1925.
SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916.
SION Gheorghe.— Ales la 16 Septemvrie 1868.— † 1 Octomvrie 1892. 75
STAMATI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Mai 1876.
STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Mai 1910.— † 23 Iulie 1921.

ŞTEFĂNESCU Grigorie. — Ales la 12 Sept. 1876. — † 20 Fevruarie 1911.
STURDZA Dimitrie A.— Ales la 15 Sept. 1871.— † 8 Octomvrie 1914.
SUTZU C. Mihail.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iulie 1933. 80
TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.— † Iulie 1916.
TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septemvrie 1909.
URECHIĂ Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 23 Noemvrie 1901.
VÂLSAN Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 2 Iunie 1920.— † 6 August 1935.
VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.— † 20 Iunie 1881. 85
VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Mai 1909.— † 1 Oct. 1918.
VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907.
XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.— † 27 Fevruarie 1920.
ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iunie 1922. 89

MEMBRII ONORARI

M. S. CAROL II, *Regele României*,
Membru onorar 17 Mai 1921
Preşedinte onorar şi Protector al Academiei Române
8 Iunie 1930.

M. S. MARIA, *Regina României*,
1 Mai 1915.

M. S. VICTOR EMANUEL III, Regele Italiei,
6 Martie 1890.

A. S. R. NICOLAE, *Principe al României*,
28 Mai 1929.

ACHARD Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1932. 5
AVERESCU Al. Mareşal (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923.
ANGHELESCU Dr. Const. (Bucureşti).— Ales la 24 Mai 1934.
ANTONESCU Petre (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Mai 1913.
BALTHAZARD Dr. V. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
BENEŞ Edouard (Praga).— Ales la 30 Mai 1934.
BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BRUNSCHVICG Léon (Paris).— Ales la 31 Mai 1935. 15
BOREL Emile (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
BIDLO Iaroslav (Praga).— Ales la 31 Mai 1935.
BOMPIANI Enrico (Roma).— Ales la 26 Mai 1936.
CAGNAT Réné (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
CAPITANT H. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933. 20
CARADJA Aristide (Grumăzeşti).— Ales la 28 Mai 1930.
CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
CARTAN Élie (Paris).— Ales la 27 Mai 1931.
CAULLERY Maurice (Paris).— Ales la 28 Mai 1928.
CAYEUX Lucien (Paris).— Ales 26 Mai 1936. 25
CHARLÉTY Sebastian (Paris).— Ales la 31 Mai 1935.
CIOTORI D. N. (Londra).— Ales 26 Mai 1936.

CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.).— Ales la 26 Mai 1923.
COLLINET Paul (Paris).— Ales la 26 Mai 1933.
COSTĂCHESCU N. (Iași).— Ales la 30 Mai 1936. 30
COSTESCU Theodor. (Turnu-Severin).— Ales la 30 Mai 1934.
CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926.
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
DELEHAYE Pr. Hippolyte (Bruxelles). — Ales la 12 Iunie 1924. 35
DEL VECCHIO Giorgio (Roma).— Ales la 29 Mai 1933.
DE MARTONNE Emmanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Mai 1912, Onorar la 7 Iunie 1919.
DE SANCTIS Gaetano (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).— Ales la 23 Mai 1922. 40
DRĂGHICEANU Matei (Câmpulung).— Ales la 23 Mai 1933.
DUMAS Georges (Paris).— Ales la 25 Mai 1933.
DAVID Emanuel (București).— Ales la 25 Mai 1936.
FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, Onorar la 8 Iunie 1926.
GASTER Moise (Londra).— Ales la 30 Mai 1929. 45
GÉNY Fr. (Nancy).— Ales la 31 Mai 1935.
GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
GRIGORIE Comșa Episcop (Arad).— Ales la 28 Mai 1934.
GUILLET Léon (Paris).— Ales la 27 Mai 1931.
HARTLEY Sir Charles (Londra).— Ales la 16 Aprilie 1907. 50
HURMUZAKI Constantin (Cernăuți).— Ales la 7 Iunie 1919.
JANET Paul (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
KISCH Gustav (Cluj).— Ales la 25 Mai 1933.
LACROIX Albert (Paris).— Ales la 28 Mai 1931. 55
LANCIANI Rudolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920.
LAPEDATU Ioan (Cluj).— Ales la 25 Mai 1936.
LAPICQUE Louis (Paris).— Ales la 30 Mai 1936.
LAVERAN Ch. L. A. (Paris) — Ales la 29 Mai 1914.
LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923. 60
LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Mai 1910, Onorar la 10 Iunie 1916.
LONGINESCU G. G. (București).— Ales la 30 Mai 1936.
LUGEON Maurice (Lausanne).— Ales la 24 Mai 1934.
MANIU Iuliu (Bădăcin).— Ales la 7 Iunie 1919.
MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Mai 1912. 65
MARȚIAN Iuliu (Năsăud).— Ales la 27 Mai 1933.
MASARYK Th. Garigue (Praga).— Ales la 28 Mai 1934.

MAZURKIEVICZ Ştefan (Varşovia).— Ales la 24 Mai 1934.
MEILLET A. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
MEISNER C. (Iaşi).— Ales la 31 Mai 1934. 70
MEYER-LUEBKE W. (Bonn).— Ales la 28 Martie 1906.
MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
MONTEL Paul (Paris).— Ales Corespondent la 22 Mai 1929, Onorar la 27 Mai 1932. 75
MOROZEWICZ Iosef (Varşovia).— Ales la 28 Mai 1928.
NEGULESCU Paul (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
NICODIM Mitropolit (Iaşi).— Ales la 15 Oct. 1918.
NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
ORTIZ Ramiro (Padova).— Ales Corespondent la 10 Iunie 1920, Onorar la 24 Mai 1934. 80
PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
PANTAZI Emanuel (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1929.
PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
PATSCH Karl (Viena).— Ales la 25 Mai 1933. 85
PENDE Nicola (Genova).— Ales la 31 Mai 1935.
PÉREZ Charles (Paris).— Ales la 26 Mai 1936.
PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Mai 1911.
PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Mai 1914. 90
PICTET Amé (Geneva).— Ales la 26 Mai 1933.
PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
PLOPU George (Oradea).— Ales la 28 Mai 1934.
POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
POPESCU Ştefan (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936. 95
PRESAN Const. Mareşal (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923.
PUAUX Gabriel (Viena).— Ales la 26 Mai 1933.
PURKINE Dr. Cyril (Praga).— Ales la 1 Iunie 1928.
RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra). — Ales la 22 Mai 1924. 100
RIST Charles (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
ROULE Louis (Paris).— Ales la 26 Mai 1936.
ROUSSY Dr. G. (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Mai 1929. 105
SERGENT EMILE (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Mai 1923.

MEMBRII ONORARI DECEDAŢI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Preşedinte onorar.

Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Preşedinte onorar.

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 31 Martie 1891,
Decedată la 18 Fevruarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1889.
ANDREIU Şaguna, Mitropolit.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 16 Iunie 1873.
APPEL Paul.— Ales la 22 Mai 1914.— † 24 Octomvrie 1930.
ARION C. C.— Ales la 12 Mai 1912.— † 27 Iunie 1923.
ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Mai 1913.— † Octomvrie 1927.
ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.
ATANASIE Mironescu, Mitropolit Primat.— Ales la 25 Mai 1909.— † 9 Octomvrie 1931.
d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst.— Ales la 29 Mai 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.
BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.
BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.
BARTHOU Louis.— Ales la 22 Iunie 1934.— † 9 Oct. 1934.
BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.
BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.

BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Fevruarie 1924.
BERTHELOT G-ral Henri Mathias.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 28 Ianuarie 1931.
BERTHELOT M.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.
BIONDELLI Bernardino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.
BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Mai 1922.— † 22 Decemvrie 1923.
BLANCHARD Dr. Raphael.— Ales la 22 Mai 1914.— † 7 Fevruarie 1919.
BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Mai 1913.— † 27 Fevruarie 1918.
BOCK Dr. Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.
BONAPARTE Principele Roland.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.
BORMANN Eugen.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 4 Martie 1917.
BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.
BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Mai 1911.— † 2 Martie 1915.
BRANISCE Dr. Valeriu.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 1 Ianuarie 1928.
BRĂTIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Mai 1891.
BRĂTIANU I. I. C.— Ales la 7 Iunie 1923.— † 24 Noemvrie 1927.
BRĂTIANU I. Vintilă.— Ales la 28 Mai 1929.— † 22 Decemvrie 1930.
BURY I. B.— Ales la 25 Mai 1913.— † 1 Iunie 1928.
BUZDUGAN George.— Ales la 28 Mai 1929.— † 7 Octomvrie 1929.
CÂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.
CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Mai 1922.
CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1890.
CHASLES Philarète.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iunie 1873.
CICHORIUS Conrad.— Ales la 24 Mai 1914.— † 1932.
CIHAC Alex.— Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.
CIHAC Dr. Iacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.
COMŞA Dimitrie.— Ales la 13 Iunie 1926.— † 15 Fevruarie 1931.
CREŢIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.
CROOKES William.— Ales la 27 Mai 1913.— † 4 Aprilie 1919.
CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10 Ianuarie 1886.
DAHN Felix.— Ales la 22 Aprilie 1894.— † 3 Ianuarie 1912.
DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Mai 1913.— † 23 Fevr. 1917.
DE FLERS Robert.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1927.
DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.
DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.
DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Mai 1876.
DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 5 Iunie 1925.
DOMASZEWSKI Alfred von. — Ales la 9 Aprilie 1897. — † 2 Iulie 1927
DUPARC Louis.— Ales la 29 Mai 1913.— † 21 Octomvrie 1932.
EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.
EHRLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Mai 1911.— † 20 August 1915.

FISCHER Emil.— Ales la 27 Mai 1913.—† 14 Iulie 1919.
FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Mai 1913.—† 18 Ianuarie 1921.
FOUGÈRES Gustav.— Ales la 11 Iunie 1919.—† 7 Decemvrie 1927.
FROEHNER Wilhelm.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 22 Mai 1925.
GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.—† 27 Noemvrie 1908. 65
GILLIÉRON J.— Ales la 6 Iunie 1923.—† 26 Aprilie 1926.
GRIGORIE COMŞA Episcop.— Ales la 28 Mai 1934.—† 25 Mai 1935.
GOLDIŞ VASILE.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 10 Fevruarie 1934.
GONATA Ştefan.— Numit membru activ la 2 Iunie 1867.— Ales membru onorar la 22 Septemvrie 1870.—† 18 Septemvrie 1896.
GORE Paul.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 8 Decemvrie 1927. 70
GRĂDIŞTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.—† 28 Fevr. 1892.
GRĂDIŞTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 27 Sept. 1921.
GRANT DUFF Sir M.— Ales la 12 Sept. 1875.—† 12 Ianuarie 1906.
GRECIANU Ştefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.—† 1 August 1908.
GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.—† 21 Iulie 1907. 75
GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 28 Martie 1895.—† 14 Fevr. 1913.
GUILLAUME Baron.— Ales la 16 Aprilie 1907.—† 22 Aprilie 1918.
GUYE Philippe.— Ales la 29 Mai 1913.—† 27 Martie 1922.
HALLER Albin.— Ales la 28 Mai 1909.—† 29 Aprilie 1925.
HAMANGIU Const.— Ales la 29 Mai 1930.—† 7 Ianuarie 1932. 80
HANN Iulius de.— Ales la 22 Mai 1914.—† 1 Octomvrie 1921.
HASDEU Alexandru.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.—† 2 Noemvrie 1872.
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 4 Iulie 1891.
HEAD Barclay.— Ales la 29 Mai 1914.—† 12 Iunie 1924.
HENRY Louis.— Ales la 28 Mai 1909.—† 23 Fevruarie 1913. 85
HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.—† 27 Martie 1922.
HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.—† 14 Iunie 1925.
HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 19 Sept. 1909.
IACOV Antonovici Episcop.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 31 Dec. 1931.
ILARION Puşcariu, Arhiereu.— Ales la 24 Mai 1916.—† 8 Septemvrie 1922. 90
IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.—† 27 Noemvrie 1888.
IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.—† 17 Decemvrie 1891.
IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.—† 28 Martie 1926.
IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.— Ales la 24 Martie 1901.—† 24 Ianuarie 1909.
IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888.— 95
† 26 Ianuarie 1902.
JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.—† 5 August 1923.
JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales corespondent la 28 Mai 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.—† 12 Ianuarie 1923.
JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Mai 1914.—† 28 Decemvrie 1917.
JOUBIN Louis.— Ales la 28 Mai 1934. † ... (Mai ?) 1935.
KLEIN Felix.— Ales la 29 Mai 1913.—† 22 Iunie 1925. 100

KLEINWAECHTER Friedrich.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 12 Decemvrie 1927.
KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Fevr. 1925.
KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 20 Martie 1884.
KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1906.— † 12 Dec. 1909. 105
LACOUR-GAYET Georges.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 8 Decemvrie 1935.
LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Mai 1913.— † 10 Mai 1915.
LASTEYRIE Comte Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Mai 1879.
LÉGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923. 110
LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884.
LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Mai 1909.— † 31 Iulie 1921.
LONGPERRIER Adrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882.
LORENZ Antoon Hendrich.— Ales la 29 Mai 1913.— † 4 Fevr. 1928. 115
LUDWIG Dr. Ernest.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890.
MARSY Comte de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Mai 1900.
METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 18 Iulie 1916.
MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1880.— † 7 Martie 1891. 120
MISSIR Petre.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 10 Iunie 1929.
MOCIONI Andrei.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880.
MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903.
MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Fevruarie 1871.
MOUREU Charles.— Ales la 11 Iunie 1925.— † 13 Iunie 1929. 125
MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1900.
MUREŞIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887.
NICOLAE Ivan Episcop.— Ales la 28 Mai 1934.— † 3 Fevr. 1936.
NOAILLES Ana, Contesa de.— Aleasă la 11 Iunie 1925.— † 30 Aprilie 1933. 130
NYROP Kristoffer.— Ales la 8 Iunie 1926.— † 13 Aprilie 1931.
PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Sept. 1913.
PICOT Emil.— Ales la 31 Mai 1879.— † 13 Septemvrie 1918.
PIMEN Georgescu, Mitropolit.— Ales la 15 Octomvrie 1918.— † 12 Noemvrie 1934.
POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Mai 1909.— † 4 Iulie 1912.
POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920. 135
POINCARÉ Raymond.— Ales la 27 Mai 1932.— † 15 Octomvrie 1934.
POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.

POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
POTTIER Edmond.— Ales la 10 Iunie 1926.— † . . Septemvrie 1934.
QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875. 140
RADU Elie.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 2 August 1931.
RAMBAUD Alfred.— Ales la 28 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.
RAMON Y CAJAL Santiago.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 17 Oct. 1934.
RAMSAY Sir William.— Ales la 29 Mai 1913.— † 1 August 1916.
RICHET Ch.— Ales la 12 Iunie 1926.— † 3 Decemvrie 1935. 145
ROMAN Ciorogariu Episcop.— Ales la 12 Iunie 1921. — 25 Ianuarie 1936.
ROMNICEANU Victor.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 29 Noemvrie 1933.
ROTH Victor.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 7 Aprilie 1936.
ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 27 Iulie 1923.
ROUX Dr. Emile.— Ales la 24 Mai 1911.— † 3 Noemvrie 1933. 150
SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.— † ....Mai 1929.
SCIALOJA Vittorio.— Ales la 23 Mai 1933.— † 19 Noemvrie 1933.
SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 21 Aprilie 1927.
SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883 — † 15 Martie 1884.
SILAŞI Dr. Gr.– Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897. 155
SIMU Anastase.— Ales la 29 Mai 1933.— † 28 Fevruarie 1935.
STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 10 Decemvrie 1903.
STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 8 Iunie 1897.
STRĂJESCU Ioan.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873. 160
STROESCU Vasile.— Ales la 24 Mai 1910.— † 13 Aprilie 1926.
STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 6 Fevruarie 1920.
SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.— † 18 Noemvrie 1897.
SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.— † 15 Decemvrie 1874.
TERMIER Pierre.— Ales la 28 Mai 1928.— † ... Octomvrie 1930. 165
TEUTSCH Dr. Friederich.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 11 Fevruarie 1933.
TIKTIN H.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 13 Martie 1936.
TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.
TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.— † 17 Fevruarie 1897.
UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 15 Octomvrie 1884. 170
UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † Fevruarie 1885.
VASILE Suciu, Mitropolit. — Ales la 11 Iunie 1919.— † 25 Ianuarie 1935.
VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Decemvrie 1885.
VICTOR Mihályi, Mitropolit.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 17 Ianuarie 1918.
VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 23 August 1902. 175

VLADIMIR de Repta, Mitropolit.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 24 Aprilie 1926.
WALDEYER Wilhelm von.— Ales la 28 Mai 1912.— † 23 Ianuarie 1921.
WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.— † 16 Dec. 1891
WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich.— Ales la 29 Mai 1914.— † 25 Septemvrie 1930. 179

MEMBRII CORESPONDENŢI

I. LA SECŢIUNEA LITERARĂ

Români:

ADAMESCU Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂRBULESCU Ilie (Iaşi).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploeşti).— Ales la 25 Mai 1909.
BEZA Marcu (Ierusalim).— Ales la 4 Iunie 1923. 5
CARACOSTEA Dim. (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1936.
CARTOJAN Nicolae (Bucureşti).— Ales la 1 Iunie 1929.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GIUGLEA Gh. (Cluj).— Ales la 28 Mai 1936. 10
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Mai 1915.
HALIPA Pantelimon (Chişinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOŞ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
IORDAN Iorgu (Iaşi).— Ales la 30 Mai 1934.
MANIU Adrian (Bucureşti).— Ales la 31 Mai 1933. 15
PAPACOSTEA Cezar (Iaşi).— Ales la 29 Mai 1935.
PAPAHAGI Pericle (Silistra).— Ales la 26 Mai 1916.
PILLAT Ion (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1936.
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuţi).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1919. 20
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
TAFRALI O. (Iaşi).— Ales la 26 Mai 1936.
TOPÎRCEANU Gh. (Iaşi).— Ales la 28 Mai 1936.
TOROUŢIU Ilie (Bucureşti.— Ales la 26 Mai 1936.
VIANU Tudor (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1935. 25

Străini:

BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Mai 1914.
BRÖNDAL Viggo (Copenhaga).— Ales la 30 Mai 1936.

FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Mai 1911.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Mai 1929.
GASELEE Stephan (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933. 5
JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Mai 1929.
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Mai 1911.
SKOK Petar (Zagreb). — Ales la 30 Mai 1929.
TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928. 10
WEDKIEWICZ Stanislau (Cracovia).— Ales la 30 Mai 1929.
ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Mai 1914. 12

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

ANDRIEȘESCU I. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
BRĂTESCU Constantin (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
BRĂTIANU Gh. I. (Iași).— Ales la 2 Iunie 1928.
CÂNDEA Romul. (Cernăuți).— Ales la 30 Mai 1929.
DJUVARA Mircea (București).— Ales la 23 Mai 1936. 5
DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
ERBICEANU Vespasian (București).— Ales la 30 Mai 1932.
FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Mai 1915.
GHIBĂNESCU Gh. (Iași).— Ales la 11 Aprilie 1905.
GRECU Vasile (Cernăuți).— Ales la 23 Mai 1936. 10
IONESCU-DOLJ I. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
LAMBRINO Scarlat (București).— Ales la 28 Mai 1934.
MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
MOISIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919. 15
PÂCLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
PANAITESCU P. P. (București).— Ales la 28 Mai 1934.
POPA-LISSEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
RĂDUCANU Ion (București).— Ales la 23 Mai 1936.
RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919. 20
SLĂVESCU VICTOR (București).— Ales la 23 Mai 1936.
STOICESCU Const. (București).— Ales la 23 Mai 1936.
TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919. 24

Străini:

ANCEL Jacques (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
BONNECASE I. (Bordeaux).— Ales la 30 Mai 1934.
CATZAROW G. (Sofia).— Ales la 26 Mai 1936.
CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.

GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891. 5
GÓRKA Olgierd (Lwów).— Ales la 27 Mai 1932.
GUETZEVITCH B. M. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.
GUICHEN Vicomte de (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.
LASCARIS M. (Salonic).— Ales la 25 Mai 1933.
LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926. 10
ORSI Pietro (Veneția).— Ales la 31 Mai 1930.
PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
PROTIČ Andrei (Sofia).— Ales la 31 Mai 1930.
PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona).— Ales la 27 Mai 1931.
RADONIČ Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Mai 1914. 15
RIKER T. W. (Texas U.S.A.).— Ales la 31 Mai 1933.
SISIČ Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Mai 1930.
SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Mai 1930.
STANOJEVIČ Stanoje (Belgrad).— Ales la 25 Mai 1933.
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Mai 1914. 20
TAMM Traugott (Ratzeburg).— Ales la 2 Aprilie 1891.
TANNER Voinö (Helsingfors).— Ales la 31 Mai 1935.
TEMPERLEY Harold (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.
VULIČ N. (Belgrad).— Ales la 31 Mai 1930. 24

III. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Români:

ATHANASIU Sava (București).— Ales la 10 Iunie 1920.
BORCEA Ioan (Iași).— Ales la 5 Iunie 1919.
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Mai 1913.
CĂLUGĂREANU Dr. D. (București).— Ales la 10 Iunie 1910.
CIUCĂ Mihail (București).— Ales la 25 Mai 1936. 5
CIUREA I. (București).— Ales la 6 Iunie 1927.
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
DĂNĂILĂ N. (București).— Ales la 25 Mai 1936.
FILIPESCU Gh. (București).— Ales la 25 Mai 1936.
GEROTA Dr. D. (București).— Ales la 21 Mai 1916.
HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 21 Mai 1916. 10
IONESCU Ioan (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
MACOVEI Gheorghe (București).— Ales la 28 Mai 1931.
MIHAIL David (Iași).— Ales la 31 Mai 1935.
MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920. 15
PANAITESCU Scarlat General (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919.
PARHON Dr. C. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
POPA Grigore (Iași).— Ales la 25 Mai 1936.
STOILOV S. (Cernăuți).— Ales la 25 Mai 1936.
TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Mai 1909. 20
VÂLCOVICI V. (București).— Ales la 25 Mai 1936.

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
FOURMARIER Paul (Liége).— Ales la 8 Iunie 1925.
GUIART Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Mai 1928.
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
KETTNER Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928. 5
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
PETCOVIČ Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919. 9

MEMBRII CORESPONDENȚI DECEDAȚI

ANDREADES A. M.— Ales la 28 Mai 1929.— † 17 Aprilie 1935.
ASSAKY Dr. G.— Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 20 Iulie 1926.
BAMBERG Dr. Felix.— Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893. 5
BARCIANU Sava Popovici.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Martie 1879.
BASTERRA Y ZABALA Ramon de.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 17 Iunie 1928.
BOGREA Vasile.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 8 Septemvrie 1926.
BOIU Zaharia.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 24 Octomvrie 1903.
BOTEZ Eugen.— Ales la 8 Iunie 1922.— † 12 Mai 1933. 10
BRĂTIANU General C. I.— Ales la 10 Aprilie 1889.— † 6 Ian. 1910.
BROȘTEANU Petre.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † Ianuarie 1920.
BURADA Teodor.— Ales la 25 Martie 1887.— † 18 Fevruarie 1923.
CLIMESCU C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 6 August 1926.
CODRESCU Teodor.— Ales la 2 Aprilie 1886.— † 22 Martie 1894. 15
COSMOVICI Leon.— Ales la 11 Martie 1893.— † 21 Iulie 1921.
CULIANU N.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 28 Noemvrie 1915.
DAN Dimitrie.— Ales la 23 Martie 1904.— † 25 Mai 1927.
DEMETRIESCU Anghel.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903.
DENSUȘIANU Aron.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 4 Sept. 1900. 20
DENSUȘIANU Nicolae.— Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N.— Ales la 11 Mai 1911.— † 10 Iulie 1914.
DOCAN Nicolae.— Ales la 26 Mai 1915.— † 25 Aprilie 1933.
ELIAD Pompiliu.— Ales la 21 Mai 1912.— † 24 Mai 1914.
ESARCU Constantin.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 8 Iunie 1898. 25
FRĂȚIMAN Justin.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 23 Septemvrie 1927.
GOGU Constantin.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 30 Ianuarie 1897.
GLOTZ Gustave.— Ales la 28 Mai 1929.— † 17 Aprilie 1935.
GUILLOUARD Louis Vincent.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 26 Ianuarie 1925.
HÂRJEU General C. N.— Ales la 27 Mai 1909.— † 24 Mai 1928. 30
HERZOG Eugen.— Ales la 29 Mai 1914.— † 17 Decemvrie 1928.
IONESCU-GION G. I.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 29 Iunie 1904.
IOSIF Goldiș, Episcop.— Ales la 22 Martie 1882.— † 23 Martie 1902.

JANCA Victor.— Ales la 22 Martie 1882.— † 9 August 1890.
JUNG Dr. Julius.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 1910.
KADLEC Karel.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 3 Decemvrie 1928.
KALINDERU Dr. N.— Ales la 20 Martie 1890.— † 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E.— Ales la 20 Martie 1890.— † 21 Iunie 1914.
KANITZ August.— Ales la 22 Martie 1882.— † 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alexandru.— Ales la 2 Martie 1882.— † 20 Septemvrie 1883.
LAURIAN D. Aug.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 Octomvrie 1906.
LECOMTE DU NOUY A.— Ales la 25 Martie 1887.— † 11 Noemvrie 1914.
LEGRAND Emil.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 15 Noemvrie 1902.
LONGINESCU Ştefan.— Ales la 24 Mai 1910.— † 2 August 1931.
MĂRGĂRIT Apostol.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903.
MEŞIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 19 Ianuarie 1878.
MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.— † 14 Octomvrie 1914.
MINOVICI Ştefan.— Ales la 8 Iunie 1925.— † 30 Decemvrie 1935.
MONTANDON A. L.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 3 Martie 1922.
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Mai 1913.— † ... Martie 1923.
MURGOCI G.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 5 Martie 1925.
NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893.— † 30 Aprilie 1908.
NENIŢESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.— † 23 Fevruarie 1901.
NYS Ernest.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 4 Septemvrie 1920.
OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.— † 11 Iunie 1904.
ONIŢ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 21 Octomvrie 1915.
PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.— † 16 Decemvrie 1901.
PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.— † 29 Aprilie 1878.
POP Gavril.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 27 Mai 1883.
POPESCU Ioan.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 3 Martie 1892.
POPOVICI Gh.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 12 Iulie 1905.
POPOVICI Gh.— Ales la 29 Mai 1909.— † 27 Decemvrie 1927.
RIEGLER Dr. Em.— Ales la 23 Martie 1904.— † 31 August 1929.
ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 1920.
ROMAN Visarion.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1885.
ROMNICEANU Dr. Gr.— Ales la 20 Martie 1890.— † 1 Mai 1915.
ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.— † 4 Octomvrie 1915.
ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Mai 1914.— † 22 Noemvrie 1917.
ROSNY Leon de.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 28 August 1914.
SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 4 Mai 1903.
SANDU-ALDEA Const.— Ales la 5 Iunie 1919.— † 21 Martie 1927.
SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.— † 21 Martie 1919.
SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.— † 16 Iulie 1890.
ŞERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Iulie 1901.

SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.— † 10 August 1925.
SPERANȚIA TEODOR D.— Ales la 30 Martie 1891.— † 9 Martie 1929.
ȘTEFĂNESCU Sabba.— Ales la 11 Martie 1893.— † 16 August 1931.
SUȚU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920.
TANOVICEANU Ioan.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8 Aprilie 1917. 80
URSU Ioan.— Ales la 25 Mai 1910.— † 17 Octomvrie 1925.
VÂRGOLICI Ștefan.— Ales la 25 Martie 1887.— † 29 Iulie 1897.
VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 25 Decemvrie 1902.
WEIGAND Gustav.— Ales la 31 Martie 1892.— † 9 Iulie 1930. 84

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1936—1937

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: MURNU G., Preot POPESCU N. M., ANTIPA GR., Secretarii Secțiunilor.

II. Comisiunea pentru *Marele Premiu Năsturel*, de 12.000 lei din 1937:
din Secțiunea Literară: CIOBANU Șt., MURNU G., PETROVICI I., RĂDULESCU-MOTRU C.
din Secțiunea Istorică: GUSTI Dim.; IORGA N., LAPEDATU Alex., NISTOR I.
din Secțiunea Științifică: ANTIPA Gr., MARINESCU G., RACOVIȚĂ Em., ȚIȚEICA G.

III. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date din 1937:

a) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:*
IORGA N., LAPEDATU Al., NISTOR I.

b) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre *Viața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său:*
IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU Andrei.

c) Premiul *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, despre *Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877-78:*
IORGA N., NISTOR I., LAPEDATU Al.

d) Premiul *Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte, de nominal lei 6.500 și 2.243 lei în numerar, despre *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă:*
CIOBANU Șt., INCULEȚ I., NISTOR I.

e) Premiul *Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, despre *Pictura română în secolul al XIX-lea:*
GOGA Oct., MURNU G., PETRAȘCU G.

f) premiul *Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei, despre *Influențele culturale străine și românești asupra culturii din Ardeal, 1800—1850:*
CAPIDAN Th., GOGA Oct., PUȘCARIU S.

g) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, despre *Boierii din Țara Făgărașului:*
DRAGOMIR S., IORGA N., LAPEDATU Alex.

h) Premiul *Episcopia Argeșului*, de 10.000 lei, despre *Istoria Episcopiei Argeșului:*
DRAGOMIR S., LUPAȘ I., POPESCU Pr. N. M.

i) Premiul *Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, cu subiectul *Biografii de ierarhi din secolul XVII:*
LAPEDATU Alex., LUPAȘ I., POPESCU Pr. N. M.
j) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul *Date și cercetări despre Constituțiune în legătură cu ereditatea:*
MARINESCU Dr. G., RACOVIȚĂ Dr. Em., VOINOV Dim.
l) Premiul *Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, despre *Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene:*
IORGA N., LAPEDATU Alex, LUPAȘ I.
m) Premiul *Statului Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul *Studiul microscopic al unui grup de roci sedimentare din România:*
MACOVEI Gh., MRAZEC L., SIMIONESCU I.
n) Premiul *Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, cu subiectul *Problema cancerului în România (Cercetări originale nepublicate):*
GEROTA Dr. D., MARINESCU Dr. G., PARHON Dr. I. C.

IV. Comisiunea financiară: POMPEIU Dim., POPESCU Preot N. M., NISTOR I., VASILESCU KARPEN N.

V. Comisiunea Fundației *Adamachi:* BOGDAN P., SIMIONESCU I., ȚIȚEICA G.

VI. Comisiunea Școlară: POMPEIU Dim., ROSETTI Gen. R., VASILESCU KARPEN N.

VII. Comisiunea Fondului *I. Fătu:* GOGA O., CIOBANU Șt., GUSTI D., LAPEDATU Alex., POPESCU Preot N. M.

VIII. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Dr. Gr., GUSTI D., LAPEDATU Alex., RĂDULESCU Andrei, RĂDULESCU-MOTRU C., SADOVEANU M., SIMIONESCU I.

IX. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., GUSTI D., LAPEDATU Alex., MURNU G., RACOVIȚĂ Em., VASILESCU KARPEN N.

X. Comisiunea pentru concentrarea burselor acordate de Academie: BRĂTESCU-VOINEȘTI I., POMPEIU Dim., SIMIONESCU I.

XI. Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Gr., RĂDULESCU Andrei, ȚIȚEICA G.

XII. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU G., SADOVEANU M.

XIII. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al *Fundațiunii Familiei Menachem H Elias:*
Titulari: ANTIPA Gr., MARINESCU Dr. G., SIMIONESCU I., VOINOV D.
Supleanți: MURNU G., MEHEDINȚI S., VASILESCU KARPEN N., PUȘCARIU S.

XIV. Comisiunea pentru premiul de *Virtute Mavroyeni în București:*
Președinte: LAPEDATU Alex., Președintele Academiei Române.
Membri din Secțiunea Literară: GOGA Oct., RĂDULESCU-MOTRU C.
» » » Istorică: LUPAȘ I., POPESCU Preot N. M.
» » » Științifică ANTIPA Gr., INCULEȚ I.

CUPRINSUL

PARTEA I
ŞEDINŢELE ORDINARE
7 IUNIE 1935—8 MAI 1936

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI—31 MAI 1936

---

1. *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 15 MAI 1936.*

2. *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 16 MAI 1936.*

3. *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 18 MAI 1936.*

4. *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 19 MAI 1936.*
